

Obsah

I Legislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 ⁽¹⁾ 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES 73
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 911/2014 ze dne 23. července 2014 o víceletém financování činnosti Evropské agentury pro námořní bezpečnost v oblasti zasahování při znečištění moře z lodí a ze zařízení pro těžbu ropy nebo plynu ⁽¹⁾ 115
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 912/2014 ze dne 23. července 2014, kterým se stanoví rámec pro řešení finanční odpovědnosti v souvislosti s rozhodčími soudy pro řešení sporů mezi investorem a státem zřízenými mezinárodními dohodami, jichž je Evropská unie stranou 121

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/89/EU ze dne 23. července 2014, kterou se stanoví rámec pro územní plánování námořních prostor 135

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/90/EU ze dne 23. července 2014 o lodní výstroji a o zrušení směrnice Rady 96/98/ES ⁽¹⁾ 146

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/91/EU ze dne 23. července 2014, kterou se mění směrnice 2009/65/ES o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), pokud jde o činnost depozitářů, zásady odměňování a sankce ⁽¹⁾ 186

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky ⁽¹⁾ 214

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 909/2014

ze dne 23. července 2014

o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních deponitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Centrální deponitáři cenných papírů (dále jen „centrální deponitáři“) spolu s ústředními protistranami přispívají do značné míry k udržování infrastruktury pro operace následující po uzavření obchodů, která chrání finanční trhy a dává účastníkům trhu jistotu, že obchody s cennými papíry jsou prováděny řádně a včas, a to i v mimořádně nepříznivých podmínkách.
- (2) Vzhledem ke své klíčové pozici v procesu vypořádání mají systémy vypořádání obchodů s cennými papíry (dále jen „vypořádací systémy“) provozované centrálními deponitáři systémový význam pro fungování trhů s cennými papíry. Vypořádací systémy provozované centrálními deponitáři hrají významnou úlohu v systémech držení cenných papírů, jejichž prostřednictvím jejich účastníci informují o cenných papírech v držení investorů, a zároveň slouží jako základní nástroj pro kontrolu celistvosti emise, který brání nadbytku nebo nedostatku emitovaných cenných papírů, a hraje tak důležitou roli při zachování důvěry investorů. Kromě toho se vypořádací systémy provozované centrálními deponitáři úzce podílejí na zabezpečení kolaterálu pro operace měnové politiky a rovněž na zabezpečení kolaterálu mezi úvěrovými institucemi, a proto jsou důležitými hráči při poskytování zajištění.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 310, 13.10.2012, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. C 299, 4.10.2012, s. 76.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 23. července 2014.

- (3) Ačkoli směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ⁽¹⁾ omezila případné narušení vypořádacího systému způsobené úpadkovým řízením proti účastníkovi tohoto systému, je nezbytné řešit i jiná rizika pro vypořádací systémy, jakož i riziko platební neschopnosti nebo narušení fungování centrálních depozitářů, které vypořádací systémy provozují. Řada centrálních depozitářů je vystavena úvěrovému riziku a riziku likvidity, která vyplývají z poskytování bankovních služeb doplňkově k vypořádání.
- (4) Rostoucí počet vypořádání přeshraničních obchodů v důsledku stále většího využívání dohod o propojení mezi centrálními depozitáři vyvolává vzhledem k absenci společných obezřetnostních pravidel obavy o odolnost centrálních depozitářů, které takto „přenášejí“ rizika, s nimiž se potýkají centrální depozitáři z jiných členských států. I přes nárůst přeshraničního vypořádání se navíc ukazuje, že tržně orientované změny směřující k integrovanějšímu trhu se službami centrálních depozitářů postupují velmi pomalu. Otevřený vnitřní trh pro vypořádání obchodů s cennými papíry by měl každému investorovi v Unii umožnit investovat do všech cenných papírů v Unii stejně snadno a pomocí stejných postupů jako v případě domácích cenných papírů. Vypořádací trhy v Unii jsou však i nadále roztržštěné mezi jednotlivými členskými státy a přeshraniční vypořádání je i nadále nákladnější z důvodu odlišných vnitrostátních pravidel upravujících vypořádání a činnost centrálních depozitářů a z důvodu omezené konkurence mezi centrálními depozitáři. Tato roztržštěnost vytváří překážky a další rizika a náklady pro přeshraniční vypořádání. S ohledem na systémový význam centrálních depozitářů je třeba podporovat hospodářskou soutěž v tomto oboru, tak aby si účastníci trhu mohli vybrat poskytovatele a snížili svoji závislost na jednom poskytovateli infrastruktury. Nebudou-li stanoveny jednotné povinnosti pro organizátory trhu a společné obezřetnostní standardy pro centrální depozitáře, budou mít případná odlišná opatření na úrovni jednotlivých členských států přímý negativní dopad na bezpečnost, efektivnost a hospodářskou soutěž na trzích vypořádání obchodů s cennými papíry v Unii. Tyto faktické překážky fungování vnitřního trhu je nutné odstranit a zabránit narušování hospodářské soutěže a tomu, aby takové překážky a narušení vznikly v budoucnosti. Vytvoření integrovaného trhu pro vypořádání obchodů s cennými papíry, který nerozlišuje mezi vnitrostátními obchody s cennými papíry a přeshraničními obchody s cennými papíry, je nezbytné pro řádné fungování vnitřního trhu. V důsledku toho by vhodným právním základem tohoto nařízení měl být článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) podle výkladu v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie.
- (5) Je nezbytné v nařízení stanovit řadu jednotných povinností pro účastníky trhu týkajících se některých aspektů vypořádacího cyklu a disciplíny při vypořádání, jakož i soubor společných požadavků na centrální depozitáře provozující vypořádací systémy. Přímě použitelná pravidla nařízení by měla zajistit, že všichni organizátoři trhu a centrální depozitáři budou podléhat stejným přímě použitelným povinnostem, standardům a pravidlům. Nařízení by mělo zvýšit bezpečnost a efektivitu vypořádání v rámci Unie tím, že zabrání rozdílným vnitrostátním pravidlům, která by vznikla v důsledku provedení směrnice. Nařízení by mělo omezit regulační složitost pro organizátory trhu a centrální depozitáře vyplývající z odlišných vnitrostátních pravidel a mělo by centrálním depozitářům umožnit poskytovat své služby v zahraničí, aniž by musely dodržovat různé soubory vnitrostátních požadavků týkajících se například povolenání, dohledu, organizace nebo rizik centrálního depozitáře. Nařízení ukládající stejné požadavky na všechny centrální depozitáře by mělo rovněž přispět k odstranění narušení hospodářské soutěže.
- (6) Rada pro finanční stabilitu vyzvala dne 20. října 2010 ke zvýšení stability základní tržní infrastruktury a požádala o revizi a zkvalitnění stávajících standardů. Výbor pro platební a vypořádací systémy (CPSS) Banky pro mezinárodní platby a Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry (IOSCO) přijaly v dubnu 2012 celosvětové standardy pro infrastrukturu finančních trhů. Tyto standardy nahradily doporučení Banky pro mezinárodní platby z roku 2001, která byla v roce 2009 na evropské úrovni zpracována do nezávazných pokynů Evropským systémem centrálních bank (ESCB) a Evropským výborem regulátorů trhů s cennými papíry. Vzhledem ke globální povaze finančních trhů a systémovému významu centrálních depozitářů je nezbytné zajistit na mezinárodní úrovni sblížení obezřetnostních požadavků, jež se na ně vztahují. Toto nařízení by se mělo řídit stávajícími zásadami pro subjekty infrastruktury finančních trhů vypracovanými Výborem pro platební a vypořádací systémy a Mezinárodní organizací komisí pro cenné papíry. Při vypracovávání regulačních a prováděcích technických norem, jakož i obecných pokynů a doporučení uvedených v tomto nařízení, nebo při navrhování jejich změn by Komise a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽²⁾ (dále jen „orgán ESMA“) měly v úzké spolupráci s členy ESCB zajistit jejich soulad se stávajícími normami a jejich další vývoj.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (7) Rada ve svých závěrech ze dne 2. prosince 2008 zdůraznila potřebu posílit bezpečnost a spolehlivost vypořádacích systémů a řešit právní překážky při poobchodních operacích v Unii.
- (8) Jedním ze základních úkolů ESCB je podporovat hladké fungování platebních systémů. V tomto ohledu jeho členové vykonávají dohled a zajišťují účinnost a spolehlivost clearingových a platebních systémů. Členové ESCB často vystupují jako zúčtovatelé pro peněžní složku obchodů s cennými papíry. Jsou rovněž důležitými zákazníky centrálních depozitářů, kteří často řídí zajištění operací měnové politiky. Členové ESCB by měli být prostřednictvím konzultací úzce zapojeni do udělování povolení centrálním depozitářům a dohledu nad nimi, do uznávání centrálních depozitářů ze třetích zemí a do schvalování některých propojení centrálních depozitářů. Aby se zabránilo vzniku paralelních souborů pravidel, měli by se formou konzultací rovněž úzce podílet na stanovení regulačních a prováděcích technických norem, obecných pokynů a doporučení, přestože prvořadou odpovědnost za stanovení těchto technických norem, obecných pokynů a doporučení by měly v souladu s tímto nařízením nést Komise a orgán ESMA. Tímto nařízením by neměla být dotčena povinnost Evropské centrální banky a národních centrálních bank zajišťovat efektivnost a spolehlivost clearingových a platebních systémů v rámci Unie a v jiných zemích. Toto nařízení by nemělo členům ESCB bránit v přístupu k informacím, které jsou důležité pro plnění jejich úkolů, včetně dohledu nad centrálními depozitáři a dalšími subjekty infrastruktury finančních trhů.
- (9) Řadu služeb, na jejichž základě by mohly být považovány za centrální depozitáře cenných papírů, například provozování vypořádacího systému, mohou poskytovat členové ESCB nebo jiné subjekty plnící podobné funkce v některých členských státech nebo jiné veřejné subjekty pověřené správou veřejného dluhu v Unii nebo do této správy zasahující. Vystupují-li tyto subjekty jako centrální depozitáři, aniž by zřídily samostatný subjekt, měly by být osvobozeny od požadavků na povolení a dohled, některých organizačních požadavků, kapitálových požadavků a požadavků týkajících se investiční politiky, avšak měly by podléhat zbývajícimu souboru obezřetnostních požadavků na centrální depozitáře. Pokud takové subjekty z jednoho členského státu vystupují jako centrální depozitáři, neměly by své služby poskytovat v ostatních členských státech. Jelikož členové ESCB vystupují pro účely vypořádání jako zúčtovatelé, měly by být rovněž osvobozeny od požadavků stanovených v hlavě IV tohoto nařízení.
- (10) Toto nařízení by se mělo vztahovat na vypořádání obchodů se všemi finančními nástroji a na činnost centrálních depozitářů, pokud není uvedeno jinak. Tímto nařízením by také neměly být dotčeny jiné právní předpisy Unie, které se týkají konkrétních finančních nástrojů, například směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽¹⁾ a opatření přijatá v souladu s uvedenou směrnicí.
- (11) Držení cenných papírů formou zápisu v příslušné evidenci cenných papírů je důležitým krokem ke zvýšení efektivnosti vypořádání a zajištění celistvosti emisí cenných papírů, zejména v souvislosti s rostoucí složitostí způsobů jejich držení a převodů. V zájmu bezpečnosti zavádí toto nařízení evidenci všech převoditelných cenných papírů formou zápisu v příslušné evidenci, které jsou přijaty k obchodování nebo obchodovány v obchodních systémech regulovaných směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ⁽²⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ⁽³⁾. Toto nařízení by nemělo ukládat jeden konkrétní způsob prvotního nahrazení listinných cenných papírů zápisem do příslušné evidence, které může mít podobu imobilizace nebo zaknihování cenného papíru. Nemělo by ani ukládat, jaký druh instituce by měl při emisí vést evidenci cenných papírů formou zápisu v příslušné evidenci, ale mělo by umožnit, aby tuto funkci plnily různé subjekty, včetně registrů emisí cenných papírů. Jakmile jsou však obchody s těmito cennými papíry v obchodních systémech regulovaných směrnicí 2014/65/EU nebo nařízením (EU) č. 600/2014 provedeny nebo poskytnuty jako finanční kolaterál za podmínek stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ⁽⁴⁾, měly by být tyto cenné papíry vedeny v evidenci centrálního depozitáře, aby se mimo jiné zajistilo, že všechny tyto cenné papíry budou moci být vypořádány ve vypořádacím systému. Imobilizace a zaknihování by neměly vést ke ztrátě práv držitelů cenných papírů a mělo by jich být dosaženo způsobem, který zajistí, že si držitelé cenných papírů mohou svá práva ověřit.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) No 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43).

- (12) Za účelem zajištění bezpečnosti vypořádání by každý účastník vypořádacího systému, který nakupuje nebo prodává určité finanční nástroje, konkrétně převoditelné cenné papíry, nástroje peněžního trhu, podíly v subjektech kolektivního investování a povolenky na emise, měl vypořádat svůj závazek v určený den vypořádání.
- (13) Delší vypořádací lhůty obchodů s převoditelnými cennými papíry způsobují nejistotu a zvýšené riziko pro účastníky vypořádacích systémů. Různě dlouhé vypořádací lhůty, jež se liší mezi členskými státy, ztěžují sesouhlasení a jsou zdrojem chyb pro emitenty, investory i prostředníky. Je proto nezbytné stanovit společnou vypořádací lhůtu, která by usnadnila stanovení určeného dne vypořádání a provádění opatření k zajištění disciplíny při vypořádání. Určeným dnem vypořádání obchodů s převoditelnými cennými papíry, které se provádějí v obchodních systémech regulovaných směrnicí 2014/65/EU a nařízením (EU) č. 600/2014, by měl být nejpozději druhý obchodní den po uskutečnění obchodu. V případě složitých operací složených z několika obchodů, jako jsou např. dohody o zpětném odkupu cenných papírů nebo o půjčkách cenných papírů, by se tento požadavek vztahoval na první obchod spojený s převodem cenných papírů. Naopak by se neměl vztahovat na obchody, které si příslušné strany vyjednají podle soukromého práva, ale provádějí v obchodních systémech regulovaných směrnicí 2014/65/EU a nařízením (EU) č. 600/2014, ani na obchody, které se provádějí na dvoustranné bázi, ale oznamují se obchodnímu systému regulovanému směrnicí 2014/65/EU a nařízením (EU) č. 600/2014, a to s ohledem na nestandardizovanou povahu těchto obchodů. Dále by se tento požadavek neměl vztahovat na první obchod, při němž dotčené převoditelné cenné papíry podléhají prvotnímu nahrazení listinných cenných papírů zápisem do příslušné evidence.
- (14) Centrální depozitáři a jiné subjekty tržní infrastruktury by měli přijmout opatření k prevenci a řešení selhání vypořádání. Je naprosto nezbytné, aby tato pravidla byla v Unii uplatňována jednotně a přímo. Centrální depozitáři a jiné subjekty tržní infrastruktury by zejména měli mít povinnost zavést postupy, které jim umožní přijmout vhodná opatření k pozastavení účasti účastníka, který soustavně zapřičiňuje selhání vypořádání, a zveřejnit jeho totožnost za předpokladu, že účastník dostane před přijetím takového rozhodnutí příležitost se vyjádřit.
- (15) Jedním z nejúčinnějších způsobů řešení selhání vypořádání je požadovat, aby se na účastníky způsobující selhání uplatňovalo pravidlo povinného vymáhání plnění podle původní dohody. Toto nařízení by mělo stanovit jednotná pravidla týkající se sankcí a některých aspektů náhradní koupě, například časových lhůt a cen, pro všechny převoditelné cenné papíry, nástroje peněžního trhu, podíly v subjektech kolektivního investování a povolenky na emise. Tato pravidla by měla být uzpůsobena specifikům různých trhů s cennými papíry, některých obchodních systémů, jako jsou například trhy pro růst malých a středních podniků vymezené ve směrnici 2014/65/EU, a některých složitých operací, jako jsou například velmi krátkodobé dohody o zpětném odkupu nebo půjčkách cenných papírů, aby se předešlo nepříznivému dopadu na likviditu a efektivitu trhů s cennými papíry. Pravidla týkající se disciplíny při vypořádání by měla být uplatňována takovým způsobem, aby motivovala k vypořádání obchodů se všemi příslušnými finančními nástroji do určeného dne vypořádání.
- (16) Postupy a sankce spojené se selháním vypořádání by měly být přiměřené rozsahu a závažnosti daného selhání a zároveň by měly být odstupňovány způsobem, který zachová a ochrání likviditu příslušných finančních nástrojů. Zejména činnosti v rámci tvorby trhu hrají zásadní úlohu při poskytování likvidity pro trhy v rámci Unie, především pokud jde o méně likvidní cenné papíry. Opatření na předcházení selhání vypořádání a jejich řešení by měla být v rovnováze s potřebou zachovávat a chránit likviditu v těchto cenných papírech. Peněžité sankce uložené účastníkům způsobujícím selhání by měly být pokud možno připsány ve prospěch zákazníků plnících své závazky jako náhrada a neměly by se v žádném případě stát zdrojem příjmů pro daného centrálního depozitáře. Centrální depozitáři by měli konzultovat subjekty tržní infrastruktury, ve vztahu k nimž poskytují služby centrálního depozitáře, ohledně provádění opatření k zajištění disciplíny při vypořádání stanovených v tomto nařízení.
- (17) Ve většině případů by v situaci, kdy finanční nástroje nejsou dodány do čtyř obchodních dnů od určeného dne vypořádání, měl být zahájen postup náhradní koupě. V případě nelikvidních finančních nástrojů je však vhodné, aby byla lhůta před zahájením postupu náhradní koupě prodloužena na nejvýše sedm obchodních dní. Základ pro rozhodnutí o tom, kdy se finanční nástroje považují za nelikvidní, by měl být stanoven prostřednictvím regulačních technických norem, s přihlédnutím k již provedeným posouzením v nařízení (EU) č. 600/2014. Je-li rozhodnuto v tomto smyslu, lhůta pro zahájení postupu náhradní koupě by měla být prodloužena na nejvýše sedm obchodních dní.

- (18) Je vhodné povolit trhům pro růst malých a středních podniků možnost uplatnit postup náhradní koupě až po uplynutí patnácti dnů od provedení obchodu, a to s cílem zohlednit likviditu těchto trhů a umožnit zejména činnost tvůrců trhu na méně likvidních trzích. Opatření k zajištění disciplíny při vypořádání, která jsou specifická pro trhy pro růst malých a středních podniků, by se měla vztahovat pouze na obchody prováděné na těchto trzích. Jak je uvedeno v pracovním dokumentu útvarů Komise ze dne 7. prosince 2011, který je doprovodným dokumentem ke sdělení Komise nazvanému „Akční plán ke zlepšení přístupu malých a středních podniků k financování“, přístup na kapitálové trhy by měl být rozvíjen jako alternativa k poskytování bankovních úvěrů malým a středním podnikům, a je tudíž vhodné přizpůsobit pravidla tak, aby byla vstřícnější k potřebám trhů pro růst těchto podniků.
- (19) Centrální depozitáři by měli mít možnost sledovat provádění náhradní koupě, pokud jde o vícenásobné příkazy k vypořádání týkající se těchto finančních nástrojů se stejným datem uplynutí prodloužené lhůty, s cílem minimalizovat počet náhradních koupí v míře slučitelné s požadavky tohoto nařízení.
- (20) Jelikož hlavním účelem tohoto nařízení je zavést řadu právních povinností uložených přímo organizátorům trhu a spočívajících mimo jiné v evidenci všech převoditelných cenných papírů formou zápisu do příslušné evidence centrálního depozitáře, jakmile jsou obchodovány v obchodních systémech regulovaných směrnicí 2014/65/EU a nařízením (EU) č. 600/2014 nebo poskytnuty jako finanční kolaterál podle podmínek směrnice 2002/47/ES, a ve vypořádání závazků nejpozději druhý obchodní den po uskutečnění obchodu a protože centrální depozitáři odpovídají za provoz vypořádacích systémů a provádění opatření k zajištění včasného vypořádání v rámci Unie, je nezbytné zajistit, aby situace všech centrálních depozitářů byla bezpečná a stabilní a aby depozitáři trvale splňovali přísné organizační, etické a obezřetnostní požadavky stanovené tímto nařízením, mimo jiné učiněním všech přiměřených kroků k omezení případů podvodů a nedbalosti. Jednotná a přímo použitelná pravidla týkající povolování centrálních depozitářů a trvalého dohledu nad nimi jsou proto hlavním důsledkem právních povinností uložených účastníkům trhu tímto nařízením a jsou s nimi provázána. Je proto nezbytné zahrnout pravidla týkající se povolování centrálních depozitářů a dohledu nad nimi do stejného aktu jako právní povinnosti uložené účastníkům trhu.
- (21) Vzhledem k tomu, že by se na centrální depozitáře měl vztahovat soubor společných požadavků, a v zájmu odstranění stávajících překážek přeshraničního vypořádání by měli všichni povolení centrální depozitáři mít možnost svobodně poskytovat své služby na území Unie mimo jiné prostřednictvím zřízení pobočky. Aby byla zajištěna odpovídající úroveň bezpečnosti při poskytování služeb centrálními depozitáři v hostitelském členském státě, měl by se na tyto centrální depozitáře, pokud mají v úmyslu poskytovat určité základní služby uvedené v tomto nařízení nebo zřídit pobočku v hostitelském členském státě, vztahovat zvláštní postup podle tohoto nařízení.
- (22) Na unijním trhu pro vypořádání, v němž neexistují na hranice, je nezbytné vymezit pravomoci jednotlivých orgánů, které se podílejí na uplatňování tohoto nařízení. Členské státy by měly zejména určit orgány příslušné k uplatňování tohoto nařízení, jimž by měly být svěřeny pravomoci dohledu a vyšetřovací pravomoci, které jsou nezbytné pro výkon jejich úkolů. Centrální depozitář by měl podléhat povolení a dohledu příslušného orgánu svého domovského členského státu, neboť takový orgán má nejlepší předpoklady sledovat každodenní fungování depozitáře, provádět pravidelné kontroly a v případě potřeby přijímat vhodná opatření a měl by k tomu být oprávněn. Dotyčný příslušný orgán by však měl od počátku konzultovat a spolupracovat s ostatními dotčenými orgány, mezi něž patří orgány příslušné k dohledu nad jednotlivými vypořádacími systémy provozovanými daným centrálním depozitářem, centrální banky emitující nejdůležitější měny, v nichž se vypořádání uskutečňuje, případně centrální banky, které vystupují jako zúčtovatel pro každý vypořádací systém, a dále případně příslušné orgány jiných subjektů ve skupině. Tato spolupráce rovněž znamená výměnu informací mezi dotčenými orgány a okamžité informování dotčených orgánů v případě naléhavých situací, které mají dopad na likviditu a stabilitu finančního systému v některém členském státě, v němž jsou centrální depozitář nebo jeho účastníci usazeni.
- (23) Pokud centrální depozitář poskytuje své služby v jiném členském státě, měl by příslušný orgán hostitelského členského státu mít možnost vyžádat si od příslušného orgánu domovského členského státu veškeré informace týkající se činnosti centrálního depozitáře, které jsou pro dožadující orgán důležité. V zájmu účinné koordinace dohledu by se mohly tyto informace týkat zejména služeb, které jsou uživatelům centrálního depozitáře usazeným v hostitelském členském státě poskytovány, a zpracovávaných nástrojů nebo měn; mohou být rovněž zahrnuty informace o nepříznivém vývoji, výsledcích posouzení rizik a nápravných opatřeních. Příslušný orgán domovského členského státu by měl mít rovněž přístup k veškerým informacím, o nichž centrální depozitář pravidelně podává zprávy příslušnému orgánu hostitelského členského státu.

- (24) Pokud centrální depozitář poskytuje své služby v jiném členském státě, než ve kterém je usazen, mimo jiné prostřednictvím zřízení pobočky, je za dohled na tímto centrálním depozitářem zodpovědný především příslušný orgán domovského členského státu. Jestliže činnosti centrálního depozitáře v hostitelském členském státě dosáhnou podstatného významu pro fungování trhů s cennými papíry a ochranu investorů v daném hostitelském členském státě, měly by příslušné a dotčené orgány domovského členského státu a hostitelského členského státu uzavřít ujednání o spolupráci pro účely dohledu nad činnostmi daného centrálního depozitáře v hostitelském členském státě. Příslušný orgán domovského členského státu by měl mít možnost rovněž rozhodnout, že tato ujednání o spolupráci stanoví mnohostrannou spolupráci, včetně spolupráce na bázi kolegia, mezi příslušným orgánem domovského členského státu a příslušnými a dotčenými orgány dotyčných hostitelských členských států. Tato ujednání o spolupráci by však neměla být považována za kolegia orgánů dohledu ve smyslu nařízení (EU) č. 1095/2010. Žádný členský stát nebo skupina členských států by neměly být přímo ani nepřímo znevýhodněny jako místo centrálního depozitáře a místo poskytování služeb vypořádání. Při plnění svých úkolů podle tohoto nařízení by žádný orgán neměl přímo, ani nepřímo diskriminovat podniky z jiných členských států. S výhradou tohoto nařízení by centrální depozitář z jednoho členského státu neměl být omezován ve vypořádání finančních nástrojů v měně jiného členského státu nebo v měně třetí země, ani by mu v tomto vypořádání nemělo být bráněno.
- (25) Toto nařízení by členským státům nemělo bránit v tom, aby ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovily specifický právní rámec pro každodenní spolupráci mezi příslušným orgánem centrálního depozitáře a ostatními dotčenými orgány na vnitrostátní úrovni. Tento vnitrostátní právní rámec by měl být v souladu s obecnými pokyny týkajícími se postupů dohledu a spolupráce mezi orgány, jež může orgán ESMA podle tohoto nařízení vydat.
- (26) Všechny právnické osoby odpovídající definici centrálního depozitáře musí před zahájením své činnosti získat povolení příslušných vnitrostátních orgánů. Vzhledem k různým obchodním modelům by měl být centrální depozitář definován odkazem na určité základní služby, které spočívají ve vypořádání, tedy v provozování vypořádacího systému, službě registrace a vedení centrální evidence účtů cenných papírů. Centrální depozitář by měl přinejmenším provozovat vypořádací systém a poskytovat jednu další základní službu. Uvedená kombinace je pro centrální depozitáře nezbytná, aby mohly hrát svou roli ve vypořádání obchodů s cennými papíry a v zajištění celistvosti emisí cenných papírů. Na subjekty, které neprovozují vypořádací systémy, například registry emisí cenných papírů, správce emisí, orgány veřejné správy a subjekty spravující systém registrů zřízený podle směrnice 2003/87/ES, nebo ústřední protistrany regulované nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾, se nevztahuje definice centrálního depozitáře.
- (27) Centrální depozitáři by měli mít zavedeny ozdravné plány pro zajištění kontinuity nejdůležitějších operací. Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ⁽²⁾, příslušné orgány by měly zajistit, aby byl pro každého centrálního depozitáře v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy členských států zaveden a udržován vhodný plán řešení krize.
- (28) Aby bylo možné poskytovat spolehlivé údaje o rozsahu vypořádání obchodů s cennými papíry mimo vypořádací systémy a zajistit, že rizika z toho vyplývající lze sledovat a řešit, měly by všechny jiné instituce než centrální depozitáři, které provádějí vypořádání obchodů s cennými papíry mimo vypořádací systém, podávat dotčeným příslušným orgánům zprávy o své činnosti související s vypořádáním. Přijímající příslušné orgány by následně měly tyto informace předat orgánu ESMA a informovat ho o případném riziku, které z těchto činností souvisejících s vypořádáním vyplývá. Orgán ESMA by měl dále tyto činnosti související s vypořádáním sledovat a zohlednit případná rizika, jež by mohly tyto činnosti představovat.
- (29) Aby se vyloučilo, že centrální depozitáři budou podstupovat riziko v rámci jiných činností, než jsou činnosti podléhající povolení podle tohoto nařízení, měly by být činnosti povoleného centrálního depozitáře nebo centrálního depozitáře oznámeného podle tohoto nařízení omezeny na poskytování služeb, na něž se povolení vztahuje,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

a centrální depozitáři by neměli mít žádnou účast vymezenou v tomto nařízení odkazem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU⁽¹⁾, ani přímo, či nepřímo vlastnit podíl ve výši 20 % nebo více na hlasovacích právech nebo kapitálu v jiných institucích, než které poskytují obdobné služby, ledaže příslušné orgány pro centrální depozitáře tuto účast schválí na základě skutečnosti, že významně nezvyšuje rizikový profil centrálních depozitářů.

- (30) V zájmu zajištění bezpečného fungování vypořádacích systémů by tyto systémy měly být provozovány pouze centrálními depozitáři nebo centrálními bankami vystupujícími jako centrální depozitáři, s výhradou tohoto nařízení.
- (31) Aniž jsou dotčeny zvláštní požadavky právních předpisů členských států v oblasti daní, mělo by být centrálním depozitářům povoleno poskytovat ke svým základním službám doplňkové služby, které přispívají ke zvýšení bezpečnosti, efektivnosti a transparentnosti trhů s cennými papíry a které nepředstavují nepřiměřené riziko pro jejich základní služby. V tomto nařízení je uveden pouze demonstrativní výčet těchto služeb, aby centrální depozitáři mohli reagovat na budoucí vývoj na trhu. Pokud je poskytování těchto služeb spojeno se srážkovou daní a oznamovacími povinnostmi vůči správcům daně, budou tyto služby nadále poskytovány v souladu s právními předpisy dotyčných členských států. V souladu s čl. 114 odst. 2 Smlouvy o fungování EU se pravomoc přijímat opatření podle čl. 114 odst. 1 nevztahuje na ustanovení o daních. Ve svém rozsudku ze dne 29. dubna 2004 ve věci C-338/01, Komise v. Rada⁽²⁾, Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že výraz „ustanovení o daních“ má být vykládán takto: „nezahrnuje pouze ustanovení určující osoby povinné k dani, zdanitelná plnění, základ daně, sazby přímých a nepřímých daní a osvobození od nich, ale vztahuje se také na ustanovení týkající se podmínek výběru těchto daní“. Toto nařízení proto nezahrnuje ustanovení týkající se podmínek výběru daní, pro něž by bylo třeba použít jiný právní základ.
- (32) Pokud hodlá centrální depozitář určitou základní službu zajišťovat externě u třetí strany nebo poskytovat novou základní službu nebo nějakou doplňkovou službu neuvedenou v tomto nařízení, provozovat další vypořádací systém, používat jiného zúčtovatele nebo zřídit propojení s jiným centrálním depozitářem, jež je spojeno s významnými riziky, měl by požádat o povolení stejným postupem jako při původním povolení s touto výjimkou, že příslušný orgán by měl žádající centrální depozitář informovat o udělení nebo zamítnutí povolení ve lhůtě tří měsíců. Předchozímu povolení by však nemělo podléhat propojení centrálních depozitářů, které není spojeno s významnými riziky, nebo interoperabilní propojení centrálních depozitářů, které služby související s tímto interoperabilním propojením zajišťují externě u veřejných subjektů, například u členů ESCB; příslušní centrální depozitáři by nicméně tato povolení měli nahlásit svým příslušným orgánům.
- (33) Pokud centrální depozitář hodlá své služby rozšířit o nebankovní doplňkové služby výslovně uvedené v tomto nařízení, které neznamenají zvýšení jeho rizikového profilu, měl by mít možnost tak učinit po informování příslušného orgánu svého domovského členského státu.
- (34) Centrální depozitáři usazení ve třetích zemích by měli mít možnost nabízet své služby v Unii, mimo jiné prostřednictvím zřízení pobočky. Aby byla zajištěna odpovídající úroveň bezpečnosti při poskytování služeb centrálního depozitáře centrálními depozitáři z třetích zemí, měli by tito centrální depozitáři, pokud mají v úmyslu poskytovat určité služby uvedené v tomto nařízení nebo zřídit svou pobočku v Unii, podléhat uznání ze strany orgánu ESMA. V případě, že takové uznání neobdrželi, a pokud příslušný orgán proti tomu nemá námitky, měli by mít centrální depozitáři z třetích zemí možnost zřít propojení s centrálními depozitáři usazenými v Unii. S ohledem na globální povahu finančních trhů má orgán ESMA nejlepší předpoklady k uznávání centrálních depozitářů ze třetích zemí. Orgán ESMA by měl mít možnost uznat centrální depozitáře z třetích zemí, pouze pokud Komise dospěje k závěru, že tito depozitáři podléhají právnímu a dohledovému rámci fakticky rovnocennému rámci stanovenému v tomto nařízení, pokud podléhají účinnému povolování, dohledu a dozoru v zemi, kde jsou usazení, a pokud byla navázána spolupráce mezi orgánem ESMA a příslušnými orgány a dotčenými orgány pro centrální depozitáře. Uznání orgánem ESMA by mělo být podmíněno faktickým rovnocenným uznáním obezřetnostního rámce pro centrální depozitáře usazené v Unii a povolené podle tohoto nařízení.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

(2) Sb. rozh. 2004, s. I-04829.

- (35) Vzhledem ke složitosti a zároveň systémové povaze centrálních depozitářů a služeb, jež poskytují, by transparentní pravidla správy a řízení měla zajistit, aby vrcholné vedení, členové vedoucího orgánu, akcionáři a účastníci, kteří jsou schopni vykonávat kontrolu nad fungováním centrálního depozitáře vymezenou odkazem na směrnici 2013/34/EU, měli vhodné předpoklady k zajištění řádného a obezřetného řízení centrálního depozitáře.
- (36) V rámci členských států se používají různé struktury správy a řízení. Ve většině případů se jedná o monistickou nebo dualistickou strukturu orgánů. Definice použité v tomto nařízení se snaží zahrnout všechny existující struktury, aniž by některou z nich upřednostňovaly. Mají pouze posloužit ke stanovení pravidel zaměřených na dosažení konkrétního výsledku bez ohledu na vnitrostátní právo obchodních společností, jemuž instituce v jednotlivých členských státech podléhají. Tyto definice by proto neměly mít vliv na obecné rozdělení pravomocí podle vnitrostátního práva obchodních společností.
- (37) Transparentní pravidla správy a řízení by měla zajistit zohlednění zájmů akcionářů, vedení a pracovníků centrálního depozitáře na jedné straně a zájmů jejich uživatelů, jimž centrální depozitáři v konečném důsledku slouží, na straně druhé. Uvedená pravidla správy a řízení by se měla uplatňovat bez ohledu na vlastnický model centrálního depozitáře. Pro každý vypořádací systém provozovaný centrálním depozitářem by měl být zřízen výbor uživatelů, díky němuž budou mít uživatelé možnost poskytovat vedoucímu orgánu centrálního depozitáře poradenství ohledně zásadních otázek, jež na ně mají dopad, a měl by mít k dispozici nástroje k výkonu své funkce. Ve výboru uživatelů by měly být zastoupeny zájmy různých uživatelů centrálního depozitáře, včetně zájmů držitelů různých druhů cenných papírů.
- (38) Centrální depozitáři by měli mít možnost zajišťovat provoz svých služeb externě, pokud jsou rizika vyplývající z tohoto režimu externího zajišťování řízena. Vzhledem k významu úkolů svěřených centrálním depozitářům by toto nařízení mělo stanovit, že centrální depozitáři nepřenašejí svou odpovědnost na třetí strany prostřednictvím externího zajišťování svých činností na základě smlouvy s třetí stranou. Externí zajišťování těchto činností by mělo podléhat přísným podmínkám, podle nichž zůstává odpovědnost za tyto činnosti na centrálních depozitářích a jež zajišťují, aby nedošlo k narušení dohledu a dozoru nad centrálními depozitáři. Z uvedených požadavků by mělo být za určitých podmínek možné vyjmout externí zajišťování činností centrálního depozitáře prostřednictvím veřejných subjektů.
- (39) Toto nařízení by nemělo členským státům, v nichž jsou dovoleny systémy přímého držení cenných papírů, bránit v tom, aby ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovily, že některé funkce, které v určitých jiných typech systémů držení cenných papírů obvykle plní centrální depozitáři, plní nebo mohou plnit osoby jiné než centrální depozitáři, a aby určily, jakým způsobem by tyto úkoly měly být plněny. Zápisy na účtech cenných papírů vedených centrálními depozitáři provádějí v některých členských státech zejména provozovatelé účtů nebo účastníci vypořádacích systémů provozovaných centrálními depozitáři, aniž by sami nutně vedli tyto účty. S ohledem na nutnost zaručit právní jistotu ohledně zápisů provedených na účtech na úrovni centrálního depozitáře by toto nařízení mělo uznat zvláštní úlohu těchto dalších osob. Za zvláštních okolností a s výhradou přísných pravidel stanovených zákonem by proto mělo být možné buď rozdělit odpovědnost mezi centrálního depozitáře a příslušnou další osobu, nebo stanovit výhradní odpovědnost dotyčné další osoby za některé aspekty týkající se vedení účtů cenných papírů na centrální úrovni, za předpokladu, že tato další osoba podléhá vhodné regulaci a dohledu. Rozsah sdílení odpovědnosti by neměl být nijak omezen.
- (40) Pravidla chování by měla zajistit transparentnost ve vztazích mezi centrálními depozitáři a jejich uživateli. Zejména by centrální depozitáři měli mít veřejná, transparentní, objektivní a nediskriminační kritéria pro účast ve vypořádacím systému, na jejichž základě by bylo možné omezit přístup účastníků pouze na základě souvisejícího rizika. Příslušné orgány by měly mít k dispozici vhodná opatření k rychlému zajištění nápravy, aby mohly řešit případné bezdůvodné odmítnutí centrálního depozitáře poskytovat služby účastníkům. Centrální depozitáři by měli zveřejnit ceny a poplatky za své služby. V zájmu zajištění otevřeného a nediskriminačního přístupu ke svým službám a s ohledem na významnou tržní sílu, kterou centrální depozitáři na území svých členských států stále mají, by centrální depozitáři neměli mít možnost odklonit se od své zveřejněné cenové politiky za základní služby a měli by vést oddělené účty pro náklady a výnosy související s každou základní službou a s doplňkovými službami. Tato ustanovení o účasti doplní a posílí právo účastníků trhu na používání vypořádacího systému v jiném členském státě podle směrnice 2014/65/EU.

- (41) Aby se usnadnilo účinné vedení evidence, vypořádání a provádění plateb, měli by centrální depozitáři zařazovat do svých komunikačních postupů ve vztahu k účastníkům a subjektům tržní infrastruktury v rámci svého rozhraní příslušné mezinárodní postupy pro otevřenou komunikaci a standardy pro zaslání zpráv a referenční údaje.
- (42) Vzhledem k ústřední roli, kterou vypořádací systémy na finančních trzích hrají, by se měli centrální depozitáři při poskytování svých služeb v co nejvyšší míře snažit zajistit včasné vypořádání obchodů s cennými papíry a celistvost emisí cenných papírů. Toto nařízení by nemělo zasahovat do vnitrostátních právních předpisů, jimiž členské státy upravují držení cenných papírů a mechanismy pro zachování celistvosti emisí cenných papírů. V zájmu posílení ochrany aktiv účastníků a jejich zákazníků by však toto nařízení mělo stanovit povinnost centrálních depozitářů oddělit účty cenných papírů vedené pro každého účastníka a nabízet na požádání další oddělení účtů jednotlivých zákazníků účastníků, které může být v některých případech k dispozici pouze za cenu vyšších nákladů, které ponese jednotliví zákazníci účastníků požadující další oddělení. Centrální depozitáři a jejich účastníci by měli mít povinnost poskytovat jak souhrnné oddělení zákazníků, tak i oddělení jednotlivých zákazníků, tak aby si zákazníci mohli vybrat tu úroveň oddělení, kterou považují za vhodnou pro své potřeby.

Jedinou výjimkou z tohoto pravidla by měla být situace, kdy centrální depozitář a jeho účastníci z důvodu jiných požadavků veřejného pořádku, zejména ve vztahu k efektivnímu a transparentnímu výběru daní, mají povinnost poskytovat občanům a rezidentům členského státu a právnickým osobám usazeným v tomto členském státě oddělení jednotlivých zákazníků, pokud je ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost toto oddělení jednotlivých zákazníků pouze pro občany a rezidenty daného členského státu a právnické osoby usazené v daném členském státě požadováno podle vnitrostátních právních předpisů daného členského státu, podle nichž jsou cenné papíry vydány. Centrální depozitáři by měli zajistit, aby se tyto požadavky uplatňovaly zvlášť pro každý vypořádací systém, který provozují. Aniž je dotčeno poskytování doplňkových služeb, neměli by centrální depozitáři na vlastní účet používat cenné papíry patřící účastníkovi, pokud to daný účastník výslovně nepovolil, a neměli by ani jinak na vlastní účet používat cenné papíry, které jim nepatří. Kromě toho by měl centrální depozitář požadovat, aby účastníci od svých zákazníků předem získali všechny nezbytné souhlasy.

- (43) Směrnice 98/26/ES stanoví, že převodní příkazy zadané do vypořádacích systémů v souladu s pravidly těchto systémů by měly být právně vymahatelné a závazné pro třetí strany. Vzhledem k tomu, že směrnice 98/26/ES nezmiňuje konkrétně centrální depozitáře, kteří vypořádací systémy provozují, by však v zájmu jasnosti mělo toto nařízení stanovit povinnost centrálních depozitářů stanovit okamžik nebo okamžiky, kdy je převodní příkaz přijat vypořádacím systémem a kdy se stává se neodvolatelným v souladu s pravidly dané směrnice. Za účelem zvýšení právní jistoty by kromě toho centrální depozitáři měli svým účastníkům sdělit okamžik, ke kterému se převod cenných papírů a peněžních prostředků ve vypořádacím systému stává právně vymahatelným a závazným pro třetí strany v souladu s případnými pravidly podle vnitrostátního práva. Centrální depozitáři by rovněž měli učinit všechny přiměřené kroky k zajištění toho, aby převody cenných papírů a peněžních prostředků byly právně vymahatelné a závazné pro třetí strany nejpozději na konci obchodního dne ve skutečný den vypořádání.
- (44) S cílem zabránit rizikům pro vypořádání souvisejícím s platební neschopností zúčtovatele by centrální depozitář měl, kdykoli je to vhodné a možné, provádět peněžní vypořádání obchodu s cennými papíry na účtech vedených u centrální banky. Pokud tato varianta není vhodná a možná, měl by být centrální depozitář schopen provést vypořádání prostřednictvím účtů vedených u úvěrové instituce založené podle podmínek stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾ a investičními podniky a podléhající zvláštnímu povolovacímu postupu a obezřetnostním požadavkům podle hlavy IV tohoto nařízení.
- (45) Bankovní činnosti poskytované doplňkově k vypořádání, jež jsou spojeny s úvěrovým rizikem a rizikem likvidity, by měly být prováděny pouze centrálními depozitáři nebo zajišťovány externě prostřednictvím subjektů, které mají povolení poskytovat doplňkové bankovní služby k činnosti centrálního depozitáře podle tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a o změně směrnice 2002/87/ES a o zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (46) V zájmu zajištění úspor plynoucích z poskytování služeb centrálního depozitáře společně s bankovními službami v rámci stejné skupiny podniků, by požadavky podle tohoto nařízení neměly bránit tomu, aby úvěrová instituce patřila do stejné skupiny podniků jako centrální depozitář. Je vhodné stanovit postupy, podle nichž by bylo možné centrálním depozitářům povolit poskytovat svým účastníkům a jiným subjektům doplňkové služby v rámci stejného právního subjektu nebo v rámci samostatného právního subjektu, který může být součástí skupiny podniků kontrolované týmž mateřským podnikem. Pokud jiná úvěrová instituce než centrální banka vystupuje jako zúčtovatel, měla by být tato úvěrová instituce schopna poskytovat účastníkům centrálního depozitáře služby uvedené v tomto nařízení, na které se vztahuje povolení, ale neměla by poskytovat jiné bankovní služby ze stejného právního subjektu, aby byl vypořádací systém co nejméně vystaven riziku selhání úvěrové instituce.
- (47) Vzhledem k tomu, že směrnice 2013/36/EU se konkrétně nezabývá úvěrovým rizikem a rizikem likvidity během obchodního dne, která vyplývají z poskytování bankovních služeb doplňkově k vypořádání, měli by úvěrové instituce a centrální depozitáři poskytující tyto služby rovněž podléhat zvláštním přísnějším požadavkům na omezení úvěrového rizika a rizika likvidity. Tyto přísnější požadavky na omezení úvěrového rizika a rizika likvidity by se měly řídit celosvětovými standardy pro infrastrukturu finančních trhů a zásadami pro „monitorovací nástroje pro řízení vnitrodenní likvidity“, které v dubnu 2013 zveřejnil Basilejský výbor pro bankovní dohled.
- (48) Na některé centrální depozitáře, které působí rovněž jako úvěrové instituce, se vztahují kapitálové požadavky a požadavky na podávání zpráv platné pro úvěrové instituce, jež jsou stanoveny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹⁾ a ve směrnici 2013/36/EU. S ohledem na systémový význam těchto centrálních depozitářů je vhodné, aby se použily nejpřísnější požadavky stanovené v právních předpisech Unie, s cílem zabránit kumulativnímu uplatňování různých pravidel Unie, například ve vztahu k podávání zpráv o kapitálových požadavcích. Ve všech oblastech, kde se zjistí možné zdvojení požadavků, by měly orgán ESMA a Evropský orgán pro bankovníctví (dále jen „orgán EBA“) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽²⁾ poskytnout stanovisko ohledně vhodného uplatňování aktů Unie v souladu s článkem 34 nařízení (EU) č. 1093/2010 a nařízením (EU) č. 1095/2010.
- (49) Kromě kapitálových požadavků stanovených v nařízení (EU) č. 575/2013 a ve směrnici 2013/36/EU by se na úvěrové instituce a centrální depozitáře měl vztahovat dodatečný kapitálový požadavek zohledňující rizika, jako například úvěrové riziko a riziko likvidity, vyplývající z poskytování vnitrodenních úvěrů mimo jiné účastníkům vypořádacího systému nebo jiným uživatelům služeb centrálních depozitářů.
- (50) V zájmu zajištění plného souladu se zvláštními opatřeními zaměřenými na snížení úvěrového rizika a rizika likvidity by příslušné orgány měly mít možnost požadovat, aby centrální depozitáři určili více než jednu úvěrovou instituci, budou-li schopni na základě dostupných důkazů doložit, že expozice jedné úvěrové instituce vůči koncentraci úvěrového rizika a rizika likvidity není zcela omezena. Centrální depozitáři by také měli mít možnost určit více než jednu úvěrovou instituci.
- (51) Dohledem nad dodržováním požadavků nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU a příslušných zvláštních obezřetnostních požadavků podle tohoto nařízení ze strany určených úvěrových institucí nebo centrálních depozitářů, které mají povolení poskytovat bankovní služby doplňkově k vypořádání, by měly být pověřeny příslušné orgány uvedené v nařízení (EU) č. 575/2013. Aby bylo zajištěno jednotné uplatňování norem v oblasti dohledu, je žádoucí, aby dohled nad bankovními službami centrálních depozitářů, které jsou takového rozsahu a povahy, že představují významné riziko pro finanční stabilitu Unie, vykonávala přímo ECB za podmínek stanovených v nařízeních Rady (EU) č. 1024/2013 ⁽³⁾ týkajícím se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi. Nařízení (EU) č. 1024/2013 by nemělo být tímto nařízením dotčeno.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (52) Úvěrová instituce nebo centrální depozitář s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby k vypořádání by měli dodržovat stávající a budoucí právní předpisy Unie vztahující se na úvěrové instituce. Tímto nařízením by neměly být dotčeny směrnice 2014/59/EU a další budoucí legislativní akty Unie, které se týkají rámce pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí, investičních podniků a jiných finančních institucí.
- (53) Aby byla zajištěna dostatečná míra bezpečnosti a kontinuity služeb poskytovaných centrálními depozitáři, měli by depozitáři podléhat zvláštním jednotným a přímo použitelným omezitelným a kapitálovým požadavkům, které snižují jejich právní, operační a investiční riziko.
- (54) Bezpečnost propojení mezi centrálními depozitáři by měly upravovat zvláštní požadavky, aby jednotliví účastníci centrálních depozitářů mohli mít přístup do ostatních vypořádacích systémů. Poskytování bankovních doplňkových služeb v rámci samostatného právního subjektu by nemělo centrálním depozitářům bránit tyto služby přijímat, především pokud jsou účastníky vypořádacího systému provozovaného jiným centrálním depozitářem. Je obzvláště důležité, aby všechna potenciální rizika vyplývající z tohoto propojení, jako je úvěrové riziko, riziko likvidity, organizační riziko a jakákoli jiná relevantní rizika pro centrální depozitáře, byla zcela omezena. V případě interoperabilního propojení je důležité, aby propojené vypořádací systémy měly shodně stanovený okamžik přijetí převodních příkazů do systému a okamžik neodvolatelnosti převodních příkazů a používaly rovnocenná pravidla týkající se okamžiku platnosti a účinnosti převodů cenných papírů a peněžních prostředků. Stejně zásady by se měly vztahovat na centrální depozitáře, kteří používají společnou infrastrukturu informačních technologií pro vypořádání.
- (55) Aby mohly příslušné orgány vykonávat účinný dohled nad činností centrálních depozitářů, měly by se na centrální depozitáře vztahovat přísné požadavky na vedení evidence. Centrální depozitáři by měli po dobu alespoň deseti let uchovávat veškerou evidenci a údaje o všech službách, které poskytují, včetně údajů o obchodech týkajících se služeb správy zajištění, jež zahrnují zpracovávání smluv o zpětném odkupu cenných papírů nebo o půjčkách cenných papírů. Centrální depozitáři budou případně muset určit společný formát, v němž zákazníci údaje o obchodech poskytují, tak aby bylo v souladu s příslušnými regulačními a prováděcími technickými normami přijatými podle tohoto nařízení možné tento požadavek na vedení evidence splnit.
- (56) V mnoha členských státech vnitrostátní právní předpisy vyžadují, aby emitenti vydávali určité druhy cenných papírů, zejména akcie, prostřednictvím vnitrostátního centrálního depozitáře. S cílem odstranit tuto překážku bránící hladkému fungování unijního trhu, pokud jde o operace následující po uzavření obchodu, a umožnit emitentům rozhodnout se pro neefektivnější způsob správy svých cenných papírů by emitenti měli mít právo zvolit si pro vedení evidence cenných papírů a využívání služeb centrálních depozitářů jakéhokoli centrálního depozitáře usazeného v Unii. Jelikož harmonizace práva obchodních společností členských států překračuje rámec tohoto nařízení, mělo by se toto vnitrostátní právo obchodních společností nebo podobné právní předpisy, podle kterých jsou cenné papíry vydány, použít i nadále a současně by měla být přijata opatření k zajištění toho, že požadavky tohoto vnitrostátního práva obchodních společností nebo podobných právních předpisů lze při výkonu práva na výběr centrálního depozitáře splnit. Tímto vnitrostátním právem obchodních společností nebo podobnými právními předpisy, podle nichž jsou cenné papíry vydávány, se řídí vztah mezi emitentem a držiteli cenných papírů nebo třetími stranami a jejich příslušná práva a povinnosti s cennými papíry spojené, jako jsou hlasovací práva, dividendy a jiné úkony související s výkonem práv ve společnostech. Odmítnutí poskytnout služby emitentovi by mělo být přípustné pouze na základě celkového posouzení rizik nebo v případě, že daný centrální depozitář neposkytuje žádné emisní služby ve vztahu k cenným papírům vydaným podle práva obchodních společností nebo podobných právních předpisů příslušného členského státu. Příslušné orgány by měly mít k dispozici vhodná opatření k rychlému zajištění nápravy, aby mohly řešit případné bezdůvodné odmítnutí centrálního depozitáře poskytnout emitentům služby.
- (57) S ohledem na rostoucí přeshraniční držení a přeshraniční převody cenných papírů, které toto nařízení podporuje, je velmi naléhavé a důležité, aby byla stanovena jasná pravidla ohledně práva, které je rozhodné pro majetkové aspekty týkající se cenných papírů držených na účtech vedených centrálními depozitáři. Jedná se nicméně o horizontální otázku, která překračuje rámec tohoto nařízení a mohla by být vyřešena v budoucích legislativních aktech Unie.
- (58) Evropský kodex chování v oblasti clearingů a vypořádání ze dne 7. listopadu 2006 vytvořil dobrovolný rámec, který umožňuje vzájemný přístup mezi centrálními depozitáři a jinými subjekty tržní infrastruktury. Poobchodní

sektor však zůstává roztržštěný podle hranic jednotlivých států, což vede ke zbytečné nákladnosti přeshraničních obchodů. Je nezbytné stanovit jednotné podmínky pro propojení mezi centrálními depozitáři a vzájemný přístup mezi centrálními depozitáři a jinými subjekty tržní infrastruktury. Aby centrální depozitáři mohli svým účastníkům nabízet přístup na jiné trhy, měli by mít právo stát se účastníkem jiného centrálního depozitáře nebo požádat jiný centrální depozitář, aby pro přístup k sobě vytvořil zvláštní funkce. Tento přístup by měl být udělován na základě spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek a měl by být odepřen pouze v případě, že ohrožuje hladké a řádné fungování finančních trhů nebo vyvolává systémové riziko. Příslušné orgány by měly mít k dispozici vhodná opatření k rychlému zajištění nápravy, aby mohly řešit případné bezdůvodné odmítnutí centrálního depozitáře poskytnout přístup jinému centrálnímu depozitáři. Pokud propojení centrálních depozitářů vyvolávají významná rizika pro vypořádání, měla by podléhat povolení a posílenému dohledu příslušných orgánů.

- (59) Centrální depozitáři by rovněž měli mít přístup k údajům o obchodech od ústřední protistrany nebo obchodního systému a tyto subjekty tržní infrastruktury by měly mít přístup do vypořádacích systémů provozovaných centrálními depozitáři. Tento přístup může být odepřen pouze v případě, že ohrožuje hladké a řádné fungování finančních trhů nebo vyvolává systémové riziko, přičemž žádost o přístup nelze odmítnout z důvodu ztráty tržního podílu.
- (60) Příslušné orgány by měly mít k dispozici vhodná opatření k rychlému zajištění nápravy, aby mohly řešit případné bezdůvodné odmítnutí centrálního depozitáře nebo jiných subjektů tržní infrastruktury poskytnout přístup ke svým službám. Toto nařízení doplňuje ujednání mezi obchodními systémy, ústředními protistranami a centrálními depozitáři o přístupu stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a v nařízení (EU) č. 600/2014, jež jsou nezbytná k vytvoření konkurenceschopného vnitřního trhu se službami po uzavření obchodu. Orgán ESMA a Komise by měly nadále pečlivě sledovat vývoj poobchodní infrastruktury a Komise by měla v případě potřeby zasáhnout, aby zabránila narušování hospodářské soutěže na vnitřním trhu.
- (61) Řádný obezřetnostní a podnikatelský rámec pro finanční sektor by měl spočívat na pevném režimu dohledu a sankcí. Za tímto účelem by orgány dohledu měly být vybaveny dostatečnými pravomocemi jednat a měly by mít možnost uplatňovat v reakci na protiprávní jednání systémy odrazujících sankcí. Přezkum stávajících pravomocí ukládat sankce a jejich praktického uplatňování, zaměřený na podporu sblížení sankcí v celém rámci dohledových činností, byl proveden ve sdělení Komise ze dne 8. prosince 2010 nazvaném „Posílení sankčních režimů v odvětví finančních služeb“.
- (62) Proto by v zájmu zajištění účinného dodržování požadavků tohoto nařízení ze strany centrálních depozitářů, úvěrových institucí určených za zúčtovatele, členů jejich vedoucích orgánů a dalších osob, které skutečně řídí jejich činnost, a jakýchkoli jiných osob měly být příslušné orgány schopny ukládat správní sankce a jiná opatření, které jsou účinné, přiměřené a odrazující.
- (63) Aby byla zajištěna odrazující povaha a důsledné uplatňování sankcí napříč členskými státy, mělo by toto nařízení stanovit seznam hlavních správních sankcí a jiných opatření, jež mají mít příslušné orgány k dispozici, pravomoc ukládat tyto sankce a jiná opatření všem fyzickým a právnickým osobám odpovědným za porušení předpisů, seznam základních kritérií pro stanovení stupně a druhu těchto sankcí nebo jiných opatření a výši správních pokut. Správní pokuty by měly zohledňovat faktory, jako jsou zjištěné finanční výhody plynoucí z porušení předpisů, závažnost a trvání porušení předpisů a různé přitěžující nebo polehčující okolnosti, a měly by mít odrazující účinek a případně zahrnovat zmírnění sankce v případě spolupráce s příslušným orgánem. Přijetí a zveřejnění sankcí by mělo respektovat základní práva stanovená v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), a to zejména právo na respektování soukromého a rodinného života (článek 7), právo na ochranu osobních údajů (článek 8) a právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces (článek 47).

- (64) Za účelem odhalování možného porušování pravidel by měly být zavedeny účinné mechanismy motivující k hlášení potenciálních nebo skutečných případů porušení tohoto nařízení příslušným orgánům. Tyto mechanismy by měly zahrnovat přiměřená ochranná opatření pro osoby, které potenciální nebo skutečné případy porušení tohoto nařízení oznámí, i osoby obviněné z porušení předpisů. Je třeba zavést vhodné postupy, aby bylo dodrženo právo obviněného na ochranu osobních údajů, na obhajobu a právo být vyslechnut před přijetím konečného rozhodnutí, které se ho týká, jakož i právo využít proti jakémukoliv rozhodnutí nebo opatření, které se ho týká, účinné prostředky nápravy před soudem.
- (65) Tímto nařízením by neměla být dotčena žádná ustanovení právních předpisů členských států týkající se trestních sankcí.
- (66) Zpracovávání osobních údajů prováděné členskými státy podle tohoto nařízení se řídí směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾. Každá výměna nebo předání osobních údajů příslušnými orgány členských států by měly probíhat v souladu s pravidly o předávání osobních údajů stanovenými ve směrnici 95/46/ES. Zpracování osobních údajů prováděné podle tohoto nařízení orgánem ESMA se řídí nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽²⁾. Každá výměna nebo předání osobních údajů orgánem ESMA by měly probíhat v souladu s pravidly o předávání osobních údajů stanovenými v nařízení (ES) č. 45/2001.
- (67) Toto nařízení respektuje základní práva a je v souladu se zásadami uznanými zejména Listinou, především právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, právo nebýt stíhán nebo potrestán dvakrát za stejný čin a zásadu svobody podnikání, a musí být uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami.
- (68) Orgán ESMA by měl hrát klíčovou roli při uplatňování tohoto nařízení tím, že bude zajišťovat jednotné uplatňování pravidel Unie příslušnými vnitrostátními orgány a urovnávat spory mezi nimi.
- (69) Orgán ESMA by měl Komisi předkládat výroční zprávy, v nichž se posuzují trendy a potenciální rizika na trzích, na které se vztahuje toto nařízení. Tyto zprávy by měly obsahovat alespoň posouzení efektivnosti vypořádání, internalizovaného vypořádání, přeshraničního poskytování služeb, důvodů pro odmítnutí přístupových práv a dále posouzení jakýchkoli jiných faktických překážek hospodářské soutěže v oboru poobchodních finančních služeb, včetně případných překážek vyplývajících z nevhodného používání licenčního režimu, vhodnosti sankcí za selhání vypořádání, a zejména pak potřeby větší flexibility ve vztahu k sankcím za selhání vypořádání v souvislosti s nelikvidními finančními nástroji a uplatňováním pravidel členských států týkajících se občanskoprávní odpovědnosti za ztráty způsobené centrálními depozitáři, jakož i posouzení podmínek týkajících se poskytování bankovních doplňkových služeb, požadavků na ochranu cenných papírů účastníků a jejich zákazníkům a režimu sankcí, a v případě potřeby mohou obsahovat doporučení ohledně preventivních nebo nápravných opatření. Orgán ESMA by měl rovněž ve vhodném časovém rámci a v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010 provádět srovnávací hodnocení zahrnující činnosti příslušných orgánů podle tohoto nařízení. S ohledem na systémový význam centrálních depozitářů a na skutečnost, že jsou vůbec poprvé regulovány na úrovni Unie, je vhodné stanovit požadavek, že by se tato srovnávací hodnocení měla prvotně provádět každé tři roky alespoň ve vztahu k dohledu nad centrálními depozitáři, kteří využívají svobody poskytování služeb nebo se účastní interoperabilního propojení.
- (70) Vzhledem k vysoce odborným znalostem, jimiž orgán ESMA disponuje v oblasti cenných papírů a trhů s cennými papíry, by bylo efektivní a vhodné pověřit ho vypracováním návrhů regulačních a prováděcích technických norem, které se nebudou týkat strategických rozhodnutí, a jejich předložením Komisi. Je-li tak stanoveno, měl by orgán ESMA rovněž úzce spolupracovat s členy ESCB a s orgánem EBA.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

(2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (71) V souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010 a články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010 by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy týkající se konkrétních prvků opatření k zajištění disciplíny při vypořádání, podávání zpráv o internalizovaném vypořádání, informací a jiných prvků, které mají centrální depozitáři uvést ve své žádosti o povolení, podmínek, za nichž mohou příslušné orgány pro centrální depozitáře schválit jejich účast na kapitálu určitých právnických osob, informací, které si mají různé orgány vzájemně předávat v rámci dohledu nad centrálními depozitáři, informací, které musí žádající centrální depozitář ve své žádosti o uznání poskytnout orgánu ESMA, prvků organizace řízení a správy centrálních depozitářů, podrobností evidence, již centrální depozitáři vedou, rizik, která musí zohlednit centrální depozitáři při provádění celkového posouzení rizik a příslušné orgány při posuzování důvodů pro odmítnutí žádosti o přístup, prvků postupu pro přístup účastníků a emitentů k centrálním depozitářům, přístupu mezi centrálními depozitáři navzájem a mezi centrálními depozitáři a dalšími subjekty tržní infrastruktury, konkrétních prvků opatření, která mají centrální depozitáři přijmout pro zachování celistvosti emise, snížení operačního a investičního rizika a rizik vyplývajících z propojení s jinými centrálními depozitáři, upřesnění kapitálových požadavků na centrální depozitáře, upřesnění žádosti o povolení poskytovat bankovní doplňkové služby, dodatečných kapitálových požadavků a obezřetnostních požadavků k úvěrovému riziku a riziku likvidity pro centrální depozitáře a určené úvěrové instituce, které mají povolení poskytovat bankovní doplňkové služby.
- (72) Komisi by rovněž měla být svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy formou prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010, pokud jde o standardní formuláře a vzory pro podávání zpráv o internalizovaném vypořádání, žádosti o povolení podávané centrálními depozitáři, poskytování informací mezi různými příslušnými orgány pro účely dohledu nad centrálními depozitáři, příslušná ujednání o spolupráci mezi orgány domovského a hostitelského členského státu, formát evidence vedené centrálními depozitáři, postupy v případech, kdy je účastníkovi nebo emitentovi odepřen přístup k centrálnímu depozitáři, kdy je odepřen přístup centrálním depozitářům mezi sebou nebo mezi depozitáři a jinými subjekty tržní infrastruktury, konzultace s různými orgány před vydáním povolení zúčtovateli.
- (73) Za účelem dosažení cílů stanovených tímto nařízením by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o bližší vymezení některých definic, kritéria pro výpočet výše peněžitých sankcí pro účastníky, kteří způsobili selhání vypořádání, a kritéria, podle nichž by měla být činnost centrálního depozitáře v hostitelském členském státě považována za činnost podstatného významu pro daný členský stát. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (74) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci k přijímání rozhodnutí o posouzení pravidel třetích zemí pro účely uznávání centrálních depozitářů ze třetích zemí. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (75) Při posuzování příslušných pravidel třetích zemí by měl být uplatněn přiměřený přístup orientovaný na výsledky, který se zaměří na dodržování příslušných pravidel Unie a případně mezinárodních norem. V případě, že neexistují žádné podstatné rozdíly, které by měly předvídatelné nepříznivé účinky na trhy Unie, je rovněž možné udělit podmíněné nebo předběžné uznání.
- (76) Jelikož cíle tohoto nařízení, tedy stanovení jednotných požadavků pro vypořádání, jakož i pro centrální depozitáře, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu opatření může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (77) Je nezbytné změnit směrnici 98/26/ES a uvést ji do souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ⁽¹⁾, na jejímž základě se určené vypořádací systémy již neoznamují Komisi, nýbrž orgánu ESMA.
- (78) Vzhledem k tomu, že toto nařízení harmonizuje na úrovni Unie opatření, která mají předcházet selhání vypořádání a tato selhání řešit, a má u těchto opatření širší oblast působnosti než nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 236/2012 ⁽²⁾, je nutné zrušit článek 15 uvedeného nařízení.
- (79) Na centrální depozitáře by se neměly použít směrnice 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 600/2014, pokud poskytují služby, které jsou výslovně uvedeny v tomto nařízení. Aby však bylo zajištěno, že se směrnice 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 600/2014 vztahují na všechny subjekty poskytující investiční služby a vykonávající investiční činnosti, a aby se zabránilo narušení hospodářské soutěže mezi různými druhy poskytovatelů těchto služeb, je nezbytné vyžadovat, aby se na centrální depozitáře, kteří v rámci svých doplňkových služeb poskytují investiční služby a vykonávají investiční činnosti, vztahovaly požadavky směrnice 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 600/2014.
- (80) Uplatňování požadavků na povolování a uznávání podle tohoto nařízení by mělo být odloženo, aby centrální depozitáři usazení v Unii nebo ve třetích zemích měly dostatek času požádat o povolení a uznání svých činností podle tohoto nařízení. Dokud nebude podle tohoto nařízení rozhodnuto o povolení nebo uznání centrálního depozitáře a jeho činností, včetně propojení centrálních depozitářů, by se měla nadále použít příslušná vnitrostátní pravidla pro povolování a uznávání centrálních depozitářů.
- (81) Rovněž je nezbytné odložit uplatňování požadavků na zajištění disciplíny při vypořádání a požadavků na oznamovací povinnosti internalizátorů vypořádání do doby, než budou přijaty všechny nezbytné akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty, které dále vymezují tyto zavedené požadavky, a požadavků na evidenci některých převoditelných cenných papírů formou zápisu do příslušné evidence a vypořádání závazků ve vypořádacích systémech nejpozději druhý obchodní den po uzavření obchodu, aby účastníci trhu, kteří drží cenné papíry v listinné podobě nebo uplatňují delší vypořádací lhůty, měli dostatek času k dosažení souladu s těmito požadavky,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví jednotné požadavky pro vypořádání obchodů s finančními nástroji v Unii a pravidla organizace a chování centrálních depozitářů cenných papírů na podporu bezpečného, efektivního a hladkého vypořádání.
2. Není-li stanoveno v tomto nařízení jinak, vztahuje se toto nařízení na vypořádání obchodů se všemi finančními nástroji a veškerou činnost centrálních depozitářů cenných papírů.
3. Tímto nařízením nejsou dotčena ustanovení právních předpisů Unie týkajících se konkrétních finančních nástrojů, především směrnice 2003/87/ES.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 120).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 236/2012 ze dne 14. března 2012 o prodeji na krátko a některých aspektech swapů úvěrového selhání (Úř. věst. L 86, 24.3.2012, s. 1).

4. Články 10 až 20, 22 až 24 a 27, čl. 28 odst. 6, čl. 30 odst. 4 a články 46 a 47, ustanovení hlavy IV a požadavky na podávání zpráv příslušným orgánům nebo dotčeným orgánům nebo na dodržování jejich příkazů podle tohoto nařízení se nevztahují na členy ESCB, jiné vnitrostátní subjekty členských států plnící podobné funkce nebo jiné veřejné subjekty pověřené správou veřejného dluhu v Unii nebo do této správy zasahující, a to ve vztahu ke kterémukoli centrálnímu depozitáři, který je výše uvedenými subjekty přímo řízen v rámci odpovědnosti téhož vedoucího orgánu, jenž má přístup k finančním prostředkům těchto subjektů a není samostatným subjektem.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „centrálním depozitářem cenných papírů“ (dále jen „centrální depozitář“) právnická osoba, která provozuje systém pro vypořádání obchodů s cennými papíry uvedený v oddíle A bodě 3 přílohy, a poskytuje alespoň jednu další základní službu uvedenou v oddíle A přílohy;
- 2) „centrálním depozitářem ze třetí země“ právní subjekt usazený ve třetí zemi, který poskytuje služby podobné základním službám uvedeným v oddíle A bodě 3 přílohy a alespoň jednu další základní službu uvedenou v oddíle A přílohy;
- 3) „imobilizací“ úkon soustředění listinných cenných papírů u centrálního depozitáře způsobem, který umožní provedení následných převodů zápisem do příslušné evidence;
- 4) „zaknihovanou podobou“ skutečnost, že některé finanční nástroje existují pouze ve formě zápisů v příslušné evidenci;
- 5) „hostitelským centrálním depozitářem“ centrální depozitář, který obdrží od jiného centrálního depozitáře přístup k jeho službám prostřednictvím propojení centrálních depozitářů;
- 6) „žádajícím centrálním depozitářem“ centrální depozitář, který žádá o přístup ke službám jiného centrálního depozitáře prostřednictvím propojení centrálních depozitářů;
- 7) „vypořádáním“ dokončení obchodu s cennými papíry, ať je uzavřen kdekoliv, jehož cílem je splnění závazků stran obchodu převodem peněžních prostředků nebo cenných papírů nebo obojího;
- 8) „finančními nástroji“ nebo „cennými papíry“ finanční nástroje ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 15 směrnice 2014/65/EU;
- 9) „převodním příkazem“ převodní příkaz ve smyslu čl. 2 písm. i) druhé odrážky směrnice 98/26/ES;
- 10) „systémem vypořádání obchodů s cennými papíry“ (dále jen „vypořádací systém“) systém ve smyslu čl. 2 písm. a) první, druhé a třetí odrážky směrnice 98/26/ES, který není provozován ústřední protistranou a jehož činnost spočívá v provádění převodních příkazů;
- 11) „internalizátorem vypořádání“ podnik, včetně podniků povolených v souladu se směrnicí 2013/36/EU nebo směrnicí 2014/65/EU, která provádí převodní příkazy jménem zákazníků nebo na vlastní účet jinak než prostřednictvím vypořádacího systému;
- 12) „určeným dnem vypořádání“ den, který je zadán do vypořádacího systému jako den vypořádání a na němž se strany obchodu s cennými papíry dohodnou jako na dni, kdy má k vypořádání dojít;
- 13) „vypořádací lhůtou“ období mezi dnem uzavření obchodu a určeným dnem vypořádání;
- 14) „obchodním dnem“ obchodní den ve smyslu čl. 2 písm. n) směrnice 98/26/ES;

- 15) „selháním vypořádání“ neuskutečnění vypořádání nebo částečné vypořádání obchodu s cennými papíry k určenému dni vypořádání v důsledku nedodání cenných papírů nebo peněžních prostředků a bez ohledu na důvod;
- 16) „ústřední protistranou“ ústřední protistrana ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 17) „příslušným orgánem“ orgán, který každý členský stát určí v souladu s článkem 11, není-li v tomto nařízení stanoveno jinak;
- 18) „dotčeným orgánem“ orgán uvedený v článku 12;
- 19) „účastníkem“ účastník vypořádacího systému ve smyslu čl. 2 písm. f) směrnice 98/26/ES;
- 20) „účástí“ účast ve smyslu první věty článku 2 bodu 2 směrnice 2013/34/EU nebo přímé či nepřímé držení nejméně 20 % hlasovacích práv nebo základního kapitálu podniku;
- 21) „kontrolou“ vztah mezi dvěma podniky popsany v článku 22 směrnice 2013/34/EU;
- 22) „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik ve smyslu čl. 2 bodu 10 a článku 22 směrnice 2013/34/EU;
- 23) „domovským členským státem“ členský stát, v němž je centrální depozitář usazen;
- 24) „hostitelským členským státem“ členský stát jiný než domovský členský stát, v němž má centrální depozitář pobočku nebo poskytuje služby centrálního depozitáře;
- 25) „pobočkou“ provozovna, která není ústředím centrálního depozitáře, je jeho součástí, nemá právní subjektivitu a poskytuje služby centrálního depozitáře, pro něž centrální depozitář získal povolení;
- 26) „selháním“, pokud jde o účastníka, situace, kdy je proti účastníkovi zahájeno úpadkové řízení ve smyslu čl. 2 písm. j) směrnice 98/26/ES;
- 27) „dodáním proti zaplacení“ mechanismus vypořádání obchodů s cennými papíry, který spojuje převod cenných papírů s převodem peněžních prostředků tak, že k dodání cenných papírů dojde pouze v případě, že dojde k odpovídajícímu převodu peněžních prostředků, a naopak;
- 28) „účetem cenných papírů“ účet, na který lze připsat nebo z kterého lze odepsat cenné papíry;
- 29) „propojením centrálních depozitářů“ ujednání mezi centrálními depozitáři, na jehož základě se jeden centrální depozitář stává účastníkem ve vypořádacím systému jiného centrálního depozitáře s cílem usnadnit převod cenných papírů od účastníků druhého centrálního depozitáře účastníkům prvního centrálního depozitáře, nebo ujednání, na jehož základě má centrální depozitář nepřímo přes prostředníka přístup k druhému centrálnímu depozitáři. Mezi propojení centrálních depozitářů patří standardní propojení, nadstandardní propojení, nepřímé propojení a interoperabilní propojení;
- 30) „standardním propojením“ propojení centrálních depozitářů, na jehož základě se jeden centrální depozitář stává účastníkem vypořádacího systému jiného centrálního depozitáře za stejných podmínek, jaké platí pro kteréhokoli jiného účastníka vypořádacího systému provozovaného druhým centrálním depozitářem;

- 31) „nadstandardním propojením“ propojení centrálních depozitářů, na jehož základě jsou jednomu centrálnímu depozitáři, který se stává účastníkem vypořádacího systému jiného centrálního depozitáře, poskytovány další zvláštní služby vedle služeb, jež tento jiný centrální depozitář běžně poskytuje účastníkům vypořádacího systému;
- 32) „nepřímým propojením“ ujednání mezi centrálním depozitářem a třetí osobou, která není centrálním depozitářem a je účastníkem vypořádacího systému jiného centrálního depozitáře. Toto propojení zřizuje centrální depozitář s cílem usnadnit převod cenných papírů od účastníků jiného centrálního depozitáře svým účastníkům;
- 33) „interoperabilním propojením“ propojení centrálních depozitářů, v jehož rámci se centrální depozitáři dohodnou na zavedení společných technických řešení pro vypořádání do vypořádacích systémů, které provozují;
- 34) „mezinárodními postupy a normami pro otevřenou komunikaci“ mezinárodně uznávané normy pro komunikační postupy, jako například standardizované formáty zpráv a znázornění dat, které jsou kterémukoli zájemci k dispozici na spravedlivém, otevřeném a nediskriminačním základě;
- 35) „převoditelnými cennými papíry“ převoditelné cenné papíry ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 44 směrnice 2014/65/EU;
- 36) „akciemi“ cenné papíry uvedené v čl. 4 odst. 1 bodu 44 písm. a) směrnice 2014/65/EU;
- 37) „nástroji peněžního trhu“ nástroje peněžního trhu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 17 směrnice 2014/65/EU;
- 38) „podílovými jednotkami subjektů kolektivního investování“ podílové jednotky subjektů kolektivního investování ve smyslu oddílu C bodu 3 přílohy I směrnice 2014/65/EU;
- 39) „povolenkami na emise“ nástroje ve smyslu části C bodu 11 přílohy I směrnice 2014/65/EU, kromě derivátů povolenek na emise;
- 40) „regulovaným trhem“ regulovaný trh ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice 2014/65/EU;
- 41) „mnohostranným obchodním systémem“ mnohostranný obchodní systém ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 22 směrnice 2014/65/EU;
- 42) „obchodním systémem“ obchodní systém ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 24 směrnice 2014/65/EU;
- 43) „zúčtovatelem“ zúčtovatel ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 98/26/ES;
- 44) „trhem pro růst malých a středních podniků“ trh pro růst malých a středních podniků ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 12 směrnice 2014/65/EU;
- 45) „vedoucím orgánem“ orgán nebo orgány centrálního depozitáře určené v souladu s vnitrostátním právem, které jsou oprávněny stanovovat strategii, cíle a celkové směřování centrálního depozitáře a které dozorují a sledují rozhodování osob ve vedení centrálního depozitáře. Členy vedoucího orgánu jsou osoby, které skutečně řídí činnost centrálního depozitáře.

V případech, že vedoucí orgán zahrnuje v souladu s vnitrostátním právem různé orgány se zvláštními funkcemi, požadavky tohoto nařízení se vztahují pouze na ty členy vedoucího orgánu, kteří jsou na základě vnitrostátního práva pověřeni příslušnými pravomocemi;

46) „vrcholným vedením“ fyzické osoby, které v rámci centrálního depozitáře zastávají výkonné funkce a jsou vůči vedoucímu orgánu odpovědné a postižitelné za každodenní řízení daného centrálního depozitáře.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 67, pokud jde o opatření k dalšímu upřesnění nebankovních doplňkových služeb uvedených v oddíle B bodech 1 až 4 přílohy a bankovních doplňkových služeb uvedených v oddíle C přílohy.

HLAVA II

VYPOŘÁDÁNÍ OBCHODŮ S CENNÝMI PAPIŘY

KAPITOLA I

Forma zápisu do příslušné evidence cenných papírů

Článek 3

Forma zápisu do příslušné evidence cenných papírů

1. Aniž je dotčen odstavec 2, každý emitent usazený v Unii, jenž vydává nebo vydal převoditelné cenné papíry, které jsou přijaty k obchodování nebo obchodovány v obchodních systémech, zajistí, aby tyto cenné papíry byly evidovány formou zápisu do příslušné evidence prostřednictvím imobilizace nebo formou přímé emise v zaknihované podobě.

2. Pokud se obchod s převoditelnými cennými papíry uskutečňuje v obchodním systému, evidují se příslušné cenné papíry formou zápisu do příslušné evidence centrálního depozitáře nejpozději v určený den vypořádání, pokud tak nebylo učiněno již dříve.

Jsou-li převoditelné cenné papíry převáděny v návaznosti na dohodu o finančním zajištění vymezenou v čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 2002/47/ES, jsou evidovány formou zápisu do příslušné evidence centrálního depozitáře před určeným dnem vypořádání nebo v určený den vypořádání, pokud tak nebylo učiněno již dříve.

Článek 4

Prosazování pravidel

1. Orgány členského státu, ve kterém je emitent vydávající cenné papíry usazen, zajišťují uplatňování čl. 3 odst. 1.

2. Orgány příslušné pro dohled nad obchodními systémy, včetně příslušných orgánů určených v souladu s čl. 21 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES⁽¹⁾, zajistí uplatňování čl. 3 odst. 2 prvního pododstavce tohoto nařízení, pokud jsou cenné papíry uvedené v čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení obchodovány v obchodních systémech.

3. Orgány členských států odpovědné za uplatňování směrnice 2002/47/ES zajistí, že bude uplatňován čl. 3 odst. 2 druhého pododstavce tohoto nařízení, pokud jsou cenné papíry uvedené v čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení převáděny v návaznosti na dohodu o finančním zajištění vymezenou v čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 2002/47/ES.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64).

KAPITOLA II

Vypořádací lhůty

Článek 5

Určený den vypořádání

1. Účastník vypořádacího systému, který na vlastní účet nebo jménem třetí strany v daném systému vypořádává obchody s převoditelnými cennými papíry, nástroji peněžního trhu, podílovými jednotkami subjektů kolektivního investování a povolenkami na emise, vypořádá tyto obchody k určenému dni vypořádání.
2. Pokud jde o obchody s převoditelnými cennými papíry uvedenými v odstavci 1, které jsou prováděny v obchodních systémech, je určeným dnem vypořádání nejpozději druhý obchodní den po uzavření obchodu. Tento požadavek se nevztahuje na obchody, které jsou vyjednány podle soukromého práva, ale provádějí se v obchodních systémech, na obchody, které se provádějí na dvoustranné bázi, ale oznamují se obchodnímu systému, ani na první obchod, při němž dotčené převoditelné cenné papíry podléhají prvotnímu nahrazení listinných cenných papírů zápisem do příslušné evidence podle čl. 3 odst. 2.
3. Příslušné orgány zajišťují uplatňování odstavce 1.

Orgány příslušné pro dohled nad obchodními systémy zajišťují uplatňování odstavce 2.

KAPITOLA III

Disciplína při vypořádání

Článek 6

Opatření k prevenci selhání vypořádání

1. Obchodní systémy zavedou postupy, které umožní potvrzení příslušných údajů o obchodu s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1 v den, kdy byl obchod proveden.
2. Bez ohledu na požadavek uvedený v odstavci 1 přijmou investiční podniky povolené podle článku 5 směrnice 2014/65/EU ve vhodných případech opatření k omezení počtu případů selhání vypořádání.

Tato opatření zahrnují alespoň ujednání mezi investičním podnikem a jeho profesionálními zákazníky podle přílohy II směrnice 2014/65/EU k zajištění okamžitého oznámení o přidělení cenných papírů k obchodu, potvrzení o tomto přidělení a potvrzení o schválení nebo zamítnutí podmínek obchodu s dostatečným předstihem před určeným dnem vypořádání.

Orgán ESMA vydá v úzké spolupráci s členy ESCB v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010 obecné pokyny týkající se standardizovaných postupů a protokolů pro podávání zpráv, které mají být použity pro splnění požadavku uvedeného v druhém pododstavci tohoto odstavce.

3. U každého vypořádacího systému, který provozuje, zavede centrální depozitář postupy, které usnadní vypořádání obchodů s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1 v určený den vypořádání s minimální expozicí jeho účastníků vůči riziku protistrany a riziku likvidity a s nízkou mírou selhání vypořádání. Centrální depozitář podporuje včasné vypořádání k určenému dni vypořádání prostřednictvím vhodných mechanismů.
4. U každého vypořádacího systému, který provozuje, zavede centrální depozitář podpůrná a motivační opatření pro včasné vypořádání obchodů ze strany svých účastníků. Centrální depozitáři od účastníků vyžadují, aby své obchody vypořádali k určenému dni vypořádání.

5. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění opatření, která mají investiční podniky přijmout v souladu s odst. 2 prvním pododstavcem, postupů usnadňujících vypořádání podle odstavce 3 a podrobností týkajících se podpůrných a stimulačních opatření pro včasné vypořádání obchodů podle odstavce 4.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 7

Opatření k řešení selhání vypořádání

1. Centrální depozitář u každého vypořádacího systému, který provozuje, zavede systém pro sledování případů selhání vypořádání obchodů s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1. Pravidelně předkládá zprávy příslušnému orgánu a dotčeným orgánům, pokud jde o počet a podrobnosti případů selhání vypořádání a další důležité informace, včetně opatření, která centrální depozitáři a jejich účastníci zamýšlejí přijmout ke zvýšení efektivity vypořádání. Tyto zprávy zveřejňují centrální depozitáři jednou ročně v souhrnné a anonymní podobě. Příslušné orgány sdílejí veškeré důležité informace o případech selhání vypořádání s orgánem ESMA.

2. Centrální depozitář u každého vypořádacího systému, který provozuje, zavede postupy, jež usnadní vypořádání obchodů s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1, jež nejsou vypořádány v určený den vypořádání. Tyto postupy stanoví mechanismus sankcí, který bude sloužit jako účinný prostředek k odrazení účastníků, kteří způsobí selhání vypořádání.

Před zavedením postupů podle prvního pododstavce konzultuje centrální depozitář příslušné obchodní systémy a centrální protistrany, ve vztahu k nimž služby vypořádání poskytuje.

Mechanismus sankcí uvedený v prvním pododstavci zahrnuje peněžité sankce pro účastníky, kteří způsobí selhání vypořádání (dále jen „účastníci způsobující selhání vypořádání“). Peněžité sankce se vypočítávají za každý obchodní den, kdy obchod není vypořádán, od určeného dne vypořádání do ukončení postupu náhradní koupě podle odstavce 3, nejpozději však do skutečného dne vypořádání. Peněžité sankce nesmějí být nastaveny jako zdroj příjmů pro centrálního depozitáře.

3. Aniž je dotčen mechanismus sankcí uvedený v odstavci 2 a právo na dvoustranné zrušení obchodu, v případě, že účastník způsobující selhání vypořádání nedodá finanční nástroje uvedené v čl. 5 odst. 1 přijímajícímu účastníku nejpozději do čtyř obchodních dnů od určeného dne vypořádání (dále jen „prodloužená lhůta“), zahájí se postup náhradní koupě, při němž jsou dané nástroje v přiměřené lhůtě poskytnuty pro vypořádání a dodány přijímajícímu účastníku.

Pokud se obchod týká finančního nástroje obchodovaného na trhu pro růst malých a středních podniků, činí prodloužená lhůta patnáct dní, ledaže se daný trh pro růst malých a středních podniků rozhodne uplatňovat kratší lhůtu.

4. Použijí se tyto výjimky z požadavku uvedeného v odstavci 3:

a) na základě druhu aktiva a likvidity dotčeného finančního nástroje může být prodloužená lhůta namísto čtyř obchodních dnů nastavena na nejvýše sedm obchodních dnů, pokud by kratší prodloužená lhůta ovlivnila hladké a řádné fungování dotčených finančních trhů;

b) v případě operací složených z několika obchodů včetně smluv o zpětném odkupu cenných papírů nebo o půjčkách cenných papírů se postup náhradní koupě podle odstavce 3 nepoužije, pokud je lhůta pro tyto operace dostatečně krátká a postup náhradní koupě je v důsledku toho neefektivní.

5. Aniž je dotčen odstavec 7, výjimky uvedené v odstavci 4 se nepoužijí ve vztahu k obchodům s akciemi, jejichž clearing provádí ústřední protistrana.

6. Aniž je dotčen mechanismus sankcí uvedený v odstavci 2, je-li cena akcií dohodnutá v okamžiku uzavření obchodu vyšší než cena zaplacená za provedení náhradní koupě, účastník způsobující selhání vypořádání uhradí příslušný rozdíl přijímajícímu účastníkovi nejpozději druhý obchodní den po dodání finančních nástrojů v návaznosti na náhradní koupi.

7. Pokud se náhradní koupě neuskuteční nebo není možná, přijímající účastník se může rozhodnout nechat si vyplatit peněžitou náhradu, nebo odložit provedení náhradní koupě na vhodnější pozdější dobu („doba odkladu“). Nejsou-li příslušné finanční nástroje přijímajícímu účastníkovi dodány po uplynutí doby odkladu, vyplatí se peněžitá náhrada.

Uvedená peněžitá náhrada se přijímajícímu účastníkovi vyplatí nejpozději druhý obchodní den po uplynutí lhůty pro provedení náhradní koupi podle odstavce 3 nebo doby odkladu, pokud se účastník pro ni rozhodne.

8. Účastník způsobující selhání vypořádání nahradí subjektu, který provádí náhradní koupi, veškeré částky zaplacené v souladu s odstavci 3, 4 a 5, včetně případných prováděcích poplatků vyplývajících z náhradní koupě. Tyto poplatky musejí být účastníkům jasně sděleny.

9. Centrální depozitáři, ústřední protistrany a obchodní systémy zavedou postupy, které jim umožní po konzultaci s příslušnými orgány pozastavit účast účastníka, který soustavně a systematicky nedodává finanční nástroje uvedené v čl. 5 odst. 1 k určenému dni vypořádání, a zveřejnit jeho totožnost poté, co daný účastník dostane příležitost k vyjádření svého stanoviska, a to za předpokladu, že příslušné orgány pro centrálního depozitáře, ústředních protistran a obchodních systémů a příslušné orgány daného účastníka byly řádně informovány. Kromě konzultací před případným pozastavením účasti oznámí centrální depozitáři, ústřední protistrany a obchodní systémy neprodleně příslušným orgánům pozastavení účasti účastníka. Příslušné orgány okamžitě informují dotčené orgány o pozastavení účasti účastníka.

Zveřejněné informace o pozastavení účasti nesmějí obsahovat osobní údaje ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 95/46/ES.

10. Odstavce 2 až 9 se použijí na všechny obchody s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1, které jsou přijaty k obchodování v obchodním systému, obchodovány v obchodním systému nebo jejichž clearing provádí ústřední protistrana, a to takto:

a) v případě obchodů, jejichž clearing provádí ústřední protistrana, provádí ústřední protistrana náhradní koupi podle odstavců 3 až 8;

b) v případě obchodů, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, ale prováděných v obchodním systému, zahrne obchodní systém do svých vnitřních pravidel povinnost členů a účastníků uplatňovat opatření uvedená v odstavcích 3 až 8;

c) v případě všech ostatních obchodů, které nejsou uvedeny v písmenech a) a b) tohoto pododstavce, zahrnou centrální depozitáři do svých vnitřních pravidel povinnost účastníků podrobit se opatřením uvedeným v odstavcích 3 až 8.

Centrální depozitář poskytne ústředním protistranám a obchodním systémům nezbytné informace o vypořádání, aby mohly plnit své povinnosti podle tohoto odstavce.

Aniž jsou dotčena písmena a), b) a c) prvního pododstavce, mohou centrální depozitáři sledovat provádění náhradních koupí podle uvedených písmen, pokud jde o vícenásobné příkazy k vypořádání týkající se týchž finančních nástrojů a se stejnou lhůtou pro provedení, s cílem minimalizovat počet náhradních koupí, které se mají provést, a tím i dopad na ceny příslušných finančních nástrojů.

11. Odstavce 2 až 9 se nepoužijí na účastníky způsobující selhání vypořádání, kteří jsou ústředními protistranami.
12. Odstavce 2 až 9 se nepoužijí, pokud bylo vůči účastníkovi způsobujícímu selhání vypořádání zahájeno úpadkové řízení.
13. Tento článek se nepoužije, pokud se hlavní obchodní systém pro obchodování s akciemi nachází v třetí zemi. Kde se hlavní obchodní systém pro obchodování s akciemi nachází, se určí v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 236/2012.
14. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 67, kterými v závislosti na likviditě finančního nástroje podle druhu aktiv a druhu obchodu upřesní parametry pro výpočet odrazující a přiměřené výše peněžitých pokut uvedených v odst. 2 třetím pododstavci, jež zajistí vysokou úroveň disciplíny při vypořádání a hladké a řádné fungování dotyčných finančních trhů.
15. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění:
  - a) systému sledování případů selhání vypořádání a podávání zpráv o těchto případech podle odstavce 1;
  - b) postupů pro výběr a přerozdělení peněžitých pokut a případných jiných výnosů z těchto pokut v souladu s odstavcem 2;
  - c) podrobností o fungování vhodného postupu náhradní koupě podle odstavců 3 až 8, včetně vhodných lhůt pro dodání finančních nástrojů v návaznosti na postup náhradní koupě podle odstavce 3. Tyto lhůty musí být stanoveny s přihlédnutím k druhu aktiva a likviditě finančních nástrojů;
  - d) okolností, za nichž je možné v závislosti na druhu aktiva a likviditě finančních nástrojů nastavit delší trvání prodloužené lhůty v souladu s podmínkami uvedenými v odst. 4 písm. a) a s přihlédnutím ke kritériím pro posuzování likvidity podle čl. 2 odst. 1 bodu 17 nařízení (EU) č. 600/2014;
  - e) druhu operací a jejich lhůt podle odst. 4 písm. b), v jejichž důsledku je náhradní koupě neefektivní;
  - f) metodiky výpočtu peněžité náhrady podle odstavce 7;
  - g) podmínek, za nichž se má za to, že účastník soustavně a systematicky nedodává finanční nástroje uvedené v odstavci 9, a
  - h) nezbytných informací o vypořádání podle odst. 10 druhého pododstavce.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 8

Prosazování pravidel

1. Příslušný orgán pro centrálního depozitáře provozujícího vypořádací systém, dotčené orgány odpovědné za dohled nad dotčným vypořádacím systémem a orgány příslušné pro dohled nad obchodními systémy, investičními podniky a ústředními protistranami jsou příslušné pro zajištění uplatňování článků 6 a 7 ze strany institucí, které podléhají jejich dohledu, a pro sledování uložených sankcí. V případě potřeby příslušné orgány úzce spolupracují. Členské státy uvědomí orgán ESMA o určených příslušných orgánech, jež jsou součástí struktury dohledu na vnitrostátní úrovni.

2. Za účelem zajištění jednotných, účinných a efektivních postupů dohledu v Unii v souvislosti s články 6 a 7 tohoto nařízení může orgán ESMA v úzké spolupráci s členy ESCB vydávat obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010.

3. Porušením pravidel podle této hlavy není dotčena platnost soukromoprávní smlouvy o finančních nástrojích ani možnost stran vymáhat ustanovení soukromoprávní smlouvy o finančních nástrojích.

KAPITOLA IV

Internalizované vypořádání

Článek 9

Internalizátoři vypořádání

1. Internalizátoři vypořádání podávají příslušným orgánům v místě jejich usazení čtvrtletní zprávy o celkovém objemu a hodnotě všech obchodů s cennými papíry, které vypořádají mimo vypořádací systém.

Příslušné orgány obdržené informace podle prvního pododstavce neprodleně předají orgánu ESMA a informují ho o případném riziku, které z těchto činností souvisejících s vypořádáním vyplývá.

2. Orgán ESMA může vypracovat v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k dalšímu upřesnění obsahu těchto zpráv.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

3. Orgán ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro podávání zpráv a předávání informací podle odstavce 1.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

HLAVA III
CENTRÁLNÍ DEPOZITÁŘI CENNÝCH PAPÍRŮ

KAPITOLA I

Povolování centrálních depozitářů a dohled nad nimi

Oddíl 1

Orgány odpovědné za povolování centrálních depozitářů a dohled nad nimi

Článek 10

Příslušný orgán

Aniž je dotčen dohled vykonávaný členy ESCB podle čl. 12 odst. 1, musí mít centrální depozitář povolení a podléhat dohledu příslušného orgánu svého domovského členského státu.

Článek 11

Určení příslušného orgánu

1. Každý členský stát určí příslušný orgán odpovědný za plnění povinností podle tohoto nařízení týkajících se udělování povolení centrálním depozitářům usazeným na jeho území a dohledu nad nimi a informuje o něm orgán ESMA.

Pokud členský stát určí více než jeden příslušný orgán, stanoví jejich příslušné kompetence a určí jeden orgán, který bude odpovědný za spolupráci s příslušnými orgány ostatních členských států, dotčenými orgány, orgány ESMA a EBA, kdykoli je tak výslovně stanoveno v tomto nařízení.

2. Orgán ESMA na svých internetových stránkách zveřejní seznam příslušných orgánů určených v souladu s odstavcem 1.
3. Příslušné orgány mají pravomoci dohledu a vyšetřovací pravomoci, které jsou nezbytné pro výkon jejich funkcí.

Článek 12

Dotčené orgány

1. Na povolování centrálních depozitářů a dohledu nad nimi, kdykoli je tak výslovně stanoveno v tomto nařízení, se podílejí tyto orgány:

- a) orgán příslušný pro dohled nad vypořádacím systémem provozovaným centrálním depozitářem v členském státě, jehož právem se tento vypořádací systém řídí;
- b) centrální banky v Unii, které vydávají nejdůležitější měny, v nichž se vypořádání uskutečňuje;
- c) případně centrální banka v Unii, na jejíchž účtech dochází k peněžnímu vypořádání obchodů ve vypořádacím systému provozovaném centrálním depozitářem.

2. Orgán ESMA na své internetové stránce zveřejní seznam dotčených orgánů uvedených v odstavci 1.

3. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem upřesňující podmínky, za nichž se měny Unie uvedené v odst. 1 písm. b) považují za nejdůležitější měny, a účelné praktické postupy pro konzultace s dotčenými orgány uvedenými v písmenech b) a c) uvedeného odstavce.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 13

Výměna informací

1. Příslušné orgány, dotčené orgány a orgán ESMA si na žádost neprodleně navzájem poskytují informace vyžadované pro účely plnění úkolů podle tohoto nařízení.
2. Příslušné orgány, dotčené orgány, orgán ESMA a jiné subjekty nebo fyzické a právnické osoby, které získají důvěrné informace při plnění svých povinností podle tohoto nařízení, tyto informace použijí pouze k plnění svých povinností.

Článek 14

Spolupráce mezi orgány

1. Příslušné orgány, dotčené orgány a orgán ESMA úzce spolupracují, mimo jiné prostřednictvím výměny všech informací, které jsou relevantní pro uplatňování tohoto nařízení. Je-li to vhodné a potřebné, jsou do této spolupráce zapojeny i jiné veřejné orgány a subjekty, zejména orgány a subjekty zřízené nebo určené podle směrnice 2003/87/ES.

Za účelem zajištění jednotných, účinných a efektivních postupů dohledu v Unii, včetně spolupráce mezi příslušnými orgány a dotčenými orgány při různém posuzování nezbytném pro uplatňování tohoto nařízení, může orgán ESMA v úzké spolupráci s členy ESCB vydávat obecné pokyny určené příslušným orgánům v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010.

2. Na základě dostupných informací příslušné orgány při výkonu svých obecných povinností řádně zvaží potenciální dopad svých rozhodnutí na stabilitu finančního systému ve všech ostatních dotčených členských státech, zejména v naléhavých situacích uvedených v článku 15.

Článek 15

Naléhavé situace

Aniž je dotčen oznamovací postup podle čl. 6 odst. 3 směrnice 98/26/ES, informují příslušné orgány a dotčené orgány neprodleně orgán ESMA, Evropskou radu pro systémová rizika zřízenou podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010⁽¹⁾ a sebe navzájem o naléhavé situaci týkající se centrálního depozitáře, včetně jakýchkoli změn na finančních trzích, které mohou mít nepříznivý dopad na likviditu trhu, stabilitu měny, v níž se vypořádání uskutečňuje, integritu měnové politiky nebo stabilitu finančního systému v některém z členských států, v nichž je centrální depozitář nebo jeden z jeho účastníků usazen.

Oddíl 2

Podmínky a postupy povolování centrálních depozitářů

Článek 16

Povolení centrálního depozitáře

1. Právnická osoba, která odpovídá definici centrálního depozitáře, musí před zahájením své činnosti získat povolení od příslušného orgánu členského státu, v němž je usazena.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1).

2. V povolení jsou určeny základní služby uvedené v oddíle A přílohy a nebankovní doplňkové služby povolené podle oddílu B přílohy, které je centrální depozitář oprávněn poskytovat.
3. Centrální depozitář musí trvale splňovat podmínky pro udělení povolení.
4. Centrální depozitář a jeho nezávislí auditori bez zbytečného odkladu informují příslušný orgán o veškerých podstatných změnách, které mají vliv na plnění podmínek pro udělení povolení.

Článek 17

Postup pro udělení povolení

1. Žádající centrální depozitář předkládá žádost o povolení svému příslušnému orgánu.
2. Žádost o povolení musí být doplněna veškerými informacemi nezbytnými k tomu, aby se příslušný orgán přesvědčil, že žádající centrální depozitář k okamžiku udělení povolení přijal veškerá opatření nezbytná ke splnění svých povinností stanovených v tomto nařízení. Žádost o povolení musí zahrnovat podnikatelský plán, v němž jsou uvedeny zamýšlené druhy podnikání a organizační struktura centrálního depozitáře.
3. Do 30 pracovních dnů od obdržení žádosti příslušný orgán posoudí, zda je žádost úplná. Pokud žádost není úplná, stanoví příslušný orgán lhůtu, ve které musí žádající centrální depozitář poskytnout doplňující informace. Příslušný orgán informuje žádajícího centrálního depozitáře, jestliže je žádost považována za úplnou.
4. Jakmile je žádost považována za úplnou, předá příslušný orgán všechny informace uvedené v žádosti dotčeným orgánům a konzultuje s nimi parametry vypořádacího systému provozovaného žádajícím centrálním depozitářem. Každý dotčený orgán může o svém stanovisku informovat příslušný orgán do tří měsíců od obdržení informací.
5. Pokud žádající centrální depozitář kromě poskytování nebankovních doplňkových služeb výslovně uvedených v oddíle B přílohy hodlá poskytovat služby uvedené v čl. 4 odst. 1 bodu 2 směrnice 2014/65/EU, předá příslušný orgán všechny informace uvedené v žádosti orgánu uvedenému v článku 67 směrnice 2014/65/EU a konzultuje tento orgán ohledně schopnosti žádajícího centrálního depozitáře dodržovat požadavky směrnice 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 600/2014.
6. Příslušný orgán před udělením povolení žádajícímu centrálnímu depozitáři konzultuje příslušné orgány druhého zúčastněného členského státu v případě, že:
  - a) centrální depozitář je dceřiným podnikem centrálního depozitáře povoleného v jiném členském státě;
  - b) centrální depozitář je dceřiným podnikem mateřského podniku centrálního depozitáře povoleného v jiném členském státě;
  - c) centrální depozitář je kontrolován týmiž fyzickými nebo právníckými osobami, které kontrolují jiný centrální depozitář povolený v jiném členském státě.

7. Konzultace uvedené v odstavci 6 se týkají:

- a) vhodnosti akcionářů a osob uvedených v čl. 27 odst. 6 a pověsti a zkušeností osob, které skutečně řídí podnikatelskou činnost centrálního depozitáře podle čl. 27 odst. 1 a 4, pokud tito akcionáři a osoby patří jak k žádajícímu centrálnímu depozitáři, tak k centrálnímu depozitáři povolenému v jiném členském státě;
- b) toho, zda vztahy uvedené v odst. 6 písm. a), b) a c) mezi centrálním depozitářem povoleným v jiném členském státě a žádajícím centrálním depozitářem nemají vliv na schopnost žádajícího centrálního depozitáře splnit požadavky tohoto nařízení.

8. Do šesti měsíců od předložení úplné žádosti příslušný orgán informuje žádajícího centrálního depozitáře písemně s plným odůvodněním svého rozhodnutí o tom, zda povolení bylo uděleno, nebo zamítnuto.

9. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací, které má žádající centrální depozitář poskytnout příslušnému orgánu v žádosti o povolení.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

10. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy prováděcích technických norem za účelem stanovení standardních formulářů, vzorů a postupů pro žádost o povolení.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 18

Účinky povolení

1. Činnost povoleného centrálního depozitáře je omezena na poskytování služeb, na které se vztahuje jeho povolení nebo oznámení podle čl. 19 odst. 8.

2. Vypořádací systémy mohou být provozovány pouze povolenými centrálními depozitáři, včetně centrálních bank vystupujících jako centrální depozitáři.

3. Povolený centrální depozitář může mít účast pouze v právnické osobě, jejíž činnost je omezena na poskytování služeb uvedených v oddílech A a B přílohy, ledaže příslušný orgán schválí tuto účast na základě skutečnosti, že významně nezvyšuje rizikový profil centrálního depozitáře.

4. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem za účelem upřesnění kritérií, která musí příslušné orgány zohlednit při schvalování účasti centrálních depozitářů v jiných právnických osobách než těch, které poskytují služby stanovené v oddílech A a B přílohy. Mezi tato kritéria může patřit to, zda jsou služby poskytované danou právnickou osobou doplňkovými službami ke službám poskytovaným centrálním depozitářem, a rozsah expozice centrálního depozitáře vůči závazkům vyplývajícím z dané účasti.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 19

Rozšíření a externí zajišťování činností a služeb

1. Povolенý centrální depozitář předloží příslušnému orgánu svého domovského členského státu žádost o povolení, přeje-li si externě zajišťovat určitou základní službu u třetí strany podle článku 30 nebo rozšířit svou činnost o jednu nebo více z těchto činností:

- a) poskytování dalších základních služeb uvedených v oddíle A přílohy, na něž se nevztahuje původní povolení;
- b) poskytování doplňkových služeb, které jsou podle oddílu B přílohy povoleny, ale nejsou v ní výslovně stanoveny, a na něž se nevztahuje původní povolení;
- c) provozování dalšího vypořádacího systému;
- d) provádění peněžního vypořádání všech nebo některých obchodů ve vypořádacím systému na účtech u jiného zúčtovatele;
- e) zřízení interoperabilního propojení, včetně interoperabilních propojení s centrálními depozitáři ze třetích zemí.

2. Povolení podle odstavce 1 se uděluje postupem stanoveným v článku 17.

Příslušný orgán informuje žádajícího centrálního depozitáře, zda bylo povolení uděleno nebo zamítnuto, do tří měsíců od předložení úplné žádosti.

3. Centrální depozitáři usazení v Unii, kteří mají v úmyslu zřídit interoperabilní propojení, předloží příslušným orgánům žádost o povolení, jak požaduje ustanovení odst. 1 písm. e). Tyto orgány se vzájemně konzultují ohledně schválení propojení centrálních depozitářů. V případě odlišných rozhodnutí, a pokud se na tom oba příslušné orgány dohodnou, může být daná věc předána orgánu ESMA, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež jsou mu svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Orgány uvedené v odstavci 3 odmítnou povolit propojení centrálních depozitářů, pokud by toto propojení ohrozilo hladké a řádné fungování finančních trhů nebo vyvolávalo systémové riziko.

5. Interoperabilní propojení centrálních depozitářů, kteří některé své služby související s tímto interoperabilním propojením zajišťují externě prostřednictvím veřejného subjektu podle čl. 30 odst. 5, a propojení centrálních depozitářů, která nejsou uvedena v odst. 1 písm. e), nepodléhají povolovacímu postupu podle uvedeného písmene, ale musejí být před zavedením oznámena příslušným a dotčeným orgánům centrálních depozitářů, jimž se poskytnou veškeré relevantní informace, které těmto orgánům umožní posoudit soulad s požadavky stanovenými v článku 48.

6. Centrální depozitář usazený a povolený v Unii může zachovat nebo zřídit propojení s centrálním depozitářem ze třetí země v souladu s podmínkami a postupy stanovenými v tomto článku. V případě, že je zřízeno propojení s centrálním depozitářem ze třetí země, musejí informace poskytnuté žádajícím centrálním depozitářem příslušnému orgánu umožnit posoudit, zda toto propojení splňuje požadavky stanovené v článku 48 nebo požadavky, které jsou požadavkům podle článku 48 rovnocenné.

7. Příslušný orgán pro žádajícího centrálního deponitáře požaduje, aby uvedený centrální deponitář ukončil oznámené propojení centrálních deponitářů, pokud toto propojení nesplňuje požadavky stanovené v článku 48, čímž by ohrozilo hladké a řádné fungování finančních trhů nebo vyvolalo systémové riziko. Pokud příslušný orgán požaduje, aby centrální deponitář ukončil propojení centrálních deponitářů, postupuje podle čl. 20 odst. 2 a 3.

8. Další doplňkové služby výslovně stanovené v oddíle B přílohy nepodléhají povolení, ale musejí být před poskytnutím oznámeny příslušnému orgánu.

Článek 20

Odnětí povolení

1. Aniž jsou dotčena případná nápravná opatření nebo opatření podle hlavy V, příslušný orgán domovského členského státu odejme povolení, pokud centrální deponitář:

- a) nevyužil povolení během období dvanácti měsíců, výslovně se jej vzdal nebo během předchozích šesti měsíců neposkytoval služby či nevykonával činnost;
- b) získal povolení na základě nepravdivého prohlášení nebo pomocí jakýchkoli jiných protiprávních prostředků;
- c) přestal splňovat podmínky, za nichž bylo povolení uděleno, a ve stanovené lhůtě nepřijal nápravná opatření vyžadovaná příslušným orgánem; nebo
- d) závažně nebo soustavně porušuje požadavky stanovené v tomto nařízení nebo případně ve směrnici 2014/65/EU nebo v nařízení (EU) č. 600/2014.

2. Od okamžiku, kdy se příslušný orgán dozví o jedné z okolností uvedených v odstavci 1, neprodleně konzultuje dotčené orgány a případně orgán uvedený v článku 67 směrnice 2014/65/EU ohledně nutnosti odejmout povolení.

3. Orgán ESMA a dotčené orgány a případně orgán uvedený v článku 67 směrnice 2014/65/EU mohou kdykoli požádat příslušný orgán domovského členského státu o prověření, zda centrální deponitář stále splňuje podmínky, za nichž mu bylo povolení uděleno.

4. Příslušný orgán může odnětí povolení omezit na konkrétní službu, činnost nebo finanční nástroj.

5. Centrální deponitář zavede, provádí a udržuje vhodný postup zajišťující, že v případě odnětí povolení podle odstavce 1 budou aktiva zákazníků a účastníků včas a řádně vypořádána a převedena na jiného centrálního deponitáře.

Článek 21

Rejstřík centrálních deponitářů

1. Rozhodnutí přijatá příslušnými orgány podle článků 16, 19 a 20 musí být neprodleně oznámena orgánu ESMA.
2. Centrální banky informují orgán ESMA bez zbytečného odkladu o všech vypořádacích systémech, které provozují.

3. Název každého centrálního depozitáře, který provozuje činnost v souladu s tímto nařízením a byl povolen nebo uznán podle článku 16, 19 nebo 25, musí být zapsán v rejstříku s upřesněním služeb a případně druhů finančních nástrojů, pro něž tento centrální depozitář získal povolení. Do rejstříku se zapisují pobočky provozované centrálním depozitářem v jiných členských státech, propojení centrálních depozitářů a informace požadované podle článku 31, pokud členské státy využívají možnosti stanovené v uvedeném článku. Orgán ESMA zpřístupní rejstřík veřejnosti na zvláštní internetové stránce a průběžně ho aktualizuje.

Oddíl 3

Dohled nad centrálními depozitáři

Článek 22

Prověření a vyhodnocení

1. Příslušný orgán alespoň jednou ročně prověří opatření, strategie, procesy a mechanismy zavedené centrálním depozitářem z hlediska souladu s tímto nařízením a vyhodnotí rizika, kterým centrální depozitář je nebo může být vystaven nebo která vytváří ve vztahu k hladkému fungování trhů s cennými papíry.
2. Příslušný orgán požaduje, aby jim centrální depozitář předložil náležitý ozdravný plán pro zajištění kontinuity jeho nejdůležitějších operací.
3. Příslušný orgán zajišťuje, aby byl pro každého centrálního depozitáře zaveden a udržován vhodný plán řešení krize s cílem zajistit kontinuitu alespoň jeho základních funkcí s přihlédnutím k velikosti, systémovému významu, povaze, rozsahu a složitosti činností dotyčného centrálního depozitáře a s přihlédnutím k jakémukoli příslušnému plánu řešení krize zavedenému v souladu se směrnicí 2014/59/EU.
4. Příslušný orgán stanoví četnost a hloubku prověření a vyhodnocení podle odstavce 1 s ohledem na velikost, systémový význam, povahu, rozsah a složitost činností dotyčného centrálního depozitáře. Výsledky prověření a vyhodnocení se aktualizují minimálně jednou ročně.
5. Příslušný orgán podrobí centrálního depozitáře kontrole na místě.
6. Při prověření a vyhodnocení podle odstavce 1 konzultuje příslušný orgán v rané fázi dotčené orgány, zejména ohledně fungování vypořádacích systémů provozovaných daným centrálním depozitářem, a ve vhodných případech orgán uvedený v článku 67 směrnice 2014/65/EU.
7. Příslušný orgán pravidelně a alespoň jednou ročně informuje dotčené orgány a případně orgán uvedený v článku 67 směrnice 2014/65/EU o výsledcích prověření a vyhodnocení podle odstavce 1, včetně případných nápravných opatření nebo sankcí.
8. Při prověření a vyhodnocení podle odstavce 1 si příslušné orgány odpovědné za dohled nad centrálními depozitáři, kteří jsou v některém ze vztahů uvedených v čl. 17 odst. 6 písm. a), b) a c), navzájem poskytují veškeré relevantní informace, které by mohly usnadnit plnění jejich úkolů.
9. Příslušný orgán vyžaduje po centrálním depozitáři, který nesplňuje požadavky tohoto nařízení, aby hned v rané fázi přijal nezbytná opatření nebo kroky k řešení situace.

10. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění:
- a) informací, které má centrální depozitář poskytnout příslušnému orgánu pro účely prověření a vyhodnocení podle odstavce 1;
  - b) informací, které má příslušný orgán poskytnout dotčeným orgánům podle odstavce 7;
  - c) informací, které si mají příslušné orgány vzájemně poskytnout podle odstavce 8.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

11. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy prováděcích technických norem za účelem stanovení standardních formulářů, vzorů a postupů pro poskytování informací uvedených v odst. 10 prvním pododstavci.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Oddíl 4

Poskytování služeb v jiném členském státě

Článek 23

Svoboda poskytování služeb v jiném členském státě

1. Povolný centrální depozitář může na území Unie, mimo jiné i prostřednictvím zřízení pobočky, poskytovat služby uvedené v příloze, pokud se na tyto služby vztahuje povolení.
2. Na povoleného centrálního depozitáře, který hodlá poskytovat základní služby uvedené v oddíle A bodech 1 a 2 přílohy ve vztahu k finančním nástrojům vydaným podle práva jiného členského státu a uvedeným v čl. 49 odst. 1 nebo zřídit pobočku v jiném členském státě, se vztahuje postup podle odstavců 3 až 7.
3. Centrální depozitář, který hodlá služby uvedené v odstavci 2 poprvé poskytovat na území jiného členského státu nebo změnit rozsah těchto poskytovaných služeb, sdělí příslušnému orgánu domovského členského státu tyto informace:
  - a) členský stát, ve kterém hodlá centrální depozitář provozovat činnost;
  - b) podnikatelský plán, v němž jsou uvedeny především služby, které hodlá centrální depozitář poskytovat;
  - c) měnu nebo měny, které hodlá centrální depozitář používat v procesu vypořádání;
  - d) je-li zřízena pobočka, organizační strukturu pobočky a jména osob odpovědných za její vedení;

e) podle okolností posouzení opatření, která hodlá centrální depozitář přijmout, aby svým uživatelům umožnil dodržovat vnitrostátní právní předpisy uvedené v čl. 49 odst. 1.

4. Do tří měsíců od obdržení informací uvedených v odstavci 3 sdělí příslušný orgán domovského členského státu tyto informace příslušnému orgánu hostitelského členského státu, ledaže by měl s ohledem na plánované poskytování služeb důvody pochybovat o přiměřenosti administrativní struktury nebo finanční situace centrálního depozitáře, který hodlá poskytovat služby v hostitelském členském státě.

Příslušný orgán hostitelského členského státu o každém sdělení obdržéném podle prvního pododstavce neprodleně informuje dotčené orgány tohoto členského státu.

5. Pokud se příslušný orgán domovského členského státu v souladu s odstavcem 4 rozhodne nesdělít všechny informace podle odstavce 3 příslušnému orgánu hostitelského členského státu, zdůvodní své odmítnutí dotyčným centrálnímu depozitáři do tří měsíců ode dne, kdy veškeré informace obdržel, a o svém rozhodnutí ve vztahu k odst. 6 písm. a) informuje příslušný orgán hostitelského členského státu. Pokud jsou informace v reakci na takovou žádost předány, příslušný orgán hostitelského členského státu nevydá sdělení podle odst. 6 písm. a).

6. Centrální depozitář může zahájit poskytování služeb uvedených v odstavci 2 v hostitelském členském státě za těchto podmínek:

a) po obdržení sdělení od příslušného orgánu v hostitelském členském státě, kterým tento orgán potvrzuje přijetí informací podle odstavce 4 a podle okolností schvaluje posouzení uvedené v odst. 3 písm. e);

b) neobdrží-li žádné sdělení, po třech měsících od data předání informací podle odstavce 4.

7. V případě změny informací sdělených podle odstavce 3 uvědomí centrální depozitář o této změně písemně příslušný orgán domovského členského státu nejméně jeden měsíc předtím, než se tato změna uskuteční. Příslušný orgán domovského členského státu o této změně neprodleně uvědomí příslušný orgán hostitelského členského státu.

Článek 24

Spolupráce mezi orgány domovského členského státu a hostitelského členského státu a srovnávací hodnocení

1. Pokud centrální depozitář povolený v jednom členském státě zřídil pobočku v jiném členském státě, příslušný orgán domovského členského státu a příslušný orgán hostitelského členského státu úzce spolupracují při výkonu svých povinností stanovených v tomto nařízení, zejména při provádění kontroly na místě v této pobočce. Příslušný orgán domovského členského státu a hostitelského členského státu mohou při výkonu svých povinností provádět v této pobočce kontroly na místě poté, co informovaly příslušný orgán hostitelského členského státu nebo domovského členského státu.

2. Příslušný orgán domovského členského státu nebo hostitelského členského státu může požadovat, aby mu centrální depozitář poskytující služby v souladu s článkem 23 pravidelně podával zprávy o své činnosti v tomto hostitelském členském státě, mimo jiné pro účely shromažďování statistických údajů. Příslušný orgán hostitelského členského státu poskytuje tyto pravidelné zprávy příslušnému orgánu domovského členského státu na jeho žádost.

3. Příslušný orgán domovského členského státu centrálního depozitáře na žádost příslušného orgánu hostitelského členského státu neprodleně sdělí totožnost emitentů a účastníků vypořádacích systémů provozovaných centrálním depozitářem, který poskytuje služby v daném hostitelském členském státě, a jakékoli další důležité informace týkající se činnosti tohoto centrálního depozitáře v tomto hostitelském členském státě.

4. Jestliže s ohledem na situaci na trzích s cennými papíry v hostitelském členském státě dosáhnou činnosti centrálního depozitáře podstatného významu pro fungování trhů s cennými papíry a ochranu investorů v daném hostitelském členském státě, uzavřou příslušný orgán domovského členského státu a hostitelského členského státu a dotčené orgány domovského členského státu a hostitelského členského státu ujednání o spolupráci pro účely dohledu nad činnostmi daného centrálního depozitáře v hostitelském členském státě.

Pokud dosáhl centrální depozitář podstatného významu pro fungování trhů s cennými papíry a ochranu investorů ve více než jednom hostitelském členském státě, může domovský členský stát rozhodnout, že součástí těchto ujednání o spolupráci budou kolegia orgánů dohledu.

5. Pokud má příslušný orgán hostitelského členského státu jasné a prokazatelné důvody k domněnce, že centrální depozitář poskytující v souladu s článkem 23 služby na jeho území porušuje povinnosti vyplývající z ustanovení tohoto nařízení, předá svá zjištění příslušnému orgánu domovského členského státu a orgánu ESMA.

Pokud i přes opatření přijatá příslušným orgánem domovského členského státu nebo z důvodu nedostatečnosti těchto opatření centrální depozitář svým jednáním nadále porušuje povinnosti vyplývající z ustanovení tohoto nařízení, přijme příslušný orgán hostitelského členského státu poté, co uvědomí příslušný orgán domovského členského státu, veškerá vhodná opatření nezbytná k zajištění souladu s ustanoveními tohoto nařízení na svém území. O těchto opatřeních musí být neprodleně informován orgán ESMA.

Příslušný orgán hostitelského členského státu a domovského členského státu mohou věc předat orgánu ESMA, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež jsou mu svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

6. Aniž je dotčen článek 30 nařízení (EU) č. 1095/2010, orgán ESMA organizuje a provádí po konzultaci s členy ESCB alespoň jednou za tři roky srovnávací hodnocení dohledu nad centrálními depozitáři, kteří v souladu s článkem 23 využívají svobody poskytování služeb v jiném členském státě nebo se účastní interoperabilního propojení.

V souvislosti se srovnávacím hodnocením podle prvního pododstavce si orgán ESMA případně rovněž vyžádá stanoviska či doporučení skupiny subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů uvedené v článku 37 nařízení (EU) č. 1095/2010.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 67 týkající se opatření ke stanovení kritérií, podle nichž by bylo možné činnost centrálního depozitáře v hostitelském členském státě považovat za činnost podstatného významu pro fungování trhů s cennými papíry a ochranu investorů v tomto hostitelském členském státě.

8. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy prováděcích technických norem za účelem stanovení standardních formulářů, vzorů a postupů pro účely spolupráce podle odstavců 1, 3 a 5.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Oddíl 5

Vztahy se třetími zeměmi

Článek 25

Třetí země

1. Centrální depozitáři ze třetí země mohou poskytovat služby uvedené v příloze na území Unie, mimo jiné prostřednictvím zřízení pobočky.

2. Bez ohledu na odstavec 1, na centrálního depozitáře ze třetí země, který hodlá poskytovat základní služby uvedené v oddíle A bodech 1 a 2 přílohy ve vztahu k finančním nástrojům vydaným podle práva některého členského státu a uvedeným v čl. 49 odst. 1 druhém pododstavci nebo zřídit pobočku v některém členském státě, se vztahuje postup podle odstavců 4 až 11 tohoto článku.

3. Centrální depozitář, který je usazen a povolen v Unii, může zachovat nebo zřídit propojení s centrálním depozitářem ze třetí země v souladu s článkem 48.

4. Po konzultaci s orgány uvedenými v odstavci 5 může orgán ESMA uznat centrálního depozitáře ze třetí země, který požádal o uznání za účelem poskytování služeb uvedených v odstavci 2, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) Komise přijala rozhodnutí v souladu s odstavcem 9;

b) centrální depozitář ze třetí země podléhá účinnému povolování, dohledu a dozoru, nebo je-li vypořádací systém provozován centrální bankou, dozoru, které zajišťují plný soulad s obezřetnostními požadavky platnými v dané třetí zemi;

c) mezi orgánem ESMA a příslušnými orgány dané třetí země (dále jen „příslušné orgány třetí země“) byla uzavřena ujednání o spolupráci podle odstavce 10;

d) centrální depozitář ze třetí země přijme v příslušných případech nezbytná opatření, aby svým uživatelům umožnil dodržovat příslušné právní předpisy členského státu, v němž tento depozitář hodlá poskytovat služby centrálního depozitáře, včetně právních předpisů uvedených v čl. 49 odst. 1 druhém pododstavci, přičemž přiměřenost těchto opatření byla potvrzena příslušnými orgány členského státu, v němž centrální depozitář ze třetí země hodlá služby centrálního depozitáře poskytovat.

5. Při posuzování, zda jsou podmínky uvedené v odstavci 4 splněny, vede orgán ESMA konzultace s těmito subjekty:

a) příslušnými orgány členských států, ve kterých hodlá centrální depozitář ze třetí země poskytovat služby centrálního depozitáře, zejména ohledně způsobu, jakým hodlá tento centrální depozitář vyhovět požadavku uvedenému v odst. 4 písm. d);

b) dotčenými orgány;

c) příslušnými orgány třetí země, jež jsou pověřeny povolováním, dohledem a dozorem nad centrálními depozitáři.

6. Centrální depozitář ze třetí země uvedený v odstavci 2 předloží žádost o uznání orgánu ESMA.

Žadající centrální depozitář poskytne orgánu ESMA veškeré informace nezbytné k uznání. Do 30 pracovních dnů od obdržení žádosti orgán ESMA posoudí, zda je žádost úplná. Pokud žádost není úplná, stanoví lhůtu, ve které musí žadající centrální depozitář poskytnout doplňující informace.

Příslušné orgány členských států, ve kterých hodlá centrální depozitář ze třetí země poskytovat služby centrálního depozitáře, posoudí do tří měsíců ode dne, kdy od orgánu ESMA obdržely veškeré potřebné informace, dodržování právních předpisů uvedených v odst. 4 písm. d) ze strany daného centrálního depozitáře a na základě plně odůvodněného rozhodnutí orgán ESMA vyrozumí o tom, zda je požadavek na dodržování předpisů splněn.

Rozhodnutí o uznání je založeno na kritériích stanovených v odstavci 4.

Do šesti měsíců od předložení úplné žádosti orgán ESMA informuje žadajícího centrálního depozitáře písemně s úplným odůvodněním svého rozhodnutí o tom, zda bylo uznání vydáno, nebo zamítnuto.

7. Příslušné orgány členských států, ve kterých centrální depozitář ze třetí země řádně uznán podle odstavce 4 poskytuje služby centrálního depozitáře, mohou v úzké spolupráci s orgánem ESMA požádat příslušné orgány třetí země, aby:

- a) pravidelně podávaly zprávy o činnosti centrálního depozitáře ze třetí země v těchto hostitelských členských státech, mimo jiné pro účely shromažďování statistických údajů;
- b) v přiměřené lhůtě sdělily totožnost emitentů a účastníků vypořádacích systémů provozovaných daným centrálním depozitářem ze třetí země, který poskytuje služby v daném hostitelském členském státě, a jakékoli další důležité informace týkající se činnosti tohoto centrálního depozitáře ze třetí země v hostitelském členském státě.

8. V případě, že centrální depozitář ze třetí země rozšiřuje v Unii své služby, přezkoumá orgán ESMA po konzultaci s orgány uvedenými v odstavci 5 uznání tohoto depozitáře v souladu s postupem stanoveným v odstavcích 4, 5 a 6.

Orgán ESMA zruší uznání daného centrálního depozitáře, pokud podmínky stanovené v odstavci 4 již nejsou splňovány nebo za okolností uvedených v článku 20.

9. Komise může přijmout prováděcí akty k určení toho, zda právní předpisy a pravidla pro dohled třetí země zajišťují, že centrální depozitáři povolení v uvedené třetí zemi splňují právně závazné požadavky, jež jsou svým účinkem rovnocenné požadavkům stanoveným v tomto nařízení, že tito centrální depozitáři podléhají v uvedené třetí zemi trvalému účinnému dohledu, doзору a prosazování pravidel a že právní rámec dané třetí země stanoví účinný rovnocenný systém uznávání centrálních depozitářů povolených podle právních režimů třetích zemí. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 68 odst. 2.

Při určování podle prvního pododstavce může Komise rovněž posoudit, zda uvedené právní předpisy a pravidla pro dohled třetí země zohledňují rovněž mezinárodně uznávané standardy Výboru pro platební a vypořádací systémy a Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry (CPSS-IOSCO), pokud nejsou uvedené standardy v rozporu s požadavky stanovenými v tomto nařízení.

10. V souladu s čl. 33 odst. 1 nařízení (EU) č. 1095/2010 orgán ESMA uzavře dohody o spolupráci s příslušnými i orgány třetích zemí, jejichž právní a dohledový rámec byl uznán za rovnocenný s tímto nařízením v souladu s odstavcem 9. V těchto dohodách jsou stanoveny alespoň:

- a) mechanismus výměny informací mezi orgánem ESMA, příslušnými orgány hostitelského členského státu a příslušnými orgány třetích zemí, včetně přístupu ke všem informacím týkajícím se centrálních depozitářů povolených ve třetích zemích, které orgán ESMA požaduje, a zejména přístupu k informacím v případech uvedených v odstavci 7;
- b) mechanismus pro okamžité oznámení orgánu ESMA, jestliže se příslušný orgán třetí země domnívá, že centrální depozitář, nad nímž vykonává dohled, porušuje podmínky svého povolení nebo jiné platné právní předpisy;
- c) postupy týkající se koordinace činností dohledu, včetně případných kontrol na místě.

Pokud dohoda o spolupráci zahrnuje předávání osobních údajů členským státem, musí předávání údajů splňovat ustanovení směrnice 95/46/ES, a pokud dohoda o spolupráci zahrnuje předávání osobních údajů orgánem ESMA, musí předávání údajů splňovat ustanovení nařízení (ES) č. 45/2001.

11. Pokud byl centrální depozitář ze třetí země uznán v souladu s odstavci 4 až 8, může poskytovat služby uvedené v příloze na území Unie, mimo jiné i prostřednictvím zřízení pobočky.

12. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací, které má žádající centrální depozitář orgánu ESMA poskytnout v žádosti o uznání podle odstavce 6.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

KAPITOLA II

Požadavky na centrální depozitáře

Oddíl 1

Organizační požadavky

Článek 26

Obecná ustanovení

1. Centrální depozitář musí mít spolehlivé systémy řízení a správy, které zahrnují jasnou organizační strukturu s dobře vymezenými, transparentními a stabilními hranicemi odpovědnosti, účinné postupy k určení, řízení, sledování a oznamování rizik, kterým je nebo by mohl být vystaven, vhodnou strategii odměňování a přiměřené mechanismy vnitřní kontroly, včetně řádných administrativních a účetních postupů.

2. Centrální depozitář přijme strategie a postupy, které jsou dostatečně účinné, aby umožňovaly zajistit, že centrální depozitář i jeho vedoucí pracovníci a zaměstnanci budou dodržovat veškerá ustanovení tohoto nařízení.

3. Centrální depozitář musí mít zavedena a uplatňuje účinná písemná organizační a administrativní opatření k zjištění a řízení veškerých potenciálních střetů zájmů mezi ním, včetně jeho vedoucích pracovníků, zaměstnanců, členů vedoucího orgánu nebo jakékoli osoby, která je s nimi přímo nebo nepřímo propojena, a jeho účastníky nebo jejich zákazníky. Musí mít zavedeny a uplatňuje adekvátní postupy řešení veškerých případných střetů zájmů.
4. Centrální depozitář zveřejní své systémy řízení a správy, jakož i pravidla, kterými se řídí jeho činnost.
5. Centrální depozitář má zavedeny vhodné postupy, které jeho zaměstnancům umožňují interně oznamovat potenciální případy porušení tohoto nařízení prostřednictvím zvláštního komunikačního kanálu.
6. Centrální depozitář podléhá pravidelným a nezávislým auditům. Výsledky těchto auditů se sdělují vedoucímu orgánu a poskytují příslušnému orgánu a případně i výboru uživatelů s přihlédnutím k potenciálním střetům zájmů mezi členy výboru uživatelů a centrálním depozitářem.
7. Pokud je centrální depozitář součástí skupiny podniků zahrnující jiné centrální depozitáře nebo úvěrové instituce uvedené v hlavě IV, přijme podrobné strategie a postupy upřesňující, jak se požadavky stanovené v tomto článku vztahují na skupinu a na jednotlivé subjekty ve skupině.
8. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem upřesňujících na úrovni centrálního depozitáře a na úrovni skupiny:
  - a) nástroje pro sledování rizik pro centrální depozitáře podle odstavce 1;
  - b) odpovědnost klíčových zaměstnanců, pokud jde o rizika pro centrální depozitáře podle odstavce 1;
  - c) potenciální střety zájmů podle odstavce 3;
  - d) metody auditu uvedeného v odstavci 6; a
  - e) okolnosti, za nichž by s přihlédnutím k potenciálním střetům zájmů mezi členy výboru uživatelů a centrálním depozitářem bylo vhodné závěry auditu předat výboru uživatelů v souladu s odstavcem 6.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 27

Vrcholné vedení, vedoucí orgán a akcionáři

1. Vrcholné vedení centrálního depozitáře musí mít dostatečně dobrou pověst a množství zkušeností k zajištění řádného a obezřetného řízení centrálního depozitáře.
2. Alespoň jedna třetina členů vedoucího orgánu centrálního depozitáře, nejméně však dva, musí být nezávislí.
3. Odměna nezávislých a jiných členů vedoucího orgánu bez výkonné funkce nesmí záviset na obchodních výsledcích centrálního depozitáře.

4. Členové vedoucího orgánu musí být způsobilí k výkonu své funkce a mít dostatečně dobrou pověst, náležitou kombinaci dovedností, zkušeností a znalostí podniku a trhu. Členové vedoucího orgánu bez výkonné funkce rozhodnou o cílovém počtu méně zastoupeného pohlaví ve vedoucím orgánu a připraví strategii, jak tento počet zvýšit, aby se dosáhlo stanoveného cíle. Tento cílový počet, strategie a její plnění se zveřejní.

5. Centrální depozitář jednoznačně vymezí úkoly a povinnosti vedoucího orgánu v souladu s příslušným vnitrostátním právem. Zápisy ze zasedání vedoucího orgánu poskytne centrální depozitář příslušnému orgánu a na žádost i auditorovi.

6. Akcionáři centrálního depozitáře a osoby, které jsou v pozici vykonávat kontrolu nad řízením centrálního depozitáře, musí být způsobilí k zajištění řádného a obezřetného řízení centrálního depozitáře.

7. Centrální depozitář:

a) poskytne příslušnému orgánu informace o své vlastnické struktuře, zejména údaje o totožnosti a rozsahu podílů všech osob, které jsou v pozici vykonávat kontrolu nad fungováním centrálního depozitáře, a tyto informace rovněž zveřejní;

b) informuje příslušný orgán o každém rozhodnutí o převodu vlastnických práv, které vede ke změně totožnosti osob vykonávajících kontrolu nad fungováním centrálního depozitáře, a získá souhlas od tohoto příslušného orgánu takového rozhodnutí. Po získání souhlasu od příslušného orgánu centrální depozitář daný převod vlastnických práv zveřejní.

Každá fyzická nebo právnická osoba informuje bez zbytečného odkladu centrálního depozitáře a příslušný orgán o rozhodnutí nabýt nebo zcizit vlastnická práva, jež povede ke změně totožnosti osob vykonávajících kontrolu nad fungováním centrálního depozitáře.

8. Do 60 pracovních dnů od obdržení informací uvedených v odstavci 7 přijme příslušný orgán rozhodnutí o navrhovaných změnách v kontrole centrálního depozitáře. Příslušný orgán odmítne schválit navrhované změny v kontrole centrálního depozitáře, pokud existují objektivní a prokazatelné důvody k domněnce, že by tyto změny ohrozily řádné a obezřetné řízení centrálního depozitáře nebo jeho schopnost dodržovat toto nařízení.

Článek 28

Výbor uživatelů

1. Centrální depozitář zřídí pro každý vypořádací systém, který provozuje, výbor uživatelů složený ze zástupců emitentů a účastníků tohoto systému. Stanoviska výboru uživatelů nesmí být pod přímým vlivem vedení centrálního depozitáře.

2. Centrální depozitář vymezí nediskriminačním způsobem mandát každého zřízeného výboru uživatelů, systém jeho řízení a správy pro zajištění jeho nezávislosti, jeho organizační postupy, jakož i kritéria pro přijetí do výboru a volební mechanismus pro členy výboru. Systém řízení a správy výboru musí být veřejně přístupný a zajišťovat, aby výbor předkládal zprávy přímo vedoucímu orgánu a pořádal pravidelná zasedání.

3. Výbory uživatelů poskytují vedoucímu orgánu stanoviska k zásadním opatřením, která mají dopad na členy, včetně kritérií pro přijímání emitentů nebo účastníků do jednotlivých vypořádacích systémů a úrovně služeb.

4. Výbory uživatelů mohou vedoucímu orgánu předložit nezávazné stanovisko obsahující podrobné zdůvodnění cenové struktury centrálního depozitáře.

5. Aniž je dotčeno právo příslušných orgánů být řádně informován, jsou členové výboru uživatelů vázáni mlčenlivostí. Pokud předseda výboru uživatelů určí, že u některého člena dochází v souvislosti s konkrétní záležitostí ke skutečnému nebo potenciálnímu střetu zájmů, nesmí daný člen o uvedené záležitosti hlasovat.

6. Centrální depozitář neprodleně informuje příslušný orgán a výbor uživatelů o každém případě, kdy se vedoucí orgán rozhodne neřídit se stanoviskem výboru uživatelů. Výbor uživatelů může příslušný orgán informovat o každé oblasti, v níž podle jeho názoru nebylo stanovisko výboru uživatelů zohledněno.

Článek 29

Evidence

1. Centrální depozitář uchovává po dobu alespoň deseti let veškerou evidenci poskytnutých služeb a činností, včetně doplňkových služeb uvedených v oddílech B a C přílohy, aby mohl příslušný orgán sledovat dodržování požadavků podle tohoto nařízení.

2. Centrální depozitář poskytne evidenci uvedenou v odstavci 1 na žádost příslušnému orgánu a dotčeným orgánům a všem dalším veřejným orgánům, které podle práva Unie nebo domovského členského státu, mají pravomoc požadovat přístup k této evidenci pro účely plnění svých úkolů.

3. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění evidence uvedené v odstavci 1, jež musí být uchovávána pro účely sledování, zda centrální depozitáři dodržují ustanovení tohoto nařízení.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy prováděcích technických norem za účelem stanovení formátu evidence uvedené v odstavci 1, jež musí být uchovávána pro účely sledování, zda centrální depozitáři dodržují ustanovení tohoto nařízení.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 30

Externí zajišťování služeb

1. Pokud centrální depozitář zajišťuje služby nebo činnosti externě u třetí strany, zůstává nadále plně odpovědný za plnění všech svých povinností podle tohoto nařízení a musí neustále splňovat tyto podmínky:

a) externí zajišťování služeb nevede k přenesení vlastní odpovědnosti;

b) vztah a závazky centrálního depozitáře vůči jeho účastníkům nebo emitentům se tím nezmění;

c) nijak se nezmění podmínky pro povolení centrálního depozitáře;

- d) externí zajišťování služeb nebrání výkonu funkcí dohledu a dozoru, včetně kontrol na místě za účelem získání všech relevantních informací potřebných pro plnění těchto funkcí;
- e) externí zajišťování služeb neznemožňuje centrálnímu depozitáři používat systémy a kontrolní mechanismy nezbytné k řízení rizik, kterým je vystaven;
- f) centrální depozitář udržuje odborné znalosti a zdroje nezbytné pro hodnocení kvality poskytovaných služeb a organizační a kapitálové přiměřenosti poskytovatele služeb, pro účinný dohled nad externě zajišťovanými službami a pro průběžné řízení rizik spojených s externím zajišťováním služeb;
- g) centrální depozitář má přímý přístup k příslušným informacím o externě zajišťovaných službách;
- h) poskytovatel služeb spolupracuje v souvislosti s externě zajišťovanými činnostmi s příslušným orgánem a s dotčenými orgány;
- i) centrální depozitář zajišťuje, aby poskytovatel služeb splňoval normy stanovené příslušnými právními předpisy o ochraně údajů, které by se uplatňovaly, kdyby poskytovatelé služeb byli usazeni v Unii. Centrální depozitář je odpovědný za to, aby tyto normy byly uvedeny ve smlouvě mezi smluvními stranami a aby byly dodržovány.

2. Centrální depozitář vymezí v písemné dohodě práva a povinnosti své a poskytovatele služeb. Dohoda o externím zajišťování služeb musí umožňovat její ukončení centrálním depozitářem.

3. Centrální depozitář a poskytovatel služeb zpřístupní na žádost příslušnému orgánu a dotčeným orgánům veškeré informace nezbytné k posouzení souladu externě zajišťovaných činností s požadavky tohoto nařízení.

4. Externí zajišťování základní služby podléhá povolení příslušného orgánu podle článku 19.

5. Odstavce 1 až 4 se nepoužijí, jestliže centrální depozitář externě zajišťuje některé služby nebo činnosti u veřejného subjektu a toto externí zajišťování se řídí zvláštním právním, regulačním a organizačním rámcem, na němž se veřejný subjekt a příslušný centrální depozitář dohodli a který formalizovali a který byl schválen příslušnými orgány na základě požadavků stanovených v tomto nařízení.

Článek 31

Služby poskytované jinými osobami než centrálními depozitáři

1. Bez ohledu na článek 30, a pokud tak vyžadují vnitrostátní právní předpisy, může být za zápisy na účtech cenných papírů vedených centrálním depozitářem odpovědná jiná osoba než centrální depozitář.

2. Členské státy, které v souladu s odstavcem 1 umožňují jiným osobám než centrálním depozitářům poskytovat některé základní služby uvedené v oddíle A přílohy, upřesní ve svých vnitrostátních právních předpisech požadavky, které se v takovém případě použijí. Mezi tyto požadavky patří ustanovení tohoto nařízení, která se použijí na centrálního depozitáře a v příslušných případech i na dotyčnou druhou osobu.

3. Členské státy, které v souladu s odstavcem 1 umožňují jiným osobám než centrálním depozitářům poskytovat základní služby uvedené v oddíle A přílohy, sdělí orgánu ESMA veškeré relevantní informace týkající se poskytování těchto služeb, včetně příslušných vnitrostátních právních předpisů.

Orgán ESMA uvede tyto informace v rejstříku centrálních depozitářů uvedeném v článku 21.

Oddíl 2

Pravidla pro výkon činnosti

Článek 32

Obecná ustanovení

1. Centrální depozitář musí mít stanoveny jasně definované a dosažitelné cíle, například pokud jde o minimální úroveň služeb, očekávání z hlediska řízení rizik a obchodní priority.
2. Centrální depozitář musí mít zavedena transparentní pravidla pro vyřizování stížností.

Článek 33

Požadavky na účast

1. Centrální depozitář má pro každý vypořádací systém, který provozuje, zavedena veřejná kritéria pro účast, která umožňují spravedlivý a otevřený přístup pro všechny právnické osoby, které se hodlají stát účastníkem. Kritéria jsou transparentní, objektivní a nediskriminační, aby byl zajištěn spravedlivý a otevřený přístup k centrálnímu depozitáři při řádném zohlednění rizik pro finanční stabilitu a řádné fungování trhů. Kritéria omezující přístup jsou povolena, pouze pokud je jejich cílem odůvodněná kontrola konkrétního rizika pro centrálního depozitáře.
2. Centrální depozitář vyřizuje žádosti o přístup neprodleně, nejpozději však do jednoho měsíce, a postupy pro vyřizování žádostí o přístup zveřejní.
3. Centrální depozitář smí odepřít přístup účastníkovi, který splňuje kritéria uvedená v odstavci 1, pouze s řádným písemným odůvodněním a na základě celkového posouzení rizik.

V případě zamítnutí žádosti má žádající účastník právo podat stížnost k příslušnému orgánu centrálního depozitáře, který mu odepřel přístup.

Tento příslušný orgán stížnost řádně prošetří tak, že posoudí důvody zamítnutí žádosti, a zašle žádajícímu účastníkovi odpověď s odůvodněním.

Tento příslušný orgán konzultuje, pokud jde o posouzení stížnosti, příslušný orgán místa usazení žádajícího účastníka. Pokud orgán žádajícího účastníka s posouzením nesouhlasí, může kterýkoli z obou příslušných orgánů věc postoupit orgánu ESMA, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Pokud se odmítnutí centrálního depozitáře udělit přístup žádajícímu účastníkovi považuje za neoprávněné, vydá příslušný orgán pro centrálního depozitáře, příkaz, aby centrální depozitář, který odepřel přístup účastníkovi, žádajícímu účastníkovi tento přístup udělil.

4. Centrální depozitář má zavedeny objektivní a transparentní postupy pro pozastavení a řádné ukončení účasti účastníků, kteří již nesplňují kritéria pro účast uvedená v odstavci 1.
5. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem upřesňující rizika, která musí zohlednit centrální depozitáři při provádění celkového posouzení rizik a příslušné orgány při posuzování důvodů pro odmítnutí žádosti o přístup v souladu s odstavcem 3, a dále k upřesnění prvků postupu uvedeného v odstavci 3.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

6. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy prováděcích technických norem za účelem stanovení standardních formulářů a vzorů pro postup uvedený v odstavci 3.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 34

Transparentnost

1. Centrální depozitář zveřejní u každého vypořadacího systému, který provozuje, jakož i u každé z dalších základních služeb, které vykonává, ceny a poplatky související s poskytovanými základními službami uvedenými v oddíle A přílohy. Uvede samostatně ceny a poplatky jednotlivých poskytovaných služeb a funkcí, včetně slev a rabatů a podmínek jejich využití. Umožní svým zákazníkům samostatný přístup ke konkrétním poskytovaným službám.
2. Centrální depozitář zveřejní svůj ceník, aby usnadnil srovnání nabídek a umožnil zákazníkům předvídat cenu, kterou mají za využívání služeb zaplatit.
3. Centrální depozitář je vázán svou zveřejněnou cenovou politikou pro základní služby.
4. Centrální depozitář poskytuje svým zákazníkům informace, které umožňují porovnání faktur se zveřejněnými ceníky.
5. Centrální depozitář poskytuje všem zákazníkům informace, které jim umožní posoudit rizika spojená s poskytovanými službami.
6. Centrální depozitář vede odděleně účty nákladů a výnosů z poskytnutých základních služeb a tyto informace poskytuje příslušnému orgánu.
7. Centrální depozitář vede odděleně účty nákladů a výnosů z poskytnutých doplňkových služeb a tyto informace poskytuje příslušnému orgánu.
8. Za účelem zajištění účinného uplatňování pravidel hospodářské soutěže Unie a umožnění mimo jiné identifikace křížového subvencování doplňkových služeb základními službami vede centrální depozitář pro své činnosti analytické účty. Na těchto analytických účtech se náklady a výnosy spojené s každou základní službou vykazují odděleně od nákladů a výnosů spojených s doplňkovými službami.

Článek 35

Postupy komunikace s účastníky a jinými subjekty tržní infrastruktury

Centrální depozitáři se při komunikaci s účastníky vypořadacích systémů, které provozují, a se subjekty tržní infrastruktury, s nimiž jsou propojeny, řídí mezinárodními postupy otevřené komunikace a standardy pro zpracování zpráv a referenčních údajů, aby usnadnily účinné vedení evidence, provádění plateb a vypořádání.

Oddíl 3

Požadavky na služby centrálního depozitáře

Článek 36

Obecná ustanovení

Centrální depozitář musí mít pro každý vypořádací systém, který provozuje, zavedena vhodná pravidla a postupy, včetně spolehlivých účetních postupů a kontrolních mechanismů, aby byla zajištěna celistvost emisí cenných papírů a bylo možné omezit a řídit rizika spojená s úschovou cenných papírů a vypořádáním obchodů s cennými papíry.

Článek 37

Celistvost emise

1. Centrální depozitář přijme vhodná opatření pro účely sesouhlasení, kterými ověřuje, že počet cenných papírů tvořících emisi nebo část emise a předložených centrálnímu depozitáři se rovná souhrnu cenných papírů zapsaných na účtech cenných papírů účastníků vypořádacího systému, který centrální depozitář provozuje, a případně i na vlastnických účtech, které centrální depozitář vede. Opatření pro účely sesouhlasení se provádějí alespoň jednou denně.

2. Je-li to vhodné a podílejí-li se na procesu sesouhlasení určité emise cenných papírů jiné subjekty, např. emitent, registry emisí cenných papírů, zprostředkovatelé emisí, správci emisí, společné depozitáře, jiné centrální depozitáře nebo jiné subjekty, zavedou centrální depozitář a tyto jiné subjekty odpovídající opatření pro spolupráci a vzájemnou výměnu informací za účelem zachování celistvosti emise.

3. Ve vypořádacím systému provozovaném centrálním depozitářem nesmí být dovoleno přecherpání účtu cenných papírů, debetní zůstatky nebo vytváření nových cenných papírů.

4. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem upřesňujících opatření přijímaná centrálními depozitáři pro účely sesouhlasení podle odstavců 1, 2 a 3.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 38

Ochrana cenných papírů účastníků a jejich zákazníků

1. Centrální depozitář vede u každého vypořádacího systému, který provozuje, evidenci a účty, které mu umožňují kdykoli okamžitě v účtech oddělit cenné papíry jednoho účastníka od cenných papírů jiného účastníka a případně od svých vlastních aktiv.

2. Centrální depozitář vede evidenci a účty, které každému účastníkovi umožňují rozlišit své cenné papíry od cenných papírů jeho zákazníků.

3. Centrální depozitář vede evidenci a účty, které každému účastníkovi umožňují držet na jednom účtu cenných papírů cenné papíry, které patří různým zákazníkům daného účastníka („souhrnné oddělení zákazníků“).

4. Centrální depozitář vede evidenci a účty, které účastníkovi umožňují oddělit cenné papíry jeho jednotlivých zákazníků, pokud si to účastník přeje („oddělení jednotlivých zákazníků“).

5. Účastník nabízí svým zákazníkům přinejmenším volbu mezi souhrnným oddělením zákazníků a oddělením jednotlivých zákazníků a informuje je o nákladech a rizicích spojených s oběma možnostmi.

Centrální depozitář a jeho účastníci však poskytují oddělení jednotlivých zákazníků pro občany a rezidynty členského státu a pro právnické osoby usazené v členském státě, v němž je toto oddělení vyžadováno podle vnitrostátních právních předpisů členského státu, podle nichž jsou cenné papíry vydány, ve znění platném ke dni 17. září 2014. Tato povinnost se použije, dokud nebudou příslušné vnitrostátní právní předpisy pozměněny nebo zrušeny a dokud jejich cíle stále platí.

6. Centrální depozitáři a jejich účastníci zveřejní úroveň ochrany a náklady spojené s jednotlivými úrovněmi oddělení, jež poskytují, a musí tyto služby nabízet za přiměřených obchodních podmínek. Podrobné vysvětlení úrovně oddělení musí obsahovat hlavní právní důsledky jednotlivých nabízených úrovní oddělení, včetně informací o insolvenčním právu použitelném v příslušných jurisdikcích.

7. Cenné papíry, které mu nepatří, nesmí centrální depozitář použít k žádnému účelu. Centrální depozitář však může použít cenné papíry účastníka, pokud získal jeho předchozí výslovný souhlas. Centrální depozitář požaduje, aby účastníci od svých zákazníků předem získali případný nezbytný souhlas.

Článek 39

Neodvolatelnost vypořádání

1. Centrální depozitář zajistí, aby vypořádací systém, který provozuje, nabízel účastníkům přiměřenou ochranu. Členské státy určí a oznámí vypořádací systém, který centrální depozitář provozuje, podle postupů uvedených v čl. 2 písm. a) směrnice 98/26/ES.

2. Centrální depozitář zajistí, aby každý vypořádací systém, který provozuje, stanovil okamžik přijetí převodních příkazů daným systémem a okamžik neodvolatelnosti převodních příkazů v tomto systému v souladu s články 3 a 5 směrnice 98/26/ES.

3. Centrální depozitář zveřejní pravidla upravující platnost a účinnost převodů cenných papírů a peněžních prostředků ve vypořádacím systému.

4. Odstavce 2 a 3 se použijí, aniž jsou dotčena ustanovení týkající se propojení centrálních depozitářů a aniž je dotčen čl. 48 odst. 8.

5. Centrální depozitář učiní všechny přiměřené kroky k zajištění toho, aby v souladu s pravidly uvedenými v odstavci 3 bylo platnosti a účinnosti převodů cenných papírů a peněžních prostředků podle odstavce 3 dosaženo buď v reálném čase, nebo v průběhu dne, a v každém případě nejpozději do konce obchodního dne ve skutečný den vypořádání.

6. Pokud centrální depozitář nabízí služby uvedené v čl. 40 odst. 2, zajistí, aby peněžní prostředky získané při vypořádání obchodů s cennými papíry byly příjemcům k dispozici nejpozději do konce obchodního dne v určený den vypořádání.

7. Veškeré obchody s cennými papíry s převodem peněžních prostředků mezi přímými účastníky vypořádacího systému provozovaného centrálním depozitářem, které jsou v tomto vypořádacím systému vypořádávány, se vypořádávají na bázi dodání proti zaplacení.

Článek 40

Peněžní vypořádání

1. U obchodů denominovaných v měně země, kde se uskutečňuje vypořádání, provádí centrální depozitář, pokud je to vhodné a možné, vypořádání peněžních plateb ve vypořádacím systému prostřednictvím účtů vedených u centrální banky vydávající danou měnu.

2. Pokud vypořádání přes účty u centrální banky podle odstavce 1 není vhodné a možné, může centrální depozitář nabídnout vypořádání peněžních plateb nebo některých obchodů ve svých vypořádacích systémech prostřednictvím účtů vedených u úvěrové instituce nebo prostřednictvím vlastních účtů. Pokud centrální depozitář nabídne vypořádání na účtech u úvěrové instituce nebo prostřednictvím vlastních účtů, učiní tak v souladu s ustanoveními hlavy IV.

3. Centrální depozitář zajistí, aby veškeré informace poskytované účastníkům trhu ohledně rizik a nákladů spojených s vypořádáním na účtech u úvěrových institucí nebo prostřednictvím jeho vlastních účtů byly jasné, pravdivé a nezávadějící. Centrální depozitář zpřístupní zákazníkům nebo potenciálním zákazníkům dostatečné informace, aby mohli určit a vyhodnotit rizika a náklady související s vypořádáním na účtech u úvěrových institucí nebo prostřednictvím jeho vlastních účtů, a na vyžádání tyto informace poskytne.

Článek 41

Pravidla a postupy při selhání účastníka

1. Centrální depozitář zavede pro každý vypořádací systém, který provozuje, účinná a jasně vymezená pravidla a postupy k řešení selhání jednoho či více jeho účastníků, které zajišťují, aby centrální depozitář mohl přijmout včasná opatření k zmírnění ztráty a tlaků na likviditu a nadále plnit své povinnosti.

2. Centrální depozitář svá pravidla a příslušné postupy pro případ selhání účastníka zveřejní.

3. Centrální depozitář se svými účastníky a ostatními relevantními zúčastněnými stranami provádí pravidelné testování a revize svých postupů pro případ selhání účastníka, aby byla zajištěna jejich proveditelnost a účinnost.

4. V zájmu zajištění jednotného uplatňování tohoto článku může orgán ESMA v úzké spolupráci s členy ESCB vydávat obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Oddíl 4

Obezřetnostní požadavky

Článek 42

Obecné požadavky

Centrální depozitář přijme spolehlivý rámec pro komplexní řízení právních, podnikatelských, operačních a jiných přímých či nepřímých rizik, včetně opatření k omezení případů podvodů a nedbalosti.

Článek 43

Právní rizika

1. Pro účely povolení a dohledu, jakož i informování svých zákazníků musí mít centrální depozitář jasná a srozumitelná pravidla, postupy a smlouvy pro všechny vypořádací systémy, které provozuje, a pro všechny ostatní služby, které poskytuje.

2. Centrální depozitář koncipuje svá pravidla, postupy a smlouvy tak, aby byly vymahatelné ve všech relevantních právních systémech, a to i v případě selhání účastníka.

3. Centrální depozitář provozující činnost v různých právních systémech učiní všechny přiměřené kroky k tomu, aby zjistil a snížil rizika vyplývající z případné kolize právních norem jednotlivých právních systémů.

Článek 44

Obecné podnikatelské riziko

Centrální depozitář musí mít spolehlivé systémy řízení a kontroly, jakož i nástroje informačních technologií pro zjišťování, sledování a řízení obecných podnikatelských rizik, včetně ztrát ze špatné realizace obchodní strategie, peněžních toků a provozních nákladů.

Článek 45

Operační rizika

1. Centrální depozitář určí vnitřní i vnější zdroje operačního rizika a minimalizuje jejich dopad zaváděním vhodných nástrojů informačních technologií, kontrolních mechanismů a postupů mimo jiné pro všechny vypořádací systémy, které provozuje.
2. Centrální depozitář používá vhodné nástroje informačních technologií, které zajišťují vysoký stupeň bezpečnosti a provozní spolehlivosti a mají dostatečnou kapacitu. Nástroje informačních technologií musí adekvátně zvládat složitost, rozmanitost a druhy prováděných služeb a činností, aby byla zajištěna vysoká úroveň bezpečnosti a celistvost a důvěrnost uchovávaných informací.
3. Pro služby, které poskytuje, jakož i pro každý vypořádací systém, který provozuje, centrální depozitář vypracuje, zavede a udržuje odpovídající strategii zajištění kontinuity provozu a plán obnovy provozu po havárii, aby zajistil zachování služeb, včasnou obnovu provozu a plnění povinností centrálního depozitáře v případě událostí, které představují významné riziko narušení provozu.
4. Plán uvedený v odstavci 3 musí zajistit obnovení všech obchodů a pozic účastníků k okamžiku narušení provozu, aby mohli účastníci centrálního depozitáře s jistotou pokračovat v činnosti a dokončit vypořádání v plánovaný den, mimo jiné zajištěním toho, aby systémy informačních technologií mohly rychle obnovit provoz od okamžiku narušení provozu. Plán musí zahrnovat zřízení druhého místa zpracování s dostatečnými zdroji, kapacitami, funkcemi a vhodnými plány personální politiky.
5. Centrální depozitář sestaví a provádí plán testování režimů uvedených v odstavcích 1 až 4.
6. Centrální depozitář určí, sleduje a řídí rizika, která pro jeho provoz mohou představovat hlavní účastníci vypořádacích systémů, které provozuje, jakož i poskytovatelé služeb a technické infrastruktury, jiní centrální depozitáři nebo jiné subjekty tržní infrastruktury. Na žádost poskytne příslušným a dotčeným orgánům informace o každém takto určeném riziku.

Centrální depozitář rovněž příslušný orgán a dotčené orgány neprodleně informuje o všech provozních incidentech z těchto rizik vyplývajících.

7. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem upřesňujících operační rizika uvedená v odstavcích 1 a 6, metody testování, řešení nebo minimalizace těchto rizik, včetně strategie zajištění kontinuity provozu a plánu obnovy provozu po havárii uvedených v odstavcích 3 a 4, a metody jejich posuzování.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 46

Investiční politika

1. Centrální depozitář drží svá finanční aktiva u centrálních bank, povolených úvěrových institucí nebo povolených centrálních depozitářů.
2. Centrální depozitář musí mít v případě potřeby okamžitý přístup ke svým aktivům.
3. Centrální depozitář ukládá své finanční zdroje pouze do hotovosti nebo vysoce likvidních finančních nástrojů s minimálním tržním a úvěrovým rizikem. Tyto investice lze rychle přeměnit do likvidní podoby s minimálním nepříznivým účinkem na cenu.

4. Pro účely čl. 47 odst. 1 se nezohledňují výše základního kapitálu včetně nerozděleného zisku a rezervních fondů centrálního depozitáře, které nejsou investovány podle odstavce 3.
5. Centrální depozitář zajistí, aby jeho celková expozice vůči riziku jakéhokoli jednotlivé povolené úvěrové instituce nebo povoleného centrálního depozitáře, u nějž drží svá finanční aktiva, zůstala v přijatelných souhrnných limitech.
6. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s orgánem EBA a členy ESCB návrhy regulačních technických norem upřesňujících finanční nástroje, které lze považovat za vysoce likvidní nástroje s minimálním tržním a úvěrovým rizikem podle odstavce 3, vhodnou lhůtu pro přístup k aktivům podle odstavce 2 a souhrnné limity podle odstavce 5. Tyto návrhy regulačních technických norem se případně přizpůsobí regulačním technickým normám přijatým v souladu s čl. 47 odst. 8 nařízení (EU) č. 648/2012.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 47

Kapitálové požadavky

1. Kapitál centrálního depozitáře spolu s nerozděleným ziskem a rezervními fondy musí být úměrný rizikům vyplývajícím z jeho činností. Musí být neustále dostačující k tomu, aby:
  - a) byla zajištěna odpovídající ochrana centrálního depozitáře proti operačnímu, právnímu, investičnímu a podnikatelskému riziku a riziku plynoucímu z úschovy, tak aby centrální depozitář mohl nepřetržitě pokračovat v poskytování služeb;
  - b) zajistil řádnou likvidaci nebo restrukturalizaci činností centrálního depozitáře v přiměřené lhůtě minimálně šesti měsíců při různých stresových scénářích.
2. Centrální depozitář musí mít neustále plán pro následující situace:
  - a) získání dodatečného kapitálu, pokud by jeho vlastní kapitál klesl téměř na nebo pod úroveň požadavků stanovených v odstavci 1;
  - b) zajištění řádné likvidace nebo reorganizace činností a služeb, pokud by centrální depozitář nebyl schopen získat nový kapitál.

Tento plán musí být schválen vedoucím orgánem nebo jeho příslušným výborem a musí být pravidelně aktualizován. Každá aktualizace plánu se zasílá příslušnému orgánu. Považuje-li příslušný orgán plán centrálního depozitáře za nedostatečný, může vyžadovat, aby centrální depozitář přijal dodatečná opatření nebo učinil jiné právní úkony.

3. Orgán EBA vypracuje v úzké spolupráci s orgánem ESMA a s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění požadavků týkajících se kapitálu, nerozděleného zisku a rezervních fondů centrálního depozitáře uvedených v odstavci 1.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Oddíl 5

Požadavky na propojení centrálních depozitářů

Článek 48

Propojení centrálních depozitářů

1. Před vytvořením propojení centrálních depozitářů a poté průběžně musí všichni zúčastnění centrální depozitáři zjišťovat, vyhodnocovat, sledovat a řídit veškeré možné zdroje rizika pro sebe a pro své účastníky vyplývajícího z propojení centrálních depozitářů a přijmout vhodná opatření k jejich omezení.

2. Centrální depozitáři, kteří hodlají vytvořit propojení, podají příslušnému orgánu žádajícího centrálního depozitáře žádost o povolení podle čl. 19 odst. 1 písm. e) nebo vyrozumí příslušný orgán a dotčené orgány žádajícího centrálního depozitáře podle čl. 19 odst. 5.

3. Propojení musí poskytovat přiměřenou ochranu propojeným centrálním depozitářům a jejich účastníkům, zejména ve vztahu k případným úvěrům čerpaným centrálními depozitáři a k riziku koncentrace a riziku likvidity vyplývajícím z daného propojení.

Propojení musí mít základ v odpovídajícím smluvním ujednání, které stanoví příslušná práva a povinnosti propojených centrálních depozitářů a případně jejich účastníků. Smluvní ujednání s přeshraniční dimenzí stanoví jednoznačnou volbu práva, kterým se řídí každý aspekt fungování daného propojení.

4. V případě předběžných převodů cenných papírů mezi propojenými centrálními depozitáři je zakázán zpětný převod cenných papírů před tím, než se první převod stane platným a účinným.

5. Centrální depozitář, který k provozování propojení s jiným centrálním depozitářem využívá nepřímé propojení nebo prostředníka, měří, sleduje a řídí další rizika vyplývající z využití daného nepřímého propojení nebo daného prostředníka a přijme vhodná opatření k jejich omezení.

6. Propojení centrální depozitáři mají zavedeny spolehlivé postupy sesouhlasení, aby byla zajištěna správnost jejich evidencí.

7. Je-li to praktické a proveditelné, umožňuje propojení centrálních depozitářů vypořádání obchodů mezi jejich účastníky formou dodání proti zaplacení. Podrobné důvody pro propojení centrálních depozitářů, které neumožňuje vypořádání formou dodání proti zaplacení, se oznamují dotčeným a příslušným orgánům.

8. Interoperabilní vypořádací systémy a centrální depozitáři, kteří používají společnou infrastrukturu pro vypořádání, stanoví totožné okamžiky pro:

a) přijetí převodních příkazů systémem;

b) neodvolatelnost převodních příkazů.

Vypořádací systémy a centrální depozitáři uvedení v prvním pododstavci používají rovnocenná pravidla týkající se okamžiku platnosti a účinnosti převodů cenných papírů a peněžních prostředků.

9. Do 18. září 2019 budou všechna interoperabilní propojení centrálních depozitářů působících v členských státech umožňovat formu dodání proti zaplacení.

10. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem upřesňující podmínky stanovené v odstavci 3, podle nichž každý druh propojení musí poskytovat přiměřenou ochranu propojených centrálních depozitářů a jejich účastníků, zejména pokud se centrální depozitář hodlá stát účastníkem vypořádacího systému provozovaného jiným centrálním depozitářem, sledování a řízení dalších rizik uvedených v odstavci 5 vyplývajících z využití prostředníků, metod sesouhlasení uvedených v odstavci 6, případů uvedených v odstavci 7, kdy je vypořádání formou dodání proti zaplacení prostřednictvím propojení centrálních depozitářů praktické a proveditelné, a metod jejich posuzování.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 řízení (EU) č. 1095/2010.

KAPITOLA III

Přístup k centrálním depozitářům

Oddíl 1

Přístup emitentů k centrálním depozitářům

Článek 49

Svoboda emitovat cenné papíry u centrálního depozitáře povoleného v Unii

1. Emitent má právo zařídit, aby jeho cenné papíry, které jsou přijaty k obchodování na regulovaných trzích nebo v mnohostranných obchodních systémech nebo obchodovány v obchodních systémech, byly zaevidovány v jakémkoli centrálním depozitáři usazeném v kterémkoli členském státě, s výhradou toho, že daný centrální depozitář musí splňovat podmínky uvedené v článku 23.

Aniž je dotčeno právo emitenta uvedené v prvním pododstavci, nadále se použije právo obchodních společností nebo podobné právní předpisy daného členského státu, podle nichž jsou cenné papíry vydávány.

Členské státy zajistí, aby byl sestaven přehled klíčových příslušných ustanovení jejich práva podle druhého pododstavce. Příslušné orgány sdělí uvedený přehled orgánu ESMA do 18. prosince 2014. Orgán ESMA přehled zveřejní do 18. ledna 2015.

Centrální depozitář si za poskytování těchto služeb emitentům může účtovat přiměřený obchodní poplatek na základě přírážky k nákladům, nedohodnou-li se obě strany jinak.

2. Předloží-li emitent žádost o zaevidování cenných papírů v centrálním depozitáři, vyřídí tento centrální depozitář žádost neprodleně a nediskriminačním způsobem a žádajícímu emitentovi odpoví ve lhůtě tří měsíců.

3. Centrální depozitář může odmítnout poskytnout emitentovi služby. Toto odmítnutí musí být založeno na z celkovém posouzení rizik nebo k němu může dojít v případě, že daný centrální depozitář neposkytuje služby uvedené v oddíle A bodu 1 přílohy ve vztahu k cenným papírům vydaným podle práva obchodních společností nebo podobných právních předpisů příslušného členského státu.

4. Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES⁽¹⁾ a směrnice Komise 2006/70/ES⁽²⁾, pokud centrální depozitář odmítne žádajícímu emitentovi poskytnout služby, sdělí mu písemně úplné důvody svého odmítnutí.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15).

(2) Směrnice Komise 2006/70/ES ze dne 1. srpna 2006, kterou se stanoví prováděcí opatření ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES, pokud se jedná o definici politicky exponovaných osob a technická kritéria pro zjednodušené postupy hloubkové kontroly klienta a pro výjimku na základě finanční činnosti vykonávané příležitostně nebo ve velmi omezené míře (Úř. věst. L 214, 4.8.2006, s. 29).

V případě odmítnutí má žadající emitent právo podat stížnost k příslušnému orgánu centrálního depozitáře, který mu odmítl poskytnout služby.

Příslušný orgán pro centrálního depozitáře stížnost řádně prošetří tak, že posoudí důvody odmítnutí sdělené centrálním depozitářem, a zašle emitentovi odpověď s odůvodněním.

Příslušný orgán pro centrálního depozitáře konzultuje o svém posouzení stížnosti příslušný orgán místa usazení žadajícího emitenta. Pokud příslušný orgán místa usazení žadajícího emitenta s posouzením nesouhlasí, může kterýkoli z obou příslušných orgánů věc postoupit orgánu ESMA, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Pokud se odmítnutí centrálního depozitáře poskytnout služby emitentovi považuje za neoprávněné, vydá odpovědný příslušný orgán tomuto centrálnímu depozitáři příkaz, aby žadajícímu emitentovi služby poskytl.

5. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění rizik, která musí zohlednit centrální depozitáři při provádění celkového posouzení rizik a příslušné orgány při posuzování důvodů pro odmítnutí žádosti o přístup v souladu s odstavci 3 a 4, a dále k upřesnění prvků postupu uvedeného v odstavci 4.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

6. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy prováděcích technických norem ke stanovení standardních formulářů a vzorů pro postup uvedený v odstavci 4.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Oddíl 2

Vzájemný přístup mezi centrálními depozitáři

Článek 50

Standardní propojení

Centrální depozitář má právo stát se účastníkem jiného centrálního depozitáře a zřídit standardní propojení s tímto centrálním depozitářem v souladu s článkem 33, s výhradou předchozího oznámení tohoto propojení centrálních depozitářů podle čl. 19 odst. 5.

Článek 51

Nadstandardní propojení

1. Žádá-li centrální depozitář jiného centrálního depozitáře o vytvoření nadstandardního propojení, smí hostitelský centrální depozitář takovou žádost zamítnout pouze na základě zvážení rizika. Žádost nesmí být zamítnuta z důvodu ztráty podílu na trhu.

2. Hostitelský centrální depozitář může žadajícímu centrálnímu depozitáři za poskytnutí nadstandardního propojení účtovat přiměřený obchodní poplatek na základě přírážky k nákladům, nedohodnou-li se obě strany jinak.

Článek 52

Postup zřízení propojení mezi centrálními depozitáři

1. Předloží-li centrální depozitář žádost o přístup k jinému centrálnímu depozitáři podle článků 50 a 51, vyřídí tento centrální depozitář žádost neprodleně a žádajícímu centrálnímu depozitáři odpoví ve lhůtě tří měsíců.

2. Centrální depozitář může odmítnout přístup žádajícímu centrálnímu depozitáři, pouze pokud by jeho přístup ohrozil hladké a řádné fungování finančních trhů nebo vyvolal systémové riziko. Odmítnutí musí být založeno na celkovém posouzení rizik.

Pokud centrální depozitář odmítne přístup, sdělí žádajícímu centrálnímu depozitáři úplné důvody svého odmítnutí.

V případě odmítnutí má žádající centrální depozitář právo podat stížnost k příslušnému orgánu centrálního depozitáře, který mu odmítl přístup.

Příslušný orgán hostitelského centrálního depozitáře stížnost řádně prošetří tak, že posoudí důvody odmítnutí, a zašle žádajícímu centrálnímu depozitáři odpověď s odůvodněním.

Příslušný orgán hostitelského centrálního depozitáře konzultuje o svém posouzení stížnosti příslušný orgán žádajícího centrálního depozitáře a dotčený orgán žádajícího centrálního depozitáře uvedený v čl. 12 odst. 1 písm. a). Pokud některý z orgánů žádajícího centrálního depozitáře s posouzením nesouhlasí, může kterýkoli orgán věc postoupit orgánu ESMA, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Pokud se odmítnutí centrálního depozitáře udělit přístup žádajícímu centrálnímu depozitáři považuje za neoprávněné, vydá příslušný orgán hostitelského centrálního depozitáře příkaz, aby tento centrální depozitář žádajícímu centrálnímu depozitáři přístup udělil.

3. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění rizik, která musí zohlednit centrální depozitáři při provádění celkového posouzení rizik a příslušné orgány při posuzování důvodů pro odmítnutí žádosti o přístup v souladu s odstavcem 2, a dále k upřesnění prvků postupu uvedeného v odstavci 2.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy prováděcích technických norem za účelem zavedení standardních formulářů a vzorů pro postupy uvedené v odstavcích 1 a 2.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Oddíl 3

Vzájemný přístup mezi centrálním depozitářem a jiným subjektem tržní infrastruktury

Článek 53

Vzájemný přístup mezi centrálním depozitářem a jiným subjektem tržní infrastruktury

1. Ústřední protistrana a obchodní systém poskytnou centrálnímu depozitáři na jeho žádost na základě zásady nediskriminace a transparentnosti údaje o obchodech a mohou po žádajícím centrálním depozitáři požadovat za tyto údaje přiměřený obchodní poplatek na základě přírážky k nákladům, nedohodnou-li se obě strany jinak.

Centrální depozitář poskytne ústřední protistraně nebo obchodnímu místu přístup ke svým vypořádacím systémům na základě zásady nediskriminace a transparentnosti a může za tento přístup požadovat přiměřený obchodní poplatek na základě přírážky k nákladům, nedohodnou-li se strany jinak.

2. Předloží-li jedna strana druhé straně žádost o přístup v souladu s odstavcem 1, musí být tato žádost vyřízena neprodleně a žádající straně odpovězeno ve lhůtě tří měsíců.

3. Hostitelská strana smí přístup odmítnout, pouze pokud by tento přístup ovlivnil hladké a řádné fungování finančních trhů nebo vyvolal systémové riziko. Žádost nesmí být zamítnuta z důvodu ztráty podílu na trhu.

Strana, která odmítne umožnit přístup, poskytne žádající straně úplné písemné odůvodnění svého odmítnutí založeného na celkovém posouzení rizik. V případě odmítnutí má žádající strana právo podat stížnost k příslušnému orgánu strany, která přístup odmítla.

Příslušný orgán hostitelské strany a dotčený orgán uvedený v čl. 12 odst. 1 písm. a) stížnost řádně prošetří, tak že posoudí důvody odmítnutí, a zašle žádající straně odpověď s odůvodněním.

Příslušný orgán hostitelské strany konzultuje o svém posouzení stížnosti příslušný orgán žádající strany a dotčený orgán uvedený v čl. 12 odst. 1 písm. a). Pokud některý z orgánů žádající strany s posouzením nesouhlasí, může kterýkoli orgán věc postoupit orgánu ESMA, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež mu byly svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Pokud se odmítnutí udělit přístup považuje za neoprávněné, vydá odpovědný příslušný orgán příkaz, aby dotčená strana přístup ke svým službám do tří měsíců udělila.

4. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění rizik, která musí zohlednit centrální depozitáři při provádění celkového posouzení rizik a příslušné orgány při posuzování důvodů pro odmítnutí žádosti o přístup v souladu s odstavcem 3, a dále k upřesnění prvků postupu uvedeného v odstavci 3.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

5. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy prováděcích technických norem pro zavedení standardních formulářů a vzorů pro postup uvedený v odstavcích 2 a 3.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

HLAVA IV

POSKYTOVÁNÍ BANKOVNÍCH DOPLŇKOVÝCH SLUŽEB ÚČASTNÍKŮM CENTRÁLNÍCH DEPOZITÁŘŮ

Článek 54

Povolení poskytovat bankovní doplňkové služby a určení úvěrových institucí za tímto účelem

1. Centrální depozitář sám neposkytuje žádné bankovní doplňkové služby uvedené v oddíle C přílohy, ledaže získal dodatečné povolení k poskytování takových služeb v souladu s tímto článkem.

2. Centrální depozitář, který má v úmyslu provádět peněžní vypořádání všech nebo některých obchodů ve vypořádacím systému podle čl. 40 odst. 2 nebo poskytovat některé bankovní doplňkové služby uvedené v odstavci 1, je oprávněn buď:

a) takové služby sám nabízet za podmínek stanovených v tomto článku; nebo

b) za tímto účelem určit jednu nebo více úvěrových institucí povolených v souladu s článkem 8 směrnice 2013/36/EU.

3. Pokud má centrální depozitář v úmyslu poskytovat jakékoli bankovní doplňkové služby prostřednictvím stejné právnické osoby, která provozuje vypořádací systémy, povolení uvedené v odstavci 2 se udělí, pouze jsou-li splněny tyto podmínky:

a) centrální depozitář má povolení působit jako úvěrová instituce v souladu s článkem 8 směrnice 2013/36/EU;

b) centrální depozitář splňuje obezřetnostní požadavky stanovené v čl. 59 odst. 1, 3 a 4 a požadavky týkající se dohledu stanovené v článku 60;

c) povolení uvedené v písmenu a) tohoto pododstavce se použije pouze k poskytování bankovních doplňkových služeb uvedených v oddíle C přílohy, a nikoli k výkonu jiných činností;

d) na centrálního depozitáře se vztahuje dodatečný kapitálový požadavek zohledňující rizika, včetně úvěrového rizika a rizika likvidity, která vyplývají z poskytování vnitrodenních úvěrů mimo jiné účastníkům vypořádacího systému nebo jiným uživatelům služeb centrálních depozitářů;

e) centrální depozitář v souladu s čl. 59 odst. 4 písm. j) tohoto nařízení informuje alespoň jednou měsíčně příslušný orgán a jednou za rok jako součást zveřejňování informací požadovaného podle části osmé nařízení (EU) č. 575/2013, o míře vnitrodenního rizika likvidity a jeho řízení;

f) centrální depozitář předložil příslušnému orgánu náležitý ozdravný plán, který zajistí nepřetržité provádění jeho nejdůležitějších operací i v situacích, kdy riziko likvidity nebo úvěrové riziko vyplývá z poskytování bankovních doplňkových služeb.

V případě rozporu mezi ustanoveními tohoto nařízení, nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU musí centrální depozitář uvedený v prvním pododstavci písm. a) splňovat ty požadavky týkající se obezřetného dohledu, které jsou přísnější. Kdy se jedná o rozpor mezi ustanoveními se upřesní v regulačních technických normách podle článků 47 a 59 tohoto nařízení.

4. Pokud má centrální depozitář v úmyslu určit úvěrovou instituci, která bude poskytovat jakékoli bankovní doplňkové služby prostřednictvím samostatné právnické osoby, která může být součástí skupiny podniků kontrolované týmž mateřským podnikem, povolení uvedené v odstavci 2 se udělí, pouze jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) samostatná právnická osoba má povolení působit jako úvěrová instituce v souladu s článkem 8 směrnice 2013/36/EU;
- b) samostatná právnická osoba splňuje obezřetnostní požadavky stanovené v čl. 59 odst. 1, 3 a 4 a požadavky týkající se dohledu stanovené v článku 60;
- c) samostatná právnická osoba sama neposkytuje žádnou ze základních služeb uvedených v oddíle A přílohy;
- d) povolení uvedené v písmenu a) se použije pouze k poskytování bankovních doplňkových služeb uvedených v oddíle C přílohy, a nikoli k výkonu jiných činností;
- e) na samostatnou právnickou osobu se vztahuje dodatečný kapitálový požadavek zohledňující rizika, včetně úvěrového rizika a rizika likvidity, která vyplývají z poskytování vnitrodenních úvěrů mimo jiné účastníkům vypořádacího systému nebo jiným uživatelům služeb centrálních depozitářů;
- f) samostatná právnická osoba v souladu s čl. 59 odst. 4 písm. j) tohoto nařízení informuje alespoň jednou měsíčně příslušný orgán a jednou za rok jako součást zveřejňování informací požadovaného podle v části osmé nařízení (EU) č. 575/2013, o míře vnitrodenního rizika likvidity a jeho řízení; a
- g) samostatná právnická osoba předložila příslušnému orgánu náležitý ozdravný plán, který zajistí nepřetržité provádění jeho nejdůležitějších operací i v situacích, kdy riziko likvidity nebo úvěrové riziko vyplývá z poskytování bankovních doplňkových služeb prostřednictvím samostatné právnické osoby.

5. Odstavec 4 se nevztahuje na úvěrové instituce uvedené v odst. 2 písm. b), které nabízejí peněžní vypořádání některých obchodů ve vypořádacím systému centrálního depozitáře, pokud je celková hodnota tohoto peněžního vypořádání prostřednictvím účtů vedených u těchto úvěrových institucí vypočtená za období jednoho roku nižší než jedno procento celkové hodnoty všech obchodů s cennými papíry proti hotovosti na účtech centrálního depozitáře a nepřevyšuje maximální hodnotu 2,5 miliardy EUR ročně.

Příslušný orgán alespoň jednou ročně ověří, že prahová hodnota uvedená v prvním pododstavci je dodržována, a o svých zjištěních podá zprávu orgánu ESMA. Pokud příslušný orgán zjistí, že došlo k překročení prahové hodnoty, bude od dotyčného centrálního depozitáře vyžadovat, aby požádal o povolení v souladu s odstavcem 4. Dotyčný centrální depozitář předloží žádost o povolení do šesti měsíců.

6. Příslušný orgán může po centrálním depozitáři požadovat, aby určil více než jednu úvěrovou instituci nebo aby určil další úvěrovou instituci v případě, že dotčený centrální depozitář sám poskytuje služby v souladu s odst. 2 písm. a) tohoto článku, pokud se domnívá, že expozice jedné úvěrové instituce vůči koncentraci rizik podle čl. 59 odst. 3 a 4 není dostatečně omezena. Určené úvěrové instituce se považují za zúčtovatele.

7. Centrální depozitář, který má povolení poskytovat jakékoli bankovní doplňkové služby, a úvěrová instituce určená v souladu s odst. 2 písm. b) musejí trvale splňovat podmínky potřebné k získání povolení podle tohoto nařízení a neprodleně informují příslušné orgány o veškerých podstatných změnách, které mají vliv na podmínky pro udělení povolení.

8. Orgán EBA vypracuje v úzké spolupráci s orgánem ESMA a s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k určení dodatečného rizikového kapitálového požadavku podle odst. 3 písm. d) a odst. 4 písm. e).

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 55

Postup pro vydávání a zamítnutí povolení k poskytování bankovních doplňkových služeb

1. Centrální depozitář předloží žádost o povolení určit úvěrovou instituci nebo poskytovat jakoukoli bankovní doplňkovou službu, jak je stanoveno v článku 54, příslušnému orgánu domovského členského státu.

2. Žádost obsahuje veškeré informace nezbytné k tomu, aby se příslušný orgán přesvědčil, že centrální depozitář a případně určená úvěrová instituce učinily k okamžiku udělení povolení všechny potřebné kroky pro splnění svých povinností stanovených v tomto nařízení. Obsahuje podnikatelský plán uvádějící zamýšlené bankovní doplňkové služby, případně organizační strukturu vztahů mezi centrálním depozitářem a případnými určenými úvěrovými institucemi a způsob, jakým daný centrální depozitář nebo případně určená úvěrová instituce hodlají splnit obezřetnostní požadavky stanovené v čl. 59 odst. 1, 3 a 4 a další podmínky stanovené v článku 54.

3. Příslušný orgán postupuje podle čl. 17 odst. 3 a 8.

4. V okamžiku, kdy je žádost považována za úplnou, předá příslušný orgán veškeré informace obsažené v žádosti těmto orgánům:

a) dotčeným orgánům;

b) příslušnému orgánu uvedenému v čl. 4 odst. 1 bodě 40 nařízení (EU) č. 575/2013;

c) příslušným orgánům v členských státech, kde centrální depozitář zřídil interoperabilní propojení s jiným centrálním depozitářem, s výjimkou případů, kdy centrální depozitář zřídil interoperabilní propojení uvedené v čl. 19 odst. 5;

d) příslušným orgánům v hostitelském členském státě, v němž mají činnosti centrálního depozitáře zásadní význam pro fungování trhů cenných papírů a ochranu investorů ve smyslu čl. 24 odst. 4;

e) příslušným orgánům odpovědným za dohled nad účastníky centrálního depozitáře, kteří jsou usazeni ve třech členských státech s největším souhrnným objemem vypořádání ve vypořádacím systému centrálního depozitáře za období jednoho roku;

f) orgánu ESMA; a

g) orgánu EBA.

5. Orgány uvedené v odst. 4 písm. a) až e) vydají do 30 dnů od obdržení informací podle odstavce 4 odůvodněné stanovisko k povolení. Pokud některý orgán neposkytne stanovisko v uvedené lhůtě, má se za to, že jeho stanovisko je kladné.

Jestliže alespoň jeden z orgánů uvedených v odst. 4 písm. a) až e) vydá záporné odůvodněné stanovisko, příslušný orgán, který má v úmyslu povolení udělit, poskytne orgánům uvedeným v odst. 4 písm. a) až e) do 30 dnů odůvodněné rozhodnutí, v němž se k zápornému stanovisku vyjádří.

Pokud kterýkoli z orgánů uvedených v odst. 4 písm. a) až e) vydá do 30 dnů po předložení uvedeného rozhodnutí záporné stanovisko a příslušný orgán má stále v úmyslu povolení udělit, může kterýkoli z orgánů, které vydaly záporné stanovisko, záležitost postoupit orgánu ESMA s žádostí o pomoc podle čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1095/2010.

Pokud není daná záležitost vyřešena do 30 dní od postoupení orgánu ESMA, příslušný orgán, který má v úmyslu povolení udělit, přijme konečné rozhodnutí a orgánům uvedeným v odst. 4 písm. a) až e) poskytne podrobné písemné zdůvodnění svého rozhodnutí.

Pokud má příslušný orgán v úmyslu žádost o povolení zamítnout, záležitost se orgánu ESMA nepostupuje.

Záporná stanoviska musejí být písemná a obsahovat řádné a podrobné odůvodnění, proč nejsou splněny požadavky stanovené tímto nařízením nebo jinými právními předpisy Unie.

6. Pokud má orgán ESMA za to, že příslušný orgán vydal povolení, jež zřejmě není v souladu s právními předpisy Unie, jedná v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1095/2010.

7. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB a s orgánem EBA návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací, které musí centrální depozitář příslušnému orgánu poskytnout za účelem získání příslušných povolení k poskytování bankovních služeb doplňkově k vypořádání.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

8. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB a s orgánem EBA návrhy prováděcích technických norem za účelem stanovení standardních formulářů, vzorů a postupů pro konzultace orgánů uvedených v odstavci 4 před udělením povolení.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 56

Rozšíření bankovních doplňkových služeb

1. Centrální depozitář, který má v úmyslu rozšířit bankovní doplňkové služby, pro něž určil úvěrovou instituci nebo jež sám poskytuje v souladu s článkem 54, předloží žádost o rozšíření příslušnému orgánu svého domovského členského státu.

2. Žádost o rozšíření podléhá postupu podle článku 55.

Článek 57

Odnětí povolení

1. Aniž jsou dotčena případná nápravná opatření nebo opatření podle hlavy V, příslušný orgán domovského členského státu pro centrálního depozitáře, odejme povolení uvedené v článku 54 za některé z těchto okolností:

- a) pokud centrální depozitář nevyužil povolení během období dvanácti měsíců, výslovně se jej vzdal nebo pokud určená úvěrová instituce během šesti předchozích měsíců neposkytovala služby nebo nevykonávala činnost;
- b) pokud centrální depozitář získal povolení na základě nepravdivého prohlášení nebo pomocí jakýchkoli jiných protiprávních prostředků;
- c) pokud centrální depozitář nebo určená úvěrová instituce přestaly splňovat podmínky, za nichž bylo povolení uděleno, a ve stanovené lhůtě nepřijaly nápravná opatření vyžadovaná příslušným orgánem;
- d) pokud centrální depozitář nebo určená úvěrová instituce závažně a soustavně porušují požadavky stanovené v tomto nařízení.

2. V okamžiku, kdy se příslušný orgán dozví o některé z okolností uvedených v odstavci 1, neprodleně konzultuje orgány uvedené v čl. 55 odst. 4 ohledně nutnosti odejmout povolení.

3. Orgán ESMA, dotčené orgány podle čl. 12 odst. 1 písm. a) a orgány uvedené v čl. 60 odst. 1 nebo případně orgány uvedené v čl. 55 odst. 4 mohou kdykoli požádat příslušný orgán domovského členského státu pro centrálního depozitáře o prověření, zda centrální depozitář a případně určená úvěrová instituce stále splňují podmínky, za nichž bylo povolení uděleno.

4. Příslušný orgán může odnětí povolení omezit na konkrétní službu, činnost nebo finanční nástroj.

5. Centrální depozitář a určená úvěrová instituce zavedou, provádějí a udržují vhodný postup zajišťující, že v případě odnětí povolení podle odstavce 1 budou aktiva zákazníků a účastníků včas a řádně vypořádána a převedena na jiného zúčtovatele.

Článek 58

Rejstřík centrálních depozitářů

1. Rozhodnutí přijatá příslušnými orgány podle článků 54, 56 a 57 musí být oznámena orgánu ESMA.

2. Orgán ESMA zapíše do rejstříku, který je povinen zpřístupnit veřejnosti na zvláštní internetové stránce podle čl. 21 odst. 3, tyto informace:

- a) název každého centrálního depozitáře, který byl předmětem rozhodnutí podle článků 54, 56 a 57;
- b) název každé určené úvěrové instituce;
- c) seznam bankovních doplňkových služeb, které mají určená úvěrová instituce nebo centrální depozitář s povolením podle článku 54 povoleny poskytovat účastníkům centrálního depozitáře.

3. Příslušné orgány oznámí orgánu ESMA, které subjekty poskytují bankovní doplňkové služby podle požadavků vnitrostátního práva, do 16. prosince 2014.

Článek 59

Obezřetnostní požadavky vztahující se na úvěrové instituce nebo centrální depozitáře s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby

1. Úvěrová instituce určená podle čl. 54 odst. 2 písm. b) nebo centrální depozitář s povolením podle čl. 54 odst. 2 písm. a) k poskytování bankovních doplňkových služeb poskytují pouze služby uvedené v oddíle C přílohy, na něž se vztahuje povolení.

2. Úvěrová instituce určená podle čl. 54 odst. 2 písm. b) nebo centrální depozitář s povolením podle čl. 54 odst. 2 písm. a) k poskytování bankovních doplňkových služeb dodržují stávající a budoucí právní předpisy vztahující se na úvěrové instituce.

3. Úvěrová instituce určená podle čl. 54 odst. 2 písm. b) nebo centrální depozitář s povolením podle čl. 54 odst. 2 písm. a) k poskytování bankovních doplňkových služeb splňují pro každý vypořádací systém tyto zvláštní obezřetnostní požadavky k úvěrovým rizikům spojeným s uvedenými službami:

- a) vytvoří spolehlivý rámec pro řízení odpovídajících úvěrových rizik;
- b) často a pravidelně zjišťují zdroje těchto úvěrových rizik, měří a sledují odpovídající úvěrové expozice a používají vhodné nástroje k řízení těchto rizik;
- c) odpovídající úvěrové expozice vůči jednotlivým účastníkům s výpůjčkou plně zajišťují kolaterálem a jinými srovnatelnými finančními zdroji;
- d) pokud je k řízení příslušného úvěrového rizika použito zajištění, přijímají vysoce likvidní kolaterál s minimálním úvěrovým a tržním rizikem; ve zvláštních situacích mohou použít i jiné druhy zajištění, pokud se uplatní přiměřené snížení hodnoty;
- e) stanoví a uplatňují přiměřeně konzervativní snížení hodnoty a souhrnné koncentrace na hodnotu kolaterálu určeného k zajištění úvěrových expozic uvedených v písmenu c), přičemž zohlední cíl zajistit, aby kolaterál bylo možné rychle zlikvidovat s minimálním nepříznivým účinkem na cenu;
- f) stanoví limity pro příslušné úvěrové expozice;
- g) provádějí analýzy a připravují plány, jak řešit případné zbytkové úvěrové expozice, přijímají pravidla a postupy k realizaci těchto plánů;
- h) poskytují úvěry pouze účastníkům, kteří u ní mají peněžní účet;
- i) zavedou účinné postupy splácení vnitrodenních úvěrů a pomocí účinných sankčních sazeb, působících jako účinný odrazující prostředek, odrazují od úvěrů přes noc.

4. Úvěrová instituce určená podle čl. 54 odst. 2 písm. b) nebo centrální depozitář s povolením podle čl. 54 odst. 2 písm. a) k poskytování bankovních doplňkových služeb musí splňovat pro každý vypořádací systém tyto zvláštní obezřetnostní požadavky k riziku likvidity spojenému s uvedenými službami:

- a) mají spolehlivý rámec a nástroje pro měření, sledování a řízení rizika likvidity včetně rizika vnitrodenní likvidity u každé měny vypořádacího systému, pro kterou fungují jako zúčtovatel;

- b) průběžně a včas, přinejmenším však jednou denně, měří a sledují svoji potřebu likvidity a úroveň držených likvidních aktiv; přitom stanovují hodnotu disponibilních likvidních aktiv s přihlédnutím k přiměřenému snížení jejich hodnoty;
- c) mají dostatečné likvidní zdroje ve všech významných měnách pro včasné poskytování služeb vypořádání na základě širokého spektra různých stresových scénářů, mimo jiné pro riziko likvidity vyplývající ze selhání alespoň jednoho účastníka, včetně svých mateřských podniků a dceřiných podniků, vůči nimž mají největší expozice;
- d) zmírňují příslušná rizika likvidity pomocí způsobilých likvidních zdrojů v každé měně, jako jsou například hotovost u emisní centrální banky a jiných důvěryhodných finančních institucí, příslibené úvěrové linky nebo jiná podobná ujednání a vysoce likvidní zajištění nebo investice, které jsou okamžitě dostupné a převoditelné na hotovost v rámci předjednaných a vysoce spolehlivých dohod o financování, a to i za mimořádných, ale možných tržních podmínek, a zjišťují, měří a sledují riziko likvidity vyplývající ze vztahu s jednotlivými finančními institucemi, jež pro řízení svého rizika likvidity využívají;
- e) využívají-li předjednaných dohod o financování, zvolí si jako poskytovatele likvidity výhradně důvěryhodné finanční instituce; stanoví a uplatňují vhodné souhrnné limity pro každého příslušného poskytovatele likvidity včetně svého mateřského podniku a dceřiných podniků;
- f) stanoví a ověřují dostatečnost příslušných zdrojů pravidelnými a důkladnými zátěžovými testy;
- g) provádějí analýzy a připravují plány, jak řešit případný nepředvídaný a potenciálně nepokrytý nedostatek likvidity, a přijímají pravidla a postupy k realizaci těchto plánů;
- h) je-li to vhodné a možné, a aniž jsou dotčena pravidla centrální banky pro způsobilost, mají přístup k účtům centrální banky a jiným službám centrální banky za účelem lepšího řízení rizika likvidity; úvěrové instituce v Unii složí příslušné peněžní zůstatky na vyhrazené účty u emisních centrálních bank v Unii;
- i) mají předjednané a vysoce spolehlivé dohody, na jejichž základě mohou včas zlikvidnit zajištění, jež jim poskytl zákazník, který selhal;
- j) orgánům uvedeným v čl. 60 odst. 1 podávají a zveřejňují pravidelné zprávy o tom, jakým způsobem měří, sledují a řídí riziko likvidity, včetně rizika vnitrodenní likvidity.

5. Orgán EBA vypracuje v úzké spolupráci s orgánem ESMA a s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k dalšímu upřesnění rámce a nástrojů pro sledování, měření a řízení úvěrového rizika a rizika likvidity podle odstavců 3 a 4, včetně rizik vznikajících v průběhu dne, a pro podávání zpráv o těchto rizicích a jejich zveřejňování. Tyto návrhy regulačních technických norem se případně přizpůsobí regulačním technickým normám přijatým v souladu s čl. 46 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. června 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 60

Dohled nad určenými úvěrovými institucemi a centrálními depozitáři s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby

1. Aniž jsou dotčeny články 17 a 22 tohoto nařízení, příslušné orgány vymezené v čl. 4 odst. 1 bodu 40 nařízení (EU) č. 575/2013 odpovídají za udělování povolení určeným úvěrovým institucím a centrálním depozitářům s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby podle tohoto nařízení coby úvěrovým institucím a za dohled nad nimi coby úvěrovými institucemi za podmínek stanovených v nařízení (EU) č. 575/2013 a ve směrnici 2013/36/EU.

Příslušné orgány uvedené v prvním pododstavci odpovídají rovněž za dohled nad určenými úvěrovými institucemi a centrálními depozitáři podle uvedeného pododstavce, pokud jde o dodržování obezřetnostních požadavků podle článku 59 tohoto nařízení.

Příslušné orgány uvedené v prvním pododstavci pravidelně a alespoň jednou ročně posoudí, zda určená úvěrová instituce nebo centrální depozitář s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby plní požadavky stanovené v článku 59 a o výsledcích svého dohledu podle tohoto odstavce, včetně případných nápravných opatření nebo sankcí, informuje příslušný orgán pro centrálního depozitáře, který následně vyrozumí orgány uvedené v čl. 55 odst. 4.

2. Příslušný orgán pro centrálního depozitáře po konzultaci s příslušným orgánem uvedeným v odstavci 1 alespoň jednou ročně prověří a vyhodnotí, zda:

- a) v případě uvedeném v čl. 54 odst. 2 písm. b) umožňují všechna nezbytná ujednání mezi určenými úvěrovými institucemi a centrálním depozitářem těmto úvěrovým institucím splnit povinnosti stanovené v tomto nařízení;
- b) v případě uvedeném v čl. 54 odst. 2 písm. a) umožňují ujednání týkající se povolení poskytovat bankovní doplňkové služby centrálnímu depozitáři plnit povinnosti stanovené v tomto nařízení.

Příslušný orgán pro centrálního depozitáře pravidelně a alespoň jednou ročně informuje orgány uvedené v čl. 55 odst. 4 o výsledcích svého prověření a vyhodnocení podle tohoto odstavce, včetně případných nápravných opatření nebo sankcí.

Pokud centrální depozitář určí povolenou úvěrovou instituci podle článku 54, v zájmu ochrany účastníků vypořádacích systémů, které provozuje, zajistí, aby mu jím určená úvěrová instituce umožnila přístup ke všem nezbytným informacím pro účely tohoto nařízení, a případné porušení předpisů oznámí příslušnému orgánu pro centrálního depozitáře a příslušným orgánům uvedeným v odstavci 1.

3. V zájmu zajištění jednotného, účinného a efektivního dohledu v Unii nad úvěrovými institucemi a centrálními depozitáři s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby může orgán EBA v úzké spolupráci s orgánem ESMA a s členy ESCB vydávat obecné pokyny určené příslušným orgánům v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

HLAVA V

SANKCE

Článek 61

Správní sankce a jiná opatření

1. Aniž je dotčena pravomoc členských států stanovit a ukládat trestní sankce, členské státy stanoví správní sankce a jiná opatření, které se za podmínek stanovených v článku 63 budou vztahovat na osoby odpovědné za porušení ustanovení tohoto nařízení, zajistí, aby jejich příslušné orgány mohly tyto správní sankce a jiná opatření ukládat, a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Tyto sankce a jiná opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Do 18. září 2016 se členské státy mohou rozhodnout, že nestanoví správní sankce podle prvního pododstavce, pokud se na porušení předpisů podle prvního pododstavce již vztahuje vnitrostátní trestní právo. Pokud se tak členské státy rozhodnou, sdělí Komisi a orgánu ESMA příslušná ustanovení vnitrostátního trestního práva.

Do 18. září 2016 oznámí členské státy ustanovení uvedená v prvním pododstavci Komisi a orgánu ESMA. Dále Komisi a orgánu ESMA bez zbytečného prodlení oznámí všechny následné změny těchto pravidel.

2. Příslušné orgány musejí být schopny uplatňovat správní sankce a jiná opatření na centrální depozitáře a určené úvěrové instituce a s výhradou podmínek stanovených ve vnitrostátním právu v oblastech, které tímto nařízením nejsou harmonizovány, na členy jejich vedoucích orgánů a jiné osoby, které skutečně řídí jejich činnost, jakož i na jakékoli jiné právnické nebo fyzické osoby, které jsou podle vnitrostátního práva považovány za odpovědné za porušení předpisů.

3. Při výkonu svých pravomocí, pokud jde o ukládání sankcí za podmínek stanovených v článku 63, příslušné orgány úzce spolupracují, aby zajistily, že správní sankce a jiná opatření povedou k cílům sledovaným tímto nařízením, a koordinují svůj postup, aby se zabránilo jakémukoli zdvojení nebo překrývání při uplatňování správních sankcí a jiných opatření v přeshraničních případech v souladu s článkem 14.

4. Pokud se členské státy v souladu s odstavcem 1 rozhodly stanovit za porušení ustanovení podle článku 63 trestní sankce, zajistí, aby byla přijata vhodná opatření k tomu, aby příslušné orgány měly veškeré nezbytné pravomoci ke spolupráci se soudními orgány v rámci své jurisdikce s cílem získat konkrétní informace týkající se trestního vyšetřování či řízení zahájeného z důvodu potenciálního porušení tohoto nařízení a poskytnout tyto informace ostatním příslušným orgánům a orgánu ESMA, aby mohly splnit svou povinnost vzájemné spolupráce a spolupráce s orgánem ESMA pro účely tohoto nařízení.

5. Příslušné orgány mohou též spolupracovat s příslušnými orgány jiných členských států v zájmu snazšího vymáhání peněžitých sankcí.

6. Členské státy poskytnou orgánu ESMA každoročně souhrnné informace týkající se všech sankcí a jiných opatření uložených v souladu s odstavcem 1. Orgán ESMA tyto informace zveřejní ve své výroční zprávě.

Pokud se členské státy v souladu s odstavcem 1 rozhodly stanovit za porušení ustanovení podle článku 63 trestní sankce, poskytnou jejich příslušné orgány orgánu ESMA každoročně anonymní souhrnné údaje týkající se veškerého provedeného trestního vyšetřování a uložených trestních sankcí. Orgán ESMA zveřejní údaje o uložených trestních sankcích ve výroční zprávě.

7. Pokud příslušný orgán zveřejnil správní sankci, správní opatření nebo trestní sankci, oznámí tuto skutečnost zároveň orgánu ESMA.

8. Příslušné orgány vykonávají své funkce a pravomoci v souladu se svými vnitrostátními rámci:

a) přímo;

b) ve spolupráci s jinými orgány;

c) v rámci vlastní odpovědnosti přenesením na subjekty, na které byly přeneseny úkoly podle tohoto nařízení; nebo

d) podáním žádosti u příslušných soudních orgánů.

Článek 62

Zveřejňování rozhodnutí

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány na svých oficiálních internetových stránkách zveřejnily všechna rozhodnutí o uložení správní sankce nebo jiného opatření za porušení tohoto nařízení, a to bez zbytečného odkladu poté, co byla sankcionovaná osoba o takovém rozhodnutí informována. Zveřejní se přinejmenším informace o druhu a povaze porušení a totožnosti fyzické nebo právnické osoby, již byla sankce uložena.

Je-li proti rozhodnutí o uložení sankce nebo jiného opatření podán opravný prostředek k příslušnému soudnímu či jinému dotčenému orgánu, příslušné orgány takovou informaci a veškeré následné informace o výsledku tohoto opravného prostředku bez zbytečného odkladu zveřejní na svých oficiálních internetových stránkách. Zveřejněno navíc musí být jakékoli rozhodnutí, kterým se ruší dříve přijaté rozhodnutí o uložení sankce nebo opatření.

Pokud má příslušný orgán na základě individuálního posouzení přiměřenosti zveřejnění totožnosti právnických osob nebo osobních údajů fyzických osob za to, že by zveřejnění těchto údajů bylo nepřiměřené, nebo pokud by zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající vyšetřování, zajistí členské státy, aby příslušné orgány učinily jedno z následujících opatření:

- a) zveřejnění rozhodnutí o uložení sankce nebo jiného opatření odložily, dokud důvody pro nezveřejnění nepominou;
- b) rozhodnutí o uložení sankce nebo jiného opatření zveřejnily anonymně a způsobem, který je v souladu s vnitrostátním právem, pokud toto anonymní zveřejnění zajistí skutečnou ochranu dotčených osobních údajů;
- c) rozhodnutí o uložení sankce nebo jiného opatření nezveřejnily vůbec, pokud se má za to, že možnosti uvedené v písmenech a) a b) dostatečně nezajišťují, že:
  - i) nebude ohrožena stabilita finančních trhů;
  - ii) zveřejňování takových rozhodnutí v případech opatření, jež jsou považována za mírnější, bude prováděno přiměřeným způsobem.

V případě rozhodnutí zveřejnit sankci nebo jiné opatření anonymně může být zveřejnění příslušných údajů o přiměřenou dobu odloženo, pokud se předpokládá, že důvody pro anonymní zveřejnění po uplynutí dané lhůty pominou.

Příslušné orgány informují orgán ESMA o všech uložených správních sankcích, které dosud nebyly zveřejněny v souladu s třetím pododstavci písm. c), i o jakémkoli případném odvolání, které vůči nim bylo podáno, a o jeho výsledku. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány obdržely informace a konečné rozhodnutí ve věci uložení jakékoli trestní sankce a předaly je orgánu ESMA. Orgán ESMA spravuje centrální databázi oznámených sankcí výhradně pro účely výměny informací mezi příslušnými orgány. Tato databáze je přístupná pouze příslušným orgánům a aktualizuje se na základě informací poskytnutých příslušnými orgány.

2. Příslušné orgány zajistí, aby jakékoli zveřejnění v souladu s tímto článkem zůstalo na jejich oficiálních internetových stránkách po dobu nejméně pěti let od zveřejnění. Osobní údaje uvedené v rámci zveřejnění se na oficiálních internetových stránkách příslušného orgánu ponechají pouze po dobu, která je nezbytně nutná podle příslušných pravidel pro ochranu údajů.

Článek 63

Sankce za porušení předpisů

1. Tento článek se vztahuje na následující ustanovení tohoto nařízení:
  - a) poskytování služeb vymezených v oddílech A, B a C přílohy v rozporu s články 16, 25 a 54;
  - b) získání povolení požadovaného podle článků 16 a 54 na základě nepravdivého prohlášení nebo pomocí jakýchkoli jiných protiprávních prostředků, jak je uvedeno v čl. 20 odst. 1 písm. b) a v čl. 57 odst. 1 písm. b);
  - c) nesplnění ze strany centrálního depozitáře požadavku, aby držel požadovaný kapitál, které je porušením čl. 47 odst. 1;
  - d) nesplnění ze strany centrálního depozitáře organizačních požadavků na centrální depozitáře, které je porušením článků 26 až 30;
  - e) nedodržení ze strany centrálního depozitáře pravidel pro výkon činnosti, které je porušením článků 32 až 35;
  - f) nesplnění ze strany centrálního depozitáře požadavků na služby centrálního depozitáře, které je porušením článků 37 až 41;
  - g) nesplnění ze strany centrálního depozitáře obezřetnostních požadavků, které je porušením článků 43 až 47;
  - h) nesplnění ze strany centrálního depozitáře požadavků na propojení centrálních depozitářů, které je porušením článku 48;
  - i) nekorektní odmítnutí ze strany centrálního depozitáře umožnit různé typy přístupu, které je porušením článků 49 až 53;
  - j) nesplnění ze strany určené úvěrové instituce zvláštních obezřetnostních požadavků týkajících se úvěrových rizik, které je porušením čl. 59 odst. 3;
  - k) nesplnění ze strany určené úvěrové instituce zvláštních obezřetnostních požadavků týkajících se rizik likvidity, které je porušením čl. 59 odst. 4.
2. Aniž jsou dotčeny dohledové pravomoci příslušných orgánů, musí mít příslušné orgány v souladu s vnitrostátním právem alespoň v případě porušení předpisů uvedených v tomto článku pravomoc uložit alespoň tyto správní sankce a jiná opatření:
  - a) veřejné oznámení, v němž je uvedena osoba odpovědná za porušení předpisů a povaha daného porušení předpisu v souladu s článkem 62;
  - b) příkaz osobě odpovědné za porušení předpisu, aby toto jednání ukončila a zdržela se jeho opakování;
  - c) odnětí povolení uděleného podle článku 16 nebo 54 v souladu s článkem 20 nebo 57;
  - d) dočasný zákaz nebo v případě opakovaných závažných porušení předpisů trvalý zákaz vykonávat vedoucí funkce v rámci dané instituce pro kteréhokoli člena vedoucího orgánu instituce nebo jinou fyzickou osobu považovanou za odpovědnou;
  - e) nejvyšší správní peněžité sankce ve výši alespoň dvojnásobku zisku realizovaného následkem porušení předpisů, pokud jej lze stanovit;

- f) v případě fyzické osoby nejvyšší správní peněžitou sankci ve výši alespoň 5 milionů EUR nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, v odpovídající hodnotě v národní měně k datu přijetí tohoto nařízení;
- g) v případě právnické osoby nejvyšší správní peněžitou sankci ve výši alespoň 20 milionů EUR nebo až 10 % celkového ročního obratu právnické osoby podle nejnovější dostupné účetní závěrky schválené vedoucím orgánem; je-li právnická osoba mateřským podnikem nebo dceřiným podnikem mateřského podniku, který je povinen sestavovat konsolidovanou účetní závěrku podle směrnice 2013/34/EU, je příslušným celkovým ročním obratem celkový roční obrat nebo odpovídající druh příjmů v souladu s příslušnými účetními směrnicemi podle nejnovější dostupné konsolidované účetní závěrky schválené vedoucím orgánem vrcholného mateřského podniku.
3. Příslušné orgány mohou mít kromě pravomocí uvedených v odstavci 2 i jiné pravomoci, pokud jde o ukládání sankcí, a mohou stanovit vyšší úroveň správních peněžitých sankcí, než jsou ty, které stanovuje daný odstavec.

Článek 64

Účinné uplatňování sankcí

Členské státy zajistí, aby při určování druhu a výše správních sankcí nebo jiných opatření příslušné orgány vzaly v úvahu veškeré příslušné okolnosti, případně včetně:

- a) závažnosti a délky trvání porušení předpisů;
- b) stupně odpovědnosti osoby odpovědné za porušení předpisů;
- c) finanční síly osoby odpovědné za porušení předpisů, kterou například udává celkový obrat odpovědné právnické osoby nebo roční příjem odpovědné fyzické osoby;
- d) významu realizovaného zisku nebo zamezené ztráty osoby odpovědné za porušení předpisů nebo ztrát třetích stran plynoucích z porušení předpisů, pokud je lze stanovit;
- e) úroveň spolupráce osoby odpovědné za porušení předpisů s příslušným orgánem, aniž by byla dotčena nutnost zajistit vrácení realizovaného zisku nebo zamezené ztráty;
- f) předchozích porušení předpisů ze strany osoby odpovědné za porušení předpisů.

Článek 65

Hlášení případů porušení předpisů

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zavedly účinné mechanismy, které podpoří hlášení potenciálních nebo skutečných případů porušení ustanovení tohoto nařízení příslušným orgánům.
2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 zahrnují alespoň:
- a) zvláštní postupy pro přijímání a prošetřování hlášení o potenciálních či skutečných případech porušení předpisů a jejich následné vyřízení, včetně zavedení bezpečných komunikačních kanálů pro tato hlášení;
- b) vhodnou ochranu pro zaměstnance institucí, kteří potenciální nebo skutečné případy porušení předpisů uvnitř instituce nahlásí, přinejmenším před odvetou, diskriminací nebo dalšími druhy nespravedlivého zacházení;
- c) ochranu osobních údajů týkajících se osoby, která případy potenciálního nebo skutečného porušení předpisů ohlásí, a fyzické osoby, která je za porušení předpisů údajně odpovědná, v souladu se zásadami stanovenými ve směrnici 95/46/ES;

d) ochranu totožnosti osoby, která případy porušení předpisů ohlásí, i fyzické osoby, která je za porušení předpisů údajně odpovědná, ve všech fázích postupů s výjimkou případů, kdy je toto zveřejnění vyžadováno vnitrostátními právními předpisy v souvislosti s dalším vyšetřováním nebo následným správním nebo soudním řízením.

3. Členské státy vyžadují, aby měly instituce zavedeny vhodné postupy, které jejich zaměstnancům umožní hlásit skutečné či potenciální případy porušení předpisů interně zvláštní, nezávislou a samostatnou cestou.

Takový způsob komunikace může být rovněž stanoven ujednáními zajištěnými sociálními partnery. Uplatní se zde stejná ochrana, jako je uvedena v odst. 2 písm. b), c) a d).

Článek 66

Právo na přezkum

Členské státy zajistí, aby rozhodnutí a opatření přijatá podle tohoto nařízení byla řádně odůvodněna a aby podléhala soudnímu přezkumu. Právo na soudní přezkum platí též v případech, že rozhodnutí nebylo vydáno do šesti měsíců ode dne podání žádosti o povolení, která obsahuje veškeré údaje vyžadované podle platných předpisů.

HLAVA VI

AKTY V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI, PROVÁDĚCÍ PRÁVOMOCI, PŘECHODNÁ USTANOVENÍ, ZMĚNY A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 67

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 2 odst. 2, čl. 7 odst. 14 a čl. 24 odst. 7 je svěřena Komisi na dobu neurčitou ode dne 17. září 2014.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 2, čl. 7 odst. 14 a čl. 24 odst. 7 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 2 odst. 2, čl. 7 odst. 14 a čl. 24 odst. 7 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 68

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Evropský výbor pro cenné papíry zřízený rozhodnutím Komise 2001/528/ES⁽¹⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2001/528/ES ze dne 6. června 2001 o zřízení Evropského výboru pro cenné papíry (Úř. věst. L 191, 13.7.2001, s. 45).

Článek 69

Přechodná ustanovení

1. Příslušné orgány informují orgán ESMA o institucích, které působí jako centrální depozitáři, do 16. prosince 2014.
2. Centrální depozitáři požádají o všechna povolení nezbytná pro účely tohoto nařízení a oznámí příslušná propojení s centrálními depozitáři do šesti měsíců ode dne vstupu v platnost všech regulačních technických norem přijatých podle článků 17, 26, 45, 47 a 48 a případně podle článků 55 a 59.
3. Do šesti měsíců ode dne vstupu v platnost regulačních technických norem přijatých podle článků 12, 17, 25, 26, 45, 47 a 48 a případně podle článků 55 a 59 nebo prováděcího rozhodnutí uvedeného v čl. 25 odst. 9, podle toho, co vstoupí v platnost později, požádá centrální depozitář ze třetí země orgán ESMA o uznání, jestliže má v úmyslu poskytovat své služby na základě článku 25.
4. Dokud nebude podle tohoto nařízení rozhodnuto o povolení nebo uznání centrálního depozitáře a jeho činnosti, včetně propojení centrálních depozitářů, nadále platí příslušná vnitrostátní pravidla pro povolování a uznávání centrálních depozitářů.
5. Centrální depozitáři provozovaní subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 4 splňují požadavky tohoto nařízení nejpozději do jednoho roku od vstupu regulačních technických norem uvedených v odstavci 2 v platnost.

Článek 70

Změny směrnice 98/26/ES

Směrnice 98/26/ES se mění takto:

- 1) v čl. 2 písm. a) prvním pododstavci se třetí odrážka nahrazuje tímto:

„— označená za systém, aniž jsou dotčeny jiné obecně použitelné přísnější podmínky stanovené vnitrostátním právem, a oznámená Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy) členským státem, jehož právem se dohoda řídí, poté, co se členský stát ujistí o přiměřenosti pravidel systému.“;

- 2) v článku 11 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Do 18. března 2015 členské státy přijmou, zveřejní a Komisi sdělí opatření nezbytná k zajištění souladu s čl. 2 písm. a) prvním pododstavcem třetí odrážkou.“.

Článek 71

Změny směrnice 2014/65/EU

Směrnice 2014/65/EU se mění takto:

- 1) v čl. 2 odst. 1 se písm. o) nahrazuje tímto:

„o) depozitáře cenných papírů kromě případů stanovených v článku 73 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 (*).“.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnice 98/26/ES, směrnice 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (OJ L 257, 28.8.2014, s. 1).“;

2) v čl. 4 odst. 1, se doplňuje nový bod, který zní:

„(64) „depozitářem cenných papírů“ depozitář cenných papírů ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 909/2014.“;

3) v příloze I oddílu B se bod 1 nahrazuje tímto:

„1) Úschova a správa finančních nástrojů na účet zákazníka včetně svěřenské správy a souvisejících služeb, jako je správa hotovosti nebo zajištění, kromě poskytování a vedení účtů cenných papírů na nejvyšší úrovni („služba centrální evidence“) uvedeného v bodě 2 oddílu A přílohy nařízení (EU) č. 909/2014.“

Článek 72

Změna nařízení (EU) č. 236/2012

Článek 15 nařízení (EU) č. 236/2012 se zrušuje.

Článek 73

Použití směrnice 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 600/2014

Centrální depozitáři povolení podle článku 16 tohoto nařízení nemusejí mít povolení podle směrnice 2014/65/EU pro účely poskytování služeb výslovně uvedených v oddílech A a B přílohy tohoto nařízení.

Pokud centrální depozitář povolený podle článku 16 tohoto nařízení kromě poskytování služeb výslovně uvedených v oddílech A a B přílohy tohoto nařízení poskytuje jednu či více investičních služeb nebo provádí jednu či více investičních činností, použije se směrnice 2014/65/EU, s výjimkou článků 5 až 8, čl. 9 odst. 1 a 2 a odst. 4, 5 a 6 a článků 10 až 13, jakož i nařízení (EU) č. 600/2014.

Článek 74

Zprávy

1. Orgán ESMA ve spolupráci s orgánem EBA a příslušnými orgány a dotčenými orgány předloží Komisi roční zprávy, v nichž posoudí tendence, potenciální rizika a slabá místa a v případě potřeby doporučí preventivní nebo nápravná opatření pro trhy se službami, na něž se vztahuje toto nařízení. V těchto zprávách se uvede alespoň posouzení těchto aspektů:

- a) efektivnosti vypořádání domácích a přeshraničních operací za jednotlivé členské státy na základě počtu a objemu selhání vypořádání, objemu sankcí uvedených v čl. 7 odst. 2, počtu a objemu náhradních koupí uvedených v čl. 7 odst. 3 a 4 a jiných vhodných kritérií;
- b) vhodnosti sankcí za selhání vypořádání, a zejména potřebu větší flexibility ve vztahu k sankcím za selhání vypořádání v souvislosti s nelikvidními finančními nástroji podle čl. 7 odst. 4;
- c) stanovení rozsahu vypořádání, které neprobíhá ve vypořádacích systémech provozovaných centrálními depozitáři, na základě počtu a objemu obchodů vycházejících z informací obdržovaných podle článku 9 a jiných vhodných kritérií;
- d) přeshraničního poskytování služeb, na něž se vztahuje toto nařízení, na základě počtu a druhů propojení centrálních depozitářů, počtu zahraničních účastníků vypořádacích systémů provozovaných centrálními depozitáři, počtu a objemu obchodů, na nichž se podílejí tito účastníci, počtu zahraničních emitentů evidujících cenné papíry v centrálním depozitáři podle článku 49 a jiných vhodných kritérií;

- e) vyřizování žádostí o přístup uvedených v člancích 49, 52 a 53, s cílem určit důvody zamítnutí žádostí o přístup ze strany centrálních depozitářů, ústředních protistran a obchodních systémů, včetně případných trendů u těchto zamítnutí a způsobů, jakými lze zjištěná rizika do budoucna omezit, tak aby bylo možné přístup udělit, a jakýchkoli jiných faktických překážek pro hospodářskou soutěž v oboru poobchodních finančních služeb;
- f) vyřizování žádostí podaných v souladu s postupy uvedenými v čl. 23 odst. 3 až 7 a čl. 25 odst. 4 až 10;
- g) případných zjištění vyplývajících z procesu srovnávacího hodnocení pro účely přeshraničního dohledu uvedeného v čl. 24 odst. 6 a možnosti snížit do budoucna četnost těchto hodnocení, včetně údaje o tom, zda z těchto zjištění vyplývá potřeba formálnějších kolegií orgánů dohledu;
- h) uplatňování pravidel členských států v oblasti občanskoprávní odpovědnosti v souvislosti se ztrátami způsobenými centrálními depozitáři;
- i) postupů a podmínek, za nichž centrální depozitáři získali povolení určit úvěrové instituce nebo samy poskytovat bankovní doplňkové služby v souladu s články 54 a 55, včetně posouzení účinků, jež daná ustanovení mohou mít na finanční stabilitu a hospodářskou soutěž pro účely vypořádání a bankovních doplňkových služeb v Unii;
- j) uplatňování pravidel podle článku 38 týkajících se ochrany cenných papírů účastníků a jejich zákazníků, a zejména pravidel uvedených v čl. 38 odst. 5;
- k) uplatňování sankcí, a zejména potřeby další harmonizace správních sankcí stanovených za porušení požadavků stanovených v tomto nařízení.

2. Zprávy uvedené v odstavci 1 se podávají vždy za kalendářní rok a předkládají se Komisi do 30. dubna následujícího kalendářního roku.

Článek 75

Přezkum

Do 18. září 2019 provede Komise přezkum tohoto nařízení a vypracuje o tom souhrnnou zprávu. V této zprávě zejména posoudí záležitosti uvedené v čl. 74 odst. 1 písm. a) až k), otázku, zda existují další faktické překážky hospodářské soutěže v souvislosti se službami, jichž se toto nařízení týká a jež nejsou dostatečně upraveny, a případnou potřebu dalších opatření k omezení dopadů selhání centrálních depozitářů na daňové poplatníky. Zprávu spolu s případnými návrhy Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 76

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Čl. 3 odst. 1 se použije od 1. ledna 2023 na převoditelné cenné papíry emitované po tomto datu a od 1. ledna 2025 na všechny převoditelné cenné papíry.
3. Čl. 5 odst. 2 se použije ode dne 1. ledna 2015.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce se čl. 5 odst. 2 v případě obchodních systémů, které mají přístup k centrálnímu depozitáři podle čl. 30 odst. 5, použije nejpozději šest měsíců před tím, než tento centrální depozitář začne své činnosti zajišťovat externě u příslušného veřejného subjektu, avšak v každém případě nejpozději od 1. ledna 2016.

4. Opatření k zajištění disciplíny při vypořádání uvedená v čl. 6 odst. 1 až 4 se použijí ode dne vstupu aktu v přenesené pravomoci přijatého Komisí podle čl. 6 odst. 5 v platnost.

5. Opatření k zajištění disciplíny při vypořádání uvedená v čl. 7 odst. 1 až 13 a změna stanovená v článku 72 se použijí ode dne vstupu aktu v přenesené pravomoci přijatého Komisí podle čl. 7 odst. 15 v platnost.

Na mnohostranný obchodní systém, který splňuje kritéria stanovená v čl. 33 odst. 3 směrnice 2014/65/EU, se vztahuje čl. 7 odst. 3 druhý pododstavec tohoto nařízení:

a) do konečného rozhodnutí o jeho žádosti o registraci podle článku 33 směrnice 2014/65/EU; nebo

b) pokud mnohostranný obchodní systém nepožádal o registraci podle článku 33 směrnice 2014/65/EU, do 13. června 2017.

6. Opatření pro podávání zpráv podle čl. 9 odst. 1 se použijí ode dne vstupu prováděcího aktu přijatého Komisí podle čl. 9 odst. 3 v platnost.

7. Odkazy v tomto nařízení na směrnici 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 600/2014 se do dne 3. ledna 2017 považují za odkazy na směrnici 2004/39/ES v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV směrnice 2014/65/EU, pokud uvedená srovnávací tabulka obsahuje ustanovení uvedené ve směrnici 2004/39/ES.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. července 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
S. GOZI

PŘÍLOHA

SEZNAM SLUŽEB

ODDÍL A

Základní služby centrálního depozitáře cenných papírů

1. Prvotní nahrazení listinných cenných papírů zápisem do příslušné evidence („služba registrace“);
2. Poskytování a vedení účtů cenných papírů na nejvyšší úrovni („služba centrální evidence“);
3. Provozování vypořadacího systému („služba vypořádání“).

ODDÍL B

Nebankovní doplňkové služby centrálního depozitáře cenných papírů, které nejsou spojeny s úvěrovým rizikem nebo rizikem likvidity

Služby poskytované centrálními depozitáři na podporu bezpečnosti, efektivnosti a transparentnosti trhů s cennými papíry, mezi něž patří mimo jiné:

1. Služby související s vypořádáním, například:
  - a) organizování mechanismu pro půjčky cenných papírů jako prostředník mezi účastníky vypořadacího systému;
  - b) poskytování služeb správy zajištění jako prostředník pro účastníky vypořadacího systému;
  - c) párování příkazů k vypořádání, směřování pokynů, potvrzování obchodů, ověřování obchodů.
2. Služby související s registrací a centrální evidencí, například:
  - a) služby týkající se seznamů akcionářů/podílníků;
  - b) podpora při zpracování úkonů souvisejících s výkonem práv ve společnostech, včetně služeb v oblasti daní, valných hromad a poskytování informací;
  - c) služby pro nové emise včetně přidělování kódů ISIN a podobných kódů a jejich správy;
  - d) směřování a zpracování pokynů, výběr a zpracování poplatků a související podávání zpráv.
3. Zřizování propojení centrálních depozitářů a poskytování, vedení nebo provozování účtů cenných papírů v souvislosti s vypořádáním, správou zajištění a jinými doplňkovými službami.
4. Jakékoli jiné služby, například:
  - a) poskytování všeobecných služeb správy zajištění jako prostředník;
  - b) zajišťování výkaznictví pro účely regulace;
  - c) poskytování informací, údajů a statistik institucím pro průzkum trhu/statistickým úřadům či jiným vládním nebo mezivládním subjektům;
  - d) poskytování služeb informačních technologií.

ODDÍL C

Bankovní doplňkové služby

Bankovní služby přímo související se základními nebo doplňkovými službami uvedenými v oddílech A a B, například:

- a) vedení peněžních účtů a přijímání vkladů účastníků vypořadacího systému a majitelů účtů cenných papírů ve smyslu bodu 1 přílohy I směrnice 2013/36/EU;

- b) poskytování hotovostních úvěrů se splatností nejpozději následující obchodní den, hotovostních půjček pro předběžné financování úkonů souvisejících s výkonem práv ve společnostech a půjček cenných papírů majitelům účtů cenných papírů ve smyslu bodu 2 přílohy I směrnice 2013/36/EU;
  - c) platební služby se zpracováním hotovostních a devizových operací ve smyslu bodu 4 přílohy I směrnice 2013/36/EU;
  - d) záruky a závazky ve vztahu k zápůjčkám a výpůjčkám cenných papírů ve smyslu bodu 6 přílohy I směrnice 2013/36/EU;
  - e) korporátní činnosti s devizami a převoditelnými cennými papíry souvisejícími s řízením dlouhodobých zůstatků účastníků ve smyslu bodu 7 písm. b) a e) přílohy I směrnice 2013/36/EU.
-

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 910/2014**ze dne 23. července 2014****o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Budování důvěryhodnosti on-line prostředí má pro hospodářský a sociální rozvoj klíčový význam. Nedostatečná důvěra, zejména v důsledku pocitu nedostatku právní jistoty, vede k tomu, že se spotřebitelé, podniky a orgány veřejné moci zdráhají provádět transakce elektronickými prostředky a přijímat nové služby.
- (2) Toto nařízení má zvýšit důvěryhodnost elektronických transakcí na vnitřním trhu tím, že poskytne společný základ pro bezpečnou elektronickou komunikaci mezi občany, podniky, orgány veřejné moci, čímž posílí efektivnost veřejných a soukromých on-line služeb, elektronického podnikání a elektronického obchodu v Unii.
- (3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/93/ES ⁽³⁾ upravovala elektronické podpisy, aniž by poskytovala ucelený přeshraniční a meziodvětvový rámec pro bezpečné, důvěryhodné a snadno použitelné elektronické transakce. Toto nařízení *acquis* uvedené směrnice posiluje a rozšiřuje.
- (4) Ve sdělení Komise ze dne 26. srpna 2010 s názvem „Digitální agenda pro Evropu“ byly jako hlavní překážky účinného cyklu digitální ekonomiky označeny roztržitost digitálního trhu, nedostatečná interoperabilita a nárůst kyberkriminality. Ve své zprávě o občanství EU za rok 2010 s názvem „Odstranit překážky pro výkon práv občanů EU“ dále Komise vyzdvihla potřebu odstranit hlavní problémy, které občanům Unie brání ve využívání výhod jednotného digitálního trhu a přeshraničních digitálních služeb.
- (5) Evropská rada ve svých závěrech ze dnů 4. února 2011 a 23. října 2011 vyzvala Komisi, aby do roku 2015 vytvořila jednotný digitální trh s cílem urychleně pokročit v klíčových oblastech digitálního hospodářství a aby prosazovala plně integrovaný jednotný digitální trh usnadněním přeshraničního využívání on-line služeb a zvláštní pozornost přitom věnovala usnadnění bezpečné elektronické identifikace a autentizace.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 351, 15.11.2012, s. 73.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 3. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 23. července 2014.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/93/ES ze dne 13. prosince 1999 o zásadách Společenství pro elektronické podpisy (Úř. věst. L 13, 19.1.2000, s. 12).

- (6) Rada ve svých závěrech ze dne 27. května 2011 Komisi vyzvala, aby přispěla k jednotnému digitálnímu trhu vytvořením vhodných podmínek pro vzájemné přeshraniční uznávání klíčových prvků, jako jsou elektronická identifikace, elektronické dokumenty, elektronické podpisy a služby elektronického doručování, a pro interoperabilní služby elektronické veřejné správy v celé Evropské unii.
- (7) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 21. září 2010 o dotvoření vnitřního trhu pro elektronický obchod ⁽¹⁾ zdůraznil význam bezpečnosti elektronických služeb, zejména elektronických podpisů, a nutnost vytvořit na celoevropské úrovni infrastrukturu veřejných klíčů, a vyzval Komisi, aby zřídila portál evropských evidenčních orgánů s cílem zajistit přeshraniční interoperabilitu elektronických podpisů a zvýšit bezpečnost transakcí prováděných po internetu.
- (8) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ⁽²⁾ vyžaduje, aby členské státy vytvořily jednotná kontaktní místa s cílem zajistit, aby veškeré postupy a formality vztahující se k přístupu k činnosti poskytování služeb a jejímu výkonu mohly být snadno splněny na dálku a pomocí elektronických prostředků, a to prostřednictvím příslušného jednotného kontaktního místa a u příslušných orgánů. Mnoho on-line služeb přístupných prostřednictvím jednotného kontaktního místa vyžaduje elektronickou identifikaci, autentizaci a podpis.
- (9) Ve většině případů nemohou občané svou elektronickou identifikaci využívat k autentizaci v jiném členském státě, neboť vnitrostátní systémy elektronické identifikace v jejich zemi nejsou uznávány v ostatních členských státech. Tato elektronická bariéra znemožňuje poskytovatelům služeb plně využívat výhod vnitřního trhu. Vzájemně uznávané prostředky pro elektronickou identifikaci usnadní přeshraniční poskytování četných služeb na vnitřním trhu a umožní podnikům přeshraniční působení, aniž by se při kontaktech s orgány veřejné moci potýkaly s mnoha překážkami.
- (10) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/24/EU ⁽³⁾ zřídila síť vnitrostátních orgánů odpovědných za elektronické zdravotnictví. V zájmu zvýšení bezpečnosti a zajištění kontinuity přeshraniční zdravotní péče je tato síť povinna vypracovat pokyny k přeshraničnímu přístupu k elektronickým zdravotním údajům a službám, mimo jiné podporou „společných opatření pro identifikaci a ověřování za účelem snadnější přenositelnosti údajů v rámci přeshraniční zdravotní péče“. Vzájemné uznávání elektronické identifikace a autentizace je hlavním předpokladem pro to, aby se přeshraniční zdravotní péče stala pro evropské občany skutečností. Pokud občané cestují za účelem lékařského ošetření, musí být údaje o jejich zdravotním stavu dostupné v zemi, v níž je léčba poskytována. To vyžaduje řádný, bezpečný a důvěryhodný rámec pro elektronickou identifikaci.
- (11) Toto nařízení by mělo být uplatňováno v plném souladu se zásadami ochrany osobních údajů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽⁴⁾. V tomto směru by se, s ohledem na zásadu vzájemného uznávání stanovenou v tomto nařízení, měla autentizace pro účely on-line služeb týkat zpracování pouze těch identifikačních údajů, které jsou přiměřené, podstatné a rozsahem úměrné pro udělení přístupu k dané on-line službě. Dále by poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru a orgány dohledu měly dodržovat požadavky stanovené ve směrnici 95/46/ES týkající se důvěrné povahy a bezpečnosti zpracování.
- (12) Jedním z cílů tohoto nařízení je odstranění stávajících překážek přeshraničního využívání prostředků pro elektronickou identifikaci, které se v členských státech používají k autentizaci, alespoň pro účely veřejných služeb. Toto nařízení nemá za cíl zasahovat do systémů správy elektronické identity a souvisejících infrastruktur zřízených v členských státech. Jeho cílem je zajistit, aby u přístupu k přeshraničním on-line službám poskytovaným členskými státy byla možná bezpečná elektronická identifikace a autentizace.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 50 E, 21.2.2012, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/24/EU ze dne 9. března 2011 o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči (Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 45).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (13) Členské státy by měly mít možnost používat nebo zavést prostředky pro účely elektronické identifikace pro přístup k on-line službám. Měly by mít rovněž možnost rozhodnout, zda do poskytování těchto prostředků zapojí soukromý sektor. Členské státy by neměly mít povinnost oznámit své systémy elektronické identifikace Komisi. Je na členských státech, aby si zvolily, zda jí oznámí veškeré systémy elektronické identifikace používané na vnitrostátní úrovni pro přístup alespoň k veřejným on-line službám či zvláštním službám nebo pouze některé z těchto systémů, nebo zda tyto systémy neoznámí.
- (14) V tomto nařízení je nutno stanovit určité podmínky, pokud jde o to, které prostředky pro elektronickou identifikaci musí být uznávány, a způsob oznamování systémů elektronické identifikace. Tyto podmínky by měly členským státům pomoci při budování nezbytné vzájemné důvěry v systémy elektronické identifikace a při vzájemném uznávání prostředků pro elektronickou identifikaci spadajících do jejich oznámených systémů. Zásada vzájemného uznávání by se měla použít, jestliže systém elektronické identifikace oznamujícího členského státu splňuje podmínky pro oznámení a toto oznámení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*. Zásada vzájemného uznávání by se však měla týkat pouze autentizace pro účely on-line služby. Přístup k těmto on-line službám a jejich skutečné poskytnutí žadateli by měly úzce souviset s právem na obdržení takovýchto služeb za podmínek stanovených ve vnitrostátních právních předpisech.
- (15) Povinnost uznávat prostředky pro elektronickou identifikaci by se měla týkat pouze těch prostředků, jejichž úroveň záruky totožnosti odpovídá úrovni, která je stejná nebo vyšší než úroveň požadovaná pro dotyčnou on-line službu. Kromě toho by tato povinnost měla platit pouze v případě, že dotyčný subjekt veřejného sektoru používá v souvislosti s přístupem k dané on-line službě značnou nebo vysokou úroveň záruky. Členské státy by měly mít možnost uznávat v souladu s právem Unie prostředky pro elektronickou identifikaci, které mají nižší úroveň záruky totožnosti.
- (16) Úroveň záruky by měly vyjadřovat míru spolehlivosti prostředků pro elektronickou identifikaci při určování totožnosti osob, a tím poskytovat záruku, že osoba deklarující konkrétní totožnost je skutečně osobou, s níž je tato totožnost spojena. Úroveň záruky závisí na míře spolehlivosti, kterou daný prostředek pro elektronickou identifikaci u deklarované nebo uváděné totožnosti osoby poskytuje s přihlédnutím k postupům (například prokazování a ověřování totožnosti a autentizace), řídicím činnostem (například subjekt vydávající prostředky pro elektronickou identifikaci a postup vydávání těchto prostředků) a prováděným technickým kontrolám. V důsledku rozsáhlých pilotních projektů financovaných Unií, normalizace a činností v mezinárodním měřítku existují různé technické definice a popisy úrovní záruk. Zejména rozsáhlý pilotní projekt STORK a norma ISO 29115 uvádějí mimo jiné úrovně 2, 3 a 4, které by měly být v maximální míře zohledněny při stanovování minimálních technických požadavků, norem a postupů pro nízkou, značnou a vysokou úroveň záruky ve smyslu tohoto nařízení, a současně by mělo být zajištěno jednotné uplatňování tohoto nařízení, zejména pokud jde o vysokou úroveň záruky v souvislosti s prokazováním totožnosti pro vydávání kvalifikovaných certifikátů. Stanovené požadavky by měly být z technologického hlediska neutrální. Měla by tedy existovat možnost splnit nezbytné bezpečnostní požadavky různými technologiemi.
- (17) Členské státy by měly podporovat soukromý sektor, aby pro účely identifikace, je-li u on-line služeb nebo elektronických transakcí zapotřebí, dobrovolně používal prostředky pro elektronickou identifikaci v rámci oznámeného systému. Možnost používat tyto prostředky pro elektronickou identifikaci by soukromému sektoru umožnila spoléhat se na elektronickou identifikaci a autentizaci, která se již v mnoha členských státech ve značné míře používá přinejmenším u veřejných služeb, a usnadnila by podnikům a občanům přeshraniční přístup k on-line službám. V zájmu snazšího přeshraničního používání těchto prostředků pro elektronickou identifikaci soukromým sektorem by možnost autentizace zajišťovaná kterýmkoli členským státem měla být k dispozici i spoléhajícím se stranám ze soukromého sektoru, které jsou usazeny mimo území daného členského státu, a to za stejných podmínek jako pro spoléhající se strany ze soukromého sektoru, které v daném členském státě usazeny jsou. Oznamující členský stát tak může stanovit podmínky přístupu spoléhajícím se stran ze soukromého sektoru k prostředkům pro autentizaci. Tyto podmínky přístupu mohou informovat o tom, zda je prostředek pro autentizaci související s oznámeným systémem v současnosti dostupný spoléhajícím se stranám ze soukromého sektoru.
- (18) Toto nařízení by mělo stanovit odpovědnost oznamujícího členského státu, strany vydávající prostředky pro elektronickou identifikaci a strany provozující postup autentizace za nedodržení příslušných povinností z tohoto nařízení vyplývajících. Mělo by však být uplatňováno v souladu s vnitrostátními pravidly odpovědnosti. Tato vnitrostátní pravidla týkající se například vymezení škod nebo souvisejících platných procesních pravidel, včetně důkazního břemene, jím proto nejsou dotčena.

- (19) Bezpečnost systémů elektronické identifikace je klíčovým předpokladem pro důvěryhodné přeshraniční vzájemné uznávání prostředků pro elektronickou identifikaci. Členské státy by v této souvislosti měly spolupracovat v otázkách bezpečnosti a interoperability systémů elektronické identifikace na úrovni Unie. Ve všech případech, kdy systémy elektronické identifikace vyžadují, aby spoléhající se strany použily na vnitrostátní úrovni zvláštní technické zařízení nebo programové vybavení, je v zájmu přeshraniční interoperability žádoucí, aby tyto členské státy takové požadavky a související náklady neuplatňovaly vůči spoléhajícím se stranám usazeným mimo jejich území. V takovém případě je v mezích rámce interoperability třeba projednat a vyvinout vhodná řešení. Nicméně technické požadavky, které vyplývají z vlastních specifikací vnitrostátních prostředků pro elektronickou identifikaci a mohou mít vliv na držitele těchto elektronických prostředků (například inteligentní karty), jsou nevyhnutelné.
- (20) Spolupráce členských států by měla usnadnit technickou interoperabilitu oznámených systémů elektronické identifikace v zájmu podpory vysoké úrovně důvěryhodnosti a bezpečnosti odpovídající míře rizika. Této spolupráci by měla napomoci výměna informací a sdílení osvědčených postupů mezi členskými státy za účelem jejich vzájemného uznávání.
- (21) Toto nařízení by mělo stanovit rovněž obecný právní rámec pro využívání služeb vytvářejících důvěru. Nemělo by však zakládat obecnou povinnost používat tyto služby ani zřídit přístupový bod pro všechny existující služby vytvářející důvěru. Zejména by se nemělo vztahovat na poskytování služeb, které jsou využívány výhradně uvnitř uzavřených systémů mezi určeným okruhem účastníků a nemají žádný vliv na třetí osoby. Požadavky tohoto nařízení by se neměly například vztahovat na systémy zavedené v podnicích nebo v orgánech veřejné správy za účelem řízení vnitřních postupů využívajících služby vytvářející důvěru. Měly by jim podléhat pouze služby vytvářející důvěru, které jsou poskytovány veřejnosti a které mají vliv na třetí osoby. Toto nařízení by se nemělo vztahovat ani na aspekty související s uzavíráním a platností smluv nebo jiných právních povinností, pokud existují požadavky na formu stanovené vnitrostátním právem nebo právem Unie. Neměly by jím být dotčeny ani vnitrostátní požadavky na formu týkající se veřejných rejstříků, zejména obchodních rejstříků a katastrů nemovitostí.
- (22) Aby se přispělo k obecnému přeshraničnímu využívání služeb vytvářejících důvěru, mělo by být možné použít je ve všech členských státech jako důkaz v soudním a správním řízení. Je na vnitrostátním právu, aby vymezilo právní účinky služeb vytvářejících důvěru, nestanoví-li se v tomto nařízení jinak.
- (23) Pokud toto nařízení ukládá povinnost uznávat určitou službu vytvářející důvěru, může být její uznání odmítnuto pouze v případě, že ji povinný subjekt z technických důvodů, které jsou mimo jeho přímou kontrolu, není schopen přecíst nebo ověřit. Tato povinnost by však sama o sobě neměla znamenat, že veřejný subjekt musí získat technické zařízení a programové vybavení nezbytné pro technickou čitelnost všech existujících služeb vytvářejících důvěru.
- (24) Členské státy mohou v souladu s právem Unie zachovat nebo zavést vnitrostátní předpisy týkající se služeb vytvářejících důvěru, pokud dané služby nejsou tímto nařízením plně harmonizovány. Služby vytvářející důvěru, které vyhovují tomuto nařízení, by se však měly na vnitřním trhu volně pohybovat.
- (25) Členské státy by měly mít možnost stanovit kromě služeb vytvářejících důvěru, jež jsou součástí uzavřeného seznamu služeb vytvářejících důvěru stanoveného v tomto nařízení, i jiné druhy služeb vytvářejících důvěru za účelem jejich uznávání na vnitrostátní úrovni jako kvalifikovaných služeb vytvářejících důvěru.
- (26) Vzhledem k tempu technologických změn by toto nařízení mělo přijmout přístup, který je otevřený inovacím.
- (27) Toto nařízení by mělo být z technologického hlediska neutrální. Právních účinků, které přiznává, by mělo být možné dosáhnout jakýmkoli technickými prostředky, jsou-li splněny požadavky tohoto nařízení.

- (28) Ke zvýšení důvěry zejména malých a středních podniků a spotřebitelů ve vnitřní trh a na podporu používání služeb vytvářejících důvěru a produktů by měly být zavedeny pojmy „kvalifikované služby vytvářející důvěru“ a „kvalifikovaný poskytovatel služeb vytvářejících důvěru“ za účelem stanovení požadavků a povinností, které zajistí vysokou úroveň bezpečnosti všech používaných nebo poskytovaných kvalifikovaných služeb vytvářejících důvěru a produktů.
- (29) V souladu se závazky podle Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením, která byla schválena rozhodnutím Rady 2010/48/ES ⁽¹⁾, a zejména s jejím článkem 9, by osoby se zdravotním postižením měly mít možnost využívat služby vytvářející důvěru a konečné uživatelské produkty používané při poskytování těchto služeb stejně jako ostatní spotřebitelé. Poskytované služby vytvářející důvěru a konečné uživatelské produkty používané při poskytování těchto služeb by proto měly být dostupné osobám se zdravotním postižením, je-li to proveditelné. Součástí posouzení proveditelnosti by měly být mimo jiné technické a ekonomické aspekty.
- (30) Členské státy by měly určit orgán nebo orgány dohledu, které budou vykonávat činnosti v oblasti dohledu podle tohoto nařízení. Na základě vzájemné dohody s jiným členským státem by členské státy rovněž měly mít možnost rozhodnout, že určí orgán dohledu na území tohoto jiného členského státu.
- (31) Orgány dohledu by měly spolupracovat s orgány pro ochranu údajů, například je informovat o výsledcích auditů kvalifikovaných poskytovatelů služeb vytvářejících důvěru, jestliže podle všeho došlo k porušení pravidel týkajících se ochrany osobních údajů. Toto poskytování informací by se mělo týkat zejména bezpečnostních incidentů a narušení bezpečnosti osobních údajů.
- (32) Všichni poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru by měli mít povinnost uplatňovat řádné bezpečnostní postupy, které jsou přiměřené s ohledem na rizika spojená s jejich činnostmi, aby byla posílena důvěra uživatelů v jednotný trh.
- (33) Ustanovení o používání pseudonymů v certifikátech by neměla členským státům bránit v tom, aby vyžadovaly identifikaci osob podle práva Unie nebo podle vnitrostátního práva.
- (34) Všechny členské státy by měly dodržovat společné základní požadavky na dohled s cílem zajistit srovnatelnou úroveň bezpečnosti kvalifikovaných služeb vytvářejících důvěru. K usnadnění jednotného uplatňování těchto požadavků v celé Unii by členské státy měly přijmout srovnatelné postupy a měly by si vyměňovat informace o svých činnostech v oblasti dohledu a o osvědčených postupech používaných v praxi.
- (35) Požadavky tohoto nařízení, zejména požadavky týkající se bezpečnosti a povinnosti zajistit hloubkovou kontrolu operací a služeb, jejich transparentnost a odpovědnost za ně, by se měly vztahovat na všechny poskytovatele služeb vytvářejících důvěru. S přihlédnutím k druhu služeb, které poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru poskytují, je však vhodné rozlišovat v souvislosti s těmito požadavky kvalifikované a nekvalifikované poskytovatele služeb vytvářejících důvěru.
- (36) Zavedení režimu dohledu pro všechny poskytovatele služeb vytvářejících důvěru by zajistilo rovné podmínky pro bezpečnost jejich činností a služeb a odpovědnost za ně, což by přispělo k ochraně uživatelů a k fungování vnitřního trhu. Nekvalifikovaní poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru by měli podléhat nezatěžujícím a pružným činnostem následného dohledu, odůvodněným povahou jejich služeb a činností. Orgán dohledu by proto neměl mít obecnou povinnost vykonávat nad nekvalifikovanými poskytovateli služeb dohled. Orgán dohledu by měl jednat pouze v případě, že byl (například samotným nekvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru, jiným orgánem dohledu, na základě oznámení uživatele či obchodního partnera nebo na základě vlastního šetření) informován o tom, že nekvalifikovaný poskytovatel služeb vytvářejících důvěru nesplňuje požadavky tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2010/48/ES ze dne 26. listopadu 2009 o uzavření Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením Evropským společenstvím (Úř. věst. L 23, 27.1.2010, s. 35).

- (37) Toto nařízení by mělo stanovit odpovědnost pro všechny poskytovatele služeb vytvářejících důvěru. Zejména zavádí režim odpovědnosti, podle kterého by všichni poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru měli odpovídat za škodu, kterou fyzické nebo právnické osobě způsobí v důsledku nesplnění povinností podle tohoto nařízení. Za účelem snadnějšího posouzení finančního rizika, které poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru mohou být nuceni nést nebo které by mělo být kryto jejich pojistnou smlouvou, toto nařízení poskytovatelům služeb vytvářejících důvěru umožňuje stanovit za určitých podmínek omezení týkající se využívání jimi poskytovaných služeb a zprostit se odpovědnosti za škody vyplývající z využívání služeb nad rámec těchto omezení. Zákazníci by měli být o těchto omezeních předem řádně informováni. Tato omezení by měla být rozpoznatelná pro třetí osoby, například tím, že informace o těchto omezeních budou zahrnuty v podmínkách poskytované služby, nebo jinými rozpoznatelnými prostředky. Za účelem účinného uplatňování těchto zásad by se toto nařízení mělo použít v souladu s vnitrostátními pravidly odpovědnosti. Tato vnitrostátní pravidla týkající se například vymezení škody, úmyslu nebo nedbalosti nebo související platná procesní pravidla proto tímto nařízením nejsou dotčena.
- (38) Oznamování narušení bezpečnosti a posuzování bezpečnostních rizik je nezbytné, aby mohly být dotčeným stranám v případě narušení bezpečnosti nebo ztráty integrity poskytnuty náležitě informace.
- (39) Aby mohly Komise a členské státy posoudit účinnost mechanismu pro oznamování narušení bezpečnosti, který je zaveden tímto nařízením, měly by orgány dohledu poskytovat souhrnné informace Komisi a Agentuře Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA).
- (40) Aby mohly Komise a členské státy posoudit účinnost zdokonaleného mechanismu dohledu, který je zaveden tímto nařízením, měly by orgány dohledu podávat zprávy o své činnosti. To by napomohlo při usnadňování výměny osvědčených postupů mezi orgány dohledu a zajistilo ověření toho, zda jsou základní požadavky na dohled ve všech členských státech uplatňovány jednotně a účinně.
- (41) K zajištění udržitelnosti a stálosti kvalifikovaných služeb vytvářejících důvěru a posílení důvěry uživatelů v kontinuitu kvalifikovaných služeb vytvářejících důvěru by orgány dohledu měly ověřovat existenci a správné uplatňování předpisů o plánech ukončení činnosti v případech, kdy kvalifikovaní poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru ukončí svou činnost.
- (42) K usnadnění dohledu nad kvalifikovanými poskytovateli služeb vytvářejících důvěru například v případě, že poskytovatel poskytuje své služby na území jiného členského státu a nepodléhá v něm dohledu, nebo pokud se počítače poskytovatele nacházejí na území jiného členského státu, než ve kterém je usazen, by měl být zřízen systém vzájemné pomoci mezi orgány dohledu v členských státech.
- (43) Aby bylo zajištěno, že kvalifikovaní poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru a jimi poskytované služby splňují požadavky stanovené v tomto nařízení, měl by subjekt posuzování shody provádět posuzování shody a kvalifikovaní poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru by měli výsledné zprávy o posouzení shody předkládat orgánu dohledu. Kdykoli orgán dohledu požaduje, aby kvalifikovaný poskytovatel služeb vytvářejících důvěru předložil ad hoc zprávu o posouzení shody, měl by tento orgán dohledu dodržovat zejména zásadu řádné správy věcí veřejných, včetně povinnosti zdůvodnit svá rozhodnutí, a dále zásadu proporcionality. Orgán dohledu by tedy měl svá rozhodnutí požadující ad hoc posouzení shody řádně odůvodnit.
- (44) Cílem tohoto nařízení je zajistit soudržný rámec, který by v souvislosti se službami vytvářejícími důvěru zabezpečil vysokou úroveň bezpečnosti a právní jistoty. V tomto směru by při úpravě posuzování shody produktů a služeb měla Komise ve vhodných případech usilovat o synergie se stávajícími příslušnými evropskými a mezinárodními režimy, jako je například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽¹⁾, které stanoví požadavky na akreditaci subjektů posuzování shody a dozor nad trhem s výrobky.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (45) S cílem umožnit účinný postup pro zahájení poskytování služeb, který by měl vést k zařazení kvalifikovaných poskytovatelů služeb vytvářejících důvěru a jimi poskytovaných kvalifikovaných služeb vytvářejících důvěru na důvěryhodné seznamy, je nutno podporovat předběžné kontakty mezi potenciálními kvalifikovanými poskytovateli služeb vytvářejících důvěru a příslušným orgánem dohledu v zájmu usnadnění hloubkové kontroly vedoucí k poskytování kvalifikovaných služeb vytvářejících důvěru.
- (46) Nezbytnými prvky při budování důvěry mezi tržními subjekty jsou důvěryhodné seznamy, jelikož udávají stav kvalifikace poskytovatele služeb v době dohledu.
- (47) Důvěra v on-line služby a pohodlí, které tyto služby nabízejí, jsou zásadní pro to, aby mohli uživatelé plně využívat elektronických služeb a vědomě se na ně spoléhat. Za tímto účelem by měla být vytvořena značka důvěry EU, jež by označovala kvalifikované služby vytvářející důvěru poskytované kvalifikovanými poskytovateli služeb vytvářejících důvěru. Tato značka důvěry EU pro kvalifikované služby vytvářející důvěru by tyto služby jasně odlišila od ostatních služeb vytvářejících důvěru, a tím by přispěla k transparentnosti na trhu. Používání značky důvěry EU kvalifikovanými poskytovateli služeb vytvářejících důvěru by mělo být dobrovolné a nemělo by vést k uložení žádných jiných požadavků kromě těch, které jsou stanoveny v tomto nařízení.
- (48) Ačkoliv k zajištění vzájemného uznávání elektronických podpisů je zapotřebí vysoká úroveň bezpečnosti, měly by být ve zvláštních případech, například v kontextu rozhodnutí Komise 2009/767/ES⁽¹⁾, přijímány rovněž elektronické podpisy s nižší zárukou bezpečnosti.
- (49) Toto nařízení by mělo zavést zásadu, že elektronickému podpisu by neměly být upírány právní účinky na základě skutečnosti, že má elektronickou podobu nebo že nespĺňuje požadavky na kvalifikovaný elektronický podpis. Právní účinky elektronických podpisů v členských státech by však měly být vymezeny vnitrostátním právem, s výjimkou požadavků stanovených v tomto nařízení, podle něhož by měl mít kvalifikovaný elektronický podpis rovnocenný právní účinek jako podpis vlastnoruční.
- (50) Jelikož v současnosti používají příslušné orgány v členských státech při podepisování svých dokumentů elektronickými prostředky různé formáty zaručených elektronických podpisů, je nutné zajistit, aby členské státy mohly při přijímání dokumentů, které byly podepsány elektronickými prostředky, technicky podporovat alespoň určitý počet formátů zaručených elektronických podpisů. Pokud příslušné orgány v členských státech používají zaručené elektronické pečete, bude obdobně nutné zajistit, aby podporovaly přinejmenším určitý počet formátů zaručených elektronických pečeteí.
- (51) Podepisující osoba by měla mít možnost svěřit kvalifikované prostředky pro vytváření elektronických podpisů do péče třetí straně, pokud jsou zavedeny odpovídající mechanismy a postupy, které zajišťují, že podepisující osoba má výhradní kontrolu nad používáním svých dat pro vytváření elektronických podpisů, a použitím tohoto prostředku jsou splněny požadavky na kvalifikovaný elektronický podpis.
- (52) Vytváření elektronického podpisu na dálku, jehož prostředí spravuje poskytovatel služeb vytvářejících důvěru jménem podepisující osoby, přináší mnohé ekonomické výhody, a bude tedy pravděpodobně stále častější. Aby však bylo zajištěno, že tyto elektronické podpisy budou z právního hlediska uznávány stejně jako elektronické podpisy, které jsou vytvářeny v prostředí spravovaném výlučně uživatelem, měli by poskytovatelé nabízející služby elektronického podpisu na dálku uplatňovat zvláštní postupy pro zajištění bezpečnosti v oblasti řízení a správy a používat důvěryhodné systémy a produkty zahrnující zabezpečené kanály pro elektronickou komunikaci, a zajistit tak spolehlivost prostředí, v němž jsou elektronické podpisy vytvářeny, a zaručit, že je toto prostředí používáno pod výlučnou kontrolou podepisující osoby. V případě kvalifikovaného elektronického podpisu vytvořeného pomocí prostředku pro vytváření elektronických podpisů na dálku by se měly použít požadavky stanovené v tomto nařízení, které jsou použitelné na kvalifikované poskytovatele služeb vytvářejících důvěru.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2009/767/ES ze dne 16. října 2009, kterým se stanovují opatření pro usnadnění užití postupů s využitím elektronických prostředků prostřednictvím „jednotných kontaktních míst“ podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 274, 20.10.2009, s. 36).

- (53) Pozastavení platnosti kvalifikovaných certifikátů je jedním ze zavedených operativních postupů poskytovatelů služeb vytvářejících důvěru v řadě členských států, který se liší od zneplatnění a znamená dočasnou ztrátu platnosti certifikátu. V zájmu právní jistoty je nezbytné, aby bylo pozastavení platnosti certifikátu vždy jasně vyznačeno. Za tímto účelem by měli být poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru odpovědní za jasné vyznačení statusu certifikátu a – v případě jeho pozastavení jeho platnosti – přesné doby, na kterou byla platnost certifikátu pozastavena. Toto nařízení by nemělo poskytovatelům služeb vytvářejících důvěru ani členským státům ukládat povinnost pozastavení platnosti uplatňovat, ale mělo by stanovit transparentní pravidla ohledně toho, kdy a kde je tento postup k dispozici.
- (54) Pro přeshraniční uznávání kvalifikovaných elektronických podpisů jsou předpokladem přeshraniční interoperabilita a uznávání kvalifikovaných certifikátů. Kvalifikované certifikáty by proto neměly podléhat žádným závazným požadavkům, které přesahují požadavky stanovené v tomto nařízení. Na vnitrostátní úrovni by však zahrnutí zvláštních atributů, například jedinečných identifikátorů, do kvalifikovaných certifikátů mělo být povoleno, pokud tyto zvláštní atributy nebrání přeshraniční interoperabilitě a uznávání kvalifikovaných certifikátů a kvalifikovaných elektronických podpisů.
- (55) Certifikace bezpečnosti IT systémů založená na mezinárodních normách, jako jsou ISO 15408 a související hodnotící metody a mechanismy vzájemného uznávání, je důležitým nástrojem ověřování bezpečnosti kvalifikovaných prostředků pro vytváření elektronických podpisů a měla by být podporována. Inovační řešení a služby, jako například podepisování prostřednictvím mobilního telefonu a podepisování v cloudech, se však opírají o technická a organizační řešení pro kvalifikované prostředky pro vytváření elektronických podpisů, pro něž bezpečnostní normy dosud nemusí být k dispozici nebo pro něž první certifikace bezpečnosti IT systémů dosud probíhá. Pouze v případě, že bezpečnostní normy nejsou k dispozici nebo první certifikace bezpečnosti IT systémů probíhá, by mohla být úroveň bezpečnosti těchto kvalifikovaných prostředků pro vytváření elektronických podpisů posouzena alternativními postupy. Tyto postupy by měly být srovnatelné s normami pro certifikaci bezpečnosti IT systémů, pokud jsou jejich úrovně bezpečnosti rovnocenné. Vzájemné hodnocení by mohlo tyto postupy usnadnit.
- (56) Toto nařízení by mělo stanovit požadavky na kvalifikované prostředky pro vytváření elektronických podpisů, které mají zajistit funkčnost zaručených elektronických podpisů. Toto nařízení by nemělo zahrnovat celé systémové prostředí, ve kterém se tyto prostředky využívají. Rozsah certifikace kvalifikovaných prostředků pro vytváření podpisů by proto měl být omezen na technické zařízení a systémové programové vybavení používané pro správu a ochranu dat pro vytváření podpisů, která jsou v prostředí pro vytváření podpisů vytvořena, uložena nebo zpracovávána. Jak je podrobně uvedeno v příslušných normách, měly by být z certifikační povinnosti vyloučeny aplikace pro vytváření podpisů.
- (57) V zájmu zajištění právní jistoty ohledně platnosti podpisu je nezbytné upřesnit prvky kvalifikovaného elektronického podpisu, které by měla posoudit spoléhající se strana, jež provádí ověření platnosti. Upřesnění požadavků na kvalifikované poskytovatele služeb vytvářejících důvěru, kteří mohou poskytovat kvalifikovanou službu ověřování platnosti spoléhajícím se stranám, jež nejsou ochotny nebo schopny provádět ověřování platnosti kvalifikovaných elektronických podpisů samy, by navíc mělo soukromý a veřejný sektor podnítit k investicím do těchto služeb. Oba prvky by měly usnadnit ověřování platnosti kvalifikovaných elektronických podpisů a být vhodné pro všechny strany na úrovni Unie.
- (58) Vyžaduje-li transakce kvalifikovanou elektronickou pečeť právnické osoby, měl by být stejně tak přijatelný kvalifikovaný elektronický podpis oprávněného zástupce této právnické osoby.
- (59) Elektronické pečete by měly sloužit jako důkaz toho, že elektronický dokument vydala určitá právnická osoba, a poskytovat jistotu o původu a integritě dokumentu.
- (60) Poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru vydávající kvalifikované certifikáty pro elektronické pečete by měli zavést nezbytná opatření, aby byli schopni určit totožnost fyzické osoby zastupující právnickou osobu, které je kvalifikovaný certifikát pro elektronickou pečeť poskytován, je-li tato identifikace nezbytná na vnitrostátní úrovni v soudním nebo správním řízení.

- (61) Toto nařízení by mělo zajistit dlouhodobé uchování informací, aby zajistilo dlouhodobou platnost elektronických podpisů a elektronických pečeti a zaručilo, že mohou být ověřeny bez ohledu na budoucí technologické změny.
- (62) Aby byla zajištěna bezpečnost kvalifikovaných elektronických časových razítek, mělo by toto nařízení vyžadovat použití zaručené elektronické pečeti nebo zaručeného elektronického podpisu nebo jiných rovnocenných metod. Lze předpokládat, že inovace mohou vést ke vzniku nových technologií, jež mohou zajistit rovnocennou úroveň bezpečnosti pro časová razítka. Kdykoli je použita jiná metoda než zaručená elektronická pečeť nebo zaručený elektronický podpis, mělo by být na kvalifikovaném poskytovateli služeb vytvářejících důvěru, aby ve zprávě o posouzení shody prokázal, že daná metoda zajišťuje rovnocennou úroveň bezpečnosti a splňuje povinnosti stanovené v tomto nařízení.
- (63) Elektronické dokumenty jsou důležité pro další rozvoj přeshraničních elektronických transakcí na vnitřním trhu. Toto nařízení by mělo stanovit zásadu, že elektronickému dokumentu nesmějí být upírány právní účinky na základě skutečnosti, že má elektronickou podobu; cílem této zásady je zajistit, aby elektronická transakce nebyla odmítnuta jen z toho důvodu, že dokument má elektronickou podobu.
- (64) Při úpravě formátů zaručených elektronických podpisů a pečeti by Komise měla vycházet ze stávajících postupů, norem a právních předpisů, zejména z rozhodnutí Komise 2011/130/EU ⁽¹⁾.
- (65) Vedle ověření pravosti dokumentu vydaného právníkem lze elektronické pečeti použít k autentizaci jakéhokoli digitálního předmětu dotyčné právní osoby, například softwarového kódu nebo serverů.
- (66) Je nezbytné stanovit právní rámec, který usnadní přeshraniční uznávání služeb elektronického doporučeného doručování mezi stávajícími vnitrostátními právními systémy. Tento rámec by mohl rovněž přinést nové tržní příležitosti pro poskytovatele služeb vytvářejících důvěru z Unie, kteří budou moci nabízet nové panevropské služby elektronického doporučeného doručování.
- (67) Služby autentizace internetových stránek poskytují prostředek, s jehož pomocí se návštěvník určitých internetových stránek může ujistit, že tyto stránky reprezentují skutečný a legitimní subjekt. Tyto služby přispívají k budování důvěryhodnosti a důvěry v on-line obchodování, neboť uživatelé budou mít důvěru v internetové stránky, které byly autentizovány. Poskytování a využívání služeb autentizace internetových stránek je zcela dobrovolné. Aby se však autentizace internetových stránek stala prostředkem pro posílení důvěryhodnosti, zlepšení zkušeností uživatelů a podporu růstu na vnitřním trhu, mělo by toto nařízení stanovit pro poskytovatele a jejich služby minimální povinnosti v oblasti bezpečnosti a odpovědnosti. Za tímto účelem byly zohledněny výsledky dosavadních iniciativ vedených odvětvím, jako například fóra pro certifikační orgány a vyhledávače – fórum CA/B. Kromě toho by toto nařízení nemělo bránit používání jiných prostředků nebo metod pro autentizaci internetových stránek, na které se toto nařízení nevztahuje, ani by nemělo poskytovatelům služeb autentizace internetových stránek pocházejícím ze třetích zemí bránit v tom, aby své služby poskytovali zákazníkům v Unii. Služby autentizace internetových stránek nabízené poskytovatelem ze třetí země by však měly být uznány jako kvalifikované služby podle tohoto nařízení pouze v případě, že byla uzavřena mezinárodní dohoda mezi Uníí a zemí, v níž je poskytovatel usazen.
- (68) Pojetí „právnických osob“ podle ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) týkajících se usazování ponechává hospodářským subjektům možnost volby právní formy, kterou považují za vhodnou pro výkon své činnosti. „Právníckými osobami“ ve smyslu Smlouvy o fungování EU se tedy rozumějí všechny subjekty, které byly založeny podle práva některého členského státu nebo se tímto právem řídí, bez ohledu na jejich právní formu.
- (69) Orgány, instituce a jiné subjekty Unie se vybízejí, aby pro účely správní spolupráce uznávaly elektronickou identifikaci a služby vytvářející důvěru upravené tímto nařízením a využívaly přitom zejména stávajících osvědčených postupů a výsledků probíhajících projektů v oblastech, jichž se toto nařízení týká.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2011/130/EU ze dne 25. února 2011, kterým se stanoví minimální požadavky na přeshraniční zpracování dokumentů elektronicky podepsaných příslušnými orgány podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 53, 26.2.2011, s. 66).

- (70) Za účelem pružného a rychlého doplnění určitých podrobných technických aspektů tohoto nařízení by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o kritéria, která musí splňovat subjekty odpovědné za certifikaci kvalifikovaných prostředků pro vytváření elektronických podpisů. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (71) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, zejména k určení referenčních čísel norem, jejichž použití zakládá předpoklad shody s určitými požadavky stanovenými v tomto nařízení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (72) Při přijímání aktů v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktů by Komise měla řádně zohlednit normy a technické specifikace vypracované evropskými a mezinárodními normalizačními organizacemi a subjekty, zejména pak Evropským výborem pro normalizaci (CEN), Evropským ústavem pro telekomunikační normy (ETSI), Mezinárodní organizací pro normalizaci (ISO) a Mezinárodní telekomunikační unií (ITU), s cílem zajistit vysokou úroveň bezpečnosti a interoperability elektronické identifikace a služeb vytvářejících důvěru.
- (73) Z důvodu právní jistoty a jasnosti by měla být směrnice 1999/93/ES zrušena.
- (74) V zájmu zajištění právní jistoty pro tržní subjekty, které již používají kvalifikovaná osvědčení vydaná fyzickým osobám podle směrnice 1999/93/ES, je nutné stanovit dostatečně dlouhou lhůtu pro přechod. Obdobně by měla být stanovena přechodná opatření pro bezpečné prostředky pro vytváření podpisů, jejichž shoda byla zjištěna v souladu se směrnicí 1999/93/ES, a pro ověřovatele, kteří vydávají kvalifikované certifikáty před 1. červencem 2016. V neposlední řadě je rovněž nezbytné umožnit Komisi přijímání prováděcích aktů a aktů v přenesené pravomoci před tímto dnem.
- (75) Dny použitelnosti stanovenými v tomto nařízení nejsou dotčeny stávající povinnosti, které členské státy již mají podle právních předpisů Unie, zejména pak podle směrnice 2006/123/ES.
- (76) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (77) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾ a vydal stanovisko dne 27. září 2012 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. C 28, 30.1.2013, s. 6.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

S cílem zajistit řádné fungování vnitřního trhu a současně usilovat o odpovídající úroveň bezpečnosti prostředků pro elektronickou identifikaci a služeb vytvářejících důvěru toto nařízení:

- a) stanoví podmínky, za nichž členské státy uznávají prostředky pro elektronickou identifikaci fyzických a právnických osob, které spadají do oznámeného systému elektronické identifikace jiného členského státu;
- b) stanoví pravidla pro služby vytvářející důvěru, zejména u elektronických transakcí; a
- c) stanoví právní rámec pro elektronické podpisy, elektronické pečeti, elektronická časová razítka, elektronické dokumenty, služby elektronického doporučeného doručování a certifikační služby pro autentizaci internetových stránek.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na systémy elektronické identifikace oznámené členskými státy a na poskytovatele služeb vytvářejících důvěru usazené v Unii.
2. Toto nařízení se nevztahuje na poskytování služeb vytvářejících důvěru, které jsou používány výhradně v rámci uzavřených systémů vyplývajících z vnitrostátního práva nebo z dohod mezi určeným okruhem účastníků.
3. Tímto nařízením není dotčeno vnitrostátní právo ani právo Unie týkající se uzavírání a platnosti smluv či jiných právních nebo procesních povinností týkajících se formy.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „elektronickou identifikací“ postup používání osobních identifikačních údajů v elektronické podobě, které jedinečně identifikují určitou fyzickou či právnickou osobu nebo fyzickou osobu zastupující právnickou osobu;
- 2) „prostředkem pro elektronickou identifikaci“ hmotná či nehmotná jednotka obsahující osobní identifikační údaje, která se používá k autentizaci pro účely on-line služby;
- 3) „osobními identifikačními údaji“ soubor údajů umožňujících určit totožnost fyzické či právnické osoby nebo fyzické osoby zastupující právnickou osobu;
- 4) „systémem elektronické identifikace“ systém pro elektronickou identifikaci, na jehož základě jsou fyzickým či právnickým osobám nebo fyzickým osobám zastupujícím právnické osoby vydávány prostředky pro elektronickou identifikaci;

- 5) „autentizací“ elektronický postup, který umožňuje potvrdit elektronickou identifikaci fyzické či právnické osoby nebo původ a integritu dat v elektronické podobě;
- 6) „spoléhající se stranou“ fyzická nebo právnická osoba, která se spoléhá na elektronickou identifikaci nebo službu vytvářející důvěru;
- 7) „subjektem veřejného sektoru“ státní, regionální nebo místní orgán, veřejnoprávní subjekt, sdružení vytvořené jedním nebo několika takovými orgány nebo jedním nebo několika takovými veřejnoprávními subjekty nebo soukromý subjekt, který byl alespoň jedním z těchto orgánů, subjektů nebo sdružení pověřen poskytovat veřejné služby, jednali na základě tohoto pověření;
- 8) „veřejnoprávním subjektem“ subjekt vymezený v čl. 2 odst. 1 bodě 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ⁽¹⁾;
- 9) „podepisující osobou“ fyzická osoba, která vytváří elektronický podpis;
- 10) „elektronickým podpisem“ data v elektronické podobě, která jsou připojena k jiným datům v elektronické podobě nebo jsou s nimi logicky spojena a která podepisující osoba používá k podepsání;
- 11) „zaručeným elektronickým podpisem“ elektronický podpis, který splňuje požadavky stanovené v článku 26;
- 12) „kvalifikovaným elektronickým podpisem“ zaručený elektronický podpis, který je vytvořen kvalifikovaným prostředkem pro vytváření elektronických podpisů a který je založen na kvalifikovaném certifikátu pro elektronické podpisy;
- 13) „data pro vytváření elektronických podpisů“ jedinečná data, která podepisující osoba používá k vytváření elektronických podpisů;
- 14) „certifikátem pro elektronický podpis“ elektronické potvrzení, které spojuje data pro ověřování platnosti elektronických podpisů s určitou fyzickou osobou a potvrzuje alespoň jméno nebo pseudonym této osoby;
- 15) „kvalifikovaným certifikátem pro elektronický podpis“ certifikát pro elektronický podpis, který je vydán kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru a splňuje požadavky stanovené v příloze I;
- 16) „službou vytvářející důvěru“ elektronická služba, která je zpravidla poskytována za úplatu a spočívá:
  - a) ve vytváření, ověřování shody a ověřování platnosti elektronických podpisů, elektronických pečeti nebo elektronických časových razítek, služeb elektronického doporučeného doručování a certifikátů souvisejících s těmito službami nebo
  - b) ve vytváření, ověřování shody a ověřování platnosti certifikátů pro autentizaci internetových stránek nebo
  - c) v uchovávání elektronických podpisů, pečeti nebo certifikátů souvisejících s těmito službami;
- 17) „kvalifikovanou službou vytvářející důvěru“ služba vytvářející důvěru, která splňuje použitelné požadavky stanovené v tomto nařízení;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

- 18) „subjektem posuzování shody“ subjekt vymezený v čl. 2 bodě 13 nařízení (ES) č. 765/2008, který je v souladu s uvedeným nařízením akreditován jako způsobilý provádět posuzování shody kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru a jím poskytovaných kvalifikovaných služeb vytvářejících důvěru;
- 19) „poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru“ fyzická nebo právnická osoba, která poskytuje jednu či více služeb vytvářejících důvěru buď jako kvalifikovaný, nebo jako nekvalifikovaný poskytovatel služeb vytvářejících důvěru;
- 20) „kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru“ poskytovatel služeb vytvářejících důvěru, který poskytuje jednu či více kvalifikovaných služeb vytvářejících důvěru a kterému orgán dohledu udělil status kvalifikovaného poskytovatele;
- 21) „produktem“ technické zařízení nebo programové vybavení či jejich příslušné součásti, které jsou určeny k používání pro poskytování služeb vytvářejících důvěru;
- 22) „prostředkem pro vytváření elektronických podpisů“ konfigurované programové vybavení nebo technické zařízení, které se používá k vytváření elektronických podpisů;
- 23) „kvalifikovaným prostředkem pro vytváření elektronických podpisů“ prostředek pro vytváření elektronických podpisů, který splňuje požadavky stanovené v příloze II;
- 24) „pečetící osobou“ právnická osoba, která vytváří elektronickou pečeť;
- 25) „elektronickou pečetí“ data v elektronické podobě, která jsou připojena k jiným datům v elektronické podobě nebo jsou s nimi logicky spojena s cílem zaručit jejich původ a integritu;
- 26) „zaručenou elektronickou pečetí“ elektronická pečeť, která splňuje požadavky stanovené v článku 36;
- 27) „kvalifikovanou elektronickou pečetí“ zaručená elektronická pečeť, která je vytvořena pomocí kvalifikovaného prostředku pro vytváření elektronických pečetí a která je založena na kvalifikovaném certifikátu pro elektronickou pečeť;
- 28) „data pro vytváření elektronických pečetí“ jedinečná data, která pečetící osoba používá k vytváření elektronických pečetí;
- 29) „certifikátem pro elektronickou pečeť“ elektronické potvrzení, které spojuje data pro ověřování platnosti elektronických pečetí s určitou právnickou osobou a potvrzuje název této osoby;
- 30) „kvalifikovaným certifikátem pro elektronickou pečeť“ certifikát pro elektronickou pečeť, který je vydán kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru a splňuje požadavky stanovené v příloze III;
- 31) „prostředkem pro vytváření elektronických pečetí“ konfigurované programové vybavení nebo technické zařízení, které se používá k vytváření elektronických pečetí;
- 32) „kvalifikovaným prostředkem pro vytváření elektronických pečetí“ prostředek pro vytváření elektronických pečetí, který přiměřeně splňuje požadavky stanovené v příloze II;
- 33) „elektronickým časovým razítkem“ data v elektronické podobě, která spojují jiná data v elektronické podobě s určitým okamžikem a prokazují, že tato jiná data existovala v daném okamžiku;
- 34) „kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem“ elektronické časové razítko, které splňuje požadavky stanovené v článku 42;

- 35) „elektronickým dokumentem“ jakýkoli obsah uchovávaný v elektronické podobě, zejména jako text nebo zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka;
- 36) „službou elektronického doporučeného doručování“ služba, která umožňuje přenášet data mezi třetími osobami elektronickými prostředky a poskytuje důkazy týkající se nakládání s přenášenými daty, včetně dokladu o odeslání a přijetí dat, a která chrání přenášená data před rizikem ztráty, odcizení, poškození nebo neoprávněných změn;
- 37) „kvalifikovanou službou elektronického doporučeného doručování“ služba elektronického doporučeného doručování, která splňuje požadavky stanovené v článku 44;
- 38) „certifikátem pro autentizaci internetových stránek“ potvrzení, které umožňuje autentizovat internetové stránky a spojuje je s fyzickou nebo právnickou osobou, jíž je certifikát vydán;
- 39) „kvalifikovaným certifikátem pro autentizaci internetových stránek“ certifikát pro autentizaci internetových stránek, který je vydán kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru a splňuje požadavky stanovené v příloze IV;
- 40) „daty pro ověřování platnosti“ data, která se používají k ověření platnosti elektronického podpisu nebo elektronické pečeti;
- 41) „ověřováním platnosti“ postup ověřující shodu a potvrzující platnost elektronického podpisu nebo elektronické pečeti.

Článek 4

Zásada vnitřního trhu

1. Nesmějí existovat žádná omezení týkající se poskytování služeb vytvářejících důvěru na území určitého členského státu poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru, který je usazen v jiném členském státě, z důvodů spadajících do oblastí, na něž se vztahuje toto nařízení.
2. Produkty a služby vytvářející důvěru, které vyhovují tomuto nařízení, se mohou volně pohybovat na vnitřním trhu.

Článek 5

Zpracování a ochrana údajů

1. Zpracování osobních údajů se provádí v souladu se směrnicí 95/46/ES.
2. Aniž jsou dotčeny právní účinky, které vnitrostátní právo přiznává pseudonymům, není používání pseudonymů v elektronických transakcích zakázáno.

KAPITOLA II

ELEKTRONICKÁ IDENTIFIKACE

Článek 6

Vzájemné uznávání

1. Pokud se podle vnitrostátního práva nebo správní praxe pro přístup ke službě poskytované on-line subjektem veřejného sektoru v určitém členském státě vyžaduje elektronická identifikace s použitím prostředku pro elektronickou identifikaci a autentizace, je pro účely přeshraniční autentizace pro danou on-line službu uznán v tomto členském státě prostředek pro elektronickou identifikaci vydaný v jiném členském státě, pokud jsou splněny tyto podmínky:
  - a) daný prostředek pro elektronickou identifikaci je vydán v rámci systému elektronické identifikace, který je uveden na seznamu zveřejněném Komisí podle článku 9;

- b) úroveň záruky daného prostředku pro elektronickou identifikaci odpovídá stejné úrovni záruky, jako je úroveň záruky požadovaná příslušným subjektem veřejného sektoru v prvním členském státě pro přístup k dané on-line službě, nebo vyšší úrovni, pokud úroveň záruky daného prostředku pro elektronickou identifikaci odpovídá značné nebo vysoké úrovni záruky;
- c) příslušný subjekt veřejného sektoru používá v souvislosti s přístupem k dané on-line službě značnou nebo vysokou úroveň záruky.

K tomuto uznání dojde do dvanácti měsíců od zveřejnění seznamu uvedeného v prvním pododstavci písm. a) Komisí.

2. Pro účely přeshraniční autentizace pro on-line službu poskytovanou subjekty veřejného sektoru mohou tyto subjekty uznat prostředek pro elektronickou identifikaci, který byl vydán v rámci systému elektronické identifikace uvedeného na seznamu zveřejněném Komisí podle článku 9 a který odpovídá nízké úrovni záruky.

Článek 7

Způsobilost systémů elektronické identifikace pro oznámení

Systém elektronické identifikace je způsobilý pro oznámení podle čl. 9 odst. 1, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) prostředky pro elektronickou identifikaci v rámci daného systému elektronické identifikace:
  - i) vydává oznamující členský stát;
  - ii) jsou vydávány z pověření oznamujícího členského státu; nebo
  - iii) jsou vydávány nezávisle na oznamujícím členském státu a tento členský stát je uznává;
- b) prostředky pro elektronickou identifikaci v rámci daného systému elektronické identifikace lze použít pro přístup k alespoň jedné službě poskytované subjektem veřejného sektoru, u níž se v oznamujícím členském státě vyžaduje elektronická identifikace;
- c) daný systém elektronické identifikace a prostředky pro elektronickou identifikaci v rámci tohoto systému vydávané splňují požadavky alespoň na jednu z úrovní záruky stanovených v prováděcím aktu uvedeném v čl. 8 odst. 3;
- d) oznamující členský stát zajišťuje, aby osobní identifikační údaje jedinečně identifikující danou osobu byly v okamžiku vydání prostředku pro elektronickou identifikaci v rámci daného systému v souladu s technickými specifikacemi, normami a postupy pro příslušnou úroveň záruky stanovenými v prováděcím aktu uvedeném v čl. 8 odst. 3 spojeny s fyzickou nebo právní osobou uvedenou v čl. 3 bodě 1;
- e) strana vydávající prostředky pro elektronickou identifikaci v rámci daného systému zajišťuje, aby byl prostředek pro elektronickou identifikaci spojen s osobou uvedenou v písmeni d) tohoto článku v souladu s technickými specifikacemi, normami a postupy pro příslušnou úroveň záruky stanovenými v prováděcím aktu uvedeném v čl. 8 odst. 3;
- f) oznamující členský stát zajišťuje dostupnost on-line autentizace tak, aby kterákoli spoléhající se strana usazená na území jiného členského státu byla schopna potvrdit osobní identifikační údaje, které obdržela v elektronické podobě.

V případě jiných spoléhajících se stran než subjektů veřejného sektoru může oznamující členský stát stanovit podmínky přístupu k této autentizaci. Tato přeshraniční autentizace se poskytuje bezplatně, pokud je prováděna v souvislosti s on-line službou poskytovanou subjektem veřejného sektoru.

Členské státy nesmějí spoléhajícím se stranám, které chtějí tuto autentizaci provést, ukládat zvláštní nepřiměřené technické požadavky, které by bránily interoperabilitě oznámených systémů elektronické identifikace nebo by ji významně ztěžovaly;

- g) nejméně šest měsíců před oznámením podle čl. 9 odst. 1 poskytne oznamující členský stát ostatním členským státům pro účely povinnosti stanovené v čl. 12 odst. 5 popis daného systému v souladu s procesními opatřeními stanovenými v prováděcích aktech uvedených v čl. 12 odst. 7;
- h) daný systém elektronické identifikace splňuje požadavky stanovené v prováděcím aktu uvedeném v čl. 12 odst. 8.

Článek 8

Úroveň záruky systémů elektronické identifikace

1. Systém elektronické identifikace oznámený podle čl. 9 odst. 1 uvádí nízkou, značnou nebo vysokou úroveň záruky pro prostředky pro elektronickou identifikaci vydávané v rámci tohoto systému.
2. Nízká, značná a vysoká úroveň záruky musí splňovat tato příslušná kritéria:
  - a) nízká úroveň záruky označuje v souvislosti se systémem elektronické identifikace prostředek pro elektronickou identifikaci, který nabízí omezenou míru spolehlivosti u deklarované nebo uváděné totožnosti určité osoby a je charakterizován pomocí souvisejících technických specifikací, norem a postupů, včetně technických kontrol, jejichž účelem je snížit riziko zneužití nebo změny totožnosti;
  - b) značná úroveň záruky označuje v souvislosti se systémem elektronické identifikace prostředek pro elektronickou identifikaci, který nabízí značnou míru spolehlivosti u deklarované nebo uváděné totožnosti určité osoby a je charakterizován pomocí souvisejících technických specifikací, norem a postupů, včetně technických kontrol, jejichž účelem je značně snížit riziko zneužití nebo změny totožnosti;
  - c) vysoká úroveň záruky označuje v souvislosti se systémem elektronické identifikace prostředek pro elektronickou identifikaci, který nabízí vyšší míru spolehlivosti u deklarované nebo uváděné totožnosti určité osoby než prostředek pro elektronickou identifikaci se značnou úrovní záruky a je charakterizován pomocí souvisejících technických specifikací, norem a postupů, včetně technických kontrol, jejichž účelem je předejít zneužití nebo změně totožnosti.
3. Do 18. září 2015 Komise prostřednictvím prováděcích aktů s přihlédnutím k příslušným mezinárodním normám a s výhradou odstavce 2 stanoví minimální technické specifikace, normy a postupy, jejichž pomocí jsou pro účely odstavce 1 vymezeny nízká, značná a vysoká úroveň záruky prostředků pro elektronickou identifikaci.

Tyto minimální technické specifikace, normy a postupy se stanoví na základě spolehlivosti a kvality:

- a) postupu prokazování a ověřování totožnosti fyzických nebo právnických osob žádajících o vydání prostředku pro elektronickou identifikaci;

- b) postupu vydávání požadovaných prostředků pro elektronickou identifikaci;
- c) mechanismu autentizace, při níž fyzická nebo právnická osoba používá prostředek pro elektronickou identifikaci k tomu, aby spoléhající se straně potvrdila svou totožnost;
- d) subjektu vydávajícího prostředky pro elektronickou identifikaci;
- e) jakéhokoli jiného subjektu zapojeného do žádosti o vydání prostředku pro elektronickou identifikaci a
- f) technických a bezpečnostních specifikací vydaného prostředku pro elektronickou identifikaci.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 9

Oznámení

1. Oznamující členský stát oznámí Komisi tyto informace a bez zbytečného odkladu i jejich případné následné změny:
  - a) popis systému elektronické identifikace, včetně jeho úrovní záruky a vydavatele či vydavatelů prostředků pro elektronickou identifikaci v rámci tohoto systému;
  - b) použitelný režim dohledu a informace o režimu odpovědnosti, pokud jde o:
    - i) stranu vydávající prostředky pro elektronickou identifikaci a
    - ii) stranu provozující postup autentizace;
  - c) orgán nebo orgány odpovědné za systém elektronické identifikace;
  - d) informace o subjektu či subjektech, které spravují evidenci jedinečných osobních identifikačních údajů;
  - e) popis způsobu, jakým jsou plněny požadavky stanovené v prováděcích aktech uvedených v čl. 12 odst. 8;
  - f) popis autentizace podle čl. 7 písm. f);
  - g) opatření k pozastavení platnosti nebo zrušení oznámeného systému elektronické identifikace nebo autentizace či dotčených ohrožených součástí.
2. Jeden rok ode dne použitelnosti prováděcích aktů uvedených v čl. 8 odst. 3 a čl. 12 odst. 8 zveřejní Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* seznam systémů elektronické identifikace, které byly oznámeny podle odstavce 1 tohoto článku, a základní informace o těchto systémech.
3. Obdrží-li Komise oznámení po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 2, zveřejní změny v seznamu podle uvedeného odstavce v *Úředním věstníku Evropské unie* do dvou měsíců od obdržení daného oznámení.

4. Členský stát může Komisi požádat o vyškrtnutí systému elektronické identifikace, který oznámil, ze seznamu uvedeného v odstavci 2. Do jednoho měsíce od obdržení žádosti členského státu zveřejní Komise odpovídající změny v seznamu v *Úředním věstníku Evropské unie*.
5. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit okolnosti, formáty a postupy pro oznamování podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 10

Narušení bezpečnosti

1. Je-li bezpečnost systému elektronické identifikace oznámeného v souladu s čl. 9 odst. 1 či autentizace uvedené v čl. 7 písm. f) narušena nebo částečně ohrožena způsobem, který ovlivňuje spolehlivost přeshraniční autentizace tohoto systému, oznamující členský stát bezodkladně pozastaví nebo zruší tuto přeshraniční autentizaci nebo dotčené ohrožené součásti a uvědomí o tom ostatní členské státy a Komisi.
2. Pokud bylo narušení nebo ohrožení bezpečnosti uvedené v odstavci 1 napraveno, oznamující členský stát přeshraniční autentizaci obnoví a bez zbytečného odkladu o tom uvědomí ostatní členské státy a Komisi.
3. Pokud k nápravě narušení nebo ohrožení bezpečnosti uvedeného v odstavci 1 nedojde do tří měsíců od pozastavení či zrušení, oznámí oznamující stát ostatním členským státům a Komisi stažení systému elektronické identifikace.

Komise bez zbytečného odkladu zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* odpovídající změny v seznamu uvedeném v čl. 9 odst. 2.

Článek 11

Odpovědnost za škodu

1. Oznamující členský stát odpovídá za škodu, kterou úmyslně nebo z nedbalosti způsobí kterékoli fyzické nebo právnické osobě nesplněním svých povinností uvedených v čl. 7 písm. d) a f) v přeshraniční transakci.
2. Strana vydávající prostředky pro elektronickou identifikaci odpovídá za škodu, kterou úmyslně nebo z nedbalosti způsobí kterékoli fyzické nebo právnické osobě nesplněním povinností uvedených v čl. 7 písm. e) v přeshraniční transakci.
3. Strana provozující postup autentizace odpovídá za škodu, kterou úmyslně nebo z nedbalosti způsobí kterékoli fyzické nebo právnické osobě nezajištěním správného fungování autentizace podle čl. 7 písm. f) v přeshraniční transakci.
4. Odstavce 1, 2 a 3 se použijí v souladu s vnitrostátními pravidly upravujícími odpovědnost za škodu.
5. Odstavci 1, 2 a 3 není dotčena odpovědnost za škodu, kterou podle vnitrostátního práva nesou účastníci transakce, při níž jsou použity prostředky pro elektronickou identifikaci spadající do systému elektronické identifikace oznámeného podle čl. 9 odst. 1.

Článek 12

Spolupráce a interoperabilita

1. Vnitrostátní systémy elektronické identifikace oznámené podle čl. 9 odst. 1 musí být interoperabilní.
2. Pro účely odstavce 1 se zavede rámec interoperability.

3. Rámec interoperability musí splňovat tato kritéria:

- a) usiluje o to, aby byl z technologického hlediska neutrální, a v rámci členského státu nerozlišuje mezi žádnými zvláštními vnitrostátními technickými řešeními elektronické identifikace;
- b) je-li to možné, řídí se evropskými a mezinárodními normami;
- c) usnadňuje uplatňování zásady ochrany soukromí již od návrhu; a
- d) zajišťuje, aby osobní údaje byly zpracovávány v souladu se směrnicí 95/46/ES.

4. Rámec interoperability sestává z:

- a) odkazu na minimální technické požadavky týkající se úrovní záruky stanovených v článku 8;
- b) mapování vnitrostátních úrovní záruky oznámených systémů elektronické identifikace podle úrovní záruky stanovených v článku 8;
- c) odkazu na minimální technické požadavky pro interoperabilitu;
- d) odkazu na minimální soubor osobních identifikačních údajů jedinečně identifikujících fyzickou nebo právnickou osobu, který je v systémech elektronické identifikace k dispozici;
- e) procesních pravidel;
- f) opatření pro řešení sporů; a
- g) společných norem provozní bezpečnosti.

5. Členské státy spolupracují ohledně:

- a) interoperability systémů elektronické identifikace oznámených podle čl. 9 odst. 1 a systémů elektronické identifikace, jež členské státy hodlají oznámit; a
- b) bezpečnosti systémů elektronické identifikace.

6. Spolupráce mezi členskými státy zahrnuje:

- a) výměnu informací, zkušeností a osvědčených postupů v oblasti systémů elektronické identifikace, a zejména v oblasti technických požadavků týkajících se interoperability a úrovní záruky;
- b) výměnu informací, zkušeností a osvědčených postupů v oblasti práce s úrovněmi záruky systémů elektronické identifikace podle článku 8;
- c) vzájemné hodnocení systémů elektronické identifikace, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení; a
- d) posouzení relevantního vývoje v odvětví elektronické identifikace.

7. Komise do 18. března 2015 prostřednictvím prováděcích aktů stanoví nezbytná procesní opatření pro usnadnění spolupráce mezi členskými státy podle odstavců 5 a 6 v zájmu podpory vysoké úrovně důvěryhodnosti a bezpečnosti odpovídající míře rizika.

8. Do 18. března 2015 Komise pro účely stanovení jednotných podmínek pro provádění požadavku podle odstavce 1, s výhradou kritérií stanovených v odstavci 3 a s přihlédnutím k výsledkům spolupráce mezi členskými státy, přijme prováděcí akty týkající se rámce interoperability stanoveného v odstavci 4.

9. Prováděcí akty uvedené v odstavcích 7 a 8 tohoto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

KAPITOLA III

SLUŽBY VYTVÁŘEJÍCÍ DŮVĚRU

ODDÍL 1

Obecná ustanovení

Článek 13

Odpovědnost za škodu a důkazní břemeno

1. Aniž je dotčen odstavec 2, poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru odpovídají za škodu, kterou úmyslně nebo z nedbalosti způsobí fyzické nebo právnické osobě nesplněním povinností podle tohoto nařízení.

Důkazní břemeno, pokud jde o úmysl nebo nedbalost nequalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru, nese fyzická nebo právnická osoba uplatňující nárok na náhradu škody podle prvního pododstavce.

V případě kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru se úmysl nebo nedbalost předpokládá, pokud daný kvalifikovaný poskytovatel služeb vytvářejících důvěru neprokáže, že škoda podle prvního pododstavce nastala bez jeho úmyslu nebo nedbalosti.

2. Pokud poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru své zákazníky předem řádně informují o omezeních týkajících se využívání jimi poskytovaných služeb a tato omezení jsou rozpoznatelná pro třetí osoby, neodpovídají poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru za škody způsobené využíváním služeb nad rámec uvedených omezení.

3. Odstavce 1 a 2 se použijí v souladu s vnitrostátními pravidly upravujícími odpovědnost za škodu.

Článek 14

Mezinárodní aspekty

1. Služby vytvářející důvěru poskytované poskytovateli služeb vytvářejících důvěru usazenými ve třetí zemi se uznávají jako právně rovnocenné kvalifikovaným službám vytvářejícím důvěru poskytovaným kvalifikovanými poskytovateli služeb vytvářejících důvěru usazenými v Unii, pokud jsou služby vytvářející důvěru pocházející ze třetí země uznány na základě dohody uzavřené mezi Unií a dotýčnou třetí zemí nebo mezinárodní organizací v souladu s článkem 218 Smlouvy o fungování EU.

2. Dohody uvedené v odstavci 1 zejména zajistí, aby:
  - a) poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru v třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, s níž je dohoda uzavřena, a jimi poskytované služby vytvářející důvěru splňovali požadavky vztahující se na kvalifikované poskytovatele služeb vytvářejících důvěru usazené v Unii a jimi poskytované kvalifikované služby vytvářející důvěru;
  - b) kvalifikované služby vytvářející důvěru poskytované kvalifikovanými poskytovateli služeb vytvářejících důvěru usazenými v Unii byly uznány jako právně rovnocenné službám vytvářejícím důvěru poskytovaným poskytovateli služeb vytvářejících důvěru v třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, s níž je dohoda uzavřena.

Článek 15

Přístupnost pro osoby se zdravotním postižením

Je-li to proveditelné, měly by být poskytované služby vytvářející důvěru a konečné uživatelské produkty používané při poskytování těchto služeb dostupné osobám se zdravotním postižením.

Článek 16

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí za porušení tohoto nařízení. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

ODDÍL 2

Dohled

Článek 17

Orgán dohledu

1. Členské státy určí orgán dohledu usazený na jejich území nebo po vzájemné dohodě s jiným členským státem orgán dohledu usazený v tomto jiném členském státě. Tento orgán odpovídá za plnění úkolů v oblasti dohledu v členském státě, který provedl určení.

Orgánům dohledu musí být uděleny nezbytné pravomoci a odpovídající zdroje pro plnění jejich úkolů.

2. Členské státy sdělí Komisi názvy a adresy jimi určených orgánů dohledu.
3. Orgán dohledu má tyto úlohy:
  - a) vykonávat dohled nad kvalifikovanými poskytovateli služeb vytvářejících důvěru usazenými na území členského státu, který provedl určení, s cílem zajistit prostřednictvím činností předběžného a následného dohledu, aby tito kvalifikovaní poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru a jimi poskytované kvalifikované služby vytvářející důvěru splňovali požadavky stanovené v tomto nařízení;
  - b) v případě potřeby přijmout prostřednictvím činností následného dohledu opatření ve vztahu k nekvalifikovaným poskytovatelům služeb vytvářejících důvěru usazeným na území členského státu, který provedl určení, pokud je informován, že tito nekvalifikovaní poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru nebo jimi poskytované služby vytvářející důvěru údajně nesplňují požadavky stanovené v tomto nařízení.

4. Pro účely odstavce 3 a s výhradou omezení stanovených v uvedeném odstavci patří mezi úkoly orgánu dohledu zejména tyto činnosti:

- a) spolupracovat s ostatními orgány dohledu a poskytovat jim pomoc v souladu s článkem 18;
- b) provádět analýzu zpráv o posouzení shody uvedených v čl. 20 odst. 1 a čl. 21 odst. 1;
- c) informovat ostatní orgány dohledu a veřejnost o případech narušení bezpečnosti nebo ztráty integrity v souladu s čl. 19 odst. 2;
- d) podávat Komisi zprávy o svých hlavních činnostech v souladu s odstavcem 6 tohoto článku;
- e) provádět audity kvalifikovaných poskytovatelů služeb vytvářejících důvěru nebo požadovat, aby subjekt posuzování shody provedl posouzení shody těchto poskytovatelů v souladu s čl. 20 odst. 2;
- f) spolupracovat s orgány pro ochranu údajů, zejména je bez zbytečného odkladu informovat o výsledcích auditů kvalifikovaných poskytovatelů služeb vytvářejících důvěru, jestliže podle všeho došlo k porušení pravidel týkajících se ochrany osobních údajů;
- g) udělovat poskytovatelům služeb vytvářejících důvěru a jimi poskytovaným službám status kvalifikovaného poskytovatele nebo kvalifikované služby a odnímat tento status v souladu s články 20 a 21;
- h) informovat subjekt odpovědný za vnitrostátní důvěryhodný seznam podle čl. 22 odst. 3 o svých rozhodnutích udělit nebo odejmout status kvalifikovaného poskytovatele nebo kvalifikované služby, pokud tento subjekt není rovněž orgánem dohledu;
- i) ověřovat existenci a správné uplatňování předpisů o plánech ukončení činnosti v případech, kdy kvalifikovaný poskytovatel služeb vytvářejících důvěru ukončí svou činnost, včetně způsobu zpřístupňování informací v souladu s čl. 24 odst. 2 písm. h);
- j) požadovat, aby poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru napravili případné neplnění požadavků stanovených v tomto nařízení.

5. Členské státy mohou vyžadovat, aby orgán dohledu zavedl, udržoval a aktualizoval důvěryhodnou infrastrukturu v souladu s podmínkami stanovenými vnitrostátním právem.

6. Do 31. března každého roku předloží každý orgán dohledu Komisi zprávu o svých hlavních činnostech v předchozím kalendářním roce, spolu se shrnutím oznámení o narušení bezpečnosti, která obdržel od poskytovatelů služeb vytvářejících důvěru v souladu s čl. 19 odst. 2.

7. Výroční zprávu uvedenou v odstavci 6 Komise zpřístupní členským státům.

8. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit formáty a postupy pro podávání zpráv podle odstavce 6. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 18

Vzájemná pomoc

1. Orgány dohledu vzájemně spolupracují za účelem výměny osvědčených postupů.

Po obdržení odůvodněné žádosti jiného orgánu dohledu poskytne orgán dohledu danému orgánu pomoc, aby bylo možné zajistit jednotný výkon činností orgánů dohledu. Vzájemná pomoc může zahrnovat zejména žádosti o informace a opatření v oblasti dohledu, například žádosti o provedení prověrek v souvislosti se zprávami o posouzení shody podle článků 20 a 21.

2. Orgán dohledu, jemuž byla podána žádost o pomoc, může tuto žádost zamítnout z kteréhokoliv z těchto důvodů:

- a) orgán dohledu není k poskytnutí požadované pomoci příslušný;

- b) požadovaná pomoc je nepřiměřená činnostem v oblasti dohledu, které daný orgán dohledu vykonává v souladu s článkem 17;

- c) poskytnutí požadované pomoci by nebylo slučitelné s tímto nařízením.

3. Členské státy mohou svým příslušným orgánům dohledu případně povolit provádět společná šetření, na nichž se podílejí pracovníci orgánů dohledu z ostatních členských států. Ujednání a postupy pro tyto společné akce dohodnou a zavedou dotčené členské státy v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy.

Článek 19

Bezpečnostní požadavky vztahující se na poskytovatele služeb vytvářejících důvěru

1. Kvalifikovaní a nekvalifikovaní poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru přijmou vhodná technická a organizační opatření k řízení rizik ohrožujících bezpečnost jimi poskytovaných služeb vytvářejících důvěru. S ohledem na nejnovější technologický vývoj musí tato opatření zajišťovat úroveň bezpečnosti, která je přiměřená míře rizika. Zejména musí být přijata opatření k zabránění bezpečnostním incidentům, k minimalizaci jejich dopadů a k informování zúčastněných stran o nepříznivých dopadech těchto incidentů.

2. Kvalifikovaní a nekvalifikovaní poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru vyrozumí orgán dohledu a případné další příslušné subjekty, jako jsou příslušný vnitrostátní orgán pro bezpečnost informací nebo orgán pro ochranu údajů, o každém narušení bezpečnosti nebo ztrátě integrity, jež mají významný dopad na poskytovanou službu vytvářející důvěru nebo na uchovávané osobní údaje, a to bez zbytečného odkladu a v každém případě do 24 hodin od okamžiku, kdy toto narušení zjistili.

Může-li mít narušení bezpečnosti nebo ztráta integrity nepříznivý dopad na fyzickou nebo právnickou osobu, jíž byla služba vytvářející důvěru poskytnuta, vyrozumí poskytovatel služeb vytvářejících důvěru o daném narušení bezpečnosti nebo dané ztrátě integrity bez zbytečného odkladu také tuto fyzickou nebo právnickou osobu.

Je-li to vhodné, zejména týká-li se narušení bezpečnosti nebo ztráta integrity dvou nebo více členských států, uvědomí vyrozuměný orgán dohledu orgány dohledu v ostatních dotčených členských státech a ENISA.

Vyrozuměný orgán dohledu informuje veřejnost nebo požádá, aby tak učinil poskytovatel služeb vytvářejících důvěru, pokud rozhodne, že zveřejnění informací o narušení bezpečnosti nebo ztrátě integrity je ve veřejném zájmu.

3. Orgán dohledu poskytne ENISA jednou ročně shrnutí oznámení o narušení bezpečnosti a ztrátě integrity, která od poskytovatelů služeb vytvářejících důvěru obdržel.

4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů:

- a) dále upřesnit opatření uvedená v odstavci 1 a
- b) stanovit formáty a postupy, včetně lhůt, použitelné pro účely odstavce 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

ODDÍL 3

Kvalifikované služby vytvářející důvěru

Článek 20

Dohled nad kvalifikovanými poskytovateli služeb vytvářejících důvěru

1. Kvalifikovaní poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru se na vlastní náklady alespoň jednou za 24 měsíců podrobí auditu ze strany subjektu posuzování shody. Účelem auditu je potvrzení toho, že kvalifikovaní poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru i jimi poskytované kvalifikované služby vytvářející důvěru splňují požadavky stanovené v tomto nařízení. Kvalifikovaní poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru předloží výslednou zprávu o posouzení shody do tří pracovních dnů od jejího obdržení orgánem dohledu.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, může orgán dohledu u kvalifikovaných poskytovatelů služeb vytvářejících důvěru na jejich náklady kdykoli provést audit nebo požádat subjekt posuzování shody o provedení posouzení shody za účelem potvrzení, že oni sami i jimi poskytované kvalifikované služby vytvářející důvěru splňují požadavky stanovené v tomto nařízení. Jestliže podle všeho došlo k porušení pravidel týkajících se ochrany osobních údajů, sdělí orgán dohledu výsledky svých auditů orgánům pro ochranu údajů.

3. Pokud orgán dohledu požaduje, aby kvalifikovaný poskytovatel služeb vytvářejících důvěru napravil neplnění požadavků podle tohoto nařízení, a tento poskytovatel ve lhůtě případně stanovené orgánem dohledu neučiní příslušné kroky, může orgán dohledu zejména s přihlédnutím k rozsahu, délce trvání a důsledkům daného neplnění odejmout danému poskytovateli a jím poskytované dotčené službě status kvalifikovaného poskytovatele nebo kvalifikované služby a informovat o této skutečnosti subjekt uvedený v čl. 22 odst. 3 za účelem aktualizace důvěryhodných seznamů podle čl. 22 odst. 1. Orgán dohledu vyrozumí daného kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru o odnětí statusu kvalifikovaného poskytovatele nebo kvalifikované služby.

4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů určit referenční čísla norem pro:

- a) akreditaci subjektů posuzování shody a pro zprávy o posouzení shody podle odstavce 1;
- b) pravidla auditu, podle nichž budou subjekty posuzování shody provádět posuzování shody kvalifikovaných poskytovatelů služeb vytvářejících důvěru podle odstavce 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 21

Zahájení poskytování kvalifikované služby vytvářející důvěru

1. Pokud mají poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru bez statusu kvalifikovaného poskytovatele v úmyslu začít poskytovat kvalifikované služby vytvářející důvěru, předloží orgánu dohledu oznámení o svém úmyslu společně se zprávou o posouzení shody vydanou subjektem posuzování shody.

2. Orgán dohledu ověří, zda poskytovatel služeb vytvářejících důvěru a jím poskytované služby vytvářející důvěru splňují požadavky stanovené v tomto nařízení, zejména požadavky na kvalifikované poskytovatele služeb vytvářejících důvěru a na jimi poskytované kvalifikované služby vytvářející důvěru.

Dojde-li orgán dohledu k závěru, že poskytovatel služeb vytvářejících důvěru a jím poskytované služby vytvářející důvěru splňují požadavky uvedené v prvním pododstavci, udělí orgán dohledu tomuto poskytovateli služeb vytvářejících důvěru a jím poskytovaným službám vytvářejícím důvěru status kvalifikovaného poskytovatele nebo kvalifikované služby a uvědomí o tom subjekt uvedený v čl. 22 odst. 3 za účelem aktualizace důvěryhodných seznamů podle čl. 22 odst. 1, a to do tří měsíců od obdržení oznámení podle odstavce 1 tohoto článku.

Není-li ověření dokončeno do tří měsíců od oznámení, vyrozumí orgán dohledu poskytovatele služeb vytvářejících důvěru a uvede důvody prodlení a dobu, v níž bude ověřování dokončeno.

3. Kvalifikovaní poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru mohou začít danou kvalifikovanou službu vytvářející důvěru poskytovat poté, co byl status kvalifikovaného poskytovatele nebo kvalifikované služby vyznačen v důvěryhodných seznamech uvedených v čl. 22 odst. 1.

4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit formáty a postupy pro účely odstavců 1 a 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 22

Důvěryhodné seznamy

1. Každý členský stát zřizuje, udržuje a zveřejňuje důvěryhodné seznamy obsahující informace týkající se kvalifikovaných poskytovatelů služeb vytvářejících důvěru v jeho působnosti spolu s informacemi o jimi poskytovaných kvalifikovaných službách vytvářejících důvěru.

2. Členské státy zřizují ve formě vhodné pro automatické zpracování, udržují a zabezpečeným způsobem zveřejňují důvěryhodné seznamy uvedené v odstavci 1, které jsou opatřeny elektronickým podpisem nebo elektronickou pečetí.

3. Členské státy bez zbytečného odkladu sdělí Komisi informace o subjektu odpovědném za zřízení, udržování a zveřejnění vnitrostátních důvěryhodných seznamů a poskytnou informace o místě zveřejnění těchto seznamů, o certifikátech použitých k opatření důvěryhodných seznamů elektronickým podpisem nebo pečetí a o jejich případných změnách.

4. Informace uvedené v odstavci 3 Komise bezpečnou cestou zpřístupní veřejnosti ve formě opatřené elektronickým podpisem nebo pečetí a vhodné pro automatické zpracování.

5. Do 18. září 2015 Komise prostřednictvím prováděcích aktů upřesní informace uvedené v odstavci 1 a stanoví technické specifikace a formáty pro důvěryhodné seznamy, které se použijí pro účely odstavců 1 až 4. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 23

Značka důvěry EU pro kvalifikované služby vytvářející důvěru

1. Po vyznačení statusu kvalifikovaného poskytovatele nebo kvalifikované služby podle čl. 21 odst. 2 druhého pododstavce v důvěryhodném seznamu uvedeném v čl. 22 odst. 1 mohou kvalifikovaní poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru pomocí značky důvěry EU jednoduchým, rozpoznatelným a jasným způsobem označovat jimi poskytované kvalifikované služby vytvářející důvěru.

2. Pokud kvalifikovaní poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru používají pro kvalifikované služby vytvářející důvěru uvedené v odstavci 1 značku důvěry EU, zajistí, aby byl na jejich internetových stránkách k dispozici odkaz na příslušný důvěryhodný seznam.

3. Do 1. července 2015 Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví specifikace týkající se podoby, a zejména formátu, uspořádání, velikosti a vzhledu značky důvěry EU pro kvalifikované služby vytvářející důvěru. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 24

Požadavky na kvalifikované poskytovatele služeb vytvářejících důvěru

1. Při vydávání kvalifikovaného certifikátu pro službu vytvářející důvěru ověří kvalifikovaný poskytovatel služeb vytvářejících důvěru pomocí vhodných prostředků a v souladu s vnitrostátním právem totožnost a případně zvláštní znaky fyzické nebo právnické osoby, již je kvalifikovaný certifikát vydáván.

Kvalifikovaný poskytovatel služeb vytvářejících důvěru ověří informace uvedené v prvním pododstavci přímo nebo tím, že se v souladu s vnitrostátním právem spolehne na třetí osobu:

- a) na základě fyzické přítomnosti fyzické osoby nebo oprávněného zástupce právnické osoby; nebo
- b) na dálku s využitím prostředku pro elektronickou identifikaci, u něhož byla před vydáním kvalifikovaného certifikátu zajištěna fyzická přítomnost fyzické osoby nebo oprávněného zástupce právnické osoby a jenž splňuje požadavky stanovené v článku 8, pokud jde o značnou nebo vysokou úroveň záruky; nebo
- c) pomocí certifikátu kvalifikovaného elektronického podpisu nebo kvalifikované elektronické pečeti, vydaného v souladu s písmenem a) nebo b); nebo
- d) pomocí jiných identifikačních metod uznávaných na vnitrostátní úrovni, které poskytují záruku spolehlivosti rovnocennou fyzické přítomnosti. Tuto rovnocennou záruku musí potvrdit subjekt posuzování shody.

2. Kvalifikovaný poskytovatel služeb vytvářejících důvěru poskytující kvalifikované služby vytvářející důvěru:

- a) oznámí orgánu dohledu případné změny v poskytování svých kvalifikovaných služeb vytvářejících důvěru a záměr ukončit své činnosti;
- b) zaměstnává pracovníky a případně subdodavatele, kteří mají potřebné odborné znalosti, zkušenosti a kvalifikace, jsou spolehliví a absolvovali odpovídající odbornou přípravu týkající se bezpečnosti a pravidel ochrany osobních údajů, a používá správná a řídicí postupy, které odpovídají evropským nebo mezinárodním normám;
- c) vzhledem k riziku odpovědnosti za škody v souladu s článkem 13 udržuje dostatečné finanční prostředky nebo uzavřel vhodné pojištění odpovědnosti v souladu s vnitrostátním právem;

- d) před uzavřením smluvního vztahu informuje jasným a srozumitelným způsobem osobu, která chce využít kvalifikovanou službu vytvářející důvěru, o přesných podmínkách používání této služby, včetně případných omezení jejího využívání;
- e) používá důvěryhodné systémy a produkty, které jsou chráněny proti pozměnění, a zajišťuje technickou bezpečnost a spolehlivost procesů, které podporují;
- f) používá důvěryhodné systémy k uchovávání dat, která jsou mu poskytnuta, v ověřitelné podobě, aby:
- i) byla veřejně přístupná pro účely vyhledávání pouze se souhlasem osoby, jíž se data týkají,
  - ii) záznamy a změny v uložených datech mohly provádět pouze oprávněné osoby,
  - iii) bylo možno ověřit pravost dat;
- g) přijímá vhodná opatření proti padělání a odcizení dat;
- h) po přiměřenou dobu, i poté, co ukončil svou činnost kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru, eviduje a zpřístupňuje veškeré příslušné informace týkající se dat, která vydal a obdržel, zejména pro účely poskytnutí důkazů v soudním a správním řízení a pro účely zajištění kontinuity služby. Tato evidence může mít elektronickou podobu;
- i) má k dispozici aktualizovaný plán ukončení činnosti k zajištění kontinuity služby v souladu s předpisy ověřenými orgánem dohledu podle čl. 17 odst. 4 písm. i);
- j) zajišťuje zákonné zpracovávání osobních údajů v souladu se směrnicí 95/46/ES;
- k) pokud se jedná o kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru vydávajícího kvalifikované certifikáty, vede a aktualizuje databázi certifikátů.

3. Jestliže se kvalifikovaný poskytovatel služeb vytvářejících důvěru vydávající kvalifikované certifikáty rozhodne určitý certifikát zneplatnit, zaeviduje toto zneplatnění ve své databázi certifikátů a zneplatnění certifikátu včas a v každém případě do 24 hodin od obdržení žádosti zveřejní. Zneplatnění nabývá účinku okamžitě po zveřejnění.

4. Pokud jde o odstavec 3, kvalifikovaní poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru vydávající kvalifikované certifikáty poskytnou kterékoli spoléhající se straně informace o platnosti nebo o zneplatnění kvalifikovaných certifikátů, které vydali. Tyto informace se poskytnou alespoň na základě certifikátu, a to kdykoli i po skončení doby platnosti certifikátu, automatizovaným způsobem, který je spolehlivý, bezplatný a účinný.

5. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů určit referenční čísla norem pro důvěryhodné systémy a produkty, které splňují požadavky podle odst. 2 písm. e) a f) tohoto článku. Pokud důvěryhodné systémy a produkty vyhovují těmto normám, předpokládá se shoda s požadavky stanovenými v tomto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

ODDÍL 4

Elektronický podpis

Článek 25

Právní účinky elektronických podpisů

1. Elektronickému podpisu nesmějí být upírány právní účinky a nesmí být odmítán jako důkaz v soudním a správním řízení pouze z toho důvodu, že má elektronickou podobu nebo že nesplňuje požadavky na kvalifikované elektronické podpisy.
2. Kvalifikovaný elektronický podpis má právní účinek rovnocenný vlastnoručnímu podpisu.
3. Kvalifikovaný elektronický podpis založený na kvalifikovaném certifikátu vydaném v jednom členském státě se uznává jako kvalifikovaný elektronický podpis ve všech ostatních členských státech.

Článek 26

Požadavky na zaručené elektronické podpisy

Zaručený elektronický podpis musí splňovat tyto požadavky:

- a) je jednoznačně spojen s podepisující osobou;
- b) umožňuje identifikaci podepisující osoby;
- c) je vytvořen pomocí dat pro vytváření elektronických podpisů, která podepisující osoba může s vysokou úrovní důvěry použít pod svou výhradní kontrolou; a
- d) je k datům, která jsou tímto podpisem podepsána, připojen takovým způsobem, že je možné zjistit jakoukoliv následnou změnu dat.

Článek 27

Elektronické podpisy ve veřejných službách

1. Pokud členský stát pro využití určité on-line služby, která je poskytována subjektem veřejného sektoru nebo jeho jménem, požaduje zaručený elektronický podpis, uznává zaručené elektronické podpisy, zaručené elektronické podpisy založené na kvalifikovaném certifikátu pro elektronické podpisy a kvalifikované elektronické podpisy alespoň ve formátech nebo s použitím metod stanovených v prováděcích aktech uvedených v odstavci 5.
2. Pokud členský stát pro využití určité on-line služby, která je poskytována subjektem veřejného sektoru nebo jeho jménem, požaduje zaručený elektronický podpis založený na kvalifikovaném certifikátu, uznává zaručené elektronické podpisy založené na kvalifikovaném certifikátu a kvalifikované elektronické podpisy alespoň ve formátech nebo s použitím metod stanovených v prováděcích aktech uvedených v odstavci 5.
3. Členské státy nesmějí v případě přeshraničního využívání on-line služby poskytované subjektem veřejného sektoru vyžadovat elektronický podpis s vyšší zárukou bezpečnosti než kvalifikovaný elektronický podpis.
4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů určit referenční čísla norem pro zaručené elektronické podpisy. Pokud zaručený elektronický podpis vyhovuje těmto normám, předpokládá se shoda s požadavky na zaručené elektronické podpisy uvedenými v odstavcích 1 a 2 tohoto článku a v článku 26. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

5. Do 18. září 2015 Komise s přihlédnutím ke stávajícím postupům, normám a právním aktům Unie stanoví prostřednictvím prováděcích aktů referenční formáty zaručených elektronických podpisů nebo referenční metody, jsou-li používány alternativní formáty. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 28

Kvalifikované certifikáty pro elektronické podpisy

1. Kvalifikované certifikáty pro elektronické podpisy musí splňovat požadavky stanovené v příloze I.
2. Kvalifikované certifikáty pro elektronické podpisy nepodléhají žádným závazným požadavkům, které přesahují požadavky stanovené v příloze I.
3. Kvalifikované certifikáty pro elektronické podpisy mohou obsahovat další zvláštní atributy, které nejsou povinné. Těmito atributy nesmějí být dotčeny interoperabilita a uznávání kvalifikovaných elektronických podpisů.
4. Pokud byl kvalifikovaný certifikát pro elektronické podpisy po počáteční aktivaci zneplatněn, ztrácí okamžikem zneplatnění platnost a jeho status se nemůže v žádném případě změnit zpět.
5. Členské státy mohou stanovit vnitrostátní pravidla dočasného pozastavení platnosti kvalifikovaných certifikátů pro elektronický podpis s výhradou těchto podmínek:
  - a) je-li platnost kvalifikovaného certifikátu pro elektronický podpis dočasně pozastavena, pozbývá tento certifikát na dobu pozastavení platnosti;
  - b) doba pozastavení platnosti je jasně vyznačena v databázi certifikátů a pozastavení platnosti je po svou dobu viditelné ve službě poskytující informace o statusu certifikátu.
6. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů určit referenční čísla norem pro kvalifikované certifikáty pro elektronický podpis. Pokud kvalifikovaný certifikát pro elektronický podpis vyhovuje těmto normám, předpokládá se shoda s požadavky stanovenými v příloze I. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 29

Požadavky na kvalifikované prostředky pro vytváření elektronických podpisů

1. Kvalifikované prostředky pro vytváření elektronických podpisů musí splňovat požadavky stanovené v příloze II.
2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů určit referenční čísla norem pro kvalifikované prostředky pro vytváření elektronických podpisů. Pokud kvalifikovaný prostředek pro vytváření elektronických podpisů vyhovuje těmto normám, předpokládá se shoda s požadavky stanovenými v příloze II. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 30

Certifikace kvalifikovaných prostředků pro vytváření elektronických podpisů

1. Shodu kvalifikovaných prostředků pro vytváření elektronických podpisů s požadavky stanovenými v příloze II certifikují příslušné veřejné nebo soukromé subjekty, které určily členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi názvy a adresy veřejných nebo soukromých subjektů uvedených v odstavci 1. Komise tyto informace zpřístupní členským státům.

3. Certifikace podle odstavce 1 je založena na jednom z těchto postupů:

- a) postupu posouzení bezpečnosti, který byl proveden v souladu s některou z norem pro posuzování bezpečnosti produktů informačních technologií uvedených na seznamu sestaveném v souladu s druhým pododstavcem tohoto odstavce; nebo
- b) jiném postupu, než je postup uvedený v písmenu a), za podmínky, že používá srovnatelné úrovně bezpečnosti a že veřejný nebo soukromý subjekt uvedený v odstavci 1 daný postup oznámí Komisi. Tento postup může být použit pouze v případě, že normy uvedené v písmenu a) neexistují nebo že postup posouzení bezpečnosti podle písmene a) dosud probíhá.

Komise prostřednictvím prováděcích aktů sestaví seznam norem pro posuzování bezpečnosti produktů informačních technologií uvedený v prvním pododstavci písm. a). Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

4. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 47, pokud jde o stanovení zvláštních kritérií, která mají splňovat určené subjekty uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 31

Zveřejnění seznamu certifikovaných kvalifikovaných prostředků pro vytváření elektronických podpisů

1. Členské státy bez zbytečného odkladu a nejpozději jeden měsíc po ukončení certifikace oznámí Komisi informace o kvalifikovaných prostředcích pro vytváření elektronických podpisů, které byly certifikovány subjekty uvedenými v čl. 30 odst. 1. Bez zbytečného odkladu a nejpozději jeden měsíc po zrušení certifikace Komisi rovněž oznámí informace o prostředcích pro vytváření elektronických podpisů, které již nebudou certifikovány.

2. Na základě obdržených informací Komise zřizuje, zveřejňuje a udržuje seznam certifikovaných kvalifikovaných prostředků pro vytváření elektronických podpisů.

3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů stanovit formáty a postupy použitelné pro účely odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 32

Požadavky na ověřování platnosti kvalifikovaných elektronických podpisů

1. Postup ověření platnosti kvalifikovaného elektronického podpisu potvrdí platnost kvalifikovaného elektronického podpisu, pokud:

- a) certifikát, na němž je podpis založen, byl v okamžiku podpisu kvalifikovaným certifikátem pro elektronický podpis, jenž je v souladu s přílohou I;
- b) kvalifikovaný certifikát byl vydán kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru a v okamžiku podpisu byl platný;
- c) data pro ověřování platnosti podpisu odpovídají datům poskytnutým spoléhající se straně;

- d) spoléhající se straně je řádně poskytnut jedinečný soubor dat identifikujících podepisující osobu v certifikátu;
- e) pokud byl v okamžiku podpisu použit pseudonym, je jeho použití jednoznačně sděleno spoléhající se straně;
- f) elektronický podpis byl vytvořen kvalifikovaným prostředkem pro vytváření elektronických podpisů;
- g) nebyla ohrožena integrita podepsaných dat;
- h) v okamžiku podpisu byly splněny požadavky stanovené v článku 26.

2. Systém použitý k ověření platnosti kvalifikovaného elektronického podpisu musí poskytovat spoléhající se straně řádný výsledek postupu ověření platnosti a umožňovat jí zjistit jakékoli problémy týkající se bezpečnosti.

3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů určit referenční čísla norem pro ověřování platnosti kvalifikovaných elektronických podpisů. Pokud ověřování platnosti kvalifikovaných elektronických podpisů vyhovuje těmto normám, předpokládá se shoda s požadavky stanovenými v odstavci 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 33

Kvalifikovaná služba ověřování platnosti kvalifikovaných elektronických podpisů

1. Kvalifikovanou službu ověřování platnosti kvalifikovaných elektronických podpisů může poskytovat pouze kvalifikovaný poskytovatel služeb vytvářejících důvěru, který:

- a) zajišťuje ověřování platnosti v souladu s čl. 32 odst. 1 a
- b) umožňuje, aby spoléhající se strany obdržely výsledek postupu ověření platnosti automatizovaným způsobem, který je spolehlivý, účinný a je opatřen zaručeným elektronickým podpisem nebo zaručenou elektronickou pečetí poskytovatele kvalifikované služby ověřování platnosti.

2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů určit referenční čísla norem pro kvalifikovanou službu ověřování platnosti uvedenou v odstavci 1. Pokud služba ověřování platnosti kvalifikovaných elektronických podpisů vyhovuje těmto normám, předpokládá se shoda s požadavky stanovenými v odstavci 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 34

Kvalifikovaná služba uchovávání kvalifikovaných elektronických podpisů

1. Kvalifikovanou službu uchovávání kvalifikovaných elektronických podpisů může poskytovat pouze kvalifikovaný poskytovatel služeb vytvářejících důvěru, který používá postupy a technologie, jež jsou s to zajistit důvěryhodnost kvalifikovaného elektronického podpisu i po uplynutí doby technické platnosti.

2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů určit referenční čísla norem pro kvalifikovanou službu uchovávání kvalifikovaných elektronických podpisů. Pokud postupy pro kvalifikovanou službu uchovávání kvalifikovaných elektronických podpisů vyhovují těmto normám, předpokládá se shoda s požadavky stanovenými v odstavci 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

ODDÍL 5

Elektronické pečeti

Článek 35

Právní účinky elektronických pečetí

1. Elektronické pečeti nesmějí být upírány právní účinky a nesmí být odmítána jako důkaz v soudním a správním řízení pouze z toho důvodu, že má elektronickou podobu nebo že nesplňuje požadavky na kvalifikované elektronické pečeti.
2. U kvalifikované elektronické pečeti platí domněnka integrity dat a správnosti původu těch dat, s nimiž je kvalifikovaná elektronická pečeť spojena.
3. Kvalifikovaná elektronická pečeť založená na kvalifikovaném certifikátu vydaném v jednom členském státě se uznává jako kvalifikovaná elektronická pečeť ve všech ostatních členských státech.

Článek 36

Požadavky na zaručené elektronické pečeti

Zaručená elektronická pečeť musí splňovat tyto požadavky:

- a) je jednoznačně spojena s pečetící osobou;
- b) umožňuje identifikaci pečetící osoby;
- c) je vytvořena pomocí dat pro vytváření elektronických pečetí, která může pečetící osoba s vysokou úrovní důvěry použít k vytváření elektronické pečeti pod svou kontrolou; a
- d) je k datům, ke kterým se vztahuje, připojena takovým způsobem, že je možné zjistit jakoukoliv následnou změnu dat.

Článek 37

Elektronické pečeti ve veřejných službách

1. Pokud členský stát pro využití určité on-line služby, která je poskytována subjektem veřejného sektoru nebo jeho jménem, požaduje zaručenou elektronickou pečeť, uznává zaručené elektronické pečeti, zaručené elektronické pečeti založené na kvalifikovaném certifikátu pro elektronické pečeti a kvalifikované elektronické pečeti alespoň ve formátech nebo s použitím metod stanovených v prováděcích aktech uvedených v odstavci 5.
2. Pokud členský stát pro využití určité on-line služby, která je poskytována subjektem veřejného sektoru nebo jeho jménem, požaduje zaručenou elektronickou pečeť založenou na kvalifikovaném certifikátu, uznává zaručené elektronické pečeti založené na kvalifikovaném certifikátu a kvalifikované elektronické pečeti alespoň ve formátech nebo s použitím metod stanovených v prováděcích aktech uvedených v odstavci 5.
3. Členské státy nesmějí v případě přeshraničního využívání on-line služby poskytované subjektem veřejného sektoru vyžadovat elektronickou pečeť s vyšší zárukou bezpečnosti než kvalifikovanou elektronickou pečeť.
4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů určit referenční čísla norem pro zaručené elektronické pečeti. Pokud zaručená elektronická pečeť vyhovuje těmto normám, předpokládá se shoda s požadavky na zaručené elektronické pečeti uvedenými v odstavcích 1 a 2 tohoto článku a v článku 36. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

5. Do 18. září 2015 Komise s přihlédnutím ke stávajícím postupům, normám a právním aktům Unie stanoví prostřednictvím prováděcích aktů referenční formáty zaručených elektronických pečetí nebo referenční metody, jsou-li používány alternativní formáty. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 38

Kvalifikované certifikáty pro elektronické pečete

1. Kvalifikované certifikáty pro elektronické pečete musí splňovat požadavky stanovené v příloze III.
2. Kvalifikované certifikáty pro elektronické pečete nepodléhají žádným závazným požadavkům, které přesahují požadavky stanovené v příloze III.
3. Kvalifikované certifikáty pro elektronické pečete mohou obsahovat další zvláštní atributy, které nejsou povinné. Těmito atributy nesmějí být dotčeny interoperabilita a uznávání kvalifikovaných elektronických pečetí.
4. Pokud byl kvalifikovaný certifikát pro elektronickou pečeť po počáteční aktivaci zneplatněn, ztrácí okamžikem zneplatnění platnost a jeho status se nemůže v žádném případě změnit zpět.
5. Členské státy mohou stanovit vnitrostátní pravidla dočasného pozastavení platnosti kvalifikovaných certifikátů pro elektronické pečete s výhradou těchto podmínek:
  - a) je-li platnost kvalifikovaného certifikátu pro elektronickou pečeť dočasně pozastavena, pozbývá tento certifikát na dobu pozastavení platnosti;
  - b) doba pozastavení platnosti je jasně vyznačena v databázi certifikátů a pozastavení platnosti je po svou dobu viditelné ve službě poskytující informace o statusu certifikátu.
6. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů určit referenční čísla norem pro kvalifikované certifikáty pro elektronické pečete. Pokud kvalifikovaný certifikát pro elektronickou pečeť vyhovuje těmto normám, předpokládá se shoda s požadavky stanovenými v příloze III. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 39

Kvalifikované prostředky pro vytváření elektronických pečetí

1. Na kvalifikované prostředky pro vytváření elektronických pečetí se použije přiměřeně článek 29.
2. Na certifikaci kvalifikovaných prostředků pro vytváření elektronických pečetí se použije přiměřeně článek 30.
3. Na zveřejnění seznamu certifikovaných kvalifikovaných prostředků pro vytváření elektronických pečetí se použije přiměřeně článek 31.

Článek 40

Ověřování platnosti a uchovávání kvalifikovaných elektronických pečetí

Na ověřování platnosti a uchovávání kvalifikovaných elektronických pečetí se použijí přiměřeně články 32, 33 a 34.

ODDÍL 6

Elektronická časová razítka

Článek 41

Právní účinek elektronických časových razítek

1. Elektronickému časovému razítku nesmějí být upírány právní účinky a nesmí být odmítáno jako důkaz v soudním a správním řízení pouze z toho důvodu, že má elektronickou podobu nebo že nesplňuje požadavky na kvalifikované elektronické časové razítko.
2. U kvalifikovaného elektronického časového razítka platí domněnka správnosti data a času, které udává, a integrity dat, s nimiž jsou toto datum a tento čas spojeny.
3. Kvalifikované elektronické časové razítko vydané v jednom členském státě se uznává jako kvalifikované elektronické časové razítko ve všech členských státech.

Článek 42

Požadavky na kvalifikovaná elektronická časová razítka

1. Kvalifikované elektronické časové razítko musí splňovat tyto požadavky:
  - a) spojuje datum a čas s daty takovým způsobem, aby byla přiměřeně zamezena možnost nezjistitelné změny dat;
  - b) je založeno na zdroji přesného času, který je spojen s koordinovaným světovým časem; a
  - c) je podepsáno s použitím zaručeného elektronického podpisu, opatřeno zaručenou elektronickou pečetí kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru nebo označeno jinou rovnocennou metodou.
2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů určit referenční čísla norem pro spojování data a času s daty a pro zdroje přesného času. Pokud spojení data a času s daty a zdroj přesného času vyhovují těmto normám, předpokládá se shoda s požadavky stanovenými v odstavci 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

ODDÍL 7

Služba elektronického doporučeného doručování

Článek 43

Právní účinek služby elektronického doporučeného doručování

1. Datům odeslaným a přijatým prostřednictvím služby elektronického doporučeného doručování nesmějí být upírány právní účinky a nesmějí být odmítána jako důkaz v soudním a správním řízení pouze z toho důvodu, že mají elektronickou podobu nebo že nesplňují požadavky na kvalifikovanou službu elektronického doporučeného doručování.
2. U dat odeslaných a přijatých prostřednictvím kvalifikované služby elektronického doporučeného doručování platí domněnka integrity dat, odeslání těchto dat identifikovaným odesílatelem, jejich přijetí identifikovaným příjemcem a správnosti data a času odeslání a přijetí, jež jsou u kvalifikované služby elektronického doporučeného doručování uvedeny.

Článek 44

Požadavky na kvalifikované služby elektronického doporučeného doručování

1. Kvalifikované služby elektronického doporučeného doručování musí splňovat tyto požadavky:
  - a) jsou poskytovány jedním či více kvalifikovanými poskytovateli služeb vytvářejících důvěru;
  - b) s vysokou úrovní spolehlivosti zajišťují identifikaci odesílatele;
  - c) zajišťují identifikaci příjemce před doručením dat;
  - d) odesílání a přijímání dat je zabezpečeno prostřednictvím zaručeného elektronického podpisu nebo zaručené elektronické pečeti kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru tak, aby byla vyloučena možnost nezjistitelné změny dat;
  - e) odesílatel a příjemce dat jsou jednoznačně vyrozuměni o případných změnách dat potřebných za účelem odeslání nebo přijetí dat;
  - f) datum a čas odeslání, přijetí a případná změna dat jsou označeny prostřednictvím kvalifikovaného elektronického časového razítka.

V případě přenosu dat mezi dvěma či více kvalifikovanými poskytovateli služeb vytvářejících důvěru se požadavky uvedené v písm. a) až f) vztahují na všechny tyto kvalifikované poskytovatele služeb vytvářejících důvěru.

2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů určit referenční čísla norem pro postupy odesílání a přijímání dat. Pokud postup odesílání a přijímání dat vyhovuje těmto normám, předpokládá se shoda s požadavky stanovenými v odstavci 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

ODDÍL 8

Autentizace internetových stránek

Článek 45

Požadavky na kvalifikované certifikáty pro autentizaci internetových stránek

1. Kvalifikované certifikáty pro autentizaci internetových stránek musí splňovat požadavky stanovené v příloze IV.
2. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů určit referenční čísla norem pro kvalifikované certifikáty pro autentizaci internetových stránek. Pokud kvalifikovaný certifikát pro autentizaci internetových stránek vyhovuje těmto normám, předpokládá se shoda s požadavky stanovenými v příloze IV. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 48 odst. 2.

KAPITOLA IV

ELEKTRONICKÉ DOKUMENTY

Článek 46

Právní účinky elektronických dokumentů

Elektronickému dokumentu nesmí být upírány právní účinky a nesmí být odmítán jako důkaz v soudním a správním řízení pouze z toho důvodu, že má elektronickou podobu.

KAPITOLA V

PŘENESENÍ PRÁVOMOCI A PROVÁDĚCÍ USTANOVENÍ

Článek 47

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 30 odst. 4 je svěřena Komisi na dobu neurčitou ode dne 17. září 2014.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 30 odst. 4 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku dnem následujícím po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 30 odst. 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 48

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 49

Přezkum

Do 1. července 2020 přezkoumá Komise uplatňování tohoto nařízení a podá zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Komise zejména vyhodnotí, zda je s přihlédnutím ke zkušenostem s uplatňováním tohoto nařízení a k technologickému, tržnímu a právnímu vývoji vhodné upravit oblast působnosti tohoto nařízení nebo jeho konkrétní ustanovení, včetně článku 6, čl. 7 písm. f) a článků 34, 43, 44 a 45.

Ke zprávě uvedené v prvním pododstavci se případně připojí legislativní návrhy.

Vedle toho Komise každé čtyři roky od předložení zprávy uvedené v prvním pododstavci předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o pokroku v dosahování cílů tohoto nařízení.

Článek 50

Zrušení

1. Směrnice 1999/93/ES se zrušuje s účinkem ode dne 1. července 2016.
2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 51

Přechodná opatření

1. Prostředky pro bezpečné vytváření podpisu, jejichž shoda byla stanovena podle čl. 3 odst. 4 směrnice 1999/93/ES, se považují za kvalifikované prostředky pro vytváření elektronických podpisů podle tohoto nařízení.
2. Kvalifikovaná osvědčení vydaná fyzickým osobám podle směrnice 1999/93/ES se považují za kvalifikované certifikáty pro elektronické podpisy podle tohoto nařízení až do doby skončení jejich platnosti.
3. Ověřovatel vydávající kvalifikovaná osvědčení podle směrnice 1999/93/ES předloží orgánu dohledu co nejdříve, nejpozději však 1. července 2017, zprávu o posouzení shody. Do předložení této zprávy o posouzení shody a dokončení jejího hodnocení orgánem dohledu se ověřovatel považuje za kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru podle tohoto nařízení.
4. Nepředloží-li ověřovatel vydávající kvalifikovaná osvědčení podle směrnice 1999/93/ES orgánu dohledu zprávu o posouzení shody ve lhůtě uvedené v odstavci 3, nepovažuje se tento ověřovatel od 2. července 2017 za kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru podle tohoto nařízení.

Článek 52

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Toto nařízení se použije ode dne 1. července 2016, s těmito výjimkami:
  - a) čl. 8 odst. 3, čl. 9 odst. 5, čl. 12 odst. 2 až 9, čl. 17 odst. 8, čl. 19 odst. 4, čl. 20 odst. 4, čl. 21 odst. 4, čl. 22 odst. 5, čl. 23 odst. 3, čl. 24 odst. 5, čl. 27 odst. 4 a 5, čl. 28 odst. 6, čl. 29 odst. 2, čl. 30 odst. 3 a 4, čl. 31 odst. 3, čl. 32 odst. 3, čl. 33 odst. 2, čl. 34 odst. 2, čl. 37 odst. 4 a 5, čl. 38 odst. 6, čl. 42 odst. 2, čl. 44 odst. 2, čl. 45 odst. 2 a články 47 a 48 se použijí ode dne 17. září 2014;
  - b) článek 7, čl. 8 odst. 1 a 2, články 9, 10 a 11 a čl. 12 odst. 1 se použijí ode dne použitelnosti prováděcích aktů uvedených v čl. 8 odst. 3 a čl. 12 odst. 8;
  - c) článek 6 se použije od uplynutí tří let ode dne použitelnosti prováděcích aktů uvedených v čl. 8 odst. 3 a čl. 12 odst. 8.
3. Pokud je oznámený systém elektronické identifikace na seznamu, který Komise zveřejní podle článku 9, uveden přede dnem uvedeným v odst. 2 písm. c) tohoto článku, dojde k uznání prostředků pro elektronickou identifikaci v rámci tohoto systému podle článku 6 nejpozději dvanáct měsíců po zveřejnění tohoto systému, avšak nejdříve ke dni uvedenému v odst. 2 písm. c) tohoto článku.

4. Bez ohledu na odst. 2 písm. c) tohoto článku může členský stát rozhodnout, že prostředky pro elektronickou identifikaci v rámci systému elektronické identifikace, který jiný členský stát oznámil podle čl. 9 odst. 1, se v prvním členském státě uznávají ode dne použitelnosti prováděcích aktů uvedených v čl. 8 odst. 3 a čl. 12 odst. 8. Dotyčné členské státy informují Komisi. Komise tyto informace zveřejní.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. července 2014.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

S. GOZI

PŘÍLOHA I

POŽADAVKY NA KVALIFIKOVANÉ CERTIFIKÁTY PRO ELEKTRONICKÉ PODPISY

Kvalifikované certifikáty pro elektronické podpisy obsahují:

- a) označení, alespoň ve formě vhodné pro automatické zpracování, že se certifikát vydává jako kvalifikovaný certifikát pro elektronický podpis;
- b) soubor dat jednoznačně identifikujících kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru, který vydává kvalifikované certifikáty, včetně alespoň členského státu, v němž je poskytovatel usazen, a
  - v případě právnické osoby: název a případné registrační číslo uvedené v úředních záznamech,
  - v případě fyzické osoby: jméno osoby;
- c) alespoň jméno podepisující osoby nebo pseudonym. Je-li použit pseudonym, musí být tato skutečnost jasně vyznačena;
- d) data pro ověřování platnosti elektronických podpisů, která odpovídají datům pro vytváření elektronických podpisů;
- e) označení začátku a konce doby platnosti certifikátu;
- f) identifikační číslo certifikátu, které musí být jedinečné pro daného kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru;
- g) zaručený elektronický podpis nebo zaručenou elektronickou pečeť kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru, který certifikát vydává;
- h) údaj o místě, kde je bezplatně k dispozici certifikát, na němž je založen zaručený elektronický podpis nebo zaručená elektronická pečeť podle písmene g);
- i) údaj o umístění služeb, které lze využít k zjištění platnosti kvalifikovaného certifikátu;
- j) pokud jsou data pro vytváření elektronických podpisů spojená s daty pro ověřování platnosti elektronických podpisů obsažena v kvalifikovaném prostředí pro vytváření elektronických podpisů, příslušnou poznámku, alespoň ve formě vhodné pro automatické zpracování.

PŘÍLOHA II

POŽADAVKY NA KVALIFIKOVANÉ PROSTŘEDKY PRO VYTVÁŘENÍ ELEKTRONICKÝCH PODPISŮ

1. Kvalifikované prostředky pro vytváření elektronických podpisů vhodnými technickými prostředky a postupy přinejmenším zajistí, aby:
    - a) byla přiměřeně zajištěna důvěrnost dat pro vytváření elektronických podpisů, která byla použita při vytváření elektronického podpisu;
    - b) data pro vytváření elektronických podpisů použítá při vytváření elektronického podpisu se mohla prakticky vyskytnout pouze jednou;
    - c) bylo přiměřeně zajištěno, že data pro vytváření elektronických podpisů použítá při vytváření elektronického podpisu nelze odvodit a že elektronický podpis je v současnosti dostupnými technickými prostředky spolehlivě chráněn proti padělání;
    - d) oprávněná podepisující osoba měla možnost data pro vytváření elektronických podpisů použítá při vytváření elektronického podpisu spolehlivě chránit před jejich zneužitím třetí osobou.
  2. Kvalifikované prostředky pro vytváření elektronických podpisů nesmějí měnit podepisovaná data ani bránit tomu, aby byla tato data předložena podepisující osobě před vlastním podepsáním.
  3. Data pro vytváření elektronických podpisů může jménem podepisující osoby vytvářet nebo spravovat pouze kvalifikovaný poskytovatel služeb vytvářejících důvěru.
  4. Aniž je dotčen bod 1 písm. d), smějí kvalifikovaní poskytovatelé služeb vytvářejících důvěru, kteří spravují data pro vytváření elektronických podpisů jménem podepisující osoby, kopírovat data pro vytváření elektronických podpisů pouze pro účely zálohování a jsou-li splněny tyto požadavky:
    - a) bezpečnost zkopírovaných souborů dat je na stejné úrovni jako u původních souborů dat;
    - b) počet zkopírovaných souborů dat nepřesáhne minimum potřebné pro zajištění kontinuity služby.
-

PŘÍLOHA III

POŽADAVKY NA KVALIFIKOVANÉ CERTIFIKÁTY PRO ELEKTRONICKÉ PEČETĚ

Kvalifikované certifikáty pro elektronické pečeti obsahují:

- a) označení, alespoň ve formě vhodné pro automatické zpracování, že se certifikát vydává jako kvalifikovaný certifikát pro elektronickou pečeť;
  - b) soubor dat jednoznačně identifikujících kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru, který vydává kvalifikované certifikáty, včetně alespoň členského státu, v němž je poskytovatel usazen, a
    - v případě právnické osoby: název a případné registrační číslo uvedené v úředních záznamech,
    - v případě fyzické osoby: jméno osoby;
  - c) alespoň jméno pečetící osoby a případné registrační číslo uvedené v úředních záznamech;
  - d) data pro ověřování platnosti elektronických pečetí, která odpovídají datům pro vytváření elektronických pečetí;
  - e) označení začátku a konce doby platnosti certifikátu;
  - f) identifikační číslo certifikátu, které musí být jedinečné pro daného kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru;
  - g) zaručený elektronický podpis nebo zaručenou elektronickou pečeť kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru, který certifikát vydává;
  - h) údaj o místě, kde je bezplatně k dispozici certifikát, na němž je založen zaručený elektronický podpis nebo zaručená elektronická pečeť podle písmene g);
  - i) údaj o umístění služeb, které lze využít k zjištění platnosti kvalifikovaného certifikátu;
  - j) pokud jsou data pro vytváření elektronických pečetí spojená s daty pro ověřování platnosti elektronických pečetí obsažena v kvalifikovaném prostředku pro vytváření elektronických pečetí, příslušnou poznámku, alespoň ve formě vhodné pro automatické zpracování.
-

PŘÍLOHA IV

POŽADAVKY NA KVALIFIKOVANÉ CERTIFIKÁTY PRO AUTENTIZACI INTERNETOVÝCH STRÁNEK

Kvalifikované certifikáty pro autentizaci internetových stránek obsahují:

- a) označení, alespoň ve formě vhodné pro automatické zpracování, že se certifikát vydává jako kvalifikovaný certifikát pro autentizaci internetových stránek;
  - b) soubor dat jednoznačně identifikujících kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru, který vydává kvalifikované certifikáty, včetně alespoň členského státu, v němž je poskytovatel usazen, a
    - v případě právnické osoby: název a případné registrační číslo uvedené v úředních záznamech,
    - v případě fyzické osoby: jméno osoby;
  - c) v případě fyzických osob: alespoň jméno osoby, jíž byl certifikát vydán, nebo pseudonym. Je-li použit pseudonym, musí být tato skutečnost jasně vyznačena;
    - v případě právnických osob: alespoň název právnické osoby, jíž byl certifikát vydán, a případné registrační číslo uvedené v úředních záznamech;
  - d) údaje z adresy (včetně alespoň města a státu) fyzické nebo právnické osoby, jíž je certifikát vydán, jak je uvedena v případných úředních záznamech;
  - e) název domény nebo domén, které provozuje fyzická nebo právnická osoba, jíž je certifikát vydán;
  - f) označení začátku a konce doby platnosti certifikátu;
  - g) identifikační číslo certifikátu, které musí být jedinečné u daného kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru;
  - h) zaručený elektronický podpis nebo zaručenou elektronickou pečeť kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru, který certifikát vydává;
  - i) údaj o místě, kde je bezplatně k dispozici certifikát, na němž je založen zaručený elektronický podpis nebo zaručená elektronická pečeť podle písmene h);
  - j) údaj o umístění služeb pro ověření platnosti certifikátu, které lze využít k zjištění platnosti kvalifikovaného certifikátu.
-

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 911/2014**ze dne 23. července 2014****o víceletém financování činnosti Evropské agentury pro námořní bezpečnost v oblasti zasahování při znečištění moře z lodí a ze zařízení pro těžbu ropy nebo plynu****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ⁽³⁾ byla zřízena Evropská agentura pro námořní bezpečnost (dále jen „agentura“) za účelem zajištění vysoké, jednotné a účinné úrovně námořní bezpečnosti a prevence znečištění z lodí.
- (2) Po haváriích v unijních vodách, zejména haváriích ropných tankerů „Erika“ a „Prestige“, pověřilo nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 724/2004 ⁽⁴⁾, které změnilo nařízení (ES) č. 1406/2002, agenturu úkoly v oblasti prevence znečištění z lodí a zasahování při něm.
- (3) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 100/2013 ⁽⁵⁾, kterým se mění nařízení (ES) č. 1406/2002, pověřilo agenturu úkoly týkajícími se zasahování při znečištění moří způsobeném zařízeními pro těžbu ropy nebo plynu a rozšířilo služby poskytované agenturou i na státy, které žádají o členství v Unii, a na partnerské země evropského sousedství.
- (4) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2038/2006 ⁽⁶⁾ zavedlo víceleté financování činností agentury v oblasti zasahování při znečištění z lodí, jehož platnost skončila dnem 31. prosince 2013.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 327, 12.11.2013, s. 108.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 23. července 2014.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ze dne 27. června 2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost (Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 724/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 1406/2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost (Úř. věst. L 129, 29.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 100/2013 ze dne 15. ledna 2013, kterým se mění nařízení (ES) č. 1406/2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost (Úř. věst. L 39, 9.2.2013, s. 30).

⁽⁶⁾ Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2038/2006 ze dne 18. prosince 2006 o víceletém financování činností Evropské agentury pro námořní bezpečnost v oblasti zasahování při znečištění z lodí (Úř. věst. L 394, 30.12.2006, s. 1).

- (5) Vzhledem k potenciálně zničujícímu ekologickému dopadu a rozsáhlým ekonomickým nákladům v případě událostí, jež mají za následek znečištění, jakož i k možnému sociálně ekonomickému dopadu těchto událostí na jiná odvětví, jako je cestovní ruch a rybolov, je třeba, aby měla agentura dostatečné prostředky pro plnění svěřených úkolů v souvislosti se zasahováním při znečištění moře z lodí a ze zařízení pro těžbu ropy nebo plynu. Tyto úkoly jsou důležité při předcházení dalším škodám peněžní i nepeněžní povahy.
- (6) Za účelem provádění úkolů týkajících se prevence znečištění z lodí a zasahování při něm přijala správní rada agentury dne 22. října 2004 akční plán připravenosti na znečištění ropou a zasahování při něm, jež stanoví činnosti agentury v oblasti zasahování při znečištění ropou a jehož cílem je optimální využití finančních zdrojů, které má agentura k dispozici. Dne 12. června 2007 přijala správní rada akční plán připravenosti na znečištění nebezpečnými a škodlivými látkami a odstraňování jeho následků. V souladu s článkem 15 nařízení (ES) č. 1406/2002 jsou oba akční plány každoročně aktualizovány prostřednictvím ročního pracovního programu agentury.
- (7) Měly by se zohlednit stávající dohody o náhodném znečištění, které usnadňují vzájemnou pomoc a spolupráci mezi členskými státy v této oblasti, jakož i příslušné mezinárodní úmluvy a dohody o ochraně evropských námořních oblastí před událostmi, jež mají za následek znečištění moře, jež stranám ukládají, aby přijaly veškerá vhodná opatření umožňující připravit se na znečištění ropou a zasáhnout při něm.
- (8) Činnost agentury v oblasti zasahování při znečištění, jak ji vymezují akční plány, zahrnuje činnosti související s informacemi, spoluprací a koordinací, a to i pokud jde o znečištění moře nebezpečnými a škodlivými látkami. Tato činnost souvisí především s operační pomocí postiženým členským státům nebo třetím zemím majícím společné regionální moře s Uníí (dále jen „postižené státy“), a to poskytováním – na požádání – dalších zásahových plavidel pro boj se znečištěním ropou z lodí a znečištěním moře ze zařízení pro těžbu ropy nebo plynu. Agentura by měla věnovat zvláštní pozornost těm oblastem, které byly označeny za nejzranitelnější, aniž by přitom odepírala pomoc jakékoli jiné oblasti, která ji bude potřebovat.
- (9) Činnosti agentury v oblasti zasahování při znečištění by měly být v souladu se stávajícími ujednáními o spolupráci, která stanoví vzájemnou pomoc v případě události, jež má za následek znečištění moře. Unie přistoupila k různým regionálním organizacím a chystá se přistoupit k dalším regionálním organizacím.
- (10) Činnost agentury by měla být koordinována s činnostmi podle dvoustranných a regionálních dohod, jichž je Unie stranou. V případě události, jež má za následek znečištění moře, by agentura měla pomoci postiženým státům, do jejichž pravomoci spadá provádění čistících prací.
- (11) Agentura by měla hrát aktivní úlohu v udržování a dalším rozvíjení evropského satelitního dohledu pro odhalování ropného znečištění (CleanSeaNet) za účelem dohledu, včasného odhalení znečištění a identifikace lodí nebo zařízení pro těžbu ropy nebo plynu, které jsou za něj odpovědné, například v případě vypouštění ropy z lodí a provozních úniků a náhodných úniků z plošin pro těžbu ropy nebo plynu. Tyto služby by měly zlepšit dostupnost údajů a účinnost a včasnost zásahů při znečištění.
- (12) Dodatečné prostředky, které má agentura postiženým státům poskytnout, by měly být dány k dispozici prostřednictvím mechanismu civilní ochrany Unie, zřízeného rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1313/2013/EU ze dne 17. prosince 2013 o mechanismu civilní ochrany Unie (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 924).

- (13) Informace o veřejných a soukromých mechanismech pro zásahy při znečištění a souvisejících kapacitách pro zásahy v jednotlivých regionech Unie by členské státy měly poskytovat prostřednictvím společného komunikačního a informačního systému pro mimořádné události (CECIS), zřízeného rozhodnutím Rady 2007/779/ES, Euratom ⁽¹⁾, je-li pro tento účel k dispozici.
- (14) S cílem zvýšit účinnost operační pomoci agentury, aby se mandát agentury pro zásahy v případě znečištění rozšířil na třetí země mající společné regionální moře s Uní, by měla agentura vyvinout veškeré úsilí, aby povzbudila tyto třetí země ke sdílení informací a spolupráci na udržování seznamu mechanismů pro zásahy a souvisejících kapacit pro zásahy agenturou.
- (15) Za účelem zlepšení účinnosti činností, jimiž agentura reaguje na znečištění, by měly členské státy s agenturou sdílet vědecké studie, které případně provedly, o účincích chemických látek používaných jako dispergační činidla, jež mohou mít pro tyto činnosti význam.
- (16) Aby bylo zajištěno důkladné provádění akčních plánů agentury, měla by agentura mít k dispozici funkční a nákladově efektivní systém pro financování zejména své operační pomoci poskytované postiženým státům.
- (17) Je proto třeba poskytnout finanční záruky pro financování úkolů svěřených agentuře v oblasti zasahování při znečištění a souvisejících akcí, které by vycházely z víceletého závazku. Výše víceletého závazku by měla zohledňovat rozšíření působnosti agentury s ohledem na zásahy v případě znečištění, ale rovněž to, že je třeba, aby agentura zvýšila účinnost využívání přidělených prostředků v souvislosti s rozpočtovými omezeními. Výši ročních příspěvků Unie by měly stanovit Evropský parlament a Rada v rámci ročního rozpočtového procesu. Je obzvláště důležité, aby Komise v polovině období zhodnotila schopnosti agentury plnit své povinnosti v oblasti zásahů při znečištění moří z plavidel a ze zařízení pro těžbu ropy nebo plynu účelně a nákladově efektivně.
- (18) Částky, které je třeba vyčlenit na financování zásahů při znečištění, by se v souladu s víceletým finančním rámcem stanoveným v nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 (dále jen „víceletý finanční rámec“) ⁽²⁾ měly vztahovat na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020. Je tedy třeba poskytnout finanční prostředky na stejné období.
- (19) Podpora, kterou agentura poskytuje státům, které žádají o členství v Unii, a partnerským zemím evropského sousedství, by měla být financována ze stávajících programů Unie pro tyto státy a země, a neměla by tedy být součástí víceletého financování agentury.
- (20) K zajištění optimálního rozdělení finančních závazků a ke zohlednění veškerých změn týkajících se zasahování při znečištění z lodí je nezbytné zajistit trvalé sledování konkrétních potřeb zásahů tak, aby bylo možné roční finanční závazky těmto potřebám přizpůsobit.
- (21) V souladu s nařízením (ES) č. 1406/2002 by agentura měla ve své výroční zprávě podat zprávu o plnění víceletého financování agentury,
- (22) Je vhodné zajistit kontinuitu podpory financování činnosti agentury v oblasti zasahování při znečištění moře z lodí a ze zařízení pro těžbu ropy nebo plynu a uvést do souladu dobu použitelnosti tohoto nařízení s nařízením (EU, Euratom) č. 1311/2013. Proto by toto nařízení mělo být použitelné od 1. ledna 2014,

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2007/779/ES, Euratom ze dne 8. listopadu 2007 o vytvoření mechanismu civilní ochrany Společenství (Úř. věst. L 314, 1.12.2007, s. 9).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

1. Tímto nařízením se stanoví podrobná pravidla pro finanční příspěvek Unie do rozpočtu Evropské agentury pro námořní bezpečnost (dále jen „agentura“) za účelem provádění úkolů, které jí byly svěřeny v oblasti zasahování při znečištění moře z lodí a ze zařízení pro těžbu ropy nebo plynu, podle článků 1 a 2 nařízení (ES) č. 1406/2002.
2. Činnostmi agentury v oblasti zasahování při znečištění není dotčena odpovědnost pobřežních států za zavedení vhodných mechanismů zásahu proti znečištění.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „ropou“ ropné látky v jakékoli podobě, včetně surové ropy, topného oleje, kalu, ropného odpadu a rafinovaných produktů, jak stanoví Mezinárodní úmluva o pohotovosti a spolupráci při ropném znečištění a boji proti němu z roku 1990, kterou přijala Mezinárodní námořní organizace (IMO);
- b) „nebezpečnými a škodlivými látkami“ všechny látky s výjimkou ropy, u kterých je, pokud se vyskytnou v mořském prostředí, pravděpodobné, že budou představovat nebezpečí pro lidské zdraví, ublíží živým zdrojům a mořskému životu, poškodí rekreační využití nebo naruší další legitimní využití moře, jak stanoví Protokol o připravenosti, reakci a spolupráci při znečištění nebezpečnými a škodlivými látkami z roku 2000, který přijala IMO;
- c) „zařízením pro těžbu ropy nebo plynu“ stacionární, pevně ukotvené nebo pohyblivé zařízení nebo soubor zařízení, která jsou vzájemně trvale propojena mosty nebo jinými konstrukcemi, jež jsou používány k činnostem v oblasti těžby ropy nebo plynu na moři nebo v souvislosti s těmito činnostmi; mezi zařízení pro těžbu ropy nebo plynu patří mobilní vrtné jednotky na moři pouze v případě, že jsou v mořských vodách ukotveny za účelem provádění vrtu, těžby nebo jiných činností souvisejících s činnostmi v oblasti těžby ropy nebo plynu na moři, a rovněž infrastruktura a zařízení používané pro přepravu ropy a plynu na pobřeží a do pobřežních terminálů.

Článek 3

Oblast působnosti

Agentuře se poskytne finanční příspěvek Unie podle článku 1 na financování činností v oblasti zasahování při znečištění moře z lodí a ze zařízení pro těžbu ropy nebo plynu, uvedených v podrobném plánu činnosti vytvořeném v souladu s čl. 10 odst. 2 písm. k) nařízení (ES) č. 1406/2002, a zejména činností týkajících se:

- a) operační pomoci a podpory s dodatečnými prostředky, jako jsou například pohotovostní plavidla na odstraňování znečištění, družicové snímkování a zařízení, zásahů při znečištění prováděných na žádost postižených států v souladu s čl. 2 odst. 3 písm. d) a čl. 2 odst. 5 nařízení (ES) č. 1406/2002 v případě havarijního nebo záměrného znečištění moře z lodí nebo ze zařízení pro těžbu ropy nebo plynu;
- b) spolupráce a koordinace a poskytování technické a vědecké pomoci členským státům a Komisi v rámci příslušných činností mechanismu civilní ochrany Unie, IMO a příslušných regionálních organizací;

- c) informací, zejména shromažďování, analýzy a šíření osvědčených postupů, odborných znalostí, technik a inovací v oblasti zasahování při znečištění moře z lodí a ze zařízení pro těžbu ropy nebo plynu.

Článek 4

Financování z prostředků Unie

1. V mezích víceletého finančního rámce obdrží agentura nezbytné prostředky, aby mohla účelně a nákladově efektivně plnit své povinnosti v oblasti zasahování při znečištění moře z lodí a ze zařízení pro těžbu ropy nebo plynu.
2. Finanční krytí na provádění úkolů uvedených v článku 3 v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 činí 160 500 000 EUR vyjádřeno v běžných cenách.
3. Roční položky určí Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce. V této souvislosti musí být zaručeno nezbytné financování operační pomoci členskými státy podle čl. 3 písm. a).

Článek 5

Sledování stávajících kapacit

1. Pro účely stanovení požadavků na poskytování operační pomoci agenturou a zvýšení účinnosti této pomoci, například v podobě plavidel na odstraňování znečištění doplňujících kapacity členských států, udržuje agentura seznam veřejných a případně soukromých mechanismů pro zásahy při znečištění a souvisejících kapacit pro zásahy v jednotlivých regionech Unie.
2. Agentura udržuje tento seznam na základě informací poskytovaných členskými státy. Při udržování tohoto seznamu se agentura zaměřuje na získávání informací o mechanismech pro zásahy při znečištění a s nimi souvisejících kapacitách pro zásahy od třetích zemí majících společné regionální moře s Uní.
3. Správní rada agentury tento seznam a další příslušné informace mající význam pro cíle v oblasti zasahování při znečištění stanovené v článku 1 nařízení (ES) č. 1406/2002, jako jsou informace obsažené v posouzeních rizik a vědeckých studiích o účinku chemických látek používaných jako dispergační činidla, zohlední předtím, než v rámci ročních pracovních programů agentury rozhodne o činnostech agentury v oblasti zásahů při znečištění. Agentura věnuje v této souvislosti zvláštní pozornost těm oblastem, které byly označeny za nejzranitelnější, aniž by přitom odepírala pomoc jakékoli jiné oblasti, která ji bude potřebovat.

Článek 6

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise i agentura zajistí, aby při provádění činností financovaných podle tohoto nařízení byly finanční zájmy Unie chráněny prostřednictvím opatření zabráňujících podvodům, korupci a jakémukoli jinému protiprávnímu jednání, a to účinnými kontrolami a inspekcemi, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáváním neoprávněně vyplacených částek a uložení účinných, přiměřených a odrazujících sankcí v souladu s nařízeními Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ⁽¹⁾ a (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (OLAF) (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

2. U činností Unie financovaných podle tohoto nařízení se nesrovnalostí uvedenou v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 rozumí jakékoli porušení právního předpisu Unie nebo jakékoli nesplnění smluvní povinnosti vyplývající z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu, v důsledku kterého je nebo by mohl být z důvodu neoprávněného výdaje poškozen souhrnný rozpočet Unie nebo rozpočty jí spravované.

3. Komise a agentura v rámci svých oblastí působnosti zajistí, aby při financování činností Unie v rámci tohoto nařízení bylo v poměru k nákladům dosaženo nejlepší hodnoty.

Článek 7

Hodnocení v polovině období

1. Do 31. prosince 2017 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto nařízení, vypracovanou na základě údajů poskytnutých agenturou. Tato zpráva, jejímž vypracováním není dotčena úloha správní rady agentury, uvede výsledky použití příspěvku Unie uvedeného v článku 4, pokud jde o finanční závazky a výdaje v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2016.

2. Komise v této zprávě předloží hodnocení schopnosti agentury plnit své povinnosti účelně a nákladově efektivně. Na období 2018–2020 a na základě posouzení a zohlednění potřeb agentury pro plnění jejích úkolů Komise případně navrhne vhodnou úpravu, a to nejvýše o 8 % finančních prostředků přidělených agentuře na víceleté období na plnění úkolů uvedených v článku 3. Možná úprava musí zůstat v mezích víceletého finančního rámce a nesmějí jí být dotčeny roční rozpočtové procesy ani nadcházející přezkum víceletého finančního rámce.

3. Tato zpráva obsahuje informace o tom, jaké případné sociálně ekonomické, ekologické a finanční přínosy skýtá připravenost agentury zasahovat při znečištění moře z lodí a ze zařízení pro těžbu ropy nebo plynu.

4. Na základě této zprávy může dále Komise případně navrhnout změny tohoto nařízení, zejména s cílem zohlednit vědecký pokrok v oblasti boje proti znečištění moře z lodí a ze zařízení pro těžbu ropy nebo plynu, včetně znečištění ropou nebo nebezpečnými a škodlivými látkami, a rovněž případné změny nástrojů, jimiž se zřizují regionální organizace, jejichž činnosti jsou pokryty činnostmi agentury s ohledem na zasahování při znečištění a k nimž Unie přistoupila.

Článek 8

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2014 do dne 31. prosince 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. července 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
S. GOZI

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 912/2014**ze dne 23. července 2014,****kterým se stanoví rámec pro řešení finanční odpovědnosti v souvislosti s rozhodčími soudy pro řešení sporů mezi investorem a státem zřízenými mezinárodními dohodami, jichž je Evropská unie stranou**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost patří přímé zahraniční investice mezi záležitosti spadající pod společnou obchodní politiku. V souladu s čl. 3 odst. 1 písm. e) Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) má Unie v oblasti společné obchodní politiky výlučnou pravomoc a může být stranou mezinárodních dohod obsahujících ustanovení o přímých zahraničních investicích.
- (2) Dohody zajišťující ochranu investic mohou zahrnovat mechanismus pro řešení sporů mezi investorem a státem, který umožňuje, aby investor ze třetí země podal žalobu na stát, v němž uskutečnil investici. Řešení sporů mezi investorem a státem může vést k přiznání peněžní náhrady. V takových případech navíc nevyhnutelně vzniknou značné náklady spojené s vedením rozhodčího řízení a rovněž náklady spojené s obhajobou v dané věci.
- (3) Mezinárodní odpovědnost za zacházení, které je předmětem řešení sporu, se řídí rozdělením pravomocí mezi Unii a členské státy. V důsledku tohoto bude Unie v zásadě odpovědná za obhajobu v případě žalob týkajících se údajného porušení pravidel obsažených v dohodě, která spadají do výlučné pravomoci Unie, bez ohledu na skutečnost, zda sporné zacházení poskytla samotná Unie, nebo členský stát.
- (4) Dohody uzavírané Uníí by měly zahraničním investorům poskytovat stejně vysokou úroveň ochrany, jakou právní předpisy Unie a obecné zásady, které jsou společně právním řádům členských států, poskytují investorům z Unie, avšak nikoli vyšší. Dohody uzavírané Uníí by měly zajistit, aby legislativní pravomoci Unie a její právo regulovat byly dodržovány a chráněny.
- (5) Má-li Unie, jež má právní subjektivitu, mezinárodní odpovědnost za poskytnuté zacházení, podle mezinárodního práva se předpokládá, že uhradí případnou částku přiznanou v nepříznivém rozhodčím nálezů a ponese náklady sporu. Nepříznivý rozhodčí nález však může vyplývat ze zacházení poskytnutého samotnou Uníí, nebo ze zacházení poskytnutého členským státem. V důsledku toho by nebylo spravedlivé, aby v případě, že zacházení poskytl členský stát, byly přiznané částky a náklady rozhodčího řízení hrazeny z rozpočtu Unie, ledaže je dané zacházení vyžadováno právem Unie. Je proto nezbytné, aby byla finanční odpovědnost podle práva Unie na základě kritérií stanovených v tomto nařízení rozdělena mezi samotnou Unii a členský stát odpovědný za poskytnuté zacházení.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 23. července 2014.

- (6) Ve svém usnesení ze dne 6. dubna 2011 o budoucí evropské mezinárodní investiční politice Evropský parlament výslovně vyzval k vytvoření mechanismu stanoveného v tomto nařízení. Rada navíc ve svých závěrech ze dne 25. října 2010 o ucelené mezinárodní investiční politice požádala Komisi o prozkoumání této záležitosti.
- (7) Finanční odpovědnost by měl nést ten, kdo odpovídá za zacházení, u kterého byl zjištěn nesoulad s příslušnými ustanoveními dohody. Proto by samotná Unie měla nést finanční odpovědnost v případě, poskytl-li dotyčné zacházení orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie. Dotčený členský stát by měl nést finanční odpovědnost v případě, že dané zacházení poskytl tento členský stát. Pokud však členský stát jedná způsobem, který vyžaduje právo Unie, například provedením směrnice přijaté Unií ve vnitrostátním právu, měla by finanční odpovědnost v rozsahu, v jakém dotyčné zacházení vyžaduje právo Unie, nést samotná Unie. Toto nařízení by mělo upravit rovněž možnost, že se jednotlivé případy týkají jak zacházení poskytnutého určitým členským státem, tak i zacházení vyžadovaného právem Unie, a mělo by se vztahovat na veškerá opatření přijatá členskými státy a Unií. V těchto případech by měly členské státy a Unie nést finanční odpovědnost za konkrétní jimi poskytnuté zacházení.
- (8) Unie by měla vždy vystupovat jako žalovaná, pokud se spor týká výlučně zacházení poskytnutého orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie, takže Unie v souladu s výše uvedenými kritérii nese možnou finanční odpovědnost vyplývající ze sporu.
- (9) Pokud by možnou finanční odpovědnost vyplývající ze sporu nesl členský stát, je spravedlivé a vhodné, aby tento členský stát vystupoval jako žalovaný, aby tak mohl hájit zacházení, které investorovi poskytl. Opatření stanovená v tomto nařízení mají za cíl zajistit, aby rozpočet Unie ani její nefinanční zdroje nebyly, a to ani dočasně, zatíženy náklady na vedení sporu nebo rozhodcím nálezem vydaným proti dotčenému členskému státu.
- (10) Členské státy však mohou upřednostňovat, aby v tomto druhu sporů, například z důvodu technických odborných znalostí, vystupovala jako žalovaná Unie. Členské státy by proto měly mít možnost odmítnout vystupovat jako žalovaní, aniž by tím byla dotčena jejich finanční odpovědnost.
- (11) K zajištění náležité ochrany zájmů Unie je nezbytné, aby za výjimečných okolností jako žalovaná ve sporech týkajících se zacházení, které poskytl určitý členský stát, vystupovala samotná Unie. Tyto okolnosti jsou omezeny na případy, kdy se spor týká rovněž zacházení, které poskytla Unie, kdy je zacházení poskytnuté členským státem podle všeho vyžadováno právem Unie a kdy je obdobné zacházení napadeno v související žalobě proti Unií u Světové obchodní organizace (WTO), pokud byla zřízena skupina odborníků a žaloba se týká stejné konkrétní právní otázky a pokud je nezbytné zajistit ve věci před WTO jednotnou argumentaci.
- (12) Vystupuje-li Unie jako žalovaná v případech týkajících se opatření členských států, měla by Komise vést obhajobu způsobem, který chrání finanční zájmy dotčeného členského státu.
- (13) Rozhodnutí o tom, zda by jako žalovaný měla vystupovat Unie, nebo členský stát, by měla být přijímána v rámci stanoveném v tomto nařízení. Je vhodné, aby Komise neprodleně informovala Evropský parlament a Radu o způsobu, jakým je tento rámec uplatňován.

- (14) Pro vedení rozhodčího řízení ve sporech týkajících se zacházení, které poskytl členský stát, by toto nařízení mělo stanovit určitá praktická opatření. Cílem těchto opatření by mělo být co nejlepší vedení sporu při současném dodržení povinnosti loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a obhajoby dotčeného členského státu a ochrany jeho zájmů.
- (15) Vystupuje-li jako žalovaná Unie, měla by tato opatření stanovit velmi úzkou spolupráci, včetně neprodleného oznámení veškerých důležitých procesních úkonů, poskytnutí relevantních dokumentů, častých konzultací a účasti v delegaci, která se účastní řízení.
- (16) Vystupuje-li jako žalovaný určitý členský stát, je vhodné, aby tento členský stát v souladu s povinností loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU Komisi průběžně informoval o vývoji dané věci, a zejména aby zajistil včasné poskytnutí informací o veškerých důležitých procesních úkonech, poskytnutí relevantních dokumentů, časté konzultace a účast v delegaci, která se účastní řízení. Je rovněž vhodné, aby měla Komise dostatečnou příležitost určit případnou právní otázku nebo jakýkoli jiný prvek týkající se zájmů Unie, které daný spor vyvolal.
- (17) Aniž je dotčen výsledek rozhodčího řízení, měl by členský stát mít možnost v případě, že má být vyplacena náhrada, kdykoliv přijmout finanční odpovědnost. V takovém případě by členský stát a Komise měly mít možnost uzavřít ujednání o pravidelných úhradách nákladů a o vyplacení případné náhrady. Toto přijetí odpovědnosti neznamená, že členský stát uznává opodstatněnost nároku, který je předmětem sporu. Komise by měla mít možnost v takovém případě přijmout rozhodnutí, kterým po členském státě požaduje, aby tyto náklady uhradil. Pokud soud přiznává náhradu nákladů Unii, měla by Komise zajistit, aby byla dotčenému členskému státu neprodleně vrácena záloha na náklady.
- (18) V některých případech může být vhodné dosáhnout dohody o narovnání, aby se zamezilo nákladnému a zbytečnému rozhodčímu řízení. Je nezbytné stanovit postup pro uzavírání těchto dohod o narovnání. Tento postup by měl Komisi umožnit, aby, je-li to v zájmu Unie, přezkumným postupem daný spor související s finanční odpovědností Unie narovnal. Pokud se daná věc týká rovněž zacházení, které poskytl členský stát, je vhodné, aby Unie měla možnost spor narovnat pouze v případě, že toto narovnání nebude mít žádné finanční nebo rozpočtové důsledky pro dotčený členský stát. V takových případech je vhodné, aby mezi Komisí a dotčeným členským státem existovala úzká spolupráce a probíhaly konzultace. Členský stát by měl mít možnost spor kdykoli narovnat, pokud přijme plnou finanční odpovědnost a pokud je dohoda o narovnání v souladu s právem Unie.
- (19) Byl-li vydán rozhodčí nález proti Unii, měla by být přiznaná částka uhrazena bezodkladně. Komise by měla přijmout opatření k vyplacení těchto přiznaných částek, pokud již finanční odpovědnost nepřijal členský stát.
- (20) Komise by měla vést s dotčeným členským státem podrobné konzultace za účelem dosažení dohody o rozdělení finanční odpovědnosti. Pokud Komise rozhodne, že odpovědnost nese členský stát, a členský stát toto rozhodnutí neuzná, měla by Komise uhradit přiznanou částku, současně by však měla vydat rozhodnutí určené dotčenému členskému státu požadující, aby tento členský stát zaplatil do rozpočtu Unie příslušné částky společně s odpovídajícími úroky. Splatné úroky by měly být stanoveny podle čl. 78 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012⁽¹⁾. Pokud se členský stát domnívá, že rozhodnutí nevyhovuje kritériím stanoveným v tomto nařízení, lze použít článek 263 Smlouvy o fungování EU.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a ruší nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (21) Rozpočet Unie by měl umožňovat krytí výdajů vyplývajících z dohod obsahujících ustanovení o přímých zahraničních investicích, jichž je Unie stranou a které stanoví řešení sporů mezi investorem a státem. Mají-li členské státy v souladu s tímto nařízením finanční odpovědnost, měla by být Unie schopna buď shromažďovat příspěvky dotčeného členského státu ještě před uskutečněním příslušného výdaje, nebo tento příslušný výdaj nejdříve uskutečnit a poté od dotčeného členského státu získat jeho náhradu. Mělo by být možné použít oba tyto mechanismy rozpočtového nakládání, podle toho, co je proveditelné především z hlediska časových možností. U obou mechanismů by s příspěvky nebo náhradami dotčeného členského státu mělo být zacházeno jako s vnitřními účelově vázanými příjmy rozpočtu Unie. Prostředky plynoucí z těchto vnitřních účelově vázaných příjmů by neměly pouze pokrývat příslušné výdaje, ale mělo by být možné jimi doplnit jiné části rozpočtu Unie, ze kterých byly původně poskytnuty prostředky na uskutečnění příslušných výdajů v případě druhého mechanismu.
- (22) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci.
- (23) Prováděcí pravomoci týkající se čl. 9 odst. 2 a 3, čl. 13 odst. 1, čl. 14 odst. 8, čl. 15 odst. 3 a čl. 16 odst. 3 by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (24) Při přijímání rozhodnutí podle čl. 9 odst. 2 stanovících, že by jako žalovaná měla vystupovat Unie, by měl být použit poradní postup, neboť je nezbytné, aby v těchto případech obhajobu převzala Unie, avšak tento proces by měl nadále podléhat kontrole členských států. Při přijímání rozhodnutí o dohodách o narovnání podle čl. 15 odst. 3 by se měl použít poradní postup, jelikož tato rozhodnutí budou mít na rozpočet Unie nanejvýš pouze dočasný dopad vzhledem k povinnosti dotčeného členského státu převzít finanční odpovědnost vyplývající ze sporu a vzhledem k podrobným kritériím stanoveným v tomto nařízení, pokud jde o přijatelnost dohod o narovnání,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Aniž je dotčeno rozdělení pravomocí stanovené ve Smlouvě o fungování EU, vztahuje se toto nařízení na řešení sporů mezi investorem a státem vedené na základě dohody, jíž je Unie stranou nebo jíž jsou Unie a její členské státy stranami, které zahájil žalobce ze třetí země. Přijetím a uplatňováním tohoto nařízení není zejména dotčeno vymezení pravomocí stanovené ve Smlouvách, mimo jiné ve vztahu k zacházení, které poskytují členské státy nebo Unie a které bylo žalobcem napadeno při řešení sporů mezi investorem a státem vedeném podle určité dohody.

2. Komise zveřejní pro informaci v *Úředním věstníku Evropské unie* seznam dohod spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení a aktualizuje jej.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „dohodou“ jakákoli mezinárodní dohoda obsahující ustanovení o přímých zahraničních investicích, jíž je Unie stranou nebo jíž jsou Unie a její členské státy stranami a která umožňuje řešení sporů mezi investorem a státem;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- b) „náklady vyplývajícími z rozhodčího řízení“ poplatky a výdaje související s rozhodčím soudem a rozhodčí institucí, náklady na zastupování a náhrada výdajů přiznaná rozhodčím soudem žalobci, jako náklady na překlad, náklady na právní a ekonomické analýzy a jiné relevantní náklady týkající se rozhodčího řízení;
- c) „sporem“ žaloba podaná na základě dohody žalobcem na Unii nebo členský stát, o níž má rozhodnout rozhodčí soud;
- d) „řešením sporů mezi investorem a státem“ mechanismus stanovený v dohodě, podle něhož může žalobce podat žalobu na Unii nebo členský stát;
- e) „členským státem“ jeden nebo více členských států Evropské unie;
- f) „dotčeným členským státem“ členský stát, který poskytl zacházení, jež údajně není v souladu s dohodou;
- g) „finanční odpovědností“ povinnost uhradit peněžní částku přiznanou rozhodčím soudem nebo dojednanou v dohodě o narovnání, včetně nákladů vyplývajících z rozhodčího řízení;
- h) „dohodou o narovnání“ dohoda mezi Unií nebo členským státem či oběma na jedné straně a žalobcem na straně druhé, podle níž žalobce souhlasí s tím, že nebude uplatňovat své nároky, výměnou za úhradu určité peněžní částky nebo jiné opatření než peněžitou platbu, a to i v případě, že je narovnání zaznamenáno v rozhodčím nálezu rozhodčího soudu;
- i) „rozhodčím soudem“ osoba nebo subjekt určený na základě dohody, jež má rozhodovat spory mezi investorem a státem;
- j) „žalobcem“ fyzická nebo právnická osoba, která může na základě dohody podat žalobu při řešení sporů mezi investorem a státem, nebo fyzická či právnická osoba, jíž byly zákonně postoupeny nároky žalobce na základě dohody;
- k) „právem Unie“ Smlouva o fungování EU, Smlouva o EU, jakož i všechny právní akty Unie uvedené v čl. 288 druhém, třetím a čtvrtém pododstavci Smlouvy o fungování EU a všechny mezinárodní dohody, jichž je Unie stranou nebo jichž jsou Unie a její členské státy stranami; výhradně pro účely tohoto nařízení se „právem Unie“ nerozumějí ustanovení o ochraně investic obsažená v dohodě;
- l) výraz „vyžadováno právem Unie“ se vztahuje k zacházení v situaci, kdy se dotčený členský stát mohl údajnému porušení dohody vyhnout pouze nedodržením povinnosti vyplývající z práva Unie, například v případě, kdy členský stát nemá žádný prostor pro uvážení nebo hodnocení, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo.

KAPITOLA II

ROZDĚLENÍ FINANČNÍ ODPOVĚDNOSTI

Článek 3

Kritéria pro rozdělení

1. Finanční odpovědnost vyplývající ze sporu na základě dohody se rozděluje podle těchto kritérií:
  - a) Unie nese finanční odpovědnost vyplývající ze zacházení, které poskytly orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie;

- b) dotčený členský stát nese finanční odpovědnost vyplývající ze zacházení, které poskytl tento členský stát;
- c) odchylně od písmene b) nese Unie finanční odpovědnost vyplývající ze zacházení, které poskytl členský stát, jestliže bylo toto zacházení vyžadováno právem Unie.

Je-li dotčený členský stát povinen jednat podle práva Unie, aby odstranil nesoulad předchozího jednání s právem Unie, nese bez ohledu na první pododstavec písm. c) finanční odpovědnost tento členský stát, ledaže dotčené předchozí jednání bylo vyžadováno právem Unie.

2. Je-li tak stanoveno v tomto nařízení, přijme Komise rozhodnutí, které stanoví finanční odpovědnost dotčeného členského státu v souladu s kritérii stanovenými v odstavci 1. O tomto rozhodnutí uvědomí Evropský parlament a Radu.

3. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku nese finanční odpovědnost dotčený členský stát, pokud:

a) přijal možnou finanční odpovědnost podle článku 12 nebo

b) uzavře dohodu o narovnání podle článku 15.

4. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku nese finanční odpovědnost Unie, pokud Unie vystupuje jako žalovaná podle článku 4.

KAPITOLA III

VEDENÍ SPORŮ

ODDÍL 1

Vedení sporů týkajících se zacházení, které poskytla unie

Článek 4

Zacházení poskytnuté Uní

1. Unie vystupuje jako žalovaná, pokud se spor týká zacházení poskytnutého orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie.

2. Jestliže Komise obdrží od žalobce žádost o konzultace nebo oznámení, kterým žalobce oznamuje svůj úmysl zahájit v souladu s určitou dohodou rozhodčí řízení, neprodleně o tom vyrozumí Evropský parlament a Radu.

ODDÍL 2

Vedení sporů týkajících se zacházení, které poskytl členský stát

Článek 5

Zacházení poskytnuté členským státem

Tento oddíl se použije na spory týkající se zcela nebo částečně zacházení poskytnutého členským státem.

Článek 6

Spolupráce a konzultace mezi Komisí a dotčeným členským státem

1. V souladu se zásadou loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU učiní Komise a dotčený členský stát všechny nezbytné kroky k obhajobě Unie a dotčeného členského státu a k ochraně jejich zájmů.
2. Komise a dotčený členský stát zahájí konzultace o řešení sporů podle tohoto nařízení s přihlédnutím ke všem lhůtám stanoveným v tomto nařízení a v dotčené dohodě a sdílejí vzájemně informace, je-li to relevantní pro vedení sporů.

Článek 7

Žádost o konzultace

1. Jestliže Komise obdrží v souladu s určitou dohodou žádost žalobce o konzultace, neprodleně o tom vyrozumí dotčený členský stát. Jestliže se členský stát dozví o žádosti o konzultace nebo takovou žádost obdrží, neprodleně o tom uvědomí Komisi.
2. Součástí delegace Unie účastníci se konzultací jsou zástupci dotčeného členského státu a zástupci Komise.
3. Dotčený členský stát a Komise si neprodleně vzájemně předají informace, které jsou pro daný případ relevantní.
4. O veškerých těchto žádostech o konzultace uvědomí Komise Evropský parlament a Radu.

Článek 8

Oznámení o úmyslu zahájit rozhodčí řízení

1. Jestliže Komise obdrží oznámení, kterým žalobce oznamuje svůj úmysl zahájit v souladu s určitou dohodou rozhodčí řízení, neprodleně o tom vyrozumí dotčený členský stát. Jakmile žalobce oznámí úmysl zahájit rozhodčí řízení proti Unii nebo některému členskému státu, uvědomí Komise do patnácti dnů od obdržení tohoto oznámení Evropský parlament a Radu a sdělí jim jméno žalobce, ustanovení dohody, jejichž porušení je namítáno, dotčené hospodářské odvětví, zacházení, jímž byla dohoda údajně porušena, a požadovanou výši odškodnění.
2. Jestliže členský stát obdrží oznámení, kterým žalobce oznamuje svůj úmysl zahájit rozhodčí řízení, neprodleně o tom vyrozumí Komisi.
3. O veškerých těchto oznámeních o úmyslu zahájit rozhodčí řízení uvědomí Komise Evropský parlament a Radu.

Článek 9

Postavení žalovaného

1. Dotčený členský stát vystupuje jako žalovaný, s výjimkou případů, kdy nastane některá z těchto situací:
  - a) Komise v návaznosti na konzultace podle článku 6 přijala do 45 dní od obdržení oznámení či vyrozumění podle článku 8 rozhodnutí podle odstavce 2 nebo 3 tohoto článku; nebo
  - b) členský stát v návaznosti na konzultace podle článku 6 do 45 dní od obdržení oznámení nebo vyrozumění podle článku 8 Komisi písemně potvrdil, že nemá v úmyslu vystupovat jako žalovaný.

Nastane-li některá ze situací uvedených v písm. a) nebo b), vystupuje jako žalovaná Unie.

2. Komise může prováděcími akty vycházejícími z úplné a vyvážené věcné analýzy a právního zdůvodnění, které poskytne členským státům, poradním postupem podle čl. 22 odst. 2 rozhodnout, že jako žalovaná má vystupovat Unie, nastane-li jedna či více z těchto okolností:

a) Unie by nesla zcela nebo přinejmenším zčásti možnou finanční odpovědnost vyplývající ze sporu v souladu s kritérii stanovenými v článku 3; nebo

b) spor se týká zároveň i zacházení, které poskytly orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie.

3. Komise může prováděcími akty vycházejícími z úplné a vyvážené věcné analýzy a právního zdůvodnění, které poskytne členským státům, přezkumným postupem podle čl. 22 odst. 3 rozhodnout, že jako žalovaná má vystupovat Unie, pokud je obdobné zacházení napadeno v související žalobě proti Unii u WTO, pokud byla zřízena skupina odborníků a žaloba se týká stejné konkrétní právní otázky a pokud je nezbytné zajistit ve věci před WTO jednotnou argumentaci.

4. Při postupu podle tohoto článku Komise zajistí, aby obhajoba Unie chránila finanční zájmy dotčeného členského státu.

5. Komise a dotčený členský stát neprodleně po obdržení oznámení nebo vyrozumění podle článku 8 zahájí v souladu s článkem 6 konzultace o řešení daného sporu podle tohoto článku. Komise a dotčený členský stát zajistí, aby byly dodrženy lhůty stanovené v dohodě.

6. Vystupuje-li podle odstavců 2 a 5 jako žalovaná Unie, konzultuje Komise s dotčeným členským státem veškerá podání a vyjádření před jejich finalizací a předložením. Zástupci dotčeného členského státu jsou na žádost tohoto členského státu a na jeho náklady členy delegace Unie účastníci se slyšení a Komise náležitě zohledňuje zájmy tohoto členského státu.

7. O každém sporu, v němž se použije tento článek, a o způsobu použití tohoto článku Komise neprodleně uvědomí Evropský parlament a Radu.

Článek 10

Vedení rozhodčího řízení členským státem

1. Vystupuje-li některý členský stát jako žalovaný ve všech fázích sporu, včetně případného řízení o zrušení, odvolání nebo přezkumu, pak tento členský stát v souladu s článkem 6:

a) poskytne Komisi včas relevantní dokumenty týkající se řízení;

b) informuje Komisi včas o všech důležitých procesních úkonech a na vyžádání zahájí s Komisí konzultace v zájmu řádného zohlednění jakékoli právní otázky či jakéhokoli jiného prvku, který je pro Unii významný, vyvstanou-li tyto v rámci sporu a jsou-li Komisí jako takové identifikovány v nezávazné písemné analýze, jež je dotčenému členskému státu poskytnuta; a

c) umožní, aby byli zástupci Komise na její žádost a na její vlastní náklady členy delegace, která dotčený členský stát zastupuje.

2. Komise poskytne členskému státu relevantní dokumenty týkající se řízení s cílem zajistit co nejúčinnější obhajobu.
3. Jakmile je vydán rozhodčí nález, členský stát o tom uvědomí Komisi. Komise o tom poté uvědomí Evropský parlament a Radu.

Článek 11

Vedení rozhodčího řízení Unii

1. Během celého rozhodčího řízení, v němž Unie vystupuje jako žalovaná v jakýchkoli sporech, ve kterých by některý členský stát zcela nebo zčásti nesl možnou finanční odpovědnost, se v souladu s článkem 6 použijí tato ustanovení:
  - a) Komise přijme veškerá opatření nezbytná k obhajobě dotčeného členského státu a k ochraně jeho zájmů;
  - b) dotčený členský stát poskytne Komisi veškerou potřebnou pomoc;
  - c) Komise poskytne dotčenému členskému státu relevantní dokumenty týkající se řízení, průběžně tento členský stát informuje o všech důležitých procesních úkonech a zahájí s ním konzultace vždy, když o to dotčený členský stát požádá, s cílem zajistit co nejúčinnější obhajobu;
  - d) Komise a dotčený členský stát připraví obhajobu v úzké vzájemné spolupráci; a
  - e) delegace Unie účastníci se řízení je složena ze zástupců Komise a dotčeného členského státu, ledaže dotčený členský stát Komisi uvědomí, že nehodlá být v delegaci Unie účastníci se řízení zastoupen.
2. O průběhu rozhodčích řízení uvedených v odstavci 1 Komise pravidelně informuje Evropský parlament a Radu.

Článek 12

Přijetí možné finanční odpovědnosti dotčeným členským státem, je-li žalovaná Unie

Vystupuje-li Unie jako žalovaná v jakýchkoli sporech, ve kterých by členský stát zcela nebo zčásti nesl možnou finanční odpovědnost, může dotčený členský stát možnou finanční odpovědnost vyplývající z rozhodčího řízení kdykoli přijmout. Za tímto účelem mohou dotčený členský stát a Komise uzavřít ujednání upravující mimo jiné:

- a) mechanismy pro pravidelné úhrady nákladů vyplývajících z rozhodčího řízení;
- b) mechanismy pro úhrady veškerých částek přiznaných v rozhodčích nálezech proti Unii.

KAPITOLA IV

ŘEŠENÍ SPORŮ V PŘÍPADECH, KDY JE ŽALOVANOU UNIE

Článek 13

Řešení sporů týkajících se zacházení, které poskytla Unie

1. Pokud se Komise domnívá, že by dohoda o narovnání sporu týkajícího se zacházení, které poskytla výlučně Unie, byla v zájmu Unie, může přijmout prováděcí akt, kterým tuto dohodu o narovnání schválí. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 22 odst. 3.

2. Pokud dohoda o narovnání zahrnuje i jiné opatření než vyplacení určité peněžní částky, použijí se s ohledem na toto opatření příslušné postupy.

Článek 14

Řešení sporů týkajících se zacházení, které poskytl zcela nebo zčásti členský stát, pokud si Unie přeje dosáhnout narovnání

1. Je-li Unie žalovanou ve sporu týkajícím se zacházení, které poskytl zcela nebo zčásti členský stát, a pokud se Komise domnívá, že by narovnání daného sporu bylo ve finančním zájmu Unie, konzultuje Komise nejprve dotčený členský stát v souladu s článkem 6. Tyto konzultace s Komisí může rovněž zahájit členský stát.

2. Pokud se Komise a dotčený členský stát dohodnou na řešení daného sporu, vyvine dotčený členský stát úsilí k uzavření ujednání s Komisí, jímž budou vymezeny prvky nezbytné pro vyjednávání o dohodě o narovnání a pro její provádění.

3. Je-li Unie žalovanou ve sporu, v jehož důsledku by některému členskému státu vyvstala finanční odpovědnost, přičemž Unie finanční odpovědnost nenese, může v souladu s článkem 15 dotčený spor narovnat pouze dotčený členský stát.

4. Je-li Unie žalovanou podle čl. 9 odst. 1 prvního pododstavce písm. b), může Komise v návaznosti na konzultace podle čl. 6 odst. 1 rozhodnout, že spor narovná, pokud je dohoda o narovnání ve finančním zájmu Unie. V případě takového rozhodnutí Komise předloží úplnou a vyváženou věcnou analýzu a právní zdůvodnění, jimiž finanční zájmy Unie ozřejmí.

5. Je-li Unie žalovanou ve sporu podle čl. 9 odst. 2, v jehož důsledku vyvstává finanční odpovědnost výhradně Unii, přičemž žádný členský stát finanční odpovědnost nenese, může Komise rozhodnout, že spor narovná.

6. Je-li Unie žalovanou ve sporu podle čl. 9 odst. 2, v jehož důsledku vyvstává finanční odpovědnost Unii i některému členskému státu, nemůže Komise spor narovnat bez souhlasu dotčeného členského státu. Dotčený členský stát může předložit úplnou analýzu dopadu navrhované dohody o narovnání na jeho finanční zájmy. Nesouhlasí-li členský stát s narovnáním sporu, může Komise přesto rozhodnout, že spor narovná, za podmínky, že dohoda o narovnání nebude mít pro dotčený členský stát žádné finanční či rozpočtové důsledky, přičemž se vychází z úplné a vyvážené věcné analýzy a právního zdůvodnění, které zohledňují analýzu provedenou členským státem a prokazují finanční zájmy Unie i dotčeného členského státu. V tomto případě se nepoužije článek 19.

7. Předmětem dohody o narovnání podle odstavců 4, 5 a 6 nesmějí být jiná opatření dotčeného členského státu než vyplacení určité peněžní částky.

8. Veškeré dohody o narovnání podle tohoto článku podléhají schválení prováděcími akty. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22 odst. 3.

Článek 15

Řešení sporů týkajících se zacházení, které poskytl výlučně členský stát, v případech, kdy si tento členský stát přeje dosáhnout narovnání

1. Je-li Unie žalovanou ve sporu týkajícím se výlučně zacházení, které poskytl členský stát, může dotčený členský stát navrhnout narovnání sporu, pokud:

a) dotčený členský stát přijme veškerou možnou finanční odpovědnost vyplývající z dohody o narovnání;

b) dohoda o narovnání je vykonatelná pouze vůči dotčenému členskému státu; a

c) podmínky dohody o narovnání jsou slučitelné s právem Unie.

2. Komise a dotčený členský stát zahájí konzultace za účelem posouzení úmyslu členského státu spor narovnat.

3. Dotčený členský stát oznámí Komisi návrh dohody o narovnání. Má se za to, že Komise návrh dohody o narovnání schválila, pokud do 90 dnů ode dne doručení návrhu dohody o narovnání členským státem nerozhodne prováděcím aktem přijatým poradním postupem podle čl. 22 odst. 2 jinak z důvodu, že návrh dohody o narovnání nesplňuje všechny podmínky stanovené v odstavci 1 tohoto článku. Je-li návrh dohody o narovnání schválen, přijme Komise všechny nezbytné kroky, aby ujednání dané dohody byla účinná.

Článek 16

Řešení sporů týkajících se zacházení, které poskytl zčásti členský stát, v případech, kdy si tento členský stát přeje dosáhnout narovnání

1. Je-li Unie žalovanou ve sporu týkajícím se zacházení, které poskytl zčásti členský stát, a tento členský stát se domnívá, že by narovnání daného sporu bylo v jeho finančním zájmu, nejprve konzultuje Komisi v souladu s článkem 6.

2. Pokud se Komise a dotčený členský stát dohodnou na narovnání daného sporu, vyvine dotčený členský stát úsilí o uzavření ujednání s Komisí, jímž budou vymezeny prvky nezbytné pro vyjednávání o dohodě o narovnání a pro její provádění.

3. V případě, že Komise s narovnáním sporu nesouhlasí, může na základě úplné a vyvážené věcné analýzy a právního zdůvodnění, které poskytne členským státům, prováděcím aktem rozhodnout o odmítnutí dohody o narovnání. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 22 odst. 3.

KAPITOLA V

VYPLACENÍ PŘIZNANÝCH ČÁSTEK NEBO NAROVNÁNÍ

Článek 17

Oblast působnosti

Tato kapitola se použije v případě, vystupuje-li ve sporu jako žalovaná Unie.

Článek 18

Postup pro vyplacení přiznaných částek nebo pro vyplacení narovnání

1. Žalobce, v jehož prospěch byl na základě dohody vydán konečný rozhodčí nález, může podat Komisi žádost o vyplacení přiznané částky. Komise přiznanou částku uhradí s výjimkou případů, kdy finanční odpovědnost přijal podle článku 12 dotčený členský stát; v tom případě uhradí přiznanou částku členský stát.

2. Není-li dohoda o narovnání podle článku 13 nebo 14 zaznamenána v rozhodčím nálezu, může žalobce podat Komisi žádost o vyplacení narovnání. Komise toto narovnání uhradí v příslušných lhůtách stanovených v dohodě o narovnání.

Článek 19

Postup v případě, že dohody o finanční odpovědnosti není dosaženo

1. Vystupuje-li podle článku 9 jako žalovaná Unie a Komise se domnívá, že by přiznaná částka nebo narovnání nebo náklady vyplývající z rozhodčího řízení měly být na základě kritérií stanovených v čl. 3 odst. 1 uhrazeny zcela nebo zčásti dotčeným členským státem, použije se postup uvedený v odstavcích 2 až 5 tohoto článku.
2. Komise a dotčený členský stát neprodleně zahájí konzultace za účelem dosažení dohody o finanční odpovědnosti dotčeného členského státu a případně Unie.
3. Komise do tří měsíců od okamžiku, kdy obdrží žádost o vyplacení přiznané částky, narovnání nebo nákladů vyplývajících z rozhodčího řízení, přijme rozhodnutí určené dotčenému členskému státu, v němž stanoví částku, kterou má tento členský stát uhradit. O tomto rozhodnutí a jeho finančním zdůvodnění Komise uvědomí Evropský parlament a Radu.
4. Pokud dotčený členský stát nevznese proti rozhodnutí Komise přijatému podle odstavce 3 do dvou měsíců od jeho vstupu v platnost námitku, poskytne dotčený členský stát do rozpočtu Unie do šesti měsíců ode dne vstupu rozhodnutí Komise v platnost náhradu za vyplacení přiznané částky nebo narovnání nebo náklady vyplývající z rozhodčího řízení. Dotčený členský stát odpovídá za případné splatné úroky podle sazby vztahující se na ostatní peněžní částky, které jsou dlužné do rozpočtu Unie.
5. Pokud dotčený členský stát vznese námitku a Komise s námitkou členského státu nesouhlasí, přijme Komise do šesti měsíců od obdržení námítky členského státu rozhodnutí požadující, aby dotčený členský stát uhradil částku zaplacenou Komisí spolu s úroky podle sazby vztahující se na ostatní peněžní částky, které jsou dlužné do rozpočtu Unie.
6. Rozhodnutí Komise podle odstavců 3 a 5 se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 20

Záloha na náklady vyplývající z rozhodčího řízení

1. Komise může přijmout rozhodnutí požadující, aby dotčený členský stát poskytl do rozpočtu Unie zálohu na finanční příspěvky pokrývající předvídatelné nebo vynaložené náklady vyplývající z rozhodčího řízení. Takové rozhodnutí o finančních příspěvcích musí být přiměřené s ohledem na kritéria stanovená v článku 3.
2. Pokud rozhodčí soud přizná náhradu nákladů vyplývajících z rozhodčího řízení Unii a dotčený členský stát prováděl pravidelné platby na náklady vyplývající z rozhodčího řízení, zajistí Komise, aby byly tyto částky převedeny dotčenému členskému státu, který je uhradil jako zálohu, spolu s úroky podle sazby vztahující se na ostatní peněžní částky, které jsou dlužné do rozpočtu Unie.

Článek 21

Platby členského státu

Náhrady nebo platby členského státu do rozpočtu Unie za účelem vyplacení přiznaných částek, narovnání nebo nákladů vyplývajících z rozhodčího řízení, včetně plateb podle čl. 20 odst. 1 tohoto nařízení, se považují za vnitřní účelově vázané příjmy ve smyslu čl. 21 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Mohou být použity na úhradu výdajů vyplývajících z dohod uzavřených podle článku 218 Smlouvy o fungování EU, které umožňují řešení sporů mezi investorem a státem, nebo na doplnění prostředků, které byly původně určeny na výplatu přiznaných částek, narovnání nebo nákladů vyplývajících z rozhodčího řízení.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 22

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro dohody o investicích, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1219/2012 ⁽¹⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 23

Zpráva a přezkum

1. Komise předkládá Evropskému parlamentu a Radě pravidelně podrobnou zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Tato zpráva obsahuje všechny relevantní informace včetně seznamu žalob podaných proti Unii nebo členskými státy, souvisejících řízení a rozhodnutí a finančního dopadu na rozpočet Unie. První zprávu předloží do 18. září 2019. Další zprávy jsou poté podávány každé tři roky.
2. Komise každoročně předkládá Evropskému parlamentu a Radě seznam žádostí žalobců o konzultace, žalob a rozhodčích rozhodnutí.
3. Spolu se zprávou uvedenou v odstavci 1 může Komise na základě svých zjištění předložit Evropskému parlamentu a Radě rovněž návrh na změnu tohoto nařízení.

Článek 24

Spory podle dohod uzavřených před vstupem tohoto nařízení v platnost

Na spory podle dohod podle článku 1 uzavřených před 17. zářím 2014 se toto nařízení použije pouze v případě, že příslušná žaloba byla k rozhodčímu řízení předložena po 17. září 2014 a spory se týkají zacházení poskytnutého po 17. září 2014.

Článek 25

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. července 2014.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

S. GOZI

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1219/2012 ze dne 12. prosince 2012, kterým se stanoví přechodná úprava pro dvoustranné dohody o investicích mezi členskými státy a třetími zeměmi (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 40).

Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise

Přijetím a uplatňováním tohoto nařízení není dotčeno rozdělení pravomocí stanovené Smlouvami a nelze je vykládat jako výkon sdílené pravomoci Unie v oblastech, ve kterých není pravomoc Unie vykonávána.

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/89/EU

ze dne 23. července 2014,

kteřou se stanoví rámec pro územní plánování námořních prostor

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2, čl. 100 odst. 2, čl. 192 odst. 1 a čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Značná a rychle rostoucí poptávka po námořním prostoru pro různé účely, jako jsou zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, průzkum ložisek a těžba ropy a zemního plynu, námořní doprava, rybolov, ochrana ekosystémů a biologické rozmanitosti, těžba surovin, cestovní ruch, zařízení pro akvakulturu a podmořské kulturní dědictví, jakož i četné tlaky na pobřežní zdroje, vyžadují integrovaný přístup k plánování a správě.
- (2) Takový přístup ke správě oceánů a námořní správě byl vypracován v rámci integrované námořní politiky pro Evropskou unii (dále jen „integrovaná námořní politika“), jejíž environmentální pilíř představuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ⁽⁴⁾. Cílem integrované námořní politiky je podporovat udržitelný rozvoj moří a oceánů a vypracovat koordinované, soudržné a transparentní rozhodování v oblasti odvětvových politik Unie, které mají vliv na oceány, moře, ostrovy, pobřežní a nejvzdálenější regiony a námořní odvětví, mimo jiné prostřednictvím strategií pro mořské oblasti nebo makroregiony, při současném dosažení dobrého stavu prostředí, jak je stanoveno ve směrnici 2008/56/ES.
- (3) Integrovaná námořní politika označuje územní plánování námořních prostor za průřezový politický nástroj umožňující veřejným orgánům a zúčastněným stranám uplatňování koordinovaného, integrovaného a přeshraničního přístupu. Uplatňování ekosystémového přístupu přispěje k podpoře udržitelného rozvoje a růstu námořní a pobřežní ekonomiky a k udržitelnému využívání mořských a pobřežních zdrojů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341, 21.11.2013, s. 67.

⁽²⁾ Úř. věst. C 356, 5.12.2013, s. 124.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 17. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 23. července 2014.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (4) Územní plánování námořních prostor podporuje a usnadňuje provádění strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění (dále jen „strategie Evropa 2020“), kterou ve svých závěrečích ze dne 17. června 2010 schválila Evropská rada a jejímž cílem je zajistit vysokou úroveň zaměstnanosti, produktivity a sociální soudržnosti, včetně podpory konkurenceschopnější a ekologičtější ekonomiky účinněji využívající zdroje. Pobřežní a námořní odvětví mají významný potenciál pro udržitelný růst a jsou pro provádění strategie Evropa 2020 klíčové.
- (5) Ve svém sdělení nazvaném „Modrý růst – Možnosti udržitelného růstu v mořském a námořním odvětví“ určila Komise několik probíhajících iniciativ Unie, s jejichž pomocí má být prováděna strategie Evropa 2020, jakož i řadu činností, na něž by se iniciativy modrého růstu v budoucnu mohly zaměřit a které by mohla náležitě podpořit větší důvěra a jistota pro investory, již poskytne územní plánování námořních prostor.
- (6) Provádění územního plánování námořních prostor a integrované správy pobřeží bylo podpořeno a usnadněno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011⁽¹⁾. Možnosti podpory uplatňování této směrnice v období 2014–2020 poskytnou evropské strukturální a investiční fondy včetně Evropského námořního a rybářského fondu⁽²⁾.
- (7) V preambuli Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982 (dále jen „úmluva UNCLOS“) se uvádí, že otázky týkající se využívání mořského prostoru jsou vzájemně úzce propojeny a je třeba je zvažovat jako celek. Plánování mořských prostor je logickým dalším krokem, strukturací povinností a využívání práv udělených v rámci úmluvy UNCLOS a praktickým nástrojem, který pomůže členským státům plnit jejich povinnosti.
- (8) Aby se podpořila udržitelná koexistence různých způsobů využití a případně vhodné rozložení příslušných využití v námořním prostoru, měl by být vytvořen rámec zahrnující alespoň zavedení a provádění územního plánování námořních prostor členskými státy, jehož výstupem budou plány.
- (9) Územní plánování námořních prostor přispěje k efektivnímu řízení námořních činností a udržitelnému využívání mořských a pobřežních zdrojů tím, že se vytvoří rámec pro soudržné, transparentní, udržitelné a fakticky podložené rozhodování. Ke splnění svých cílů by tato směrnice měla stanovovat povinnost zavést proces námořního plánování, jehož výstupem bude územní plán nebo územní plány námořních prostor; tento proces plánování by měl brát na zřetel interakce mezi pevninou a mořem a podporovat spolupráci mezi členskými státy. Aniž je dotčeno stávající *acquis* Unie v oblasti energetiky, dopravy, rybolovu a životního prostředí, neměla by tato směrnice ukládat žádné další nové povinnosti, zejména pokud jde o konkrétní rozhodnutí členských států ohledně toho, jakým způsobem budou naplňovat odvětvové politiky v těchto oblastech, nýbrž by měla spíše usilovat o to, aby k těmto politikám přispívala pomocí procesu plánování.
- (10) Aby byla zajištěna jednotnost a právní jasnost, měla by být zeměpisná oblast působnosti územního plánování námořních prostor vymezena v souladu se stávajícími legislativními nástroji Unie a mezinárodním námořním právem, zejména úmluvou UNCLOS. Touto směrnicí se nemění pravomoci členských států týkající se námořních hranic a jurisdikce.
- (11) Přestože je vhodné, aby rámec pro územní plánování námořních prostor vytvořila Unie, jsou pro navržení a stanovení formátu a obsahu těchto plánů pro mořské vody členských států, včetně institucionálních opatření a případně rozdělení námořních prostor pro různé činnosti a využití, i nadále odpovědné a příslušné členské státy.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 ze dne 30. listopadu 2011 o zavedení programu na podporu dalšího rozvoje integrované námořní politiky (Úř. věst. L 321, 5.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 (Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 1).

- (12) Aby byly dodrženy zásady proporcionality a subsidiarity a minimalizována další administrativní zátěž, mělo by provedení této směrnice ve vnitrostátním právu a její uplatňování v co nejvyšší míře navazovat na stávající celostátní, regionální a místní pravidla a mechanismy, včetně těch uvedených v doporučení Evropského parlamentu a Rady 2002/413/ES ⁽¹⁾ nebo v rozhodnutí Rady 2010/631/EU ⁽²⁾.
- (13) V mořských vodách jsou ekosystémy a mořské zdroje pod značným tlakem. Lidské činnosti, ale také důsledky změny klimatu, přírodní pohromy a změny pobřežní čáry, jako je eroze a akrece, mohou mít vážné dopady na hospodářský rozvoj a růst pobřežních oblastí, jakož i na mořské ekosystémy, což vede ke zhoršení stavu prostředí, úbytku biologické rozmanitosti a zhoršení fungování ekosystémů. Při tvorbě územních plánů námořních prostor by se na tyto různé tlaky měl brát náležitý ohled. Navíc zdravé mořské ekosystémy a jejich mnohotvárné fungování mohou, jestliže budou začleněny do rozhodování o plánování, přinést významné výhody v oblasti produkce potravin, volnočasových aktivit a cestovního ruchu, zmírňování změn klimatu a přizpůsobení se jim, kontroly změn pobřežní čáry a předcházení katastrofám.
- (14) V zájmu podpory udržitelného růstu námořních ekonomik, udržitelného rozvoje mořských oblastí a udržitelného využívání mořských zdrojů by při územním plánování námořních prostor měl být uplatňován ekosystémový přístup uvedený v čl. 1 odst. 3 směrnice 2008/56/ES, s cílem zajistit, aby byl celkový dopad všech činností udržován na úrovních slučitelných s dosahováním dobrého stavu prostředí a nezhorsila se schopnost mořských ekosystémů reagovat na změny vyvolané člověkem, a současně přispět k udržitelnému využívání zboží a služeb v mořské oblasti současnými i příštími generacemi. Mimoto by ekosystémový přístup měl být uplatňován tak, aby byl uzpůsoben specifickým ekosystémům a jiným zvláštnostem různých mořských oblastí, a měla by se v něm zohlednit soustavná činnost v rámci regionálních úmluv pro mořské prostředí vycházející z nabytých znalostí a zkušeností. Tento přístup také umožní flexibilní řízení, které zajistí zdokonalení a další rozvoj na základě rozšiřování zkušeností a znalostí, s ohledem na dostupnost údajů a informací na úrovni mořských oblastí za účelem uplatňování tohoto přístupu. Členské státy by měly zohledňovat zásady obezřetnosti a prevence, které stanoví čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (15) Územní plánování námořních prostor bude mimo jiné přispívat k dosažení cílů směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ⁽³⁾, nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ⁽⁴⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ⁽⁵⁾, směrnice Rady 92/43/EHS ⁽⁶⁾, rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 884/2004/ES ⁽⁷⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽⁸⁾, směrnice 2008/56/ES, které navazují na sdělení Komise ze dne 3. května 2011 nazvané „Naše životní pojistka, náš přírodní kapitál: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“, sdělení Komise ze dne 20. září 2011 nazvané „Plán pro Evropu účinněji využívající zdroje“, sdělení Komise ze dne 16. dubna 2013 nazvané „Strategie EU pro přizpůsobení se změnám klimatu“ a sdělení Komise ze dne 21. ledna 2009 nazvané „Strategické cíle a doporučení pro politiku EU v oblasti námořní dopravy do roku 2018“, jakož i případně cílů regionální politiky Unie, včetně strategií pro mořské oblasti a makroregiony.

⁽¹⁾ Doporučení Evropského parlamentu a Rady 2002/413/ES ze dne 30. května 2002 o provádění integrovaného řízení pobřežních zón v Evropě (Úř. věst. L 148, 6.6.2002, s. 24).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2010/631/EU ze dne 13. září 2010 o uzavření Protokolu o integrovaném řízení pobřežních zón ve Středomoří k Úmluvě o ochraně mořského prostředí a pobřežní oblasti Středomoří jménem Evropské unie (Úř. věst. L 279, 23.10.2010, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky (Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽⁶⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 884/2004/ES ze dne 29. dubna 2004, kterým se mění rozhodnutí č. 1692/96/ES o hlavních směrech Společenství pro rozvoj transevropské dopravní sítě (Úř. věst. L 167, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

- (16) Mořské a pobřežní činnosti jsou často úzce propojeny. V zájmu podpory udržitelného využívání námořních prostor by územní plánování námořních prostor mělo brát na zřetel interakce mezi pevninou a mořem. Proto může být územní plánování námořních prostor velice užitečné při určování směrů týkajících se udržitelného a integrovaného řízení lidských činností na moři, zachování životního prostředí, zranitelnosti pobřežních ekosystémů, eroze a sociálních a hospodářských faktorů. Územní plánování námořních prostor by mělo usilovat o začlenění námořního rozměru některých pobřežních využití či činností a jejich dopadů a nakonec dospět k integrované a strategické vizi.
- (17) Tato rámcová směrnice nezasahuje do pravomocí členských států v oblasti městského a venkovského územního plánování, včetně systémů pevninského územního plánování, jimiž se stanoví plány využívání pevninských a pobřežních zón. Uplatňují-li členské státy pevninské územní plánování na pobřežní vody nebo jejich části, neměla by se tato směrnice na uvedené vody vztahovat.
- (18) Územní plánování námořních prostor by se mělo vztahovat na celý cyklus identifikace problémů a příležitostí, sběru informací, plánování, rozhodování, uplatňování, revize nebo aktualizace a sledování uplatňování a mělo by náležitě zohledňovat interakce mezi pevninou a mořem a nejlepší dostupné poznatky. Měly by se co nejlépe využívat mechanismy stanovené ve stávajících nebo budoucích právních předpisech, včetně rozhodnutí Komise 2010/477/EU ⁽¹⁾ a iniciativy Komise Znalosti v námořní oblasti 2020.
- (19) Hlavním smyslem územního plánování námořních prostor je podporovat udržitelný rozvoj, určovat využívání mořských prostor pro různé způsoby využití moří a řídit využívání prostoru a řešit spory v mořských oblastech. Cílem územního plánování námořních prostor je rovněž určování a podpora víceúčelového využití v souladu s příslušnými vnitrostátními politikami a právními předpisy. Pro dosažení tohoto cíle je třeba, aby členské státy alespoň zajistily, aby proces či procesy plánování vyústily v komplexní plán určující různá využití námořního prostoru s ohledem na dlouhodobé změny v důsledku změn klimatu.
- (20) Členské státy by své plány měly konzultovat a koordinovat s příslušnými členskými státy a spolupracovat s orgány třetích zemí v dotyčné mořské oblasti v souladu s právy a povinnostmi těchto členských států a dotčených třetích zemí podle práva Unie a mezinárodního práva. Pro účinnou přeshraniční spolupráci mezi členskými státy a se sousedními třetími zeměmi je třeba v každém členském státě určit příslušné orgány. Je proto třeba, aby členské státy proto určily příslušný orgán či orgány odpovědné za uplatňování této směrnice. Vzhledem k odlišnosti různých mořských oblastí či podoblastí a pobřežních zón není vhodné v této směrnici podrobně předepisovat, jak by tyto mechanismy spolupráce měly vypadat.
- (21) Správa mořských oblastí je komplexní a zahrnuje orgány různých úrovní, hospodářské subjekty a jiné zúčastněné strany. Pro účinnou podporu udržitelného rozvoje je zásadní, aby byly v souladu s příslušnými právními předpisy Unie ve vhodné fázi přípravy územních plánů námořních prostor podle této směrnice vedeny konzultace se zúčastněnými stranami, orgány a veřejností. Dobrým příkladem ustanovení o konzultacích s veřejností je čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2010/477/EU ze dne 1. září 2010 o kritériích a metodických normách pro dobrý stav prostředí mořských vod (Úř. věst. L 232, 2.9.2010, s. 14).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17).

- (22) Díky územním plánům námořních prostor mohou členské státy snížit administrativní zátěž a náklady na podporu svých opatření k uplatňování jiných relevantních právních předpisů Unie. Lhůty pro územní plánování námořních prostor by proto měly být pokud možno v souladu s harmonogramy uvedenými v jiných relevantních právních předpisech. To jsou zejména směrnice 2009/28/ES, která vyžaduje, aby podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie byl v roce 2020 alespoň 20 %, a označuje koordinaci postupů schvalování, vydávání osvědčení a povolení, včetně územního plánování, za významný příspěvek k dosažení cílů Unie v oblasti obnovitelných zdrojů energie; směrnice 2008/56/ES a část A bod 6 přílohy rozhodnutí 2010/477/EU, které vyžadují, aby členské státy přijaly nezbytná opatření k dosažení nebo zachování dobrého stavu mořského prostředí do roku 2020, a označují územní plánování námořních prostor za nástroj na podporu ekosystémového přístupu k řízení lidské činnosti v zájmu dosažení dobrého stavu prostředí; a rozhodnutí č. 884/2004/ES, které požaduje, aby se do roku 2020 vytvořila transevropská dopravní síť integrací sítí evropské pozemní, námořní a letecké dopravní infrastruktury.
- (23) Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ⁽¹⁾ bylo zavedeno posuzování vlivů na životní prostředí jako důležitý nástroj pro zahrnutí úvah o životním prostředí do přípravy a přijímání plánů a programů. Jestliže je pravděpodobné, že územní plány námořních prostor budou mít značný vliv na životní prostředí, vztahuje se na ně směrnice 2001/42/ES. V případech, kde územní plány námořních prostor zahrnují lokality Natura 2000, lze takové posouzení vlivů na životní prostředí zkombinovat s požadavky článku 6 směrnice 92/43/EHS, aby nedocházelo ke zdvojení.
- (24) K zajištění toho, aby byly územní plány námořních prostor založeny na spolehlivých údajích, a zabránění další administrativní zátěži je zásadní, aby členské státy využívaly nejlepší dostupné údaje a informace tím, že budou podněcovat příslušné zúčastněné strany ke sdílení informací a budou využívat stávajících nástrojů pro sběr údajů, jako jsou nástroje vyvinuté v rámci iniciativy Znalosti v námořní oblasti 2020 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ⁽²⁾.
- (25) Členské státy by měly Komisi zasílat kopie svých územních plánů námořních prostor a veškeré jejich aktualizace, aby mohla sledovat uplatňování této směrnice. Komise využije informace poskytnuté členskými státy a stávající informace, které jsou dostupné na základě právních předpisů Unie, aby o pokroku při uplatňování této směrnice průběžně informovala Evropský parlament a Radu.
- (26) Včasné provedení této směrnice ve vnitrostátním právu má zásadní význam vzhledem k tomu, že Unie přijala řadu politických iniciativ, jež mají být provedeny do roku 2020 a jež má tato směrnice podporovat a doplňovat.
- (27) Pokud by musel tuto směrnici provést ve svém právu a uplatňovat vnitrozemský členský stát, byl by vázán nepřiměřenou a zbytečnou povinností. Tyto členské státy by proto měly být osvobozeny od povinnosti provést tuto směrnici ve svém právu a uplatňovat ji,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví rámec pro územní plánování námořních prostor, jehož cílem je podpora udržitelného růstu námořních ekonomik, udržitelného rozvoje mořských oblastí a udržitelného využívání mořských zdrojů.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

2. Jako součást integrované námořní politiky Unie tento rámec stanoví, že členské státy zavedou a provádějí územní plánování námořních prostor s cílem přispívat k dosažení cílů uvedených v článku 5, a to se zřetelem k interakcím mezi pevninou a mořem a k posílené přeshraniční spolupráci v souladu s příslušnými ustanoveními úmluvy UNCLOS.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na mořské vody členských států, aniž jsou dotčeny jiné právní předpisy Unie. Nevztahuje se na pobřežní vody či jejich části, jež jsou předmětem městského a venkovského územního plánování některého členského státu, je-li tato skutečnost uvedena v územních plánech námořních prostor.
2. Tato směrnice se nevztahuje na činnosti, jejichž jediným účelem je obrana nebo národní bezpečnost.
3. Touto směrnicí není dotčena pravomoc členských států navrhnout a určit rozsah a působnost jejich územních plánů námořních prostor v jejich mořských vodách. Tato směrnice se nevztahuje na městské a venkovské územní plánování.
4. Touto směrnicí nejsou dotčena výsostná práva a jurisdikce, jež členské státy vykonávají nad mořskými vodami na základě příslušných mezinárodněprávních norem, zejména úmluvy UNCLOS. Použití této směrnice zejména nemá vliv na vymezení a stanovení námořních hranic členskými státy podle příslušných ustanovení úmluvy UNCLOS.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „integrovanou námořní politikou“ politika Unie, jejímž cílem je podporovat prostřednictvím soudržných politik v námořní oblasti a příslušné mezinárodní spolupráce koordinovaný a soudržný proces rozhodování s cílem maximalizovat udržitelný rozvoj, hospodářský růst a sociální soudržnost členských států, a zejména pobřežních, ostrovních a nejbližších regionů v Unii, jakož i námořních odvětví;
- 2) „územním plánováním námořních prostor“ proces, kterým orgány příslušného členského státu analyzují a organizují lidské činnosti v mořských oblastech v zájmu dosažení ekologických, hospodářských a sociálních cílů;
- 3) „mořskou oblastí“ mořská oblast podle článku 4 směrnice 2008/56/ES;
- 4) „mořskými vodami“ vody, mořské dno a podzemí ve smyslu čl. 3 bodu 1 písm. a) směrnice 2008/56/ES a pobřežní vody ve smyslu čl. 2 bodu 7 směrnice 2000/60/ES a jejich mořské dno a podzemí.

KAPITOLA II

ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ NÁMOŘNÍCH PROSTOR

Článek 4

Zavedení a provádění územního plánování námořních prostor

1. Každý členský stát zavede a provádí územní plánování námořních prostor.
2. Při této činnosti berou členské státy na zřetel interakce mezi pevninou a mořem.

3. Výsledný plán nebo plány se připravují a vypracovávají na institucionální a správní úrovni určené členskými státy. Touto směrnici není dotčena pravomoc členských států navrhnout a určit formát a obsah dotčeného plánu nebo plánů.
4. Cílem územního plánování námořních prostor je přispívat k dosažení cílů uvedených v článku 5, přičemž musí splňovat požadavky stanovené v článcích 6 a 8.
5. Při zavádění územního plánování námořních prostor členské státy náležitě zohlední zvláštnosti mořských oblastí, příslušné stávající i budoucí činnosti a využití a jejich vlivy na životní prostředí, jakož i přírodní zdroje, a rovněž berou na zřetel interakce mezi pevninou a mořem.
6. Členské státy mohou zahrnout stávající vnitrostátní politiky, předpisy nebo mechanismy, které byly zavedeny nebo jsou zaváděny před vstupem této směrnice v platnost, nebo z nich mohou vycházet, jsou-li v souladu s požadavky této směrnice.

Článek 5

Cíle územního plánování námořních prostor

1. Při zavádění a provádění územního plánování námořních prostor posoudí členské státy hospodářské, sociální a environmentální aspekty s cílem podpořit udržitelný rozvoj a růst v námořním odvětví, přičemž uplatňují ekosystémový přístup, a prosazovat společnou existenci příslušných činností a využití.
2. Prostřednictvím svých územních plánů námořních prostor se členské státy snaží přispívat k udržitelnému rozvoji energetiky na moři, námořní dopravy a rybolovu a akvakultury, jakož i k zachování, ochraně a zlepšování životního prostředí včetně odolnosti vůči dopadům změny klimatu. Kromě toho mohou členské státy usilovat o splnění dalších cílů, jako je podpora udržitelného cestovního ruchu a udržitelné těžby surovin.
3. Touto směrnici není dotčena pravomoc členských států rozhodovat o tom, jak se jednotlivé cíle promítnou v jejich územním plánu či plánech námořních prostor a jaký jim bude připsán význam.

Článek 6

Minimální požadavky na územní plánování námořních prostor

1. Členské státy stanoví procedurální kroky, kterými přispějí k dosažení cílů vyjmenovaných v článku 5 s ohledem na příslušné činnosti a využití v mořských vodách.
2. Přitom členské státy:
  - a) berou na zřetel interakce mezi pevninou a mořem;
  - b) berou na zřetel environmentální, hospodářské a sociální aspekty, jakož i bezpečnostní aspekty;
  - c) usilují o prosazování soudržnosti mezi územním plánováním námořních prostor a výsledným plánem nebo plány a dalšími procesy, jako je integrovaná správa pobřeží nebo odpovídající formální či neformální postupy;
  - d) zajišťují zapojení zúčastněných stran podle článku 9;
  - e) organizují využití nejlepších dostupných údajů podle článku 10;
  - f) zajišťují přeshraniční spolupráci mezi členskými státy podle článku 11;
  - g) podporují spolupráci se třetími zeměmi podle článku 12.

3. Územní plány námořních prostor přezkoumávají členské státy podle vlastního rozhodnutí, avšak alespoň jednou za deset let.

Článek 7

Interakce mezi pevninou a mořem

1. Aby byly v souladu s čl. 4 odst. 2 brány na zřetel interakce mezi pevninou a mořem, není-li to součástí samotného procesu územního plánování námořních prostor, mohou členské státy využít jiných formálních či neformálních procesů, jako je integrovaná správa pobřeží. Výsledek promítnou členské státy do svých územních plánů námořních prostor.
2. Aniž je dotčen čl. 2 odst. 3, usilují členské státy územním plánováním námořních prostor o prosazování soudržnosti mezi výsledným územním plánem nebo územními plány námořních prostor a dalšími příslušnými procesy.

Článek 8

Vytvoření územních plánů námořních prostor

1. Při zavádění a provádění územního plánování námořních prostor členské státy vytvoří územní plány námořních prostor, v nichž je uvedeno prostorové a časové rozložení příslušných stávajících a budoucích činností a využití v mořských vodách, s cílem přispět k dosažení cílů uvedených v článku 5.
2. Přitom členské státy v souladu s čl. 2 odst. 3 berou na zřetel příslušné interakce jednotlivých činností a využití. Aniž jsou dotčeny pravomoci členských států, případné činnosti, využití a zájmy mohou zahrnovat:

- oblasti akvakultury;
- rybolovné oblasti;
- zařízení a infrastruktury pro průzkum ložisek, využívání a těžbu ropy, zemního plynu a dalších zdrojů energie a nerostů a hornin a pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů;
- námořní dopravní trasy a dopravní toky;
- vojenské výcvikové oblasti;
- lokality pro zachování přírody a druhů a chráněné oblasti;
- oblasti těžby surovin;
- vědecký výzkum;
- trasy podmořských kabelů a potrubí;
- cestovní ruch;
- podmořské kulturní dědictví.

Článek 9

Účast veřejnosti

1. Členské státy stanoví způsoby účasti veřejnosti informováním všech zúčastněných stran a konzultacemi s příslušnými orgány a dotčenou veřejností v rané fázi vytváření územních plánů námořních prostor v souladu s příslušnými ustanoveními právních předpisů Unie.

2. Členské státy také zajistí, aby příslušné zúčastněné strany a orgány a dotčená veřejnost měly přístup k plánům, jakmile budou dokončeny.

Článek 10

Využívání a sdílení údajů

1. Členské státy organizují využívání nejlepších dostupných údajů a rozhodují o způsobu organizace sdílení informací, jež jsou nezbytné pro územní plány námořních prostor.

2. Údaje uvedené v odstavci 1 mohou zahrnovat mimo jiné:

a) environmentální, sociální a hospodářské údaje shromážděné v souladu s právními předpisy Unie týkající se činností uvedených v článku 8;

b) mořské fyzikální údaje týkající se mořských vod.

3. Při provádění odstavce 1 členské státy využívají příslušné nástroje a prostředky, včetně nástrojů a prostředků již dostupných v rámci integrované námořní politiky a dalších příslušných politik Unie, jako jsou nástroje a prostředky uvedené ve směrnici 2007/2/ES.

Článek 11

Spolupráce mezi členskými státy

1. V rámci procesu plánování a řízení členské státy sdílející mořské vody spolupracují s cílem zajistit, aby územní plány námořních prostor byly v celé dotčené mořské oblasti soudržné a koordinované. Tato spolupráce zohledňuje zejména otázky nadnárodní povahy.

2. Spolupráce podle odstavce 1 se provádí prostřednictvím:

a) stávajících regionálních institucionálních struktur spolupráce, jako jsou regionální úmluvy pro mořské prostředí; nebo

b) sítí nebo struktur příslušných orgánů členských států; nebo

c) jakékoli jiné metody, která splňuje požadavky odstavce 1, např. v souvislosti se strategiemi pro mořské oblasti.

Článek 12

Spolupráce s třetími zeměmi

Členské státy pokud možno usilují o spolupráci se třetími zeměmi na opatřeních týkajících se územního plánování námořních prostor v příslušných mořských oblastech a v souladu s mezinárodním právem a úmluvami, například s využitím stávajících mezinárodních fór nebo regionální institucionální spolupráce.

KAPITOLA III

UPLATŇOVÁNÍ

Článek 13

Příslušné orgány

1. Každý členský stát určí orgán nebo orgány příslušné pro uplatňování této směrnice.

2. Každý členský stát poskytne Komisi seznam těchto příslušných orgánů spolu s informacemi uvedenými v příloze této směrnice.

3. Každý členský stát informuje Komisi o jakýchkoli změnách informací poskytnutých podle odstavce 1 do šesti měsíců od nabytí účinnosti těchto změn.

Článek 14

Sledování a podávání zpráv

1. Členské státy zašlou kopie územních plánů námořních prostor, včetně příslušných vysvětlujících materiálů týkajících se uplatňování této směrnice, a všechny jejich pozdější aktualizace Komisi a všem dalším dotčeným členským státům do tří měsíců od jejich zveřejnění.
2. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě nejpozději jeden rok po uplynutí lhůty pro zavedení územního plánování námořních prostor a poté každé čtyři roky zprávu o pokroku dosaženém při uplatňování této směrnice.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 15

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 18. září 2016. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Orgán nebo orgány uvedené v čl. 13 odst. 1 se určí do 18. září 2016.
3. Územní plánování námořních prostor uvedené v článku 4 se zavede co nejdříve a nejpozději do 31. března 2021.
4. Povinnost provést a uplatňovat tuto směrnici se nevztahuje na vnitrozemské členské státy.

Článek 16

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 17

Určení

Tato směrnice je určena členskými státům.

V Bruselu dne 23. července 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
S. GOZI

PŘÍLOHA

PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY

- 1) Název a adresa příslušného orgánu nebo příslušných orgánů – oficiální název a adresa určeného příslušného orgánu nebo příslušných orgánů.
  - 2) Právní postavení příslušného orgánu nebo příslušných orgánů – stručný popis právního postavení příslušného orgánu nebo příslušných orgánů.
  - 3) Povinnosti – stručný popis právních a správních povinností příslušného orgánu nebo příslušných orgánů a jeho nebo jejich úlohy ve vztahu k dotyčným mořským vodám.
  - 4) Členství – pokud příslušný orgán nebo příslušné orgány působí jako koordinující subjekt pro jiné příslušné orgány, vyžaduje se seznam těchto dalších orgánů a shrnutí institucionálních vztahů ustavených pro zajištění koordinace.
  - 5) Oblastní koordinace – vyžaduje se shrnutí mechanismů zavedených pro zajištění koordinace mezi členskými státy, pokud se na jejich vody vztahuje tato směrnice a spadají do stejné mořské oblasti či podoblasti
-

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/90/EU**ze dne 23. července 2014****o lodní výstroji a o zrušení směrnice Rady 96/98/ES****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Globální rozměr námořní dopravy vyžaduje, aby Unie uplatňovala a podporovala mezinárodní regulační rámec pro námořní bezpečnost. Mezinárodní úmluvy o námořní bezpečnosti požadují, aby státy vlajky zajistily, že výstroj používaná na palubách lodí splňuje určité bezpečnostní požadavky, pokud jde o návrh, zhotovení a funkčnost, a aby vydávaly příslušná osvědčení. Za tímto účelem byly Mezinárodní námořní organizací (IMO) a mezinárodními a evropskými normalizačními orgány vyvinuty podrobné funkční a zkušební normy pro určité typy lodní výstroje.
- (2) Mezinárodní nástroje ponechávají správním orgánům státu vlajky značný prostor pro uvážení. Bez harmonizace vede tato situace k různým úrovním bezpečnosti výrobků, které příslušné vnitrostátní orgány osvědčily jako vyhovující požadavkům uvedených úmluv a norem; to ovlivňuje řádné fungování vnitřního trhu, protože pro členské státy je obtížné přijmout bez dalšího ověřování výstroj opatřenou osvědčením v jiném členském státě, která má být umístěna na palubě lodí plujících pod jejich vlajkou.
- (3) Tyto problémy odstraňuje harmonizace na úrovni Unie. Směrnice Rady 96/98/ES ⁽³⁾ proto stanovila společná pravidla s cílem odstranit rozdíly při provádění mezinárodních norem prostřednictvím jasně určeného souboru požadavků a jednotných postupů pro vydávání osvědčení.
- (4) Různé další právní nástroje Unie stanoví požadavky a podmínky, jejichž úkolem je mimo jiné zajistit volný pohyb zboží v rámci vnitřního trhu nebo chránit životní prostředí, pro některé výrobky, které se svou povahou podobají výstroji používané na palubách lodí, avšak nesplňují mezinárodní normy, jež se mohou podstatně lišit od vnitřních

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 6.6.2013, s. 93.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 23. července 2014.

⁽³⁾ Směrnice Rady 96/98/ES ze dne 20. prosince 1996 o námořním zařízení (Úř. věst. L 46, 17.2.1997, s. 25).

právních předpisů Unie a neustále se vyvíjejí. Uvedené výrobky tedy nemohou být členskými státy osvědčeny v souladu s příslušnými mezinárodními úmluvami o námořní bezpečnosti. Výstroj, která má být umístěna na palubě lodí EU v souladu s mezinárodními bezpečnostními normami, by proto měla podléhat výlučně ustanovením této směrnice, která by v každém případě měla být považována za *lex specialis*; kromě toho je třeba zavést zvláštní označení, aby bylo patrné, že výstroj opatřená danou značkou splňuje požadavky stanovené v příslušných mezinárodních úmluvách a nástrojích, které vstoupily v platnost.

- (5) Kromě stanovení podrobných funkčních a zkušebních norem pro lodní výstroj umožňují někdy mezinárodní nástroje opatření, která se odchyľují od normativních požadavků, ale která jsou za určitých podmínek vhodná pro splnění záměru těchto požadavků. Mezinárodní úmluva o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS) z roku 1974 umožňuje alternativní konstrukci a uspořádání, které by mohly být použity jednotlivými členskými státy jednajícími na vlastní odpovědnost.
- (6) Zkušenosti s prováděním směrnice 96/98/ES ukazují, že je nutné přijmout další opatření s cílem zlepšit mechanismy provádění a prosazování uvedené směrnice, zjednodušit právní prostředí a zaručit přitom harmonizované uplatňování a plnění požadavků IMO v celé Unii.
- (7) Je proto třeba pro lodní výstroj stanovit požadavky, jež by byly v souladu s bezpečnostními normami stanovenými v příslušných mezinárodních nástrojích, včetně příslušných zkušebních norem, aby bylo zajištěno, že výstroj, která splňuje uvedené požadavky, se může bez potíží pohybovat na vnitřním trhu a může být umístěna na palubě lodí plujících pod vlajkou kteréhokoli členského státu.
- (8) Aby byla umožněna spravedlivá hospodářská soutěž v oblasti rozvoje lodní výstroje, mělo by být vynaloženo veškeré úsilí na podporu používání veřejně dostupných norem, aby byly dostupné bezplatně nebo za nominální poplatek a aby všem bylo dovoleno vytváření kopií, distribuce a využívání bezplatně nebo za nominální poplatek.
- (9) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ⁽¹⁾ stanoví společné zásady a referenční ustanovení, jež se mají použít napříč odvětvovými právními předpisy, s cílem poskytnout ucelený základ pro revizi nebo přepracování uvedených právních předpisů. Uvedené rozhodnutí vytváří obecný horizontální rámec pro budoucí právní předpisy harmonizující podmínky uvádění výrobků na trh a je referenčním dokumentem pro stávající právní předpisy. Uvedený obecný rámec poskytuje vhodná řešení problémů zjištěných při provádění směrnice 96/98/ES. Je proto nezbytné začlenit definice a referenční ustanovení rozhodnutí č. 768/2008/ES do této směrnice s úpravami, které si žádají specifické rysy odvětví lodní výstroje.
- (10) Aby byly orgánům dozoru nad trhem poskytnuty další, konkrétní prostředky, které jim usnadní plnění jejich úkolů, mohla by být značka shody ve vhodném časovém horizontu doplněna či nahrazena elektronickým identifikátorem.
- (11) Povinnosti hospodářských subjektů by měly být stanoveny způsobem přiměřeným a nediskriminačním pro ty hospodářské subjekty, které jsou usazeny v Unii, s ohledem na skutečnost, že významná část lodní výstroje spadající do oblasti působnosti této směrnice nemusí být nikdy dovezena a distribuována na území členských států.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ze dne 9. července 2008 o společném rámci pro uvádění výrobků na trh a o zrušení rozhodnutí Rady 93/465/EHS (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 82).

- (12) Vzhledem k tomu, že lodní výstroj se na palubu lodí umísťuje v průběhu jejich stavby nebo opravy po celém světě, je dozor nad trhem obzvláště obtížný a nemůže být účinně podporován hraničními kontrolami. Proto by měly být jasně stanoveny příslušné povinnosti členských států a hospodářských subjektů v rámci Unie. Členské státy by měly zajistit, aby na palubě lodí plujících pod jejich vlajkou byla instalována pouze vyhovující výstroj a aby tato povinnost byla plněna vydáním, potvrzením nebo obnovením osvědčení těchto lodí správnými orgány státu vlajky podle mezinárodních úmluv, jakož i prostřednictvím vnitrostátních opatření pro dozor nad trhem zavedených v souladu s rámcem Unie pro dozor nad trhem, který je stanoven v kapitole III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008⁽¹⁾. Komise by měla členským státům při plnění těchto povinností poskytovat podporu prostřednictvím informačních systémů pro posuzování, oznamování a kontrolu subjektů oprávněných k provádění úkolů posuzování shody, pro sdílení informací v souvislosti se schválenou lodní výstrojí, žádostmi, které byly staženy či zamítnuty, a nesouladem lodní výstroje s předpisy.
- (13) Zárukou v souladu s povinnostmi podle této směrnice, že výstroj je vyhovující a může být uvedena na trh za účelem jejího umístění na palubu lodí EU, by mělo být v první řadě umístění značky shody na lodní výstroj výrobcem nebo případně dovozcem. Poté jsou zapotřebí určitá ustanovení, která by zajistila bezpečné pokračování a použitelnost značky shody po jejím umístění na výstroj a účinné plnění úlohy vnitrostátních orgánů dozoru nad trhem. Výrobce, nebo případně dovozce či distributor, by měl být povinen poskytnout příslušným orgánům úplné a pravdivé informace týkající se výstroje, kterou opatřil značkou shody, a to s cílem zajistit, aby lodní výstroj byla i nadále bezpečná. Výrobce by měl být povinen spolupracovat s orgány dozoru nad trhem, a to i pokud jde o normy, podle nichž vyrobil a osvědčil výstroj, a měl by rovněž vynakládat náležitou péči v souvislosti s lodní výstrojí, kterou uvádí na trh. V tomto ohledu by výrobce mající sídlo mimo Unii měl za účelem zajištění spolupráce s příslušnými vnitrostátními orgány jmenovat zplnomocněného zástupce.
- (14) Soulad s mezinárodními zkušebními normami lze nejlépe prokázat postupy posuzování shody, např. těmi, které jsou stanoveny v rozhodnutí č. 768/2008/ES. Nicméně výrobci by měli mít k dispozici pouze ty postupy posuzování shody, které splňují požadavky mezinárodních nástrojů.
- (15) Pro zajištění spravedlivého a účinného postupu při vyšetřování podezření na nedodržení předpisů je třeba, aby členské státy byly vybídnuty, aby přijaly veškerá opatření vedoucí k důslednému a objektivnímu hodnocení rizik; jestliže Komise usoudí, že tato podmínka byla splněna, neměla by při přezkumu omezujících opatření přijatých dotýčnými členskými státy, pokud jde o nevyhovující výstroj, mít povinnost provádět uvedené hodnocení znovu.
- (16) Komise by při plnění svých vyšetřovacích povinností s ohledem na oznámené subjekty měla členské státy pokud možno informovat a spolupracovat s nimi, přičemž je třeba náležitě zohlednit nezávislou úlohu Komise.
- (17) Pokud se orgány dozoru určitého členského státu domnívají, že lodní výstroj, na niž se vztahuje tato směrnice, může představovat riziko pro námořní bezpečnost, zdraví nebo životní prostředí, měly by provést hodnocení nebo zkoušky dotčené výstroje. Je-li takové riziko zjištěno, členský stát by měl vyzvat dotčený hospodářský subjekt, aby přijal vhodná nápravná opatření nebo aby danou výstroj dokonce stáhl z trhu či z oběhu.
- (18) Za výjimečných okolností by mělo být povoleno používání lodní výstroje, která nenesou značku shody, zejména tehdy, pokud loď nemůže získat výstroj se značkou shody v přístavu nebo zařízení mimo EU, nebo jestliže výstroj označená značkou shody není na trhu k dispozici.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (19) Je nezbytné zajistit, aby plnění cílů této směrnice nebylo ohroženo neexistencí mezinárodních norem nebo závažnými nedostatky či anomáliemi ve stávajících normách, včetně zkušebních norem, v případě konkrétní lodní výstroje spadající do oblasti působnosti této směrnice. Je rovněž nezbytné určit konkrétní lodní výstroj, v jejímž případě by mohlo být výhodné použití elektronického identifikátoru. Je navíc nezbytné, aby byly průběžně aktualizovány jiné než podstatné prvky této směrnice, totiž odkazy na normy uvedené v příloze III, jakmile budou k dispozici nové normy. Na Komisi by proto měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o přijímání harmonizovaných technických specifikací a zkušebních norem, za určitých okolností a na prozatímním základě, a změnu uvedených odkazů. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (20) Aby bylo možné splnit cíle této směrnice, je třeba mezinárodní nástroje uplatňovat na vnitřním trhu jednotně. Je proto nezbytné u každé lodní výstroje, pro kterou je podle mezinárodních úmluv požadováno schválení státem vlajky, jasně a včas identifikovat požadavky na návrh, zhotovení a funkčnost, jakož i příslušné zkušební normy stanovené pro uvedenou výstroj v mezinárodních nástrojích, a přijmout společná kritéria a postupy, včetně časového rámce, pro uplatňování těchto požadavků a norem oznámenými subjekty, orgány členských států a hospodářskými subjekty, včetně jakéhokoli subjektu odpovědného za umístění výstroje na palubu lodi EU. Je rovněž nezbytné zajistit, aby plnění cílů této směrnice nebylo ohroženo nedostatky v příslušných technických specifikacích a zkušebních normách nebo v případě, že IMO nevypracuje příslušné normy pro lodní výstroj spadající do oblasti působnosti této směrnice.
- (21) Mezinárodní nástroje, s výjimkou zkušebních norem, by měly být automaticky uplatňovány v jejich platném znění. S cílem zmírnit riziko, že zavedení nových zkušebních norem do právních předpisů Unie způsobí nepřiměřené obtíže loďstvu Unie a hospodářským subjektům z hlediska jasnosti a právní jistoty, by vstup těchto nových zkušebních norem v platnost neměl být automatický, ale měl by být výslovně určen Komisí.
- (22) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro provádění této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (23) V zájmu usnadnění harmonizovaného, urychleného a jednoduchého provádění této směrnice by prováděcí akty přijaté podle této směrnice měly mít formu nařízení Komise.
- (24) V souladu se zavedenými postupy může výbor uvedený v této směrnici užitečným způsobem přispívat k posuzování záležitostí týkajících se uplatňování této směrnice, na něž v souladu s jeho jednacím řádem upozorní předseda výboru nebo zástupce členského státu.
- (25) Jsou-li např. v rámci odborné skupiny Komise posuzovány záležitosti týkající se této směrnice, které nesouvisí s jejím prováděním nebo porušováním, měly by být Evropskému parlamentu v souladu se stávajícími postupy poskytnuty úplné informace a podklady a ve vhodných případech by měl být přizván k účasti na příslušných zasedáních.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (26) Komisi je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ⁽¹⁾ při účinném provádění příslušných závazných právních aktů Unie a při plnění úkolů, jimiž je v nich Komise pověřena, nápomocna Evropská agentura pro námořní bezpečnost.
- (27) Příslušné orgány a všechny hospodářské subjekty by měly vynaložit veškeré úsilí, aby v souladu s mezinárodní praxí usnadnily písemnou komunikaci s cílem nalézt společné komunikační prostředky.
- (28) Jelikož cílů této směrnice, to jest jednotným uplatňováním příslušných mezinárodních nástrojů týkajících se výstroje, která má být umístěna na palubě lodí, zvýšit bezpečnost na moři, zabránit znečišťování moří a zajistit volný pohyb této výstroje v Unii, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich může být z důvodu rozsahu činnosti lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (29) Navrhovaná opatření představují podstatnou změnu ustanovení směrnice 96/98/ES, a proto by uvedená směrnice měla být v zájmu jasnosti zrušena a nahrazena touto směrnicí,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Cíl

Cílem této směrnice je jednotným uplatňováním příslušných mezinárodních nástrojů týkajících se lodní výstroje, která má být umístěna na palubě lodí EU, posílit bezpečnost na moři, zabránit znečišťování moří a zajistit volný pohyb této výstroje v Unii.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „lodní výstrojí“ výstroj spadající do oblasti působnosti této směrnice podle článku 3;
- 2) „lodí EU“ loď plující pod vlajkou některého členského státu a spadající do oblasti působnosti mezinárodních úmluv;
- 3) „mezinárodními úmluvami“ níže uvedené úmluvy i s jejich závaznými protokoly a předpisy přijaté pod záštitou Mezinárodní námořní organizace (IMO), které vstoupily v platnost a které stanoví zvláštní požadavky na schválení výstroje, jež má být umístěna na palubě lodi, státem vlajky:

— Úmluva o mezinárodních pravidlech pro zabránění srážkám na moři z roku 1972 (COLREG),

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ze dne 27. června 2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost (Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 1).

- Mezinárodní úmluva o zabránění znečišťování z lodí z roku 1973 (MARPOL),
  - Mezinárodní úmluva o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1974 (SOLAS);
- 4) „zkušebními normami“ zkušební normy pro lodní výstroj stanovené:
- Mezinárodní námořní organizací (IMO),
  - Mezinárodní organizací pro normalizaci (ISO),
  - Mezinárodní elektrotechnickou komisí (IEC),
  - Evropským výborem pro normalizaci (CEN),
  - Evropským výborem pro normalizaci v elektrotechnice (Cenelec),
  - Mezinárodní telekomunikační unií (ITU),
  - Evropským ústavem pro telekomunikační normy (ETSI),
  - Komisí v souladu s článkem 8 a čl. 27 odst. 6 této směrnice,
  - regulačními orgány uznanými v dohodách o vzájemném uznávání, jichž je Unie stranou;
- 5) „mezinárodními nástroji“ mezinárodní úmluvy spolu s rezolucemi a oběžníky IMO, jimiž se tyto úmluvy v jejich platném znění provádějí, a zkušební normy;
- 6) „značkou shody“ symbol uvedený v článku 9 a stanovený v příloze I nebo případně elektronický identifikátor uvedený v článku 11;
- 7) „oznámeným subjektem“ organizace určená příslušným správním orgánem členského státu podle článku 17;
- 8) „dodáním na trh“ dodání lodní výstroje na trh Unie v rámci obchodní činnosti, ať už za úplatu, nebo bezplatně;
- 9) „uvedením na trh“ první dodání lodní výstroje na trh Unie;
- 10) „výrobce“ fyzická nebo právnická osoba, která vyrábí lodní výstroj nebo si nechává lodní výstroj navrhout nebo vyrobit a tuto výstroj uvádí na trh pod svým jménem nebo ochrannou známkou;
- 11) „zplnomocněným zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která byla písemně pověřena výrobcem, aby jednala jeho jménem při plnění konkrétních úkolů;

- 12) „dovozcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která uvádí na trh Unie lodní výstroj ze třetí země;
- 13) „distributorem“ fyzická nebo právnická osoba v dodavatelském řetězci, jiná než výrobce nebo dovozce, která dodává lodní výstroj na trh;
- 14) „hospodářskými subjekty“ výrobce, zplnomocněný zástupce, dovozce a distributor;
- 15) „akreditací“ akreditace ve smyslu čl. 2 bodu 10 nařízení (ES) č. 765/2008;
- 16) „vnitrostátním akreditačním orgánem“ vnitrostátní akreditační orgán ve smyslu čl. 2 bodu 11 nařízení (ES) č. 765/2008;
- 17) „posuzováním shody“ postup prováděný oznámenými subjekty v souladu s článkem 15, kterým se prokazuje, zda je lodní výstroj v souladu s požadavky stanovenými v této směrnici;
- 18) „subjektem posuzování shody“ subjekt, který vykonává činnosti posuzování shody, včetně kalibrace, zkoušení, vydávání osvědčení a inspekce;
- 19) „stažením z oběhu“ opatření, jehož cílem je dosáhnout navrácení lodní výstroje, která již byla umístěna na palubu lodí EU nebo zakoupena se záměrem umístit ji na palubu lodí EU;
- 20) „stažením z trhu“ opatření, jehož cílem je zabránit, aby byla lodní výstroj, která se nachází v dodavatelském řetězci, dodávána trh;
- 21) „EU prohlášením o shodě“ prohlášení vydané výrobcem podle článku 16;
- 22) „výrobkem“ jednotlivé zařízení lodní výstroje.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na výstroj, která je nebo má být umístěna na palubě lodi EU a která musí být podle mezinárodních nástrojů schválena správními orgány státu vlajky, a to bez ohledu na to, zda se loď v době instalace výstroje nachází v Unii.
2. Bez ohledu na skutečnost, že výstroj uvedená v odstavci 1 může rovněž spadat do působnosti jiných právních nástrojů Unie nežli této směrnice, pro účely stanovené v článku 1 se na uvedenou výstroj vztahuje pouze tato směrnice.

Článek 4

Požadavky na lodní výstroj

1. Lodní výstroj, která je umístěna na palubě lodi EU ke dni uvedenému v čl. 39 odst. 1 druhém pododstavci nebo po tomto dni, musí splňovat požadavky na návrh, zhotovení a funkčnost stanovené v mezinárodních nástrojích platných v době umístění uvedené výstroje na palubu.

2. Soulad lodní výstroje s požadavky uvedenými v odstavci 1 se prokazuje výlučně podle příslušných zkušebních norem a s použitím postupů posuzování shody uvedených v článku 15.
3. Mezinárodní nástroje se použijí, aniž je tím dotčen postup kontroly shody stanovený v článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 ⁽¹⁾.
4. Požadavky a normy uvedené v odstavcích 1 a 2 musí být uplatňovány jednotným způsobem podle čl. 35 odst. 2

Článek 5

Použití

1. Členské státy při vydávání, potvrzování nebo obnovování osvědčení lodí plujících pod jejich vlajkou podle požadavků mezinárodních úmluv zajistí, aby lodní výstroj na palubě těchto lodí splňovala požadavky této směrnice.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby bylo zajištěno, že lodní výstroj na palubě lodí plujících pod jejich vlajkou splňuje požadavky stanovené v mezinárodních nástrojích vztahující se na výstroj, která se již nachází na palubě. V souladu s čl. 35 odst. 3 jsou Komisi svěřeny prováděcí pravomoci za účelem zajištění jednotného uplatňování uvedených opatření.

Článek 6

Fungování vnitřního trhu

Členské státy nesmějí zakázat uvést na trh ani zakázat umístit na palubě lodi EU lodní výstroj ani odmítnout vydat osvědčení pro uvedenou výstroj lodím plujících pod jejich vlajkou nebo prodloužit platnost uvedených osvědčení, pokud tato výstroj splňuje požadavky této směrnice.

Článek 7

Převedení lodě pod vlajku členského státu

1. V případě lodě ze země mimo EU, která má být převedena pod vlajku členského státu, podléhá uvedená loď při převodu inspekci ze strany přijímajícího členského státu za účelem ověření, zda skutečný stav její lodní výstroje odpovídá jejím bezpečnostním osvědčením a zda je tato výstroj v souladu s touto směrnicí a nese značku shody nebo je podle názoru správních orgánů tohoto členského státu rovnocenná lodní výstroji, pro niž je vydáváno osvědčení podle této směrnice ke dni 18. září 2016.
2. V případě, že datum instalace lodní výstroje na palubě nelze určit, mohou členské státy s přihlédnutím k příslušným mezinárodním nástrojům stanovit uspokojivé požadavky ohledně rovnocennosti.
3. Pokud výstroj není opatřena značkou shody ani není správním orgánem považována za rovnocennou, musí být vyměněna.
4. Pro lodní výstroj, která je považována za rovnocennou podle tohoto článku, musí členský stát vydat osvědčení, jež musí být vždy na palubě spolu s výstrojí. Uvedeným osvědčením uděluje stát vlajky povolení, že výstroj může být ponechána na palubě lodi, a ukládá veškerá omezení nebo stanoví veškerá opatření vztahující se na používání výstroje.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2099/2002 ze dne 5. listopadu 2002, kterým se zřizuje Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS) (Úř. věst. L 324, 29.11.2002, s. 1).

Článek 8

Normy pro loďní výstroj

1. Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES⁽¹⁾ ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012⁽²⁾, Unie sleduje vývoj odpovídajících mezinárodních norem, jímž je pověřena IMO a normalizační orgány, včetně podrobných technických specifikací a zkušebních norem, pro loďní výstroj, jejíž použití nebo instalace na palubě lodí se považují za nezbytné pro zvýšení námořní bezpečnosti a zabránění znečišťování moře. Komise tento vývoj pravidelně sleduje.

2. Pokud pro konkrétní loďní výstroj mezinárodní norma neexistuje, je ve výjimečných případech řádně odůvodněných náležitou analýzou a s cílem zabránit závažnému a nepřijatelnému ohrožení námořní bezpečnosti, zdraví nebo životního prostředí a rovněž s přihlédnutím k činnosti probíhající na úrovni IMO Komise zmocněna k tomu, aby prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 37 přijala pro danou konkrétní loďní výstroj harmonizované technické specifikace a zkušební normy

Je obzvláště důležité, aby Komise při vypracovávání těchto aktů v přenesené pravomoci vedla konzultace s odborníky, a to včetně odborníků z členských států.

Tyto technické specifikace a zkušební normy se použijí prozatímně do doby, než IMO přijme pro uvedenou konkrétní loďní výstroj příslušnou normu.

3. Ve výjimečných případech řádně odůvodněných náležitou analýzou, a je-li to nezbytné s cílem zabránit zjištěnému nepřijatelnému ohrožení námořní bezpečnosti, zdraví nebo životního prostředí způsobenému závažným nedostatkem nebo anomálií v rámci stávající normy pro konkrétní loďní výstroj určené Komisí podle čl. 35 odst. 2 nebo 3 a s přihlédnutím k práci probíhající na úrovni IMO, je Komise zmocněna k tomu, aby pouze v rozsahu nezbytném k odstranění daného závažného nedostatku nebo anomálie přijala prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 37 pro uvedenou konkrétní loďní výstroj harmonizované technické specifikace a zkušební normy.

Je obzvláště důležité, aby Komise při vypracovávání těchto aktů v přenesené pravomoci vedla konzultace s odborníky, a to včetně odborníků z členských států.

Uvedené technické specifikace a zkušební normy se použijí prozatímně do doby, než IMO přezkoumá normu použitelnou pro uvedenou konkrétní loďní výstroj.

4. Technické specifikace a normy přijaté v souladu s odstavci 2 a 3 Komise bezplatně zpřístupní.

KAPITOLA 2

ZNAČKA SHODY

Článek 9

Značka shody

1. Loďní výstroj, jejíž soulad s požadavky stanovenými v této směrnici byl prokázán v souladu s příslušnými postupy posuzování shody, musí být opatřena značkou shody.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12).

2. Značkou shody nesmí být označen žádný jiný výrobek.
3. Značka shody, která má být použita, je zobrazena v příloze I.
4. Použití značky shody se řídí obecnými zásadami stanovenými v čl. 30 odst. 1 a odst. 3 až 6 nařízení (ES) č. 765/2008, podle nichž se všechny odkazy na označení CE považují za odkazy na značku shody.

Článek 10

Pravidla a podmínky pro umístění značky shody

1. Značka shody se viditelně, čitelně a nesmazatelně umístí na výrobek nebo jeho výrobní štítek a případně začlenění do jeho programového vybavení. Pokud to vzhledem k povaze výrobku není možné nebo odůvodněné, umístí se na obal a průvodní doklady.
2. Značka shody se na výstroj umístí na konci výrobní fáze.
3. Za značkou shody následuje identifikační číslo oznámeného subjektu, je-li tento subjekt zapojen do kontrolní fáze výroby, a rok, ve kterém byla výstroj značkou opatřena.
4. Identifikační číslo oznámeného subjektu umístí sám subjekt, nebo je umístí podle jeho pokynů výrobce nebo zplnomocněný zástupce výrobce.

Článek 11

Elektronický identifikátor

1. S cílem usnadnit dozor nad trhem a zabránit padělání konkrétní lodní výstroje podle odstavce 3 mohou výrobci namísto značky shody nebo spolu s ní použít vhodnou a spolehlivou formu elektronického identifikátoru. V takovém případě se náležitým způsobem obdobně použijí články 9 a 10.
2. Komise provede analýzu nákladů a přínosů ohledně používání elektronického identifikátoru jakožto doplňku či náhrady značky shody.
3. Komise může přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 37 za účelem určení konkrétní lodní výstroje, pro niž může být používání elektronického identifikátoru výhodné. Je obzvláště důležité, aby Komise při vypracovávání těchto aktů v přenesené pravomoci vedla konzultace s odborníky, a to včetně odborníků z členských států.
4. Komisi se svěřují prováděcí pravomoci, aby formou nařízení Komise a v souladu s přezkumným postupem podle čl. 38 odst. 2 stanovila vhodná technická kritéria, pokud jde o návrh, provedení, umístění a používání elektronických identifikátorů.
5. V případě výstroje určené v souladu s odstavcem 3 může být značka shody do tří let ode dne přijetí vhodných technických kritérií podle odstavce 4 doplněna vhodnou a spolehlivou formou elektronického identifikátoru.
6. V případě výstroje určené v souladu s odstavcem 3 může být značka shody za pět let ode dne přijetí vhodných technických kritérií podle odstavce 4 nahrazena vhodnou a spolehlivou formou elektronického identifikátoru.

KAPITOLA 3

POVINNOSTI HOSPODÁŘSKÝCH SUBJEKTŮ

Článek 12

Povinnosti výrobců

1. Umístěním značky shody výrobci přebírají odpovědnost za splnění požadavku, že lodní výstroj, která byla opatřena značkou shody, byla navržena a vyrobena v souladu s technickými specifikacemi a normami zavedenými podle čl. 35 odst. 2, a povinnosti stanovené v odstavcích 2 až 9 tohoto článku.
2. Výrobci vypracují požadovanou technickou dokumentaci a nechají provést příslušné postupy posuzování shody.
3. Byl-li postupem posuzování shody prokázán soulad lodní výstroje s příslušnými požadavky, vypracují výrobci EU prohlášení o shodě podle článku 16 a umístí značku shody v souladu s články 9 a 10.
4. Výrobci uchovávají technickou dokumentaci a EU prohlášení o shodě podle článku 16 po dobu nejméně deseti let poté, co byla umístěna značka shody, a v žádném případě ne dobu kratší, než je očekávaná životnost dotčené lodní výstroje.
5. Výrobci zajistí, aby byly zavedeny postupy, díky nimž sériová výroba zůstane ve shodě. Je třeba přihlídnout ke změnám v návrhu lodní výstroje nebo změnám jejích parametrů a změnám požadavků obsažených v mezinárodních nástrojích uvedených v článku 4, na jejichž základě se prohlašuje shoda lodní výstroje. V případě, že je to nezbytné v souladu s přílohou II, musí výrobci nechat provést nové posouzení shody.
6. Výrobci zajistí, aby bylo na jejich výrobcích uvedeno číslo typu či výrobní dávky nebo sériové číslo nebo jiný prvek umožňující jejich identifikaci, nebo v případech, kdy to velikost nebo povaha výrobku neumožňuje, aby byla požadovaná informace uvedena na obalu nebo v dokladu přiloženém k výrobku nebo případně na obalu i v dokladu.
7. Výrobci uvedou na výrobku, nebo není-li to možné, na obalu nebo v dokladu přiloženém k výrobku nebo případně na obalu i v dokladu své jméno, zapsaný obchodní název nebo zapsanou ochrannou známku a adresu, na níž je lze kontaktovat. Adresa musí uvádět jediné místo, na kterém lze výrobce kontaktovat.
8. Výrobci zajistí, aby byl k výrobku přiložen návod a veškeré informace nezbytné pro bezpečnou instalaci na palubě a bezpečné používání výrobku, včetně případného omezení užití, které jsou snadno srozumitelné pro uživatele, spolu s případnými jinými doklady vyžadovanými mezinárodními nástroji nebo zkušebními normami.
9. Výrobci, kteří se domnívají nebo mají důvod se domnívat, že výrobek, který opatřili značkou shody, není ve shodě s příslušnými požadavky na návrh, zhotovení a funkčnost a zkušebními normami zavedenými podle čl. 35 odst. 2 a 3, přijmou okamžitě nezbytná nápravná opatření k uvedení daného výrobku do shody, nebo v případě potřeby k jeho stažení z trhu nebo z oběhu. Dále, pokud výrobek představuje riziko, informují o tom výrobci neprodleně příslušné vnitrostátní orgány členských států a uvedou podrobnosti, zejména o nesouladu a o veškerých přijatých nápravných opatřeních.

10. Výrobci poskytnou příslušnému orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti neprodleně všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody výrobku, a to v jazyce, který je pro tento orgán snadno srozumitelný nebo přijatelný, umožní tomuto orgánu přístup do svých prostor pro účely dozoru nad trhem v souladu s článkem 19 nařízení (ES) č. 765/2008 a poskytnou mu vzorky nebo přístup ke vzorkům v souladu s čl. 25 odst. 4 této směrnice. Spolupracují s tímto orgánem na jeho žádost při činnostech, jejichž cílem je odstranit rizika vyvolaná výrobky, které uvedli na trh.

Článek 13

Zplnomocnění zástupci

1. Výrobce, který se nenachází na území alespoň jednoho členského státu, jmenuje písemným pověřením zplnomocněného zástupce pro Unii a v pověření uvede jméno zplnomocněného zástupce a adresu, na níž jej lze kontaktovat.
2. Součástí pověření zplnomocněného zástupce nesmí být plnění povinností stanovených v čl. 12 odst. 1 a vypracování technické dokumentace.
3. Zplnomocněný zástupce plní úkoly stanovené v pověření, které obdržel od výrobce. Pověření musí zplnomocněnému zástupci umožňovat alespoň:
  - a) uchovávat EU prohlášení o shodě a technickou dokumentaci pro potřeby vnitrostátních orgánů dozoru po dobu nejméně deseti let poté, co byla umístěna značka shody, a v žádném případě ne dobu kratší, než je očekávaná životnost dotčené loďní výstroje;
  - b) poskytnout příslušnému orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody výrobku;
  - c) spolupracovat s příslušnými orgány na jejich žádost při činnostech, jejichž cílem je odstranit rizika vyvolaná výrobky, na které se vztahuje jeho pověření.

Článek 14

Jiné hospodářské subjekty

1. Dovozci uvedou na výrobku, nebo není-li to možné, na obalu nebo v dokladu přiloženém k výrobku nebo případně na obalu i v dokladu své jméno, zapsaný obchodní název nebo zapsanou ochrannou známku a adresu, na níž je lze kontaktovat.
2. Dovozci a distributoři poskytnou příslušnému orgánu na základě jeho odůvodněné žádosti všechny informace a dokumentaci nezbytné k prokázání shody výrobku, a to v jazyce, který je pro tento orgán snadno srozumitelný nebo přijatelný. Spolupracují s tímto orgánem na jeho žádost při činnostech, jejichž cílem je odstranit rizika vyvolaná výrobky, které uvedli na trh.
3. Dovozece nebo distributor je pro účely této směrnice považován za výrobce a vztahují se na něj povinnosti výrobce podle článku 12, pokud uvede loďní výstroj na trh nebo ji umístí na palubu lodí EU pod svým jménem nebo ochrannou známkou nebo pokud upraví loďní výstroj, jež byla na trh již uvedena, takovým způsobem, který může ovlivnit její soulad s příslušnými požadavky.

4. Po dobu nejméně deseti let poté, co byla umístěna značka shody, a v žádném případě ne dobu kratší, než je očekávaná životnost dotčené lodní výstroje, hospodářské subjekty na žádost orgánů dozoru nad trhem identifikují:

- a) každý hospodářský subjekt, který jim dodal výrobek;
- b) každý hospodářský subjekt, kterému dodaly výrobek.

KAPITOLA 4

POSUZOVÁNÍ SHODY A OZNAMOVÁNÍ SUBJEKTŮ POSUZOVÁNÍ SHODY

Článek 15

Postupy posuzování shody

1. Postupy posuzování shody jsou stanoveny v příloze II.
2. Členské státy zajistí, aby výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce nechal prostřednictvím oznámeného subjektu provést posuzování shody u konkrétní lodní výstroje pomocí jedné z možností stanovených v prováděcích aktech přijatých Komisí přezkumným postupem podle čl. 38 odst. 2, a to jedním z těchto postupů:
  - a) jestliže má být použito ES přezkoušení typu (modul B), musí být pro každou lodní výstroj před uvedením na trh provedeno:
    - zabezpečování kvality výroby (modul D) nebo
    - zabezpečování kvality výrobků (modul E) nebo
    - ověřování výrobků (modul F);
  - b) jsou-li soupravy lodní výstroje vyráběny jednotlivě nebo v malých počtech, a nikoliv v sériích nebo hromadně, postupem posuzování shody může být ES ověřování každého jednotlivého výrobku (modul G).
3. Komise prostřednictvím informačního systému zpřístupněného za tímto účelem vede aktualizovaný seznam schválené lodní výstroje a žádostí, které byly staženy nebo zamítnuty, a dává tento seznam k dispozici zainteresovaným stranám.

Článek 16

EU prohlášení o shodě

1. EU prohlášení o shodě potvrzuje, že bylo prokázáno splnění požadavků stanovených podle článku 4.
2. EU prohlášení o shodě musí být vypracováno podle vzoru uvedeného v příloze III rozhodnutí č. 768/2008/ES. Musí obsahovat prvky stanovené v příslušných modulech uvedených v příloze II této směrnice a musí být průběžně aktualizováno.
3. Vypracováním EU prohlášení o shodě výrobce přebírá odpovědnost a povinnosti uvedené v čl. 12 odst. 1.

4. Jakmile je loďní výstroj umístěna na palubu lodě EU, musí být kopie EU prohlášení o shodě vztahujícího se na dotýčnou výstroj předána lodi a uchovávána na palubě, dokud uvedená výstroj není z lodi odstraněna. Výrobce musí prohlášení přeložit do jazyka nebo jazyků požadovaných členským státem vlajky, včetně nejméně jednoho jazyka běžně užívaného v odvětví námořní dopravy.

5. Kopie EU prohlášení o shodě se poskytne oznámenému subjektu nebo subjektům, které provedly příslušné postupy posuzování shody.

Článek 17

Oznamování subjektů posuzování shody

1. Členské státy prostřednictvím informačního systému zpřístupněného za tímto účelem Komisí oznámí Komisi a ostatním členským státům subjekty oprávněné vykonávat úkoly posuzování shody podle této směrnice.

2. Oznámené subjekty musí splňovat požadavky stanovené v příloze III.

Článek 18

Oznamující orgány

1. Členské státy určí oznamující orgán odpovědný za vytvoření a provádění nezbytných postupů pro posuzování a oznamování subjektů posuzování shody a kontrolu oznámených subjektů, včetně souladu s článkem 20.

2. Oznámené subjekty musí být kontrolovány nejméně jednou za dva roky. Komise se může kontroly účastnit jako pozorovatel.

3. Členské státy mohou rozhodnout, že posuzování a kontrolu podle odstavce 1 má provádět vnitrostátní akreditační orgán.

4. Pokud oznamující orgán přeneše posuzování, oznamování nebo kontrolu podle odstavce 1 na subjekt, který není orgánem veřejné správy, nebo takový subjekt těmito úkoly jinak pověří, musí být tento subjekt právníčkou osobou a musí obdobně splňovat požadavky stanovené v příloze V. Dále musí tento subjekt přijmout opatření, aby byla pokryta odpovědnost vyplývající z jeho činnosti.

5. Oznamující orgán nese za úkoly vykonávané subjektem uvedeným v odstavci 4 plnou odpovědnost.

6. Oznamující orgán musí splňovat požadavky stanovené v příloze V.

Článek 19

Informační povinnost oznamujících orgánů

1. Členské státy informují Komisi o svých postupech pro posuzování a oznamování subjektů posuzování shody a kontrolu těchto subjektů a o veškerých změnách týkajících se těchto postupů.

2. Komise tyto informace zveřejní prostřednictvím informačního systému, který za tímto účelem zpřístupní.

Článek 20

Dceřiné společnosti oznámených subjektů a zadávání subdodávek

1. Pokud oznámený subjekt zadá konkrétní úkoly týkající se posuzování shody subdodavatelí nebo dceřiné společnosti, zajistí, aby subdodavatel nebo dceřiná společnost splňovali požadavky stanovené v příloze III, a informuje o tom oznamující orgán.
2. Oznámené subjekty nesou plnou odpovědnost za úkoly provedené subdodavatelí nebo dceřinými společnostmi bez ohledu na to, kde jsou tito subdodavatelé nebo dceřiné společnosti usazeni.
3. Činnosti lze zadat subdodavatelí nebo dceřiné společnosti pouze se souhlasem zákazníka.
4. Oznámené subjekty uchovávají pro potřebu oznamujícího orgánu příslušné doklady týkající se posouzení kvalifikace subdodavatele nebo dceřiné společnosti a práce provedené subdodavatelem nebo dceřinou společností podle této směrnice.

Článek 21

Změny v oznámeních

1. Pokud oznamující orgán zjistí nebo je upozorněn na to, že oznámený subjekt již nesplňuje požadavky stanovené v příloze III nebo neplní své povinnosti podle této směrnice, omezí, pozastaví nebo případně zruší oznámení podle toho, jak je neplnění těchto požadavků nebo povinností závažné. Neprodleně o tom prostřednictvím informačního systému zpřístupněného za tímto účelem Komisí uvědomí Komisi a ostatní členské státy.
2. V případě omezení, pozastavení nebo zrušení oznámení nebo v případě, že oznámený subjekt ukončil svou činnost, zajistí oznamující členský stát, aby byly spisy tohoto subjektu buď zpracovány jiným oznámeným subjektem, nebo byly na vyžádání k dispozici příslušným oznamujícím orgánům a orgánům dozoru nad trhem.

Článek 22

Zpochybnění způsobilosti oznámených subjektů

1. Komise vyšetří všechny případy, v nichž má na základě informací, které má k dispozici nebo na něž byla upozorněna, pochybnosti o způsobilosti oznámeného subjektu nebo o tom, zda oznámený subjekt nadále plní požadavky a povinnosti, které jsou mu uloženy.
2. Oznamující členský stát předloží Komisi na vyžádání všechny informace týkající se podkladů pro oznámení nebo zachování způsobilosti dotčeného subjektu.
3. Komise zajistí, aby se se všemi citlivými informacemi získanými v průběhu tohoto šetření nakládalo jako s důvěrnými.
4. Pokud Komise zjistí, že oznámený subjekt nesplňuje nebo přestal splňovat požadavky pro své oznámení, neprodleně o tom informuje oznamující členský stát a vyzve ho, aby bezodkladně přijal nezbytná nápravná opatření, včetně případného zrušení oznámení.

Článek 23

Povinnosti týkající se činnosti oznámených subjektů

1. Oznámené subjekty provádějí nebo zajistí provedení posuzování shody v souladu s postupy stanovenými v článku 15.

2. Pokud oznámený subjekt zjistí, že výrobce nesplnil povinnosti stanovené v článku 12, vyzve výrobce, aby bezodkladně přijal vhodná nápravná opatření, a nevydá osvědčení o shodě.

3. Pokud v průběhu kontroly shody po vydání osvědčení o shodě oznámený subjekt zjistí, že výrobek již nesplňuje požadavky, vyzve výrobce, aby bezodkladně přijal vhodná nápravná opatření, a v případě nutnosti osvědčení pozastaví nebo odejme. Pokud nejsou nápravná opatření přijata nebo pokud nemají požadovaný účinek, oznámený subjekt podle potřeby osvědčení omezí, pozastaví nebo odejme.

Článek 24

Informační povinnost oznámených subjektů

1. Oznámené subjekty informují oznamující orgán:

a) o každém zamítnutí, omezení, pozastavení nebo odnětí osvědčení o shodě;

b) o všech okolnostech majících vliv na působnost a podmínky oznámení;

c) o každé žádosti o informace týkající se činností posuzování shody, kterou obdržely od orgánů dozoru nad trhem;

d) na vyžádání o činnostech posuzování shody vykonaných v rámci působnosti jejich oznámení a o jakékoli jiné vykonané činnosti, včetně přeshraničních činností a zadávání subdodávek.

2. Oznámené subjekty poskytnou Komisi a členským státům na jejich žádost příslušné informace o otázkách týkajících se negativních i pozitivních výsledků posuzování shody. Oznámené subjekty poskytnou ostatním oznámeným subjektům, které vykonávají činnosti posuzování shody týkající se stejných výrobků, informace týkající se negativních a na vyžádání i pozitivních výsledků posuzování shody.

KAPITOLA 5

DOZOR NAD TRHEM UNIE, KONTROLA VÝROBKŮ, OCHRANNÁ USTANOVENÍ

Článek 25

Rámec EU pro dozor nad trhem

1. Pokud jde o lodní výstroj, členské státy provádějí dozor nad trhem v souladu s rámcem EU pro dozor nad trhem stanoveným v kapitole III nařízení (ES) č. 765/2008, s výhradou odstavců 2 a 3 tohoto článku.

2. Infrastruktury a programy vnitrostátního dozoru nad trhem musí brát v úvahu specifické rysy odvětví lodní výstroje, včetně jednotlivých postupů prováděných jako součást posuzování shody, a zejména povinnosti, které správním orgánům států vlajky ukládají mezinárodní úmluvy.

3. Dozor nad trhem může zahrnovat kontroly dokladů i kontroly lodní výstroje, která je opatřena značkou shody, bez ohledu na to, zda byla či nebyla umístěna na palubu lodi. Kontrola lodní výstroje, která již byla umístěna na palubu, se omezuje na činnosti, které lze provádět tak, aby dotyčná výstroj na palubě zůstala v plném rozsahu provozuschopná.

4. Zamýšlejí-li orgány dozoru nad trhem členského státu definované v nařízení (ES) č. 765/2008 provádět kontroly vzorků, mohou, je-li to vhodné a proveditelné, požádat výrobce, aby poskytl nezbytné vzorky, nebo aby na vlastní náklady umožnil ke vzorkům přístup na místě.

Článek 26

Postup nakládání s lodní výstrojí představující riziko na vnitrostátní úrovni

1. Pokud orgány dozoru nad trhem v členském státě mají dostatečné důvody domnívat se, že určitá lodní výstroj, na niž se vztahuje tato směrnice, představuje riziko pro námořní bezpečnost, zdraví nebo životní prostředí, provedou hodnocení, zda dotčená lodní výstroj splňuje všechny požadavky stanovené touto směrnicí. Příslušné hospodářské subjekty s orgány dozoru nad trhem podle potřeby spolupracují.

Pokud v průběhu tohoto hodnocení orgány dozoru nad trhem zjistí, že lodní výstroj nesplňuje požadavky stanovené touto směrnicí, neprodleně vyzvou příslušný hospodářský subjekt, aby přijal veškerá vhodná nápravná opatření k uvedení lodní výstroje do souladu s těmito požadavky, nebo k jejímu stažení z trhu nebo z oběhu ve lhůtě, kterou mohou stanovit a která je přiměřená povaze rizika.

Orgány dozoru nad trhem informují příslušný oznámený subjekt.

Na opatření uvedená v druhém pododstavci tohoto odstavce se použije článek 21 nařízení (ES) č. 765/2008.

2. Domnívají-li se orgány dozoru nad trhem, že se nesoulad netýká pouze území daného členského státu nebo lodí plujících pod jejich vlajkou, informují prostřednictvím informačního systému zpřístupněného Komisí pro účely dozoru nad trhem Komisi a ostatní členské státy o výsledcích hodnocení provedeného podle odstavce 1 a o opatřeních, která má hospodářský subjekt na jejich žádost přijmout.

3. Hospodářský subjekt přijme veškerá vhodná nápravná opatření ohledně všech dotčených výrobků, které dodal na trh v celé Unii, nebo případně umístil nebo dodal k umístění na palubu lodí EU.

4. Pokud příslušný hospodářský subjekt ve lhůtě stanovené orgány dozoru nad trhem v souladu s odst. 1 druhým pododstavcem nepřijme přiměřená nápravná opatření nebo jinak neplní své povinnosti podle této směrnice, přijmou orgány dozoru nad trhem veškerá vhodná předběžná opatření s cílem zakázat nebo omezit dodávání lodní výstroje na trh daného členského státu nebo její umístování na palubu lodí plujících pod jejich vlajkou, nebo výrobek stáhnout z trhu nebo z oběhu.

Orgány dozoru nad trhem o takových opatřeních informují neprodleně Komisi a ostatní členské státy.

5. Součástí informací o opatřeních přijatých orgány dozoru nad trhem podle odstavce 4 jsou všechny dostupné podrobnosti, zejména údaje nezbytné pro identifikaci nevyhovující lodní výstroje, údaje o původu výrobku, povaze údajného nesouladu a souvisejícího rizika, povaze a době trvání opatření přijatých na vnitrostátní úrovni a údaje o stanovisku dotčeného hospodářského subjektu. Orgány dozoru nad trhem zejména uvedou, zda je důvodem nesouladu některý z těchto nedostatků:

a) lodní výstroj nesplňuje příslušné požadavky na návrh, zhotovení a funkčnost stanovené podle článku 4;

- b) nesoulad se zkušebními normami uvedenými článku 4 během postupu posuzování shody;
- c) nedostatky v uvedených zkušebních normách.

6. Členské státy jiné než členský stát, který zahájil tento postup, neprodleně informují Komisi a ostatní členské státy o veškerých opatřeních, která přijaly, a o všech doplňujících údajích týkajících se nesouladu dotčené lodní výstroje, které mají k dispozici, a v případě nesouhlasu s oznámeným vnitrostátním opatřením o svých námitkách.

7. Jestliže do čtyř měsíců od obdržení informací o opatřeních přijatých orgány dozoru nad trhem podle odstavce 4 nevznesou žádný členský stát ani Komise námitku proti předběžnému opatření přijatému členským státem, považuje se uvedené opatření za důvodné.

8. Členské státy zajistí, aby byla v souvislosti s dotčenou lodní výstrojí bezodkladně přijata náležitá restriktivní opatření, např. stažení daného výrobku z jejich trhů.

Článek 27

Ochranný postup EU

1. Pokud jsou po dokončení postupu stanoveného v čl. 26 odst. 3 a 4 vzneseny námitky proti opatření přijatému členským státem nebo pokud se Komise domnívá, že vnitrostátní opatření může být v rozporu s právními předpisy Unie, zahájí Komise neprodleně konzultace s členskými státy a příslušným hospodářským subjektem nebo subjekty a provede hodnocení daného vnitrostátního opatření. Na základě výsledků tohoto hodnocení Komise rozhodne, zda je dané vnitrostátní opatření důvodné, či nikoli.

2. Pro účely odstavce 1, pokud je Komise přesvědčena, že postup při přijímání vnitrostátního opatření je vhodný pro úplné a objektivní zhodnocení rizika a že vnitrostátní opatření je v souladu s článkem 21 nařízení (ES) č. 765/2008, může se omezit na přezkoumání vhodnosti a přiměřenosti dotčeného vnitrostátního opatření ve vztahu k uvedenému riziku.

3. Rozhodnutí Komise je určeno všem členským státům a Komise ho neprodleně sdělí členským státům a příslušnému hospodářskému subjektu nebo subjektům.

4. Pokud je dotčené vnitrostátní opatření považováno za důvodné, všechny členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byla nevyhovující lodní výstroj stažena z jejich trhu a případně z oběhu. O přijetí uvedených opatření informují Komisi.

5. Je-li dotčené vnitrostátní opatření považováno za nedůvodné, dotčený členský stát ho zruší.

6. Je-li nesoulad lodní výstroje přisuzován nedostatkům ve zkušebních normách uvedených v článku 4, může Komise za účelem splnění cíle této směrnice potvrdit, změnit nebo odvolat vnitrostátní ochranné opatření prostřednictvím prováděcích aktů v souladu s přezkumným postupem podle čl. 38 odst. 2.

Komise je kromě toho zmocněna přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s postupem podle článku 37 prozatímní harmonizované požadavky a zkušební normy pro tuto konkrétní lodní výstroj. Odpovídajícím způsobem se použijí kritéria stanovená v čl. 8 odst. 3. Komise tyto požadavky a zkušební normy bezplatně zpřístupní.

7. Pokud je dotčená zkušební norma evropskou normou, Komise informuje příslušný evropský normalizační orgán nebo orgány a věc předloží výboru zřízenému článkem 5 směrnice 98/34/ES. Uvedený výbor vede konzultace s příslušným evropským normalizačním orgánem nebo orgány a neprodleně zaujme stanovisko.

Článek 28

Výrobky, jež jsou v souladu s předpisy, ale přesto představují riziko pro námořní bezpečnost, zdraví nebo životní prostředí

1. Pokud členský stát po provedení hodnocení podle čl. 26 odst. 1 zjistí, že ačkoli je loďní výstroj v souladu s touto směrnicí, představuje riziko pro námořní bezpečnost, zdraví nebo životní prostředí, vyzve dotčený hospodářský subjekt, aby přijal veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby dotčená loďní výstroj, pokud byla uvedena na trh, dále nepředstavovala toto riziko, nebo aby ji stáhl z trhu nebo z oběhu ve lhůtě, kterou může členský stát stanovit a která je přiměřená povaze rizika.

2. Hospodářský subjekt přijme nápravná opatření ohledně všech dotčených výrobků, které dodal na trh v celé Unii nebo umístil na palubu lodí EU.

3. Členský stát o tom neprodleně informuje Komisi a ostatní členské státy. Informace musí obsahovat všechny dostupné podrobnosti, zejména údaje nezbytné pro identifikaci dotčené loďní výstroje, údaje o jejím původu a dodavatelském řetězci, údaje o povaze souvisejícího rizika a údaje o povaze a době trvání opatření přijatých na vnitrostátní úrovni.

4. Komise neprodleně zahájí konzultace s členskými státy a s příslušným hospodářským subjektem nebo subjekty a provede hodnocení přijatých vnitrostátních opatření. Na základě výsledků tohoto hodnocení Komise rozhodne, zda jsou opatření důvodná, či nikoli, a v případě nutnosti navrhne vhodná opatření. Za tímto účelem se použijí obdobně ustanovení čl. 27 odst. 2.

5. Rozhodnutí Komise je určeno všem členským státům a Komise ho neprodleně sdělí členským státům a příslušnému hospodářskému subjektu nebo subjektům.

Článek 29

Formální nesoulad

1. Aniž je dotčen článek 26, členský stát vyzve příslušný hospodářský subjekt, aby odstranil nesoulad, pokud zjistí jeden z těchto nedostatků:

a) značka shody byla umístěna v rozporu s článkem 9 nebo článkem 10;

b) značka shody nebyla umístěna;

c) nebylo vypracováno EU prohlášení o shodě;

d) EU prohlášení o shodě nebylo vypracováno správně;

e) chybí technická dokumentace nebo je neúplná;

f) EU prohlášení o shodě nebylo zasláno lodi.

2. Pokud nesoulad uvedený v odstavci 1 nadále trvá, přijme dotčený členský stát veškerá vhodná opatření s cílem omezit nebo zakázat dodávání loďní výstroje na trh, nebo zajistit, aby byla stažena z oběhu nebo z trhu.

Článek 30

Výjimky na základě technických inovací

1. Za výjimečných okolností na základě technických inovací mohou správní orgány státu vlajky povolit, aby lodní výstroj, která nevyhovuje postupům posuzování shody, byla umístěna na palubě lodi EU, je-li na základě zkoušky nebo jinak se souhlasem správních orgánů státu vlajky stanoveno, že tato výstroj splňuje cíle této směrnice.
2. Zkušební postupy nesmí žádným způsobem zvýhodňovat lodní výstroj vyrobenou v členském státě vlajky vůči lodní výstroji vyrobené v jiných státech.
3. Lodní výstroj, na kterou se vztahuje tento článek, obdrží od členského státu vlajky osvědčení, které musí být vždy na palubě spolu s výstrojí a kterým členský stát vlajky uděluje povolení, že výstroj může být umístěna na palubě lodi, a ukládá případná omezení nebo stanoví případná opatření vztahující se na používání výstroje.
4. Pokud členský stát povolí umístit lodní výstroj, na kterou se vztahuje tento článek, na palubě lodi EU, neprodleně o tom podrobně informuje Komisi a ostatní členské státy a současně jim předloží zprávy o všech příslušných zkouškách, posudcích a postupech posuzování shody.
5. Do dvanácti měsíců od obdržení informací uvedených v odstavci 4 Komise, pokud má za to, že podmínky stanovené v odstavci 1 nebyly splněny, může od dotyčného členského státu požadovat odejmutí povolení uděleného ve stanovené lhůtě. Za tímto účelem Komise jedná prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 38 odst. 2.
6. Pokud je loď s lodní výstrojí na palubě, na kterou se vztahuje odstavec 1, převedena do jiného členského státu, může přijímající členský stát vlajky učinit nezbytná opatření, včetně zkoušek a praktických ukázek, s cílem zajistit přinejmenším stejnou účinnost výstroje, jako je účinnost výstroje, která vyhovuje postupům posuzování shody.

Článek 31

Výjimky pro zkoušky nebo hodnocení

Správní orgány státu vlajky mohou povolit, aby lodní výstroj, která není v souladu s postupy posuzování shody nebo na kterou se nevztahuje článek 30, byla umístěna na palubě lodi EU z důvodů zkoušení nebo hodnocení, avšak pouze při dodržení všech těchto podmínek:

- a) lodní výstroj musí obdržet osvědčení členského státu vlajky, které musí být vždy na palubě spolu s výstrojí a které uvádí, že členský stát vlajky povoluje, že výstroj může být umístěna na palubě lodi EU, ukládá veškerá nezbytná omezení a stanoví jakákoli další opatření vztahující se na používání dotčené výstroje;
- b) povolení musí být omezeno na dobu, kterou stát vlajky považuje za nezbytnou k dokončení zkoušek a jež by měla být co nejkratší;
- c) na tuto lodní výstroj se nelze spoléhat namísto výstroje, která vyhovuje požadavkům této směrnice, a výstroj nesmí nahrazovat takovou výstroj, která musí zůstat na palubě lodi EU v provozuschopném stavu a připravená k okamžitému použití.

Článek 32

Výjimky pro výjimečné okolnosti

1. Za výjimečných okolností, které musí být správním orgánům státu vlajky náležitě odůvodněny, jestliže je třeba nahradit výstroj v přístavu mimo Unii, kde s ohledem na přiměřenou dobu, zdržení a náklady není proveditelné umístit na palubě výstroj, která je opatřena značkou shody, může být na palubu umístěna jiná lodní výstroj v souladu s odstavci 2 až 4
2. Lodní výstroj umístěná na palubě musí být doprovázena doklady osvědčujícími soulad s příslušnými požadavky IMO a vydanými členským státem IMO, který je smluvní stranou příslušných úmluv.
3. Správní orgány státu vlajky jsou okamžitě informovány o povaze a vlastnostech této jiné lodní výstroje.
4. Správní orgány státu vlajky musí při nejbližší příležitosti zajistit, aby lodní výstroj uvedená v odstavci 1 spolu s doklady o provedených zkouškách vyhovovala příslušným požadavkům mezinárodních nástrojů a této směrnice.
5. Pokud bylo prokázáno, že konkrétní lodní výstroj se značkou shody není na trhu k dispozici, členský stát vlajky může povolit, aby na palubě byla umístěna jiná lodní výstroj, s výhradou ustanovení odstavců 6 až 8 tohoto článku.
6. Povolená lodní výstroj musí pokud možno splňovat požadavky a zkušební normy uvedené v článku 4.
7. K lodní výstroji umístěné na palubě je přiloženo prozatímní osvědčení o schválení vydané členským státem vlajky nebo jiným členským státem, v němž se uvádí:
  - a) výstroj označená značkou shody, která má být certifikovanou výstrojí nahrazena;
  - b) přesně popsané okolnosti, za nichž bylo osvědčení o schválení vydáno, a zejména nedostupnost výstroje označené značkou shody na trhu;
  - c) přesně stanovené požadavky na návrh, zhotovení a funkčnost, podle nichž byla tato výstroj schválena členským státem, který osvědčení vydal;
  - d) případně zkušební normy použité v příslušných schvalovacích postupech.
8. Členský stát, který vydává prozatímní osvědčení o schválení, o tom neprodleně uvědomí Komisi. Pokud je Komise toho názoru, že podmínky stanovené v odstavcích 6 a 7 nebyly splněny, může požadovat, aby členský stát uvedené osvědčení zrušil, nebo může přijmout jiná vhodná opatření prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 38 odst. 2.

KAPITOLA 6

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 33

Výměna zkušeností

Komise organizuje výměnu zkušeností mezi příslušnými mezi vnitrostátními orgány členských států, které jsou odpovědné za provádění politiky oznamování, zejména pokud jde o dozor nad trhem.

Článek 34

Koordinace oznámených subjektů

1. Komise zajistí zavedení a řádné provádění vhodné koordinace a spolupráce mezi oznámenými subjekty ve formě odvětvové skupiny oznámených subjektů.
2. Členské státy zajistí účast jimi oznámených subjektů na práci odvětvové skupiny, a to přímo nebo prostřednictvím určených zástupců.

Článek 35

Prováděcí opatření

1. Členské státy prostřednictvím informačního systému zpřístupněného za tímto účelem Komisí oznámí Komisi názvy a kontaktní údaje orgánů odpovědných za provádění této směrnice. Komise vypracuje, pravidelně aktualizuje a zveřejňuje seznam uvedených orgánů.
2. U každé lodní výstroje, pro niž je podle mezinárodních úmluv požadováno schválení správními orgány státu vlajky, Komise určí prostřednictvím prováděcích aktů příslušné požadavky na návrh, zhotovení a funkčnost a zkušební normy stanovené v mezinárodních nástrojích. Komise při přijímání těchto aktů rovněž výslovně určí lhůty, v nichž musí být tyto požadavky a zkušební normy zavedeny, včetně dat pro uvádění na trh a umístění na palubu, a to v souladu s mezinárodními nástroji a při zohlednění časového rámce pro stavbu lodí. Komise může rovněž upřesnit společná kritéria a podrobné postupy pro jejich použití.
3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů určí příslušné požadavky na návrh, zhotovení a funkčnost nově stanovené v mezinárodních nástrojích, které se vztahují na výstroj již umístěnou na palubě, aby se zajistilo, že výstroj umístěná na palubě lodí EU je v souladu s mezinárodními nástroji.
4. Komise zřídí a vede databázi obsahující alespoň tyto informace:
  - a) seznam a základní údaje o osvědčeních o shodě vydaných na základě této směrnice a poskytnutých oznámenými subjekty;
  - b) seznam a základní údaje o prohlášeních o shodě vydaných na základě této směrnice a poskytnutých výrobci;
  - c) aktuální seznam platných mezinárodních nástrojů a požadavků a zkušebních norem použitelných podle čl. 4 odst. 4;
  - d) seznam a úplné znění kritérií a postupů uvedených v odstavci 2;
  - e) případně požadavky a podmínky pro používání elektronického identifikátoru podle článku 11;
  - f) veškeré další užitečné informace usnadňující řádné provádění této směrnice členskými státy, oznámenými subjekty a hospodářskými subjekty.

Uvedená databáze se zpřístupní členským státům. Zpřístupní se rovněž veřejnosti pouze pro informační účely.

5. Prováděcí akty uvedené v tomto článku se přijímají ve formě nařízení Komise přezkumným postupem podle čl. 38 odst. 2.

Článek 36

Změny

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 37 s cílem aktualizovat odkazy na normy uvedené v příloze III, jakmile jsou k dispozici nové normy.

Článek 37

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člácích 8, 11, 27 a 36 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 17. září 2014. Komise vyhotoví zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člácích 8, 11, 27 a 36 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 8, 11, 27 a 36 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 38

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS), zřízený nařízením (ES) č. 2099/2002. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 39

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 18. září 2016. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy použijí od 18. září 2016.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 40

Zrušení

1. Směrnice 96/98/ES se zrušuje s účinkem ode dne 18. září 2016.
2. Požadavky a zkušební normy pro námořní zařízení použitelné dne 18. září 2016 podle ustanovení vnitrostátního práva přijatých členskými státy za účelem dosažení souladu se směrnicí 96/98/ES jsou i nadále použitelné až do data, kdy vstoupí v platnost prováděcí akty uvedené v čl. 35 odst. 2.
3. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 41

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 42

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 23. července 2014.

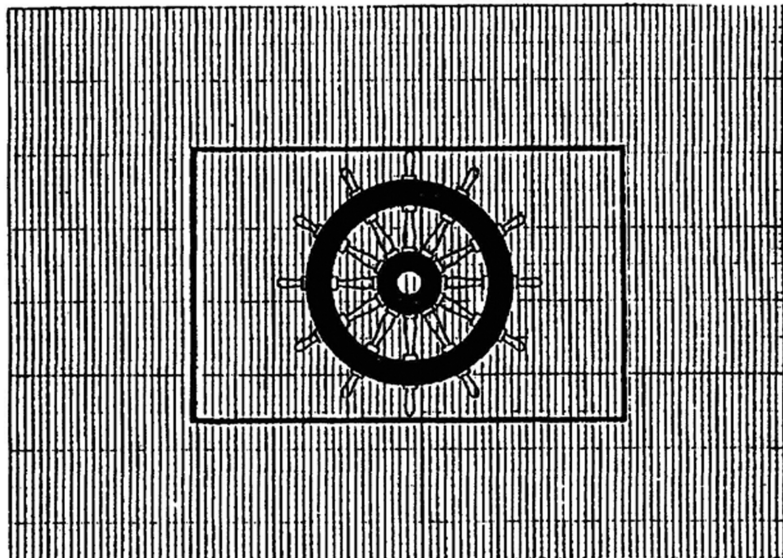
Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
S. GOZI

PŘÍLOHA I

ZNAČKA SHODY

Značka shody musí mít tuto podobu:

Jestliže je značka shody zmenšena nebo zvětšena, musí být zachovány vzájemné poměry dané mřížkou v uvedeném nákresu.

Jednotlivé části značky shody musí mít v podstatě stejné svislé rozměry, které nesmějí být menší než 5 mm.

U malých zařízení není třeba přihlížet k minimálním rozměrům.

—

PŘÍLOHA II

POSTUPY POSUZOVÁNÍ SHODY

I. MODUL B: ES PŘEZKOUŠENÍ TYPU

1. ES přezkoušení typu je tou částí postupu posuzování shody, ve které oznámený subjekt přezkoumá technický návrh lodní výstroje a ověří a potvrdí, že technický návrh lodní výstroje splňuje příslušné požadavky
2. ES přezkoušení typu může být provedeno některým z těchto způsobů:

- přezkoušením vzorku úplného výrobku, který je reprezentativní pro plánovanou výrobu (výrobní typ);
- posouzením přiměřenosti technického návrhu lodní výstroje na základě přezkoumání technické dokumentace a podpůrných důkazů podle bodu 3 s přezkoušením vzorků jedné podstatné části nebo více podstatných částí výrobku reprezentativních pro plánovanou výrobu (kombinace výrobního typu a konstrukčního typu).

3. Výrobce podá u jediného oznámeného subjektu, který si zvolil, žádost o ES přezkoušení typu.

Žádost musí obsahovat:

- jméno a adresu výrobce, a pokud žádost podává zplnomocněný zástupce, také jeho jméno a adresu;
- písemné prohlášení, že stejná žádost nebyla podána u jiného oznámeného subjektu;
- technickou dokumentaci. Technická dokumentace musí umožňovat posouzení shody lodní výstroje s příslušnými požadavky mezinárodních nástrojů, jak je uvedeno v článku 4, a obsahuje odpovídající analýzu a posouzení rizik. Technická dokumentace musí uvádět příslušné požadavky a v míře nutné pro posouzení se musí vztahovat na návrh, výrobu a fungování lodní výstroje. Technická dokumentace musí obsahovat, je-li to relevantní, alespoň tyto prvky:
  - a) všeobecný popis lodní výstroje,
  - b) koncepční návrh a výrobní výkresy a schémata součástí, podsestav, obvodů atd.:
  - c) popisy a vysvětlivky potřebné pro pochopení uvedených výkresů a schémat a fungování lodní výstroje;
  - d) seznam požadavků a zkušebních norem, které jsou použitelné na dotyčnou lodní výstroj v souladu s touto směrnicí, spolu s popisem řešení zvolených ke splnění uvedených požadavků;
  - e) výsledky konstrukčních výpočtů, provedených přezkoušení atd.; a
  - f) protokoly o zkouškách;
- vzorky reprezentativní pro plánovanou výrobu. Oznámený subjekt může požadovat další vzorky, jestliže to program zkoušek vyžaduje;

— podpůrné důkazy o přiměřenosti technického řešení návrhu. Tyto podpůrné důkazy musí odkazovat na veškeré dokumenty, které byly použity. Podpůrné důkazy v případě potřeby zahrnují výsledky zkoušek, které provedla vhodná laboratoř výrobce nebo jiná zkušební laboratoř jeho jménem a na jeho odpovědnost.

4. Oznámený subjekt:

u lodní výstroje:

4.1. přezkoumá technickou dokumentaci a podpůrné důkazy s cílem posoudit přiměřenost technického návrhu lodní výstroje,

u vzorku/vzorků:

4.2. ověří, zda byly vzorky vyrobeny ve shodě s technickou dokumentací, a určí prvky, které byly navrženy v souladu s použitelnými ustanoveními příslušných požadavků a zkušebních norem, jakož i prvky, které byly navrženy, aniž byla použita příslušná ustanovení těchto norem;

4.3. provede vhodná přezkoumání a zkoušky v souladu s touto směrnicí nebo zajistí jejich provedení;

4.4. dohodne se s výrobcem na místě, kde budou přezkoumání a zkoušky provedeny.

5. Oznámený subjekt vypracuje hodnotící zprávu, ve které zaznamená činnosti provedené podle bodu 4 a jejich výsledky. Aniž jsou dotčeny povinnosti oznámeného subjektu vůči oznamujícím orgánům, oznámený subjekt zveřejní obsah této zprávy, v celém rozsahu nebo částečně, pouze se souhlasem výrobce.

6. Pokud typ splňuje požadavky zvláštních mezinárodních nástrojů, které se vztahují na dotčenou lodní výstroj, oznámený subjekt vydá výrobcí certifikát ES přezkoušení typu. Certifikát musí obsahovat jméno a adresu výrobce, závěry přezkoušení, podmínky platnosti certifikátu (existují-li) a údaje nezbytné k identifikaci schváleného typu. K certifikátu může být přiložena jedna nebo více příloh.

Certifikát a jeho přílohy obsahují všechny náležitě informace umožňující vyhodnotit, zda jsou vyrobené výrobky ve shodě s přezkoušeným typem, a provést kontrolu za provozu.

Pokud typ nesplňuje příslušné požadavky mezinárodních nástrojů, oznámený subjekt odmítne vydat certifikát ES přezkoušení typu a uvědomí o tom žadatele, přičemž odmítnutí podrobně odůvodní.

7. Pokud schválený typ již není v souladu s příslušnými požadavky, oznámený subjekt rozhodne, zda jsou zapotřebí další zkoušky nebo nové posouzení shody.

Výrobce informuje oznámený subjekt, který uchovává technickou dokumentaci týkající se certifikátu ES přezkoušení typu, o všech úpravách schváleného typu, které mohou ovlivnit shodu lodní výstroje s požadavky příslušných mezinárodních nástrojů nebo podmínky platnosti certifikátu. Tyto úpravy vyžadují dodatečné schválení formou dodatku k původnímu certifikátu ES přezkoušení typu.

8. Každý oznámený subjekt informuje své oznamující orgány o certifikátech ES přezkoušení typu nebo dodatcích k nim, které vydal nebo odejmul, a pravidelně či na požádání zpřístupní svým oznamujícím orgánům seznam certifikátů nebo dodatků k nim, které zamítl, pozastavil či jinak omezil.

Každý oznámený subjekt informuje ostatní oznámené subjekty o certifikátech ES přezkoušení typu nebo dodatcích k nim, které zamítl, odejmul, pozastavil či jinak omezil, a na požádání také o certifikátech nebo dodatcích k nim, které vydal.

Komise, členské státy a ostatní oznámené subjekty mohou na požádání obdržet kopii certifikátů ES přezkoušení typu nebo jejich dodatků. Komise a členské státy mohou na požádání obdržet kopii technické dokumentace a výsledků přezkoušení provedených oznámeným subjektem. Do uplynutí doby platnosti certifikátu ES přezkoušení typu uchovává oznámený subjekt kopii tohoto certifikátu, jeho příloh a dodatků, jakož i soubor technické dokumentace včetně dokumentace předložené výrobcem.

9. Výrobce uchovává pro potřebu vnitrostátních orgánů kopii certifikátu ES přezkoušení typu, jeho příloh a dodatků spolu s technickou dokumentací po dobu nejméně deseti let poté, co byla umístěna značka shody na poslední vyrobený výrobek, a v žádném případě ne dobu kratší, než je očekávaná životnost dotčené lodní výstroje.
10. Zplnomocněný zástupce výrobce může podat žádost uvedenou v bodě 3 a plnit povinnosti stanovené v bodech 7 a 9, pokud jsou uvedeny v pověření.

II. MODUL D: SHODA S TYPEM ZALOŽENÁ NA ZABEZPEČOVÁNÍ KVALITY VÝROBNÍHO PROCESU

1. Shoda s typem založená na zabezpečování kvality výrobního procesu je tou částí postupu posuzování shody, kterou výrobce plní povinnosti stanovené v bodech 2 a 5 a na svou výhradní odpovědnost zaručuje a prohlašuje, že dotčená lodní výstroj je ve shodě s typem popsáním v certifikátu ES přezkoušení typu a splňuje požadavky mezinárodních nástrojů, které se na ni vztahují.
2. Výroba
Výrobce používá schválený systém kvality pro výrobu, výstupní kontrolu a zkoušky dotčených výrobků podle bodu 3 a podléhá dohledu podle bodu 4.
3. Systém kvality
  - 3.1. Výrobce podá u oznámeného subjektu, který si zvolil, žádost o posouzení svého systému kvality pro dotčenou lodní výstroj.

Žádost musí obsahovat:

- jméno a adresu výrobce, a pokud žádost podává zplnomocněný zástupce, také jeho jméno a adresu;
- písemné prohlášení, že stejná žádost nebyla podána u jiného oznámeného subjektu;
- všechny příslušné informace o předpokládané kategorii lodní výstroje;
- dokumentaci týkající se systému kvality;
- technickou dokumentaci schváleného typu a kopii certifikátu ES přezkoušení typu.

- 3.2. Systém kvality musí zajišťovat shodu výrobků s typem popsáním v certifikátu ES přezkoušení typu a s požadavky mezinárodních nástrojů, které se na ně vztahují.

Všechny podklady, požadavky a předpisy přijaté výrobcem musí být systematicky a řádně dokumentovány ve formě písemných koncepcí, postupů a návodů. Dokumentace systému kvality musí umožňovat jednotný výklad programů, plánů, příruček a záznamů týkajících se kvality.

Dokumentace systému kvality musí obsahovat zejména přiměřený popis:

- cílů z hlediska kvality a organizační struktury, povinností a pravomocí vedení, pokud jde o kvalitu výrobků;
- odpovídajících metod, postupů a systematických činností, které se použijí při výrobě a kontrole a zabezpečování kvality;
- přezkoumání a zkoušek, které budou prováděny před výrobou, během výroby a po výrobě, s uvedením jejich četnosti;
- záznamů o kvalitě, např. protokolů o kontrolách, záznamů z provedených zkoušek, záznamů z provedených kalibrací, zpráv o kvalifikaci příslušných pracovníků atd.; a
- prostředků umožňujících dohled nad dosahováním požadované kvality výrobků a nad efektivním fungováním systému kvality.

3.3. Oznámený subjekt posoudí systém kvality s cílem určit, zda splňuje požadavky podle bodu 3.2.

Auditorský tým musí mít zkušenosti se systémy řízení kvality a alespoň jeden jeho člen musí mít zkušenosti s hodnocením v příslušné oblasti lodní výstroje a hodnocením technologie dané lodní výstroje a znalosti příslušných požadavků mezinárodních nástrojů. Audit zahrnuje hodnotící návštěvu v provozních prostorách výrobce. Auditorský tým přezkoumá technickou dokumentaci uvedenou v páte odrážce bodu 3.1, aby ověřil, že je výrobce schopen určit příslušné požadavky mezinárodních nástrojů a provádět nezbytná přezkoumání, aby zajistil soulad výrobku s těmito požadavky.

Rozhodnutí se oznámí výrobcí. Oznámení musí obsahovat závěry auditu a odůvodněné rozhodnutí o posouzení.

3.4. Výrobce se zavazuje, že bude plnit povinnosti vyplývající ze schváleného systému kvality a bude jej udržovat, aby byl i nadále odpovídající a účinný.

3.5. Výrobce informuje oznámený subjekt, který schválil systém kvality, o každé zamýšlené změně systému kvality.

Oznámený subjekt navrhované změny posoudí a rozhodne, zda upravený systém kvality bude i nadále splňovat požadavky podle bodu 3.2, nebo zda je třeba nové posouzení.

Oznámený subjekt oznámí své rozhodnutí výrobcí. Oznámení musí obsahovat závěry přezkoumání a odůvodněné rozhodnutí o posouzení.

4. Dohled, za který odpovídá oznámený subjekt

4.1. Účelem dohledu je zajistit, aby výrobce řádně plnil povinnosti vyplývající ze schváleného systému kvality.

4.2. Za účelem posouzení umožní výrobce oznámenému subjektu přístup do prostor určených pro výrobu, kontrolu, zkoušky a skladování a poskytne mu všechny potřebné informace, zejména:

- dokumentaci systému kvality;
- záznamy o kvalitě, např. protokoly o kontrolách, záznamy z provedených zkoušek, záznamy z provedených kalibrací, zprávy o kvalifikaci příslušných pracovníků atd.

4.3. Oznámený subjekt pravidelně provádí audity, aby se ujistil, že výrobce udržuje a používá systém kvality, a předkládá výrobci zprávu o auditu.

4.4. Kromě toho může oznámený subjekt uskutečnit u výrobce neohlášené kontrolní návštěvy, s výjimkou případů, v nichž tyto návštěvy podle vnitrostátního práva a z důvodů obrany či bezpečnosti podléhají určitým omezením. Při těchto návštěvách může oznámený subjekt v případě potřeby provést nebo dát provést zkoušky výrobků, aby ověřil, zda systém kvality řádně funguje. Oznámený subjekt poskytne výrobci zprávu o návštěvě a protokol o zkouškách, pokud byly zkoušky provedeny.

5. Označení shody a prohlášení o shodě

5.1. Výrobce umístí značku shody podle článku 9 a na odpovědnost oznámeného subjektu uvedeného v bodě 3.1 identifikační číslo tohoto subjektu na každý jednotlivý výrobek, který je ve shodě s typem popsaným v certifikátu ES přezkoušení typu a splňuje příslušné požadavky mezinárodních nástrojů.

5.2. Výrobce vypracuje pro každý model výrobku písemné prohlášení o shodě a po dobu nejméně deseti let poté, co byla umístěna značka shody na poslední vyrobený výrobek, a v žádném případě ne dobu kratší, než je očekávaná životnost dotčené lodní výstroje, jej uchovává pro potřebu vnitrostátních orgánů. V prohlášení o shodě je uveden model lodní výstroje, pro nějž bylo vypracováno.

Kopie prohlášení o shodě se na požádání poskytne příslušným orgánům.

6. Výrobce uchovává k dispozici pro vnitrostátní orgány po dobu nejméně deseti let poté, co byla umístěna značka shody na poslední vyrobený výrobek, a v žádném případě ne dobu kratší, než je očekávaná životnost dotčené lodní výstroje:

- dokumentaci popsanou v bodě 3.1;
- informace o schválené změně podle bodu 3.5;
- rozhodnutí, zprávy a protokoly oznámeného subjektu podle bodů 3.5, 4.3 a 4.4.

7. Každý oznámený subjekt informuje své oznamující orgány o schváleních systému kvality, která vydal nebo odejmul, a pravidelně či na požádání zpřístupní svým oznamujícím orgánům seznam schválení systému kvality, která zamítl, pozastavil či jinak omezil.

Každý oznámený subjekt informuje ostatní oznámené subjekty o schváleních systému kvality, která zamítl, pozastavil, odejmul či jinak omezil, a na požádání o schváleních systému kvality, která vydal.

8. Zplnomocněný zástupce

Povinnosti výrobce stanovené v bodech 3.1, 3.5, 5 a 6 mohou být jeho jménem a na jeho odpovědnost plněny jeho zplnomocněným zástupcem, pokud jsou uvedeny v pověření.

III. MODUL E: SHODA S TYPEM ZALOŽENÁ NA ZABEZPEČOVÁNÍ KVALITY VÝROBKŮ

1. Shoda s typem založená na zabezpečování kvality výrobků je tou částí postupu posuzování shody, kterou výrobce plní povinnosti stanovené v bodech 2 a 5 a na svou výhradní odpovědnost zaručuje a prohlašuje, že dotčená lodní výstroj je ve shodě s typem popsaným v certifikátu ES přezkoušení typu a splňuje požadavky mezinárodních nástrojů, které se na ni vztahují.

2. Výroba

Výrobce používá schválený systém kvality pro výstupní kontrolu a zkoušky dotčených výrobků podle bodu 3 a podléhá dohledu podle bodu 4.

3. Systém kvality

3.1. Výrobce podá u oznámeného subjektu, který si zvolil, žádost o posouzení svého systému kvality pro dotčenou lodní výstroj.

Žádost musí obsahovat:

— jméno a adresu výrobce, a pokud žádost podává zplnomocněný zástupce, také jeho jméno a adresu;

— písemné prohlášení, že stejná žádost nebyla podána u jiného oznámeného subjektu;

— všechny příslušné informace o předpokládané kategorii lodní výstroje;

— dokumentaci týkající se systému kvality; a

— technickou dokumentaci schváleného typu a kopii certifikátu ES přezkoušení typu.

3.2. Systém kvality musí zabezpečovat shodu výrobků s typem popsaným v certifikátu ES přezkoušení typu a s příslušnými požadavky mezinárodních nástrojů.

Všechny podklady, požadavky a předpisy přijaté výrobcem musí být systematicky a řádně dokumentovány ve formě písemných koncepcí, postupů a návodů. Dokumentace systému kvality musí umožňovat jednotný výklad programů, plánů, příruček a záznamů týkajících se kvality.

Dokumentace systému kvality musí obsahovat zejména přiměřený popis:

— cílů z hlediska kvality a organizační struktury, povinností a pravomocí vedení, pokud jde o kvalitu výrobků;

— přezkoumání a zkoušek, které budou prováděny po výrobě;

— záznamů o kvalitě, např. protokolů o kontrolách, záznamů z provedených zkoušek, záznamů z provedených kalibrací, zpráv o kvalifikaci příslušných pracovníků atd.;

— prostředků umožňujících dohled nad efektivním fungováním systému kvality.

3.3. Oznámený subjekt posoudí systém kvality s cílem určit, zda splňuje požadavky podle bodu 3.2.

Auditorský tým musí mít zkušenosti se systémy řízení kvality a alespoň jeden jeho člen musí mít zkušenosti s hodnocením v příslušné oblasti lodní výstroje a hodnocením technologie dotčené lodní výstroje a znalosti příslušných požadavků mezinárodních nástrojů. Audit zahrnuje hodnotící návštěvu v provozních prostorách výrobce. Auditorský tým přezkoumá technickou dokumentaci uvedenou v páté odrážce bodu 3.1, aby ověřil, že je výrobce schopen určit příslušné požadavky mezinárodních nástrojů a provádět nezbytná přezkoumání, aby zajistil soulad daného výrobku s těmito požadavky.

Rozhodnutí se oznámí výrobci. Oznámení musí obsahovat závěry auditu a odůvodněné rozhodnutí o posouzení.

3.4. Výrobce se zavazuje, že bude plnit povinnosti vyplývající ze schváleného systému kvality a bude jej udržovat, aby byl i nadále odpovídající a účinný.

3.5. Výrobce informuje oznámený subjekt, který schválil systém kvality, o každé zamýšlené změně systému kvality.

Oznámený subjekt navrhované změny posoudí a rozhodne, zda upravený systém kvality bude i nadále splňovat požadavky podle bodu 3.2, nebo zda je třeba nové posouzení.

Oznámený subjekt oznámí své rozhodnutí výrobci. Oznámení musí obsahovat závěry přezkoumání a odůvodněné rozhodnutí o posouzení.

4. Dohled, za který odpovídá oznámený subjekt

4.1. Účelem dohledu je zajistit, aby výrobce řádně plnil povinnosti vyplývající ze schváleného systému kvality.

4.2. Za účelem posuzování umožní výrobce oznámenému subjektu přístup do prostor určených pro výrobu, kontrolu, zkoušky a skladování a poskytne mu všechny potřebné informace, zejména:

— dokumentaci systému kvality;

— záznamy o kvalitě, např. protokoly o kontrolách, záznamy z provedených zkoušek, záznamy z provedených kalibrací, zprávy o kvalifikaci příslušných pracovníků atd.

4.3. Oznámený subjekt pravidelně provádí audity, aby se ujistil, že výrobce udržuje a používá systém kvality, a předkládá výrobci zprávu o auditu.

4.4. Kromě toho může oznámený subjekt uskutečnit u výrobce neohlášené kontrolní návštěvy, s výjimkou případů, v nichž tyto návštěvy podle vnitrostátního práva a z důvodů obrany či bezpečnosti podléhají určitým omezením. Při těchto návštěvách může oznámený subjekt v případě potřeby provést nebo dát provést zkoušky výrobků, aby ověřil, zda systém kvality řádně funguje. Oznámený subjekt poskytne výrobci zprávu o návštěvě a protokol o zkouškách, pokud byly zkoušky provedeny.

5. Označení shody a prohlášení o shodě

5.1. Výrobce umístí značku shody podle článku 9 a na odpovědnost oznámeného subjektu uvedeného v bodě 3.1 identifikační číslo tohoto subjektu na každý jednotlivý výrobek, který je ve shodě s typem popsáním v certifikátu ES přezkoušení typu a splňuje příslušné požadavky mezinárodních nástrojů.

- 5.2. Výrobce vypracuje pro každý model výrobku písemné prohlášení o shodě a po dobu nejméně deseti let poté, co byla umístěna značka shody na poslední vyrobený výrobek, a v žádném případě ne dobu kratší, než je očekávaná životnost dotčené lodní výstroje, jej uchovává pro potřebu vnitrostátních orgánů. V prohlášení o shodě je uveden model lodní výstroje, pro nějž bylo vypracováno.

Kopie prohlášení o shodě se na požádání poskytne příslušným orgánům.

6. Výrobce uchovává k dispozici pro vnitrostátní orgány po dobu nejméně deseti let poté, co byla umístěna značka shody na poslední vyrobený výrobek, a v žádném případě ne dobu kratší, než je očekávaná životnost dotčené lodní výstroje:

— dokumentaci popsanou v bodě 3.1;

— informace o schválené změně podle bodu 3.5;

— rozhodnutí, zprávy a protokoly oznámeného subjektu podle bodů 3.5, 4.3 a 4.4.

7. Každý oznámený subjekt informuje své oznamující orgány o schváleních systému kvality, která vydal nebo odejmul, a pravidelně či na požádání zpřístupní svým oznamujícím orgánům seznam schválení systému kvality, která zamítl, pozastavil či jinak omezil.

Každý oznámený subjekt informuje ostatní oznámené subjekty o schváleních systému kvality, která zamítl, pozastavil či odejmul, a na požádání o schváleních systému kvality, která vydal.

8. Zplnomocněný zástupce

Povinnosti výrobce stanovené v bodech 3.1, 3.5, 5 a 6 mohou být jeho jménem a na jeho odpovědnost plněny jeho zplnomocněným zástupcem, pokud jsou uvedeny v pověření.

IV. MODUL F: SHODA S TYPEM ZALOŽENÁ NA OVĚŘOVÁNÍ VÝROBKŮ

1. Shoda s typem založená na ověřování výrobků je tou částí postupu posuzování shody, kterou výrobce plní povinnosti stanovené v bodech 2, 5.1 a 6 a na svou výhradní odpovědnost zaručuje a prohlašuje, že dotčené výrobky, jež byly podrobeny ustanovením bodu 3, jsou shodné s typem popsaným v certifikátu ES přezkoušení typu a splňují požadavky mezinárodních nástrojů, které se na ně vztahují.

2. Výroba

Výrobce přijme veškerá nezbytná opatření, aby výrobní proces a jeho kontrola zajišťovaly shodu vyráběných výrobků se schváleným typem popsaným v certifikátu ES přezkoušení typu a s požadavky mezinárodních nástrojů, které se na ně vztahují.

3. Ověřování

Oznámený subjekt, který si výrobce zvolil, provádí vhodná přezkoumání a zkoušky, aby ověřil shodu výrobků se schváleným typem popsaným v certifikátu ES přezkoušení typu a s příslušnými požadavky mezinárodních nástrojů.

Přezkoumání a zkoušky k ověření shody výrobků s příslušnými požadavky se podle volby výrobce provádějí buď přezkoumáním a zkouškami každého výrobku podle bodu 4, nebo přezkoumáním a zkouškami výrobků na statistickém základě podle bodu 5.

4. Ověřování shody přezkoumáním a zkouškami každého výrobku

- 4.1. Všechny výrobky se jednotlivě přezkoumají a přezkoušejí v souladu s touto směrnicí s cílem ověřit shodu se schváleným typem popsáním v certifikátu ES přezkoušení typu a s příslušnými požadavky mezinárodních nástrojů.
- 4.2. Oznámený subjekt vydá osvědčení o shodě s ohledem na provedená přezkoumání a zkoušky a každý schválený výrobek opatří nebo nechá na vlastní odpovědnost opatřit svým identifikačním číslem.

Výrobce uchovává osvědčení o shodě k dispozici pro vnitrostátní orgány po dobu nejméně deseti let poté, co byla umístěna značka shody na poslední vyrobený výrobek, a v žádném případě ne dobu kratší, než je očekávaná životnost dotčené lodní výstroje.

5. Statistické ověřování shody

- 5.1. Výrobce přijme veškerá nezbytná opatření, aby výrobní proces a jeho kontrola zajišťovaly stejnorodost každé vyrobené série, a předkládá své výrobky k ověření v podobě stejnorodých sérií.
- 5.2. Z každé série se náhodným výběrem odebere vzorek. Všechny výrobky ve vzorku se jednotlivě přezkoumají a přezkoušejí v souladu s touto směrnicí s cílem zajistit jejich shodu s příslušnými požadavky mezinárodních nástrojů a rozhodnout, zda bude série přijata nebo zamítnuta.
- 5.3. Je-li série přijata, považují se všechny výrobky v sérii za schválené, kromě těch výrobků ze vzorku, u nichž byly zaznamenány neuspokojivé výsledky zkoušek.

Oznámený subjekt vydá osvědčení o shodě s ohledem na provedená přezkoumání a zkoušky a každý schválený výrobek opatří nebo nechá na vlastní odpovědnost opatřit svým identifikačním číslem.

Výrobce uchovává osvědčení o shodě pro potřebu vnitrostátních orgánů po dobu nejméně deseti let poté, co byla umístěna značka shody na poslední vyrobený výrobek, a v žádném případě ne dobu kratší, než je očekávaná životnost dotčené lodní výstroje.

- 5.4. Je-li série zamítnuta, oznámený subjekt nebo příslušný orgán přijmou vhodná opatření, aby zabránily uvedení této série na trh. V případě častého zamítnutí sérií může oznámený subjekt statistické ověřování pozastavit a přijmout vhodná opatření.

6. Označení shody a prohlášení o shodě

- 6.1. Výrobce umístí značku shody podle článku 9 a na odpovědnost oznámeného subjektu uvedeného v bodě 3 identifikační číslo tohoto subjektu na každý jednotlivý výrobek, který je ve shodě se schváleným typem popsáním v certifikátu ES přezkoušení typu a splňuje příslušné požadavky mezinárodních nástrojů.
- 6.2. Výrobce vypracuje pro každý model výrobku písemné prohlášení o shodě a po dobu nejméně deseti let poté, co byla umístěna značka shody na poslední vyrobený výrobek, a v žádném případě ne dobu kratší, než je očekávaná životnost dotčené lodní výstroje, jej uchovává pro potřebu vnitrostátních orgánů. V prohlášení o shodě je uveden model lodní výstroje, pro nějž bylo vypracováno.

Kopie prohlášení o shodě se na požádání poskytne příslušným orgánům.

7. Pokud s tím oznámený subjekt souhlasí, může výrobce na odpovědnost oznámeného subjektu opatřit výrobky identifikačním číslem tohoto subjektu během výrobního procesu.

8. Zplnomocněný zástupce

Povinnosti výrobce mohou být jeho jménem a na jeho odpovědnost plněny jeho zplnomocněným zástupcem, pokud jsou uvedeny v pověření. Zplnomocněný zástupce nemůže plnit povinnosti výrobce stanovené v bodech 2 a 5.1.

V. MODUL G: SHODA ZALOŽENÁ NA OVĚŘOVÁNÍ KAŽDÉHO JEDNOTLIVÉHO VÝROBKU

1. Shoda založená na ověřování každého jednotlivého výrobku je postupem posuzování shody, kterým výrobce plní povinnosti stanovené v bodech 2, 3 a 5 a na svou výhradní odpovědnost zaručuje a prohlašuje, že daný výrobek, jenž byl podroben ustanovením bodu 4, je ve shodě s požadavky mezinárodních nástrojů, které se na něj vztahují.

2. Technická dokumentace

Výrobce vypracuje technickou dokumentaci a dá ji k dispozici oznámenému subjektu uvedenému v bodě 4. Dokumentace musí umožňovat posouzení shody výrobku s příslušnými požadavky a obsahuje odpovídající analýzu a posouzení rizik. Technická dokumentace musí uvádět příslušné požadavky a v míře nutné pro posouzení se musí vztahovat na návrh, výrobu a fungování výrobku. Technická dokumentace musí obsahovat, je-li to relevantní, alespoň tyto prvky:

— všeobecný popis výrobku;

— koncepční návrh a výrobní výkresy a schémata součástí, podsestav, obvodů atd.;

— popisy a vysvětlivky potřebné pro pochopení těchto výkresů a schémat a fungování výrobku;

— seznam požadavků a zkušebních norem, které jsou použitelné na dotčenou loďní výstroj v souladu s touto směrnicí, spolu s popisem řešení zvolených ke splnění uvedených požadavků;

— výsledky konstrukčních výpočtů, provedených přezkoušení; a

— protokoly o zkouškách.

Výrobce uchovává technickou dokumentaci pro potřebu příslušných vnitrostátních orgánů po dobu nejméně deseti let poté, co byla umístěna značka shody na poslední vyrobený výrobek, a v žádném případě ne dobu kratší, než je očekávaná životnost dotčené loďní výstroje.

3. Výroba

Výrobce přijme veškerá nezbytná opatření, aby výrobní proces a jeho kontrola zajišťovaly shodu vyrobeného výrobku s příslušnými požadavky mezinárodních nástrojů.

4. Ověřování

Oznámený subjekt, který si výrobce zvolil, provede odpovídající přezkoumání a zkoušky v souladu s touto směrnicí, aby ověřil, zda výrobek splňuje příslušné požadavky mezinárodních nástrojů.

Oznámený subjekt vydá osvědčení o shodě s ohledem na provedená přezkoumání a zkoušky a schválený výrobek opatří nebo nechá na vlastní odpovědnost opatřit svým identifikačním číslem.

Výrobce uchovává osvědčení o shodě pro potřebu vnitrostátních orgánů po dobu nejméně deseti let poté, co byla umístěna značka shody na poslední vyrobený výrobek, a v žádném případě ne dobu kratší, než je očekávaná životnost dotčené lodní výstroje.

5. Označení shody a prohlášení o shodě

5.1. Výrobce umístí značku shody podle článku 9 a na odpovědnost oznámeného subjektu uvedeného v bodě 4 identifikační číslo tohoto subjektu na každý výrobek, který splňuje příslušné požadavky mezinárodních nástrojů.

5.2. Výrobce vypracuje písemné prohlášení o shodě a po dobu nejméně deseti let poté, co byla umístěna značka shody na poslední vyrobený výrobek, a v žádném případě ne dobu kratší, než je očekávaná životnost dotčené lodní výstroje, jej uchovává pro potřebu vnitrostátních orgánů. V prohlášení o shodě je uveden výrobek, pro nějž bylo vypracováno.

Kopie prohlášení o shodě se na požádání poskytne příslušným orgánům.

6. Zplnomocněný zástupce

Povinnosti výrobce stanovené v bodech 2 a 5 mohou být jeho jménem a na jeho odpovědnost plněny jeho zplnomocněným zástupcem, pokud jsou uvedeny v pověření.

PŘÍLOHA III

POŽADAVKY, KTERÉ MUSÍ SPLŇOVAT SUBJEKTY POSUZOVÁNÍ SHODY, ABY SE MOHLY STÁT OZNÁMENÝMI SUBJEKTY

1. Pro účely oznámení musí subjekt posuzování shody splňovat požadavky stanovené v bodech 2 až 11.
2. Subjekt posuzování shody musí být zřízen podle vnitrostátních právních předpisů a mít právní subjektivitu.
3. Subjekt posuzování shody musí být třetí stranou nezávislou na organizaci nebo lodní výstroji, které posuzuje.
4. Za subjekt posuzování shody lze považovat subjekt patřící k hospodářskému sdružení nebo profesnímu svazu zastupujícímu podniky, jež se podílejí na navrhování, výrobě, dodávání, montáži, používání nebo údržbě lodní výstroje, kterou tento subjekt posuzuje, pokud je prokázána jeho nezávislost a neexistence jakéhokoli střetu zájmů.
5. Subjekt posuzování shody, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za plnění úkolů posuzování shody nesmějí být osobami, které navrhují, vyrábějí, dodávají, instalují, nakupují, vlastní, používají nebo udržují lodní výstroj, jež je posuzována, ani zplnomocněnými zástupci jakékoli z těchto stran. To nevylučuje používání posuzovaných výrobků, které jsou nezbytné pro činnost subjektu posuzování shody, ani používání takových výrobků k osobním účelům.
6. Subjekt posuzování shody, jeho nejvyšší vedení a pracovníci odpovědní za plnění úkolů posuzování shody se nesmějí přímo podílet na navrhování, výrobě nebo stavbě, uvádění na trh, instalaci, používání ani údržbě této lodní výstroje, ani nesmějí zastupovat strany, které se těmito činnostmi zabývají. Nesmějí vykonávat žádnou činnost, která by mohla ohrozit jejich nezávislý úsudek nebo důvěryhodnost ve vztahu k činnostem posuzování shody, k jejichž vykonávání jsou oznámení. To platí zejména pro poradenské služby.
7. Subjekty posuzování shody musí zajistit, aby činnosti jejich dceřiných společností nebo subdodavatelů neohrožovaly důvěrnost, objektivitu a nestrannost jejich činností posuzování shody.
8. Subjekty posuzování shody a jejich pracovníci vykonávají činnosti posuzování shody na nejvyšší úrovni profesionální důvěryhodnosti a požadované odborné způsobilosti v konkrétní oblasti a nesmějí být vystaveni žádným tlakům a podnětům, zejména finančním, které by mohly ovlivnit jejich úsudek nebo výsledky jejich činností posuzování shody, zejména ze strany osob nebo skupin osob, které mají na výsledcích těchto činností zájem.
9. Subjekt posuzování shody musí být schopen plnit všechny úkoly posuzování shody, které mu ukládá tato směrnice a pro něž byl oznámen, ať již tyto úkoly plní subjekt posuzování shody sám, nebo jsou plněny jeho jménem a na jeho odpovědnost.
10. Subjekt posuzování shody musí mít vždy a pro každý postup posuzování shody a každý druh, kategorii nebo podkategorii lodní výstroje, pro něž byl oznámen, k dispozici nezbytné:
  - a) pracovníky s odbornými znalostmi a dostatečnými zkušenostmi potřebnými k plnění úkolů posuzování shody;
  - b) popisy postupů, podle nichž je posuzování shody prováděno, aby byla zajištěna transparentnost těchto postupů a možnost jejich zopakování. Musí mít zavedenu náležitou politiku a postupy pro rozlišení mezi úkoly, jež vykonává jako oznámený subjekt, a dalšími činnostmi;
  - c) postupy pro výkon činností, jež řádně zohledňují velikost a strukturu podniku, odvětví, v němž působí, míru složitosti dané technologie lodní výstroje a hromadný či sériový způsob výroby.

11. Subjekt posuzování shody musí mít prostředky nezbytné k řádnému plnění technických a administrativních úkolů spojených s činnostmi posuzování shody a musí mít přístup k veškerému potřebnému vybavení a zařízením.
  12. Pracovníci odpovědní za provádění činností posuzování shody musí:
    - a) mít dobrou technickou a odbornou přípravu zahrnující všechny činnosti posuzování shody, pro něž byl subjekt posuzování shody oznámen;
    - b) mít uspokojivou znalost požadavků souvisejících s posuzováním, které provádějí, a odpovídající pravomoc toto posuzování provádět;
    - c) mít náležité znalosti příslušných požadavků a zkušebních norem a příslušných ustanovení právních předpisů EU o harmonizaci a jejich prováděcích předpisů a rozumět jim;
    - d) být schopni vypracovávat osvědčení, záznamy, protokoly a zprávy prokazující, že posouzení byla provedena.
  13. Musí být zaručena nestrannost subjektů posuzování shody, jejich nejvyššího vedení a pracovníků, kteří provádějí posuzování.
  14. Odměňování nejvyššího vedení a pracovníků subjektu posuzování shody, kteří provádějí posuzování, nesmí záviset na počtu provedených posouzení ani na výsledcích těchto posouzení.
  15. Subjekty posuzování shody uzavřou pojištění odpovědnosti za škodu, pokud tuto odpovědnost nepřevzal stát v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo pokud není za posuzování shody přímo odpovědný sám členský stát.
  16. Pracovníci subjektu posuzování shody jsou povinni zachovávat služební tajemství, s výjimkou styku s příslušnými orgány členských států, v nichž vykonávají svou činnost, pokud jde o veškeré informace, které obdrželi při plnění svých úkolů podle této směrnice nebo podle jakéhokoli ustanovení vnitrostátních právních předpisů, kterým se uvedená směrnice provádí. Důvěrné obchodní informace musí být chráněny.
  17. Subjekty posuzování shody se podílejí na příslušných normalizačních činnostech a na činnostech koordinační skupiny oznámených subjektů zřízené podle této směrnice nebo zajistí, aby byli jejich pracovníci provádějící posuzování o těchto činnostech informováni, a řídí se rozhodnutími a jinými dokumenty, které mají povahu všeobecných pokynů a které jsou výsledkem práce této skupiny.
  18. Subjekty posuzování shody musí splňovat požadavky normy EN ISO/IEC 17065:2012.
  19. Subjekty posuzování shody musí zajistit, aby zkušební laboratoře využívané pro účely posuzování shody splňovaly požadavky normy EN ISO/IEC 17025:2005
-

PŘÍLOHA IV

POSTUP OZNAMOVÁNÍ

1. Žádost o oznámení
  - 1.1. Subjekt posuzování shody podává žádost o oznámení oznamujícímu orgánu členského státu, v němž je usazen.
  - 1.2. Součástí žádosti je popis činností posuzování shody, modulu nebo modulů posuzování shody a lodní výstroje, pro něž se subjekt prohlašuje za způsobilý, jakož i osvědčení o akreditaci, pokud existuje, vydané vnitrostátním akreditačním orgánem, které potvrzuje, že subjekt posuzování shody splňuje požadavky stanovené v příloze III
  - 1.3. Nemůže-li dotčený subjekt posuzování shody předložit osvědčení o akreditaci, poskytne oznamujícímu orgánu veškeré doklady nezbytné k ověření, uznání a pravidelné kontrole svého souladu s požadavky stanovenými v příloze III.
2. Postup oznamování
  - 2.1. Oznamující orgány mohou oznámit pouze subjekty posuzování shody, které splňují požadavky stanovené v příloze III.
  - 2.2. K oznámení Komisi a ostatním členským státům využijí elektronický nástroj pro oznamování vyvinutý a spravovaný Komisí.
  - 2.3. Oznámení musí obsahovat veškeré podrobnosti o dotčených činnostech posuzování shody, modulu nebo modulech posuzování shody a lodní výstroji a příslušné potvrzení o způsobilosti.
  - 2.4. Pokud se oznámení nezakládá na osvědčení o akreditaci uvedeném v oddíle 1, poskytne oznamující orgán Komisi a ostatním členským státům podklady, které dokládají způsobilost subjektu posuzování shody, a informuje je o opatřeních, jež zajišťují, aby byl subjekt pravidelně kontrolován a i v budoucnu splňoval požadavky stanovené v příloze III
  - 2.5. Dotčený subjekt může vykonávat činnosti oznámeného subjektu, pouze pokud Komise nebo ostatní členské státy proti tomu nevznesly námitky do dvou týdnů od oznámení, pokud se použije osvědčení o akreditaci, nebo do dvou měsíců od oznámení, pokud se akreditační nepoužije.
  - 2.6. Pouze subjekt uvedený v bodu 2.5 se pro účely této směrnice považuje za oznámený subjekt.
  - 2.7. Komisi a ostatním členským státům je třeba oznámit jakékoli následné významné změny týkající se oznámení.
3. Identifikační čísla a seznamy oznámených subjektů
  - 3.1. Komise oznámenému subjektu přidělí identifikační číslo.
  - 3.2. Přidělí mu jediné číslo i v případě, že je oznámený subjekt uznán jako oznámený podle několika legislativních aktů Unie.
  - 3.3. Komise zveřejní seznam subjektů oznámených podle této směrnice, včetně identifikačních čísel, která jim byla přidělena, a činností, pro něž byly oznámeny.
  - 3.4. Komise zajistí, aby byl tento seznam průběžně aktualizován.

PŘÍLOHA V

POŽADAVKY, KTERÉ MUSÍ SPLŇOVAT OZNAMUJÍCÍ ORGÁNY

1. Oznamující orgán musí být zřízen takovým způsobem, aby nedošlo k žádnému střetu zájmů se subjekty posuzování shody.
  2. Oznamující orgán musí být organizován a fungovat tak, aby zabezpečil objektivitu a nestrannost svých činností.
  3. Oznamující orgán musí být organizován takovým způsobem, aby každé rozhodnutí týkající se oznámení subjektu posuzování shody bylo přijato příslušnými osobami jinými než osobami, které provedly posouzení.
  4. Oznamující orgán nesmí nabízet ani poskytovat žádné činnosti, které provádějí subjekty posuzování shody, a nesmí poskytovat poradenské služby na komerčním či konkurenčním základě.
  5. Oznamující orgán musí chránit důvěrnost informací, které obdržel.
  6. Oznamující orgán musí mít k dispozici dostatečný počet odborně způsobilých pracovníků, aby mohl řádně plnit své úkoly.
-

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/91/EU**ze dne 23. července 2014,****kterou se mění směrnice 2009/65/ES o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), pokud jde o činnost depozitářů, zásady odměňování a sankce****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽³⁾ by měla být změněna, aby zohlednila vývoj na trhu a dosavadní zkušenosti účastníků trhu a orgánů dohledu, a zejména aby řešila rozdíly mezi vnitrostátními předpisy, pokud jde o povinnosti a odpovědnost depozitářů, zásady odměňování a sankce.
- (2) Pro účely řešení potenciálně nepříznivých účinků špatně navržených systémů odměňování na řádné řízení rizik a kontrolu chování jednotlivců při podstupování rizik by měla být pro správcovské společnosti subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) výslovně stanovena povinnost vytvořit a udržovat zásady a postupy odměňování, které jsou v souladu s řádným a účinným řízením rizik, a to pro ty kategorie pracovníků, jejichž pracovní činnosti mají významný dopad na rizikový profil jimi spravovaných SKIPCP. Tyto kategorie pracovníků by měly zahrnovat všechny zaměstnance a jakékoli další pracovníky na úrovni fondu nebo podfondu, kteří přijímají rozhodnutí, spravují fondy a činí skutečná investiční rozhodnutí, osoby, které mají pravomoc ovlivňovat tyto zaměstnance nebo pracovníky, včetně investičních poradců a analytiků, vrcholné vedení a všechny zaměstnance, jejichž celková odměna je řadí do stejné třídy odměňování jako vrcholné vedení a zaměstnance či pracovníky přijímající rozhodnutí. Uvedená pravidla by měla platit rovněž pro investiční společnosti, které neustanovily správcovskou společnost povolenou podle směrnice 2009/65/ES. Tyto zásady a postupy odměňování by se měly přiměřeně uplatňovat na jakoukoli třetí osobu, která vzhledem k výkonu činností, jimiž byla pověřena v souladu s článkem 13 směrnice 2009/65/ES, činí investiční rozhodnutí s dopadem na rizikový profil SKIPCP.
- (3) Za podmínky, že správcovské společnosti SKIPCP a investiční společnosti uplatňují veškeré principy, jimiž se řídí zásady odměňování, by měly mít možnost tyto zásady uplatňovat rozdílně v závislosti na své velikosti, velikosti spravovaných SKIPCP, své vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti jimi vykonávaných činností.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 96, 4.4.2013, s. 18.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 23. července 2014.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

- (4) Zatímco některá opatření musí přijmout vedoucí orgán, je třeba zajistit, aby se v případě, kdy má správcovská společnost nebo investiční společnost v souladu s vnitrostátním právem zřízeny různé orgány pověřené zvláštními funkcemi, požadavky směřující na „vedoucí orgán“ nebo „vedoucí orgán v rámci výkonu dohledu“ vztahovaly rovněž nebo místo toho na tyto orgány, například na valnou hromadu.
- (5) Při uplatňování principů týkajících se řádných zásad a postupů odměňování uvedených v této směrnici by členské státy měly zohlednit principy stanovené v doporučení Komise 2009/384/ES ⁽¹⁾, činnost Rady pro finanční stabilitu a závazky skupiny G20 k omezení rizik v odvětví finančních služeb.
- (6) Smluvně zaručená pohyblivá složka odměny by měla být poskytována výjimečně, neboť neodpovídá řádnému řízení rizik ani zásadě odměny za výkon, a měla by být omezena na první rok ve funkci.
- (7) Principy týkající se řádných zásad odměňování by se měly vztahovat i na platby, které SKIPCP hradí správcovským společností nebo investičním společností.
- (8) Komise se vyzývá, aby analyzovala, jaké společné náklady a výdaje existují v členských státech u retailových investičních produktů a zda je třeba tyto náklady a výdaje dále harmonizovat, a aby svá zjištění předložila Evropskému parlamentu a Radě.
- (9) Na podporu sblížení dohledu při hodnocení zásad a postupů odměňování by měl Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) (dále jen „orgán ESMA“) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽²⁾ zajistit, aby existovaly obecné pokyny pro řádné zásady a postupy odměňování v odvětví správy aktiv. Při vypracovávání těchto obecných pokynů by měl být orgánu ESMA nápomocen Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „orgán EBA“) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽³⁾. Aby nebyla ustanovení o odměňování obcházena, měly by uvedené obecné pokyny rovněž stanovit další vodítka, pokud jde o to, na které osoby se zásady a postupy odměňování vztahují, a pokud jde o přizpůsobení principů odměňování velikosti správcovské společnosti nebo investiční společnosti a velikosti jí spravovaných SKIPCP, její vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti jí vykonávaných činností. Obecné pokyny orgánu ESMA týkající se zásad a postupů odměňování by měly být v rozsahu, v jakém je to možné, a tam kde je to vhodné, uvedeny do souladu s obecnými pokyny pro fondy regulované podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ⁽⁴⁾.
- (10) Ustanoveními o odměňování by nemělo být dotčeno plné uplatňování základních práv, které zaručuje Smlouva o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“), Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a Listina základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), obecné zásady vnitrostátního smluvního a pracovního práva, příslušné právní předpisy týkající se práv a účasti akcionářů a obecné povinnosti správních orgánů a dozorčích orgánů dotčených společností ani případná práva sociálních partnerů při uzavírání a prosazování kolektivních smluv podle vnitrostátního práva a zvyklostí.
- (11) Aby byla zajištěna nezbytná míra harmonizace příslušných právních a správních požadavků v jednotlivých členských státech, měla by být přijata dodatečná pravidla, jež stanoví úkoly a povinnosti depozitářů, určí, které právní subjekty mohou být jmenovány depozitáři, a vyjasní odpovědnost depozitáře v případě ztráty aktiv SKIPCP v opatrování nebo v případě, že depozitář plní své kontrolní povinnosti nesprávně. Důsledkem takového nesprávného plnění může být ztráta aktiv, ale také ztráta hodnoty aktiv, jestliže například depozitář neučiní příslušná opatření v souvislosti s investicemi, které nejsou v souladu se statutem fondu.

⁽¹⁾ Doporučení Komise 2009/384/ES ze dne 30. dubna 2009 o politice odměňování v odvětví finančních služeb (Úř. věst. L 120, 15.5.2009, s. 22).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

- (12) Je nezbytné jasně stanovit, že SKIPCP by měl jmenovat pouze jednoho depozitáře k vykonávání celkového dohledu nad aktivy SKIPCP. Požadavek, aby byl jmenován pouze jeden depozitář, by měl zajistit, že daný depozitář bude mít přehled o všech aktivech SKIPCP a správci fondu i investoři se v případě problémů s úschovou aktiv nebo výkonem funkcí dohledu budou moci obrátit na jediný subjekt. K úschově aktiv patří jejich opatrování nebo v případě aktiv, která jsou takové povahy, že je není možno mít v opatrování, ověřování vlastnictví těchto aktiv i vedení jejich evidence.
- (13) Při plnění svých úkolů by měl depozitář jednat čestně, spravedlivě, profesionálně, nezávisle a v zájmu SKIPCP a investorů SKIPCP.
- (14) Aby se bez ohledu na formu SKIPCP zajistil harmonizovaný přístup k výkonu povinností depozitářů ve všech členských státech, je nezbytné zavést jednotný seznam kontrolních povinností depozitáře ve vztahu ke SKIPCP s korporátní formou (investiční společnost) a ke SKIPCP se smluvní formou.
- (15) Úkolem depozitáře by mělo být řádné sledování peněžních toků SKIPCP, a zejména zajištění toho, aby peníze investora a peněžní prostředky, které jsou majetkem SKIPCP, byly řádně vloženy na účty zřízené na jméno SKIPCP nebo správcovské společnosti, která jedná jménem SKIPCP, nebo na jméno depozitáře, jenž jedná jménem SKIPCP, u některého ze subjektů uvedených v čl. 18 odst. 1 písm. a), b) a c) směrnice Komise 2006/73/ES⁽¹⁾. Měly by tudíž být přijaty podrobnější předpisy pro sledování toku peněžních prostředků s cílem zajistit účinnou a jednotnou úroveň ochrany investorů. Při ověřování, zda jsou peníze investora vloženy na peněžní účet, by měl depozitář zohlednit zásady stanovené v článku 16 této směrnice.
- (16) Aby se zabránilo podvodným převodům peněžních prostředků, mělo by se stanovit, že žádný peněžní účet spojený s transakcemi SKIPCP nesmí být zřízen bez vědomí depozitáře.
- (17) Každé aktivum, která má depozitář v opatrování pro SKIPCP, by mělo být odlišeno od vlastních aktiv depozitáře a mělo by být v každém okamžiku zřejmé, že patří tomuto SKIPCP. Tento požadavek by měl investorům přinést vyšší úroveň ochrany pro případ, že by depozitář neplnil své závazky.
- (18) Vedle stávající povinnosti bezpečně uschovávat aktiva v majetku SKIPCP by měla být odlišena aktiva, která je možno mít v opatrování, a aktiva, u nichž tomu tak není a kde se místo toho uplatňuje požadavek na vedení evidence a ověřování vlastnictví. Skupina aktiv, které lze mít v opatrování, by měla být zřetelně odlišena, neboť povinnost vrátit ztracená aktiva by se měla uplatnit pouze na tuto konkrétní kategorii aktiv.
- (19) Aktiva, která má depozitář v opatrování, by neměla být tímto depozitářem ani žádnou třetí osobou, která byla pověřena výkonem opatrování, znovuužívána na vlastní účet. Pro znovuužití aktiv na účet SKIPCP by měly být stanoveny určité podmínky.
- (20) Je nezbytné vymezit podmínky pro pověření třetí osoby povinnostmi depozitáře spojenými s úschovou. Pověřování a další pověřování by mělo být objektivně odůvodněno a mělo být podléhat přísným požadavkům z hlediska vhodnosti třetí osoby, která je tímto úkolem pověřována, a z hlediska patřičné dovednosti, péče a opatrnosti, jež by měl depozitář při volbě, jmenování a kontrole této třetí osoby vynaložit. Pro dosažení rovných tržních podmínek a stejně vysoké míry ochrany investorů by měly být tyto podmínky uvedeny do souladu s podmínkami platnými podle směrnice 2011/61/EU. Měla by být přijata ustanovení, která zajistí, aby třetí osoby, které byly pověřeny povinnostmi spojenými s úschovou, měly dostatečné prostředky k plnění svých povinností a aby oddělovaly aktiva SKIPCP.

⁽¹⁾ Směrnice Komise 2006/73/ES ze dne 10. srpna 2006, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokud jde o organizační požadavky a provozní podmínky investičních podniků a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (Úř. věst. L 241, 2.9.2006, s. 26).

- (21) Pokud centrální depozitář cenných papírů, jak je vymezen v čl. 2 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ⁽¹⁾, nebo centrální depozitář cenných papírů ze třetí země poskytuje služby provozování systému vypořádání obchodů s cennými papíry, jakož i přinejmenším buď prvotního nahrazení listinných cenných papírů zápisem do příslušné evidence prostřednictvím prvotního odepsání, či poskytování a vedení účtů cenných papírů na nejvyšší úrovni, jak jsou uvedeny v oddílu A přílohy tohoto nařízení, nemělo by být poskytování uvedených služeb tímto centrálním depozitářem ve vztahu k cenným papírům SKIPCP, které tento centrální depozitář prvotně zapíše do příslušné evidence prostřednictvím prvotního odepsání, považováno za pověření výkonem opatrováním. Svěření opatrování cenných papírů SKIPCP centrálnímu depozitáři nebo centrálnímu depozitáři ze třetí země by však za pověření výkonem opatrování považováno být mělo.
- (22) Třetí osobě pověřené úschovou aktiv by mělo být umožněno vést takzvaný souhrnný účet, jako společný oddělený účet pro několik SKIPCP.
- (23) Je-li opatrováním pověřena třetí osoba, je také nezbytné zajistit, aby se na danou třetí osobu vztahovaly zvláštní požadavky týkající se účinné obezřetnostní regulace a dohledu. Navíc by se měly provádět pravidelné vnější audity s cílem ověřit, zda jsou finanční nástroje v moci třetí osoby, která byla opatrováním pověřena.
- (24) Aby se zajistila jednotná vysoká úroveň ochrany investorů, měly by být přijaty předpisy pro výkon činnosti a řízení střetů zájmů, které by se měly vztahovat na všechny situace včetně pověření povinnostmi spojenými s úschovou. Tato pravidla by měla zejména zajistit jasné oddělení úkolů a funkcí depozitáře, SKIPCP a správcovské společnosti nebo investiční společnosti.
- (25) Aby se zajistila vysoká míra ochrany investorů a zaručila přiměřená úroveň obezřetnostní regulace a průběžné kontroly, je nezbytné stanovit taxativní seznam subjektů, které jsou způsobilé vykonávat činnost depozitáře. Tyto subjekty by měly být omezeny na národní centrální banky, úvěrové instituce a jiné právní subjekty, které mají na základě práva členských států povolení vykonávat činnosti depozitářů podle této směrnice, jež podléhají obezřetnostnímu dohledu a požadavkům na kapitálovou přiměřenost, které jsou přinejmenším stejné jako požadavky vypočítané v závislosti na zvoleném přístupu v souladu s článkem 315 nebo 317 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽²⁾, jež mají kapitál přinejmenším ve výši počátečního kapitálu podle čl. 28 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽³⁾ a jež mají sídlo nebo pobočku v domovském členském státě SKIPCP.
- (26) Je nezbytné stanovit a vyjasnit odpovědnost depozitáře SKIPCP za ztrátu finančního nástroje, který má v opatrování. Depozitář by měl být odpovědný za to, že v případě ztráty finančního nástroje, který má v opatrování, vrátí SKIPCP finanční nástroj stejného typu nebo odpovídající částku. Mělo by se stanovit, že depozitář bude zproštěn odpovědnosti za ztrátu aktiv pouze v případě, že může prokázat, že ke ztrátě došlo v důsledku vnějších okolností, jež nebylo možné rozumně ovlivnit a jejichž následkům by se nemohlo zabránit ani při vynaložení veškerého přiměřeného úsilí. V této souvislosti by depozitář neměl mít možnost se odvolávat na některé interní situace, jako je podvodný čin zaměstnance, aby se zprostil odpovědnosti.
- (27) V případě, že depozitář pověří opatrováním třetí osobu a tato třetí osoba ztratí finanční nástroje, které má v opatrování, měl by být za ztrátu odpovědný depozitář. V případě ztráty nástroje v opatrování by měl být depozitář povinen vrátit finanční nástroj stejného typu nebo odpovídající částku i tehdy, pokud ke ztrátě došlo u třetí osoby pověřené opatrováním. Této odpovědnosti by měl být depozitář zproštěn pouze v případě, že může prokázat, že ke ztrátě došlo v důsledku vnějších okolností, jež nebylo možné rozumně ovlivnit a jejichž následkům se nemohlo zabránit ani při vynaložení veškerého přiměřeného úsilí. V této souvislosti by depozitář neměl mít možnost se odvolávat na některé interní situace, jako je podvodný čin zaměstnance, aby se zprostil odpovědnosti. V případě ztráty aktiv depozitářem nebo třetí osobou pověřenou opatrováním by neměla existovat možnost, ať již právní či smluvní, jak jej zprostit odpovědnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnice 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (28) Všichni investoři fondu SKIPCP by měli mít možnost přímo či nepřímo prostřednictvím správcovské společnosti nebo investiční společnosti uplatňovat nároky související s odpovědností svého depozitáře. Možnost požadovat od depozitáře nápravu by neměla záviset na právní formě SKIPCP (korporátní nebo smluvní) ani na právní povaze vztahu mezi depozitářem, správcovskou společností a podílčníky. Právo podílníků uplatnit nároky z odpovědnosti depozitáře by nemělo vést ke zdvojení nápravy ani k nerovnému zacházení s podílčníky.
- (29) Aniž je dotčena tato směrnice, nemělo by být depozitáři bráněno v tom, aby učinil opatření k zajištění náhrady škod a ztrát SKIPCP nebo jejich podílníkům. Tato opatření by zejména neměla depozitáře zprošťovat jeho odpovědnosti, vést k jejímu přenesení nebo jakékoli změně ani zasahovat do práv investorů, včetně práv požadovat nápravu.
- (30) Dne 12. července 2010 Komise předložila návrh změn směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES ⁽¹⁾ s cílem zajistit vysokou úroveň ochrany investorům SKIPCP, pokud depozitář nemůže splnit své povinnosti. Uvedený návrh je touto směrnicí doplněn upřesněním povinností a rozsahu odpovědnosti depozitářů a třetích osob pověřených povinnostmi spojenými s úschovou.
- (31) Komise se vyzývá, aby analyzovala, v jakých situacích by úpadek depozitáře SKIPCP nebo třetí osoby, která byla pověřena povinnostmi spojenými s úschovou, mohl způsobit podílníkům SKIPCP ztráty, které nelze podle této směrnice nahradit, aby dále analyzovala, jaký druh opatření by mohl být přiměřený k zajištění vysoké úrovně ochrany investorů nezávisle na zprostředkovatelském řetězci mezi investorem a převoditelnými cennými papíry, které jsou daným úpadkem dotčeny, a aby svá zjištění předložila Evropskému parlamentu a Radě.
- (32) Je třeba zajistit, aby pro depozitáře platily stejné požadavky bez ohledu na právní formu SKIPCP. Jednotné požadavky by měly zvýšit právní jistotu, posílit ochranu investorů a přispět k vytvoření rovných tržních podmínek. Komise neobdržela žádné oznámení o tom, že by nějaká investiční společnost využila výjimky z obecné povinnosti světit aktiva depozitáři. Proto by měly být požadavky stanovené ve směrnici 2009/65/ES týkající se depozitáře investiční společnosti považovány za bezpředmětné.
- (33) Ačkoliv tato směrnice stanoví minimální soubor pravomocí, jež by příslušné orgány měly mít, tyto pravomoci by měly být vykonávány v rámci celého systému vnitrostátního práva, který zaručuje dodržování základních práv, včetně práva na soukromí. V souvislosti s výkonem těchto pravomocí, které mohou významně zasáhnout do práva na respektování soukromého a rodinného života, obydlí a komunikací, by členské státy měly mít přiměřená a účinná opatření proti jakémukoli zneužití, včetně povolení předem vydaného soudním orgánem dotčeného členského státu tam, kde je to vhodné. Členské státy by měly umožnit příslušným orgánům vykonávat tyto zasahující pravomoci v míře nezbytné pro řádné vyšetření závažných případů, u nichž neexistují rovnocenné prostředky k účinnému dosažení stejného výsledku.
- (34) Existující záznamy telefonních hovorů a záznamy o datovém provozu od SKIPCP, správcovských společností, investičních společností, depozitářů či jiných subjektů, na něž se vztahuje tato směrnice, jakož i existující záznamy o telefonních hovorech a datovém provozu od telekomunikačních operátorů představují klíčový a někdy jediný důkaz, jenž umožňuje jednak odhalit a prokázat porušení vnitrostátního práva provádějícího tuto směrnici, a jednak ověřit, zda SKIPCP, správcovské společnosti, investiční společnosti, depozitáři či jiné subjekty, na něž se vztahuje tato směrnice, dodržují požadavky na ochranu investorů a další požadavky stanovené v této směrnici a v prováděcích opatřeních přijatých na základě této směrnice. Příslušné orgány by proto měly mít možnost vyžadovat existující záznamy telefonních hovorů, elektronické komunikace a záznamy o datovém provozu, které SKIPCP, správcovské společnosti, investiční společnosti, depozitáři či jiné subjekty, na něž se vztahuje tato směrnice, uchovávají.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES ze dne 3. března 1997 o systémech pro odškodnění investorů (Úř. věst. L 84, 26.3.1997, s. 22).

Přístup k záznamům o telefonních hovorech a datech je nezbytný pro odhalování porušení požadavků stanovených v této směrnici či prováděcích opatřeních a k ukládání sankcí za tato porušení. V zájmu vytvoření rovných podmínek v Unii, pokud jde o přístup k záznamům o telefonních hovorech a k existujícím záznamům o datovém provozu uchovávaným telekomunikačním operátorem nebo k existujícím záznamům telefonních hovorů a datového provozu uchovávaným SKIPCP, správcovskými společnostmi, investičními společnostmi, depozitáři či jinými subjekty, na něž se vztahuje tato směrnice, by měly mít příslušné orgány v souladu s vnitrostátním právem možnost požadovat existující záznamy o telefonních hovorech a existující záznamy o datovém provozu uchovávané telekomunikačním operátorem, pokud to připouští vnitrostátní právo, a existující záznamy telefonních hovorů a datového provozu uchovávané SKIPCP, správcovskými společnostmi, investičními společnostmi, depozitáři či jinými subjekty, na něž se vztahuje tato směrnice, jestliže existuje důvodné podezření, že tyto záznamy, jež se týkají předmětu kontroly nebo vyšetřování, mohou být relevantními podklady k prokázání porušení požadavků stanovených v této směrnici či jejich prováděcích opatření. Přístup k záznamům o telefonních hovorech a datovém provozu uchovávaným telekomunikačním operátorem by neměl zahrnovat obsah telefonní hlasové komunikace.

- (35) Řádný obezřetnostní rámec a rámec pro podnikání ve finančním sektoru by měl spočívat na pevných dohledových, vyšetřovacích a sankčních režimech. Za tímto účelem by příslušné orgány měly mít dostatečné pravomoci jednat a měly by mít možnost využívat spravedlivé, účinné a odrazující sankční režimy za porušení této směrnice. Revize stávajících pravomocí ukládat sankce a jejich praktického uplatňování zaměřená na podporu sblížení sankcí v celém rozsahu dohledových činností byla provedena v rámci sdělení Komise ze dne 8. prosince 2010 o posílení sankčních režimů ve finančním odvětví. Příslušné orgány by měly být oprávněny ukládat peněžité sankce, které jsou dostatečně vysoké na to, aby byly účinné, odrazující a přiměřené, a vyvážily tak prospěch očekávaný z chování, kterým dochází k porušení požadavků této směrnice.
- (36) Ačkoliv nic nebrání členským státům ve stanovení pravidel týkajících se správních sankcí a trestních sankcí v případě těchto porušení, nemělo by se od členských států vyžadovat, aby stanovily správní sankce za porušení této směrnice, na něž se vztahuje vnitrostátní trestní právo. V souladu s vnitrostátním právem by členské státy neměly být povinny uložit správní i trestní sankce za tentýž protiprávní čin, ale měly by mít možnost tak učinit, pokud to jejich vnitrostátní právo umožňuje. Zachováním trestních sankcí namísto správních sankcí za porušení této směrnice by však neměla být omezena či jinak ovlivněna schopnost příslušných orgánů pro účely této směrnice včas spolupracovat s příslušnými orgány v jiných členských státech, mít přístup k informacím a vyměňovat si informace s těmito příslušnými orgány, a to ani po postoupení daného případu porušení příslušným soudním orgánům k trestnímu stíhání. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, že za porušení, na něž se vztahuje vnitrostátní trestní právo, pravidla pro správní sankce nestanoví. Možnost, aby členské státy uložily místo správních sankcí nebo vedle nich trestní sankce, by neměla být využívána k obcházení sankčního režimu stanoveného touto směrnicí.
- (37) Za účelem zajištění konzistentního uplatňování správních sankcí ve všech členských státech by členské státy při určování typu správních sankcí nebo opatření a výše správních peněžitých sankcí měly mít povinnost zajistit, aby jejich příslušné orgány zohledňovaly všechny relevantní okolnosti.
- (38) S cílem posílit odrazující účinek sankcí pro širokou veřejnost a informovat veřejnost o porušeních předpisů, jež mohou narušovat ochranu investorů, by se sankce s výjimkou určitých přesně definovaných okolností měly zveřejňovat. Aby byl zajištěn soulad se zásadou přiměřenosti, měly by být sankce zveřejňovány anonymně, způsobilo-li by uveřejnění sankcí zúčastněným stranám nepřiměřenou škodu.
- (39) Aby mohl orgán ESMA ještě více posílit jednotnost výsledků dohledu v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010, měly by být všechny zveřejněné sankce zároveň hlášeny tomuto orgánu, který by měl rovněž zveřejňovat výroční zprávu o všech uložených sankcích.
- (40) Příslušným orgánům by měly být svěřeny nezbytné vyšetřovací pravomoci a měly by se zavést účinné mechanismy na podporu hlášení potenciálních či skutečných případů porušení předpisů. Informace o potenciálních a skutečných případech porušení předpisů by rovněž měly přispívat k účinnému plnění úkolů orgánu ESMA v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010. Proto by měl také orgán ESMA stanovit komunikační kanály pro hlášení potenciálních

a skutečných případů porušení předpisů. Informace o potenciálních a skutečných případech porušení předpisů sdělené orgánu ESMA by měly být použity pouze pro plnění úkolů orgánu ESMA v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010.

- (41) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznané v Listině, jak jsou zakotveny ve Smlouvě o fungování EU.
- (42) Pro dosažení cílů této směrnice by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU. Komisi by měla být zejména svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, jež stanoví podrobnosti, které je nutné zahrnout do standardní smlouvy mezi depozitářem a správcovskou nebo investiční společností, podmínky pro výkon činnosti depozitáře, včetně typu finančních nástrojů, které by měly být zahrnuty mezi nástroje, jež spravuje depozitář v rámci svých povinností spojených s opatrováním, podmínky, které depozitáře opravňují k opatrování finančních nástrojů, jež jsou vedeny u centrálního depozitáře, podmínky, za nichž by měl depozitář zajišťovat úschovu finančních nástrojů, které jsou emitovány v nominální podobě a vedeny u emitenta nebo notáře, povinnosti depozitářů jednat s patřičnou opatrností, povinnost oddělení, podmínky a okolnosti, za nichž by finanční nástroje v opatrování měly být považovány za ztracené, a co se rozumí vnějšími okolnostmi, jež nebylo možné rozumně ovlivnit a jejichž následkům by se nemohlo zabránit ani při vynaložení veškerého přiměřeného úsilí. Úroveň ochrany investorů stanovená těmito akty v přenesené pravomoci by měla být přinejmenším stejně vysoká jako úroveň stanovená akty v přenesené pravomoci přijatými na základě směrnice 2011/61/EU. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla náležitou konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (43) V rámci celkového přezkumu fungování směrnice 2009/65/ES Komise s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾ přezkoumá limity expozic vůči protistranám použitelné u derivátových obchodů, a to se zřetelem k potřebě stanovit náležitou kategorizaci pro tyto limity, tak aby bylo s deriváty, jež mají z hlediska rizik podobné charakteristiky, zacházeno stejně.
- (44) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽²⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (45) Jelikož cílů této směrnice, a to zlepšení důvěry investorů v SKIPCP tím, že se rozšíří požadavky na povinnosti a odpovědnost depozitářů, zásady odměňování správcovských společností a investičních společností a zavedou společné normy pro udělení sankcí za nejdůležitější porušení této směrnice, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich může být z důvodů jejího rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.
- (46) V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽³⁾ byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů a předložil dne 23. listopadu 2012 ⁽⁴⁾ své stanovisko.
- (47) Směrnice 2009/65/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 100, 6.4.2013, s. 12.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2009/65/ES se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 1 se doplňují nová písmena, která znějí:

- „s) „vedoucím orgánem“ orgán, jenž má ve správcovské společnosti, investiční společnosti či depozitáři nejvyšší rozhodovací pravomoc, která zahrnuje kontrolní i řídicí funkci, nebo pouze řídicí funkci, jsou-li obě funkce odděleny. Pokud má správcovská společnost, investiční společnost či depozitář v souladu s vnitrostátním právem zřízeny různé orgány se zvláštními funkcemi, vztahují se požadavky stanovené v této směrnici směřující na vedoucí orgán nebo vedoucí orgán v rámci jeho výkonu dohledu rovněž nebo místo něj na ty členy dalších orgánů správcovské společnosti, investiční společnosti nebo depozitáře, jimž příslušné vnitrostátní právní předpisy tyto funkce svěřují;
- t) „finančním nástrojem“ finanční nástroje ve smyslu přílohy I oddílu C směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).“;

2) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 14a

1. Členské státy vyžadují, aby správcovské společnosti zavedly a uplatňovaly zásady a postupy odměňování, které jsou v souladu s řádným a účinným řízením rizik, toto řízení rizik podporují a také nepovzbuzují k podstupování rizik, která nejsou slučitelná s rizikovým profilem, statutem nebo zakládacími dokumenty jimi spravovaných SKIPCP, ani nenarušují plnění povinnosti správcovské společnosti jednat v nejlepším zájmu SKIPCP.

2. Zásady a postupy odměňování zahrnují pevnou i pohyblivou složku platů a zvláštní penzijní výhody.

3. Zásady a postupy odměňování se vztahují na ty kategorie pracovníků, zahrnující mimo jiné členy vrcholného vedení, zaměstnance odpovědné za činnosti spojené s podstupováním rizik, zaměstnance v kontrolních funkcích a všechny zaměstnance, jimž je vyplácena celková odměna na úrovni příjmů vrcholného vedení nebo zaměstnanců odpovědných za činnosti spojené s podstupováním rizik, jejichž pracovní činnosti mají významný dopad na rizikový profil správcovských společností nebo jimi spravovaných SKIPCP.

4. Orgán ESMA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010 příslušným orgánům nebo účastníkům finančního trhu obecné pokyny týkající se osob uvedených v odstavci 3 tohoto článku a uplatňování principů uvedených v článku 14b. V těchto obecných pokynech se zohlední principy řádných zásad odměňování stanovené v doporučení Komise 2009/384/ES (*), velikost správcovské společnosti a jí spravovaného SKIPCP, její vnitřní organizace a povaha, rozsah a složitost jejích činností. Při vypracovávání těchto obecných pokynů orgán ESMA úzce spolupracuje s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví) (dále jen „orgán EBA“) zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 (**), aby byl zajištěn soulad s požadavky vypracovávány pro jiná odvětví finančních služeb, zejména úvěrové instituce a investiční podniky.

Článek 14b

1. Při vytváření a uplatňování zásad odměňování podle článku 14a dodržují správcovské společnosti následující principy způsobem a v rozsahu, který je přiměřený jejich velikosti, vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti jejich činností:

- a) zásady odměňování jsou v souladu s řádným a účinným řízením rizik, toto řízení rizik podporují a nepovzbuzují k podstupování rizik, která nejsou slučitelná s rizikovým profilem, statutem nebo zakládacími dokumenty SKIPCP, které spravuje správcovská společnost;
- b) zásady odměňování jsou v souladu s obchodní strategií, cíli, hodnotami a zájmy správcovské společnosti a spravovaných SKIPCP a jejich investorů a zahrnují opatření pro předcházení střetům zájmů;
- c) zásady odměňování přijímá vedoucí orgán správcovské společnosti v rámci výkonu dohledu a tento orgán přijímá a nejméně jednou ročně přezkoumává obecné principy zásad odměňování, odpovídá za jejich provádění a na jejich provádění dohlíží. Úkoly uvedené v tomto písmenu provádějí pouze ti členové vedoucí orgánu, kteří v této správcovské společnosti nezastávají žádné výkonné funkce a mají odborné znalosti v oboru řízení rizik a odměňování;
- d) uplatňování zásad odměňování je nejméně jednou ročně podrobena centrální a nezávislé interní kontrole s cílem ujistit se, zda jsou dodržovány zásady a postupy odměňování přijaté vedoucím orgánem v rámci výkonu dohledu;
- e) zaměstnanci v kontrolních funkcích jsou odměňováni podle míry plnění úkolů souvisejících s jejich funkcemi, nezávisle na výsledcích obchodních útvarů, které kontrolují;
- f) na odměňování výše postavených zaměstnanců odpovědných za řízení rizik a dodržování předpisů dohlíží přímo výbor pro odměňování, pokud existuje;
- g) je-li odměna vázána na výsledky, měla by být celková částka odměny založena na kombinaci posouzení výsledků daného jednotlivce a obchodního útvaru nebo SKIPCP a jejich rizik a posouzení celkových výsledků správcovské společnosti, přičemž při posuzování výsledků daného jednotlivce se přihlíží ke kritériím finanční i nefinanční povahy;
- h) posuzování výsledků je zasazeno do víceletého rámce přiměřeného době držení doporučené investorům SKIPCP spravovaného správcovskou společností, aby se zajistilo, že proces posuzování bude založen na dlouhodobějších výsledcích SKIPCP a s ním spojených investičních rizicích a že skutečně vyplacené výkonnostní složky odměny budou rovnoměrně rozloženy do stejného období;
- i) smluvně zaručená pohyblivá složka odměny je poskytována výjimečně a pouze v souvislosti s náborem nových zaměstnanců a je omezena na první rok zaměstnání;
- j) pevná a pohyblivá složka celkové odměny jsou přiměřeně vyvážené, přičemž pevná složka tvoří dostatečně velkou část celkové odměny, aby umožňovala provádění plně flexibilního systému vyplácení pohyblivé složky odměny, včetně možnosti nevyplacení pohyblivé složky odměny;

- k) platby spojené s předčasným ukončením smlouvy odrážejí výsledky dosažené v průběhu doby a jsou koncipovány tak, aby nebyly odměnou za selhání;
- l) měření výsledků používané jako základ pro výpočet pohyblivých složek odměny nebo celkových pohyblivých složek odměny zahrnuje komplexní mechanismus úprav zohledňující všechny relevantní typy stávajících i budoucích rizik;
- m) v závislosti na právní struktuře SKIPCP a jeho statutu nebo zakládacích dokumentech se sestává podstatná část, nejméně však 50 % pohyblivé složky odměny, z podílových jednotek dotčeného SKIPCP, odpovídající majetkové účasti či nástrojů vázaných na podíly nebo obdobných nepeněžitých nástrojů s rovnocennými motivačními účinky, jako má kterýkoli z nástrojů uvedených v tomto písmenu; pokud ale správa SKIPCP představuje méně než 50 % celkového portfolia spravovaného správcovskou společností, 50 % minimální požadavek se nepoužije.

Nástroje uvedené v tomto písmeni podléhají vhodné „zadržovací“ politice, jejímž účelem je přizpůsobit pobídky zájmům správcovské společnosti, jí spravovaných SKIPCP a investorů SKIPCP. Členské státy nebo jejich příslušné orgány mohou druhy a podobu těchto nástrojů omezit či případně některé nástroje zakázat. Toto písmeno se vztahuje jak na část pohyblivé složky odměny, jež byla v souladu s písmenem n) odložena, tak na část pohyblivé složky odměny, jež odložena nebyla;

- n) výplata podstatné části, nejméně však 40 % pohyblivé složky odměny se odkládá na dobu, která je přiměřená z hlediska doby držení doporučené investorům do SKIPCP a náležitým způsobem odpovídá povaze rizik spojených s příslušným SKIPCP.

Období uvedené v tomto písmeni činí nejméně tři roky; odměna splatná podle odkládacích ustanovení se nevyplácí rychleji, než kdyby byla vyplácena poměrně; v případě pohyblivé složky odměny představující zvlášť vysokou částku se odkládá výplata alespoň 60 % této částky;

- o) pohyblivá složka odměny, včetně části s odloženou splatností, se vyplácí či převádí pouze v případě, že je to udržitelné vzhledem k finanční situaci správcovské společnosti jako celku a odůvodněné vzhledem k výsledkům daného obchodního útvaru, daného SKIPCP a daného jednotlivce.

V případě slabých či záporných finančních výsledků správcovské společnosti nebo daného SKIPCP je obvykle celková pohyblivá složka odměny podstatně snížena, s přihlédnutím ke stávajícím odměnám a k snížením výplat již dříve vydělaných částek, včetně systému malusů nebo zpětného vymáhání částek;

- p) důchodová politika je v souladu s obchodní strategií, cíli, hodnotami a dlouhodobými zájmy správcovské společnosti a jí spravovaných SKIPCP.

Pokud zaměstnanec opustí správcovskou společnost před odchodem do důchodu, správcovská společnost zadrží jeho zvláštní penzijní výhody po dobu pěti let v podobě nástrojů uvedených v písmenu m). Pokud zaměstnanec odejde do důchodu, vyplátí se zvláštní penzijní výhody tomuto zaměstnanci v podobě nástrojů uvedených v písmenu m), s výhradou zadržení po dobu pěti let;

- q) zaměstnanci se musí zavázat, že nebudou používat osobní zajišťovací strategie či pojištění spojené s odměnou či odpovědností, jimiž by mohli ohrozit účinky usměrňování rizik zakotveného v systémech jejich odměňování;

r) pohyblivá složka odměny není vyplácena s využitím nástrojů či metod, které umožňují obejít požadavky stanovené v této směrnici.

2. V souladu s článkem 35 nařízení (EU) č. 1095/2010 si může orgán ESMA od příslušných orgánů vyžádat informace o zásadách a postupech odměňování uvedených v článku 14a této směrnice.

Orgán ESMA, v úzké spolupráci s orgánem EBA, uvede ve svých obecných pokynech k zásadám odměňování, jak mají být uplatňovány různé odvětvové principy odměňování, které stanoví například směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU (***) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (****), pokud zaměstnanci nebo jiné kategorie pracovníků vykonávají činnost, na kterou se vztahují odlišné odvětvové principy odměňování.

3. Principy stanovené v odstavci 1 se vztahují na všechny druhy benefitů vyplácených správcovskou společností, na veškeré částky vyplácené přímo ze strany SKIPCP, včetně výkonnostních odměn, a na veškeré převody podílových jednotek nebo akcií SKIPCP, a to vyplácených ve prospěch těch kategorií pracovníků včetně vrcholného vedení, zaměstnanců odpovědných za činnosti spojené s podstupováním rizik, zaměstnanců v kontrolních funkcích a všech zaměstnanců, kterým je vyplácena celková odměna, díky níž spadají do příjmové skupiny vrcholného vedení a zaměstnanců odpovědných za činnosti spojené s podstupováním rizik, jejichž činnosti mají podstatný vliv na jejich rizikový profil nebo na rizikový profil SKIPCP, které spravují.

4. Správcovské společnosti, které jsou významné z hlediska své velikosti nebo z hlediska velikosti SKIPCP, které spravují, jakož i z hlediska své vnitřní organizace a povahy, rozsahu a složitosti svých činností, zřídí výbor pro odměňování. Výbor pro odměňování je složen tak, aby mohl kompetentně a nezávisle posuzovat zásady a postupy odměňování a rovněž pobídky vytvořené pro řízení rizik.

Výbor pro odměňování, zřízený, pokud je to vhodné, v souladu s obecnými pokyny orgánu ESMA uvedenými v čl. 14a odst. 4, odpovídá za přípravu rozhodnutí týkajících se odměňování, včetně rozhodnutí, která mají důsledky pro riziko a řízení dotyčné správcovské společnosti nebo SKIPCP a rozhodnutí, která mají být přijata vedoucím orgánem v rámci výkonu dohledu. Výboru pro odměňování předsedá člen vedoucího orgánu, jenž v dotyčné správcovské společnosti nezastává žádnou výkonnou funkci. Členy výboru pro odměňování jsou členové vedoucího orgánu, kteří v dotyčné správcovské společnosti nezastávají žádné výkonné funkce.

Jestliže je vnitrostátními právními předpisy stanoveno, že ve vedoucím orgánu jsou zastoupeni zaměstnanci, je členem výboru pro odměňování jeden nebo více zástupců zaměstnanců. Při přípravě svých rozhodnutí zohlední výbor pro odměňování dlouhodobé zájmy investorů a dalších zúčastněných stran a veřejný zájem.

(*) Doporučení Komise 2009/384/ES ze dne 30. dubna 2009 o politice odměňování v odvětví finančních služeb (Úř. věst. L 120, 15.5.2009, s. 22).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

(***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

(****) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).“

3) V čl. 20 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) písemnou smlouvu s depozitářem podle čl. 22 odst. 2;“

4) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

1. Investiční společnost, jakož i správcovská společnost pro každý podílový fond, který spravuje, zajistí, že v souladu s touto kapitolou bude jmenován pouze jeden depozitář.

2. Jmenování depozitáře musí být doloženo písemnou smlouvou.

Tato smlouva upravuje mimo jiné předávání informací nezbytných k tomu, aby mohl depozitář plnit své úkoly ve vztahu k SKIPCP, ke kterému byl jmenován depozitářem, stanovené touto směrnicí a s dalšími příslušnými právními a správními předpisy.

3. Depozitář:

a) zajišťuje, aby byly prodej, emise, odkup, vyplácení a zrušení podílových jednotek SKIPCP prováděny v souladu s příslušným vnitrostátním právem a statutem fondu nebo zakládacími dokumenty;

b) zajišťuje, aby hodnota podílových jednotek SKIPCP byla vypočítávána v souladu s příslušným vnitrostátním právem a se statutem fondu nebo zakládacími dokumenty;

c) plní pokyny správcovské společnosti nebo investiční společnosti, pokud nejsou v rozporu s příslušným vnitrostátním právem nebo se statutem fondu či zakládacími dokumenty;

d) zajišťuje, aby u operací s aktivy SKIPCP byla protiplnění pro SKIPCP poskytována v obvyklých lhůtách;

e) zajišťuje, aby byly příjmy SKIPCP využity v souladu s příslušným vnitrostátním právem a se statutem fondu nebo zakládacími dokumenty.

4. Depozitář zajišťuje, aby byly řádně sledovány peněžní toky SKIPCP, a zejména to, aby všechny platby učiněné investory nebo jejich jménem při upisování podílových jednotek SKIPCP byly doručeny a aby veškeré peněžní prostředky SKIPCP byly vloženy na peněžní účty, které:

a) jsou vedeny na jméno SKIPCP nebo na jméno správcovské společnosti, která jménem SKIPCP jedná, nebo na jméno depozitáře, který jménem SKIPCP jedná;

b) jsou vedeny u subjektu uvedeného v čl. 18 odst. 1 písm. a), b) a c) směrnice Komise 2006/73/ES (*) a

c) jsou vedeny v souladu se zásadami stanovenými v článku 16 směrnice 2006/73/ES.

Pokud jsou peněžní účty zřízeny na jméno depozitáře, který jedná jménem SKIPCP, nesmí být na tyto účty vkládány žádné peněžní prostředky subjektu uvedeného v prvním pododstavci písm. b) ani žádné vlastní peněžní prostředky depozitáře.

5. Aktiva SKIPCP musí být dána depozitáři do úschovy takto:
- a) v případě finančních nástrojů, které lze mít v opatrování, depozitář:
- i) má v opatrování veškeré finanční nástroje, které lze zapsat na účet finančních nástrojů vedený v evidenci depozitáře, a veškeré finanční nástroje, které lze depozitáři fyzicky předat;
  - ii) zajistí, aby všechny finanční nástroje, které lze zapsat na účet finančních nástrojů vedený v evidenci depozitáře, byly v souladu se zásadami stanovenými v článku 16 směrnice 2006/73/ES v jeho evidenci zapsány na oddělených účtech, které jsou vedeny na jméno SKIPCP, nebo na jméno správcovské společnosti, jež jedná jménem SKIPCP, aby bylo v souladu s příslušnými právními předpisy zřejmé, že nástroje patří neustále danému SKIPCP;
- b) v případě ostatních aktiv depozitář:
- i) ověří, že tato aktiva vlastní SKIPCP nebo správcovská společnost, která jedná jménem SKIPCP, tak, že na základě informací či dokumentů předložených SKIPCP nebo správcovskou společností a na základě dostupných vnějších podkladů posoudí, zda SKIPCP nebo správcovská společnost, která jedná jménem SKIPCP, je vlastníkem aktiv;
  - ii) vede v evidenci ta aktiva, u nichž je prokázáno, že jsou ve vlastnictví SKIPCP, nebo správcovské společnosti, která jedná jménem SKIPCP, a průběžně tuto evidenci aktualizuje.
6. Depozitář pravidelně poskytuje správcovské společnosti či investiční společnosti úplný přehled všech aktiv SKIPCP.
7. Aktiva, která má depozitář v opatrování, nesmějí být tímto depozitářem ani žádnou třetí osobou, která byla výkonem opatrování pověřena, znovuužívána na vlastní účet. Znovuužitím se rozumí jakákoli transakce s aktivy, jež jsou v opatrování, mimo jiné převod, zastavení, prodej a zapůjčení.

Aktiva, která má depozitář v opatrování, mohou být znovuužita pouze pokud:

- a) je jejich znovuužití provedeno na účet SKIPCP;
- b) depozitář plní pokyny správcovské společnosti jménem SKIPCP;
- c) se znovuužití uskutečňuje ve prospěch SKIPCP a v zájmu podílníků a
- d) je transakce kryta vysoce kvalitním a likvidním kolaterálem, který SKIPCP obdržel na základě dohody o zpětném převodu finančního kolaterálu po splnění závazku, při kterém dochází k převodu vlastnického práva k finančnímu kolaterálu.

Tržní hodnota kolaterálu musí být vždy přinejmenším rovna tržní hodnotě znovuužitých aktiv zvýšené o přírážku.

8. Členské státy zajistí, aby v případě, že u depozitáře nebo kterékoli třetí osoby nacházející se v Unii, která byla pověřena opatrováním aktiv SKIPCP, dojde k platební neschopnosti, nebyla aktiva SKIPCP, jež jsou v jejich opatrování, k dispozici pro účely rozdělení věřitelům daného depozitáře nebo dané třetí osoby nebo pro účely jejich zpeněžení ve prospěch těchto věřitelů.

(*) Směrnice Komise 2006/73/ES ze dne 10. srpna 2006, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokud jde o organizační požadavky a provozní podmínky investičních podniků a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (Úř. věst. L 241, 2.9.2006, s. 26).“

5) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 22a

1. Úkoly uvedenými v čl. 22 odst. 3 a 4 nesmí depozitář pověřit třetí osoby.
2. Úkoly uvedenými v čl. 22 odst. 5 může depozitář pověřit třetí osoby pouze za těchto podmínek:
  - a) třetí osoby nejsou pověřeny těmito úkoly s cílem vyhnout se požadavkům této směrnice;
  - b) depozitář je schopen doložit objektivní důvod pro pověření těmito úkoly;
  - c) depozitář při výběru a jmenování třetí osoby, kterou hodlá pověřit plněním některých svých úkolů, jedná s patřičnou dovedností, péčí a opatrností a s patřičnou dovedností, péčí a opatrností rovněž provádí pravidelné kontroly a průběžné sledování třetí osoby, kterou pověřil plněním některých svých úkolů, a jednání této třetí osoby v souvislosti s úkoly, kterými byla pověřena.
3. Úkoly uvedenými v čl. 22 odst. 5 může depozitář pověřit pouze tu třetí osobu, která po celou dobu plnění úkolů, kterými byla pověřena,
  - a) má k dispozici odpovídající struktury a odborné znalosti, jež jsou úměrné povaze a složitosti do úschovy daných aktiv SKIPCP nebo správcovské společnosti, která jedná jménem SKIPCP;
  - b) pokud jde o činnosti opatrování podle čl. 22 odst. 5 písm. a), trvale podléhá:
    - i) účinné obezřetnostní regulaci, včetně minimálních kapitálových požadavků, a účinnému dohledu ze strany příslušných orgánů;
    - ii) pravidelnému vnějšímu auditu, který ověřuje, že jsou příslušné finanční nástroje v jejím vlastnictví;
  - c) vždy odděluje aktiva klientů depozitáře od svých vlastních aktiv a od aktiv depozitáře tak, aby bylo vždy zřejmé, že daná aktiva patří klientům příslušného depozitáře;
  - d) činí všechny nezbytné kroky, aby zajistila, že v případě platební neschopnosti třetí osoby nebudou aktiva SKIPCP, která má tato třetí osoba v opatrování, k dispozici pro účely rozdělení jejím věřitelům nebo zpeněžení v jejich prospěch; a
  - e) bez výjimky splňuje obecné povinnosti a dodržuje zákazy stanovené v čl. 22 odst. 2, 5 a 7 a v článku 25.

Bez ohledu na první pododstavec písm. b) bod i), pokud právní předpisy třetí země vyžadují, aby určité finanční nástroje měl v opatrování místní subjekt, a neexistují žádné místní subjekty, které splňují požadavky týkající se pověření stanovené v písmeni b), může depozitář svými úkoly takový místní subjekt pověřit pouze v rozsahu požadovaném podle právních předpisů této třetí země a pouze dokud neexistuje žádný místní subjekt, který požadavky týkající se pověření splňuje, a pouze:

- a) pokud byli investoři příslušného SKIPCP před vložením svých investic řádně informováni o skutečnosti, že je vyžadováno toto pověření, které je nezbytné vzhledem k omezením vyplývajícím z právních předpisů třetí země, a o okolnostech odůvodňujících toto pověření a rizicích s ním spojených;
- b) pokud investiční společnost nebo správcovská společnost jednající jménem SKIPCP daly depozitáři pokyn, aby opatrováním finančních nástrojů pověřil takový místní subjekt.

Třetí osoba může těmito úkoly dále pověřit jinou osobu, pokud jsou splněny stejné požadavky. V takovém případě se na příslušné osoby obdobně použije čl. 24 odst. 2.

4. Pro účely tohoto článku se poskytování služeb, jak je stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES (*) prostřednictvím systémů vypořádání obchodů s cennými papíry, jak jsou vymezeny pro účely směrnice 98/26/ES, nebo poskytování podobných služeb systémem vypořádání obchodů s cennými papíry ze třetích zemí nepovažuje za pověření výkonem opatrování.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).“

6) Článek 23 se mění takto:

a) odstavce 2 až 4 se nahrazují tímto:

„2. Depozitářem se rozumí:

- a) národní centrální banka;
- b) úvěrová instituce povolená v souladu se směrnicí 2013/36/EU; nebo
- c) jiný právní subjekt, který může na základě povolení příslušného orgánu podle práva členského státu vykonávat činnosti depozitářů podle této směrnice, podléhá požadavkům na kapitálovou přiměřenost, jež jsou přinejmenším stejné jako požadavky vypočítané v závislosti na zvoleném přístupu v souladu s článkem 315 nebo 317 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (*), a který má kapitál přinejmenším ve výši počátečního kapitálu podle čl. 28 odst. 2 směrnice 2013/36/EU.

Právní subjekt uvedený v prvním pododstavci písm. c) musí podléhat omezující regulaci a průběžnému dohledu a musí splňovat tyto minimální požadavky:

- a) má infrastrukturu nezbytnou k opatrování finančních nástrojů, které lze zapsat na účet finančních nástrojů vedený v evidenci depozitáře;
- b) má zavedeny vhodné strategie a postupy umožňující zajistit, že on sám i jeho řídicí pracovníci a zaměstnanci budou plnit povinnosti podle této směrnice;

- c) má řádné administrativní a účetní postupy, mechanismy vnitřní kontroly, účinné postupy k posouzení rizik a účinná kontrolní a ochranná opatření pro systémy zpracovávání dat;
- d) udržuje a používá účinné organizační a administrativní postupy, aby mohl přijmout veškerá přiměřená opatření k předcházení střetům zájmů;
- e) zajistí, aby o všech jím prováděných službách, činnostech a transakcích, byly vedeny dostatečné záznamy, které příslušnému orgánu umožní plnit své úkoly v oblasti dohledu a provádět donucovací opatření stanovená touto směrnicí;
- f) přijme přiměřená opatření k zajištění nepřetržitého a řádného výkonu svých úkolů depozitáře za využití vhodných a přiměřených systémů, zdrojů a postupů, a to i pro plnění svých úkolů depozitáře;
- g) všichni členové jeho vedoucího orgánu a vrcholného vedení musí mít bez výjimky dostatečně dobrou pověst a dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti;
- h) vedoucí orgán disponuje dostatečnými kolektivními znalostmi, dovednostmi a zkušenostmi, aby rozuměl činnostem depozitáře, včetně hlavních rizik;
- i) každý člen vedoucího orgánu a vrcholného vedení jedná čestně a bezúhonně.

3. Členské státy určí kategorie institucí uvedených v odst. 2 prvním pododstavci, které jsou způsobilé být depozitářem.

4. Pokud investiční společnosti nebo správcovské společnosti jednající jménem SKIPCP, který spravují, jmenovaly před 18. březnem 2016 depozitářem instituci, která nesplňuje požadavky stanovené v odstavci 2, musí před 18. březnem 2018 jmenovat depozitáře splňujícího uvedené požadavky.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).“

b) odstavce 5 a 6 se zrušují.

7) Článek 24 se nahrazuje tímto:

„Článek 24

1. Členské státy zajistí, aby byl depozitář odpovědný SKIPCP a podílníkům SKIPCP za ztrátu, kterou způsobil on nebo třetí osoba, která byla pověřena opatrováním finančních nástrojů, které jsou v opatrování v souladu s čl. 22 odst. 5 písm. a).

Členské státy zajistí, aby v případě ztráty finančního nástroje svěřeného do opatrování depozitář neprodleně vrátil SKIPCP nebo správcovské společnosti jednající jménem SKIPCP finanční nástroj stejného typu nebo odpovídající částku. Depozitáře nelze činit odpovědným, prokáže-li, že ke ztrátě došlo vlivem vnějších okolností, jež nebylo možné rozumně ovlivnit a jejichž následkům by se nemohlo zabránit ani při vynaložení veškerého přiměřeného úsilí.

Členské státy zajistí, aby depozitář byl SKIPCP a investorům SKIPCP odpovědný rovněž za veškeré další ztráty, které jim vzniknou v důsledku toho, že z nedbalosti nebo úmyslně neplnil řádným způsobem své povinnosti vyplývající z této směrnice.

2. Odpovědnost depozitáře podle odstavce 1 není dotčena pověřením další osoby podle článku 22a.
  3. Odpovědnost depozitáře podle odstavce 1 nelze vyloučit nebo omezit smlouvou.
  4. Všechny smlouvy, které jsou v rozporu s ustanovením odstavce 3, jsou neplatné.
  5. Podílníci SKIPCP mohou uplatnit nároky z odpovědnosti depozitáře přímo, nebo nepřímo prostřednictvím správcovské společnosti nebo investiční společnosti, pokud to nevede ke zdvojování nápravy nebo k nerovnému zacházení s podílníky.“
- 8) Článek 25 se nahrazuje tímto:

„Článek 25

1. Žádná společnost nesmí působit jako správcovská společnost a zároveň jako depozitář. Žádná společnost nesmí působit jako investiční společnost a zároveň jako depozitář.
2. Při plnění svých úkolů jednájí správcovská společnost a depozitář čestně, spravedlivě, odborně, nezávisle a výhradně v zájmu SKIPCP a jeho investorů. Při plnění svých úkolů jednájí investiční společnost a depozitář čestně, spravedlivě, odborně, nezávisle a výhradně v zájmu investorů SKIPCP.

Depozitář nesmí s ohledem na SKIPCP nebo správcovskou společnost, která jedná jménem SKIPCP, vykonávat činnost, při níž může docházet ke střetu zájmů mezi SKIPCP, investory SKIPCP, správcovskou společností a jím samotným, pokud není výkon činnosti depozitáře funkčně a hierarchicky oddělen od ostatních činností, u nichž může hrozit střet zájmů, a pokud nejsou potenciální střety zájmů řádně rozpoznány, řešeny, sledovány a oznamovány investorům SKIPCP.“

- 9) Článek 26 se nahrazuje tímto:

„Článek 26

1. Podmínky pro změnu správcovské společnosti a depozitáře a pravidla pro zajištění ochrany podílníků v případě takové změny stanoví zákon nebo statut podílového fondu.
2. Podmínky pro změnu správcovské společnosti a depozitáře a pravidla pro zajištění ochrany podílníků v případě změny stanoví zákon nebo zakládací dokumenty investiční společnosti.“

- 10) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 26a

Depozitář poskytne svým příslušným orgánům na požádání všechny informace, které získal při plnění svých povinností a které mohou jeho příslušné orgány či příslušné orgány SKIPCP nebo správcovské společnosti potřebovat.

Jsou-li příslušné orgány SKIPCP nebo správcovské společnosti odlišné od příslušných orgánů depozitáře, předají příslušné orgány depozitáře informace, které obdržely, neprodleně příslušným orgánům SKIPCP a správcovské společnosti.

Článek 26b

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 112a, které stanoví:

- a) údaje, které mají být uvedeny v písemné smlouvě podle čl. 22 odst. 2;
- b) podmínky pro výkon činnosti depozitáře podle čl. 22 odst. 3, 4 a 5 včetně:
  - i) typů finančních nástrojů, které jsou zahrnuty do rozsahu povinností depozitáře spojených s opatrováním podle čl. 22 odst. 5 písm. a);
  - ii) podmínek, za nichž může depozitář plnit své povinnosti spojené s opatrováním finančních nástrojů registrovaných u centrálního depozitáře;
  - iii) podmínek, za nichž depozitář zajišťuje v souladu s čl. 22 odst. 5 písm. b) bezpečnou úschovu finančních nástrojů vydaných na jméno a registrovaných u emitenta nebo registrátora;
- c) povinnosti depozitářů jednat s náležitou péčí podle čl. 22a odst. 2 písm. c);
- d) povinnost oddělit aktiva podle čl. 22a odst. 3 písm. c);
- e) kroky, které má učinit třetí osoba podle čl. 22a odst. 3 písm. d);
- f) podmínky a okolnosti, za nichž se finanční nástroje svěřené do opatrování považují pro účely článku 24 za ztracené;
- g) co se rozumí vnějšími okolnostmi podle čl. 24 odst. 1, jež nebylo možné rozumně ovlivnit a jejichž následkům by se nemohlo zabránit ani při vynaložení veškerého přiměřeného úsilí;
- h) podmínky pro plnění požadavku na nezávislost podle čl. 25 odst. 2.“

11) V článku 30 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Na investiční společnosti, které nestanovily správcovskou společnost povolenou podle této směrnice, se obdobně použijí články 13, 14, 14a a 14b.“

12) Oddíl 3 kapitoly V se zrušuje.

13) Článek 69 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Prospekt musí obsahovat:

- a) buď podrobné informace o aktuálních zásadách odměňování, jejichž součástí jsou mimo jiné popis toho, jak se odměny a benefity vypočítávají, a totožnost osob odpovědných za přiznávání odměn a benefitů, včetně složení výboru pro odměňování, pokud existuje; nebo
- b) shrnutí zásad odměňování a sdělení, že podrobné informace o aktuálních zásadách odměňování, jejichž součástí jsou mimo jiné popis toho, jak se odměny a benefity vypočítávají, a totožnost osob odpovědných za přiznávání odměn a výhod, včetně složení výboru pro odměňování, pokud existuje, jsou k dispozici prostřednictvím internetové stránky (a odkaz na tuto internetovou stránku) a že jejich vyhotovení v papírové podobě bude bezplatně poskytnuto na požádání.“;

b) v odstavci 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Výroční zpráva musí obsahovat:

- a) celkovou výši odměn za účetní období rozdělenou na pevnou a pohyblivou složku odměny vyplacenou správcovskou společností a investiční společností svým zaměstnancům, počet příjemců a případně jakoukoli částku, kterou přímo vyplatil samotný SKIPCP, včetně výkonnostní odměny;
- b) souhrnnou výši odměn rozčleněnou podle kategorií zaměstnanců nebo jiných pracovníků uvedených v čl. 14a odst. 3;
- c) popis toho, jakým způsobem byly vypočteny odměny a benefity;
- d) výsledky přezkumů uvedených v čl. 14b odst. 1 písm. c) a d) včetně veškerých nesrovnalostí, které nastaly;
- e) významné změny v přijatých zásadách odměňování.“

14) Článek 78 se mění takto:

a) v odstavci 3 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) označení SKIPCP a příslušného orgánu SKIPCP;“

b) v odstavci 4 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Klíčové informace pro investory musí rovněž obsahovat sdělení, že podrobné informace o aktuálních zásadách odměňování, jejichž součástí jsou mimo jiné popis toho, jak se odměny a benefity vypočítávají, a totožnost osob odpovědných za přiznávání odměn a benefitů, včetně složení výboru pro odměňování, pokud existuje, jsou k dispozici prostřednictvím internetové stránky (a odkaz na tuto internetovou stránku) a že jejich vyhotovení v papírové podobě bude bezplatně poskytnuto na požádání.“

15) V čl. 98 odst. 2 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) požadovat:

- i) v rozsahu povoleném vnitrostátním právem existující záznamy o datovém provozu uchovávané telekomunikačním operátorem, jestliže existuje důvodné podezření na porušení předpisů a jestliže tyto záznamy mohou být relevantními podklady pro vyšetřování porušení této směrnice;
- ii) existující záznamy telefonních hovorů nebo elektronické komunikace nebo jiné záznamy o datovém provozu, které uchovávají SKIPCP, správcovské společnosti, investiční společnosti, depozitáři či jakékoli jiné subjekty, na něž se vztahuje tato směrnice;“

16) Článek 99 se nahrazuje tímto:

„Článek 99

1. Aniž jsou dotčeny dohledové pravomoci příslušných orgánů podle článku 98 a právo členských států stanovit a ukládat trestní sankce, stanoví členské státy pravidla pro správní sankce a jiná správní opatření ukládaná společností a osobám v případě porušení vnitrostátních předpisů, kterými se provádí tato směrnice, a přijmou veškerá nezbytná opatření pro zajištění toho, aby byla uvedena pravidla uplatňována.

Pokud se členské státy rozhodnou, že nestanoví pravidla pro správní sankce za porušení předpisů, na něž se vztahuje vnitrostátní trestní právo, sdělí Komisi příslušná trestněprávní ustanovení.

Správní sankce a jiná správní opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Do 18. března 2016 oznámí členské státy Komisi a orgánu ESMA právní a správní předpisy, jimiž se provádí tento článek, včetně veškerých relevantních trestněprávních předpisů. Dále Komisi a orgánu ESMA bez zbytečného odkladu oznámí jakékoli následné změny těchto předpisů.

2. Pokud se členské státy v souladu s odstavcem 1 rozhodly, že stanoví trestní sankce pro případ porušení ustanovení, na něž se v uvedeném odstavci odkazuje, zajistí, aby byla k dispozici vhodná opatření, jejichž prostřednictvím budou mít příslušné orgány veškeré nezbytné pravomoci k tomu, aby se spolupracovaly s justičními orgány v rámci jejich jurisdikce a mohly od nich získat příslušné informace týkající se trestního vyšetřování či řízení, které bylo zahájeno z důvodu možného porušení této směrnice, a tyto informace dále poskytly ostatním příslušným orgánům a orgánu ESMA v zájmu naplnění závazku vzájemné spolupráce a spolupráce s orgánem ESMA pro účely této směrnice.

Příslušné orgány mohou též spolupracovat s příslušnými orgány jiných členských států v zájmu snazšího vymáhání peněžitých sankcí.

3. V rámci celkového přezkumu fungování této směrnice Komise nejpozději do 18. září 2017 přezkoumá uplatňování správních a trestních sankcí, a zejména potřebu další harmonizace správních sankcí za porušení požadavků stanovených touto směrnicí.

4. Příslušný orgán může odmítnout vyhovět žádosti o informace či žádosti o spolupráci při vyšetřování pouze za těchto výjimečných okolností, totiž pokud:

- a) by sdělení relevantních informací mohlo nepříznivě ovlivnit bezpečnost dožádaného členského státu, zejména co se týče boje proti terorismu a jiným závažným trestným činům;

- b) vyhovění žádosti pravděpodobně nepříznivě ovlivní vlastní vyšetřování, vymáhání práva či případně trestní vyšetřování;
- c) v souvislosti se stejnými činy a proti stejným osobám bylo již zahájeno soudní řízení před orgány dožádaného členského státu; nebo
- d) v dožádaném členském státě byl již vydán pravomocný rozsudek ve vztahu k těmto osobám za stejné činy.

5. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy SKIPCP, správcovským společností, investičním společností nebo depozitářům vznikají povinnosti, mohly být v případě porušení vnitrostátních předpisů, kterými se provádí tato směrnice, uloženy v souladu s vnitrostátním právem správní sankce nebo jiná správní opatření členům vedoucího orgánu a jiným fyzickým osobám odpovědným za porušení předpisů podle vnitrostátního práva.

6. Členské státy v souladu s vnitrostátním právem zajistí, aby ve všech případech uvedených v odstavci 1 správní sankce a jiná správní opatření, jež mohou být uloženy, zahrnovaly alespoň:

- a) veřejné prohlášení uvádějící odpovědnou osobu a povahu porušení předpisů;
- b) příkaz požadující, aby odpovědná osoba jednání ukončila a aby takové jednání neopakovala;
- c) v případě správcovské společnosti nebo SKIPCP, pozastavení platnosti nebo odnětí povolení SKIPC nebo správcovské společnosti;
- d) dočasný nebo v případě opakovaného závažného porušení předpisů trvalý zákaz výkonu vedoucí funkce ve správcovské společnosti či investiční společnosti nebo jiných takových společnostech uložený členovi vedoucího orgánu těchto společností nebo jiné fyzické osobě, která nese odpovědnost;
- e) v případě právnické osoby maximální správní peněžitou sankci ve výši nejméně 5 000 000 EUR nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, v odpovídající hodnotě ve vnitrostátní měně ke dni 17. září 2014 nebo 10 % jejího celkového ročního obrátu podle poslední dostupné účetní závěrky schválené vedoucím orgánem; je-li právnická osoba mateřským podnikem nebo dceřiným podnikem mateřského podniku, který je povinen sestavovat konsolidovanou účetní závěrku podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU (*), je příslušným celkovým ročním obrátem celkový roční obrat nebo odpovídající druh příjmů podle příslušných ustanovení unijního práva v oblasti účetnictví vyplývající z poslední dostupné konsolidované účetní závěrky schválené vedoucím orgánem vrcholného mateřského podniku;
- f) v případě fyzické osoby maximální správní peněžitou sankci ve výši nejméně 5 000 000 EUR nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, v odpovídající hodnotě ve vnitrostátní měně ke dni 17. září 2014; nebo
- g) coby alternativa k písmenům e) a f) maximální správní peněžitou sankci ve výši nejméně dvojnásobku prospěchu, který byl porušením předpisů získán, pokud lze tento prospěch stanovit, a to i v případě, že tato částka převyšuje maximální částky stanovené v písmenech e) a f).

7. Členské státy mohou v souladu s vnitrostátním právem zmocnit příslušné orgány k ukládání dalších druhů sankcí vedle těch, které jsou uvedeny v odstavci 6, nebo k ukládání peněžitých sankcí převyšujících částky uvedené v odst. 6 písm. e), f) a g).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).“

17) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 99a

Členské státy zajistí, aby v jejich právních a správních předpisech provádějících tuto směrnici byly sankce, zejména pokud:

- a) činnosti SKIPCP jsou vykonávány bez uděleného povolení, což znamená porušení článku 5;
- b) správcovská společnost vykonává svou činnost bez předchozího udělení povolení, což znamená porušení článku 6;
- c) investiční společnost vykonává svou činnost bez předchozího povolení, což znamená porušení článku 27;
- d) dojde k přímému či nepřímému nabytí kvalifikované účasti ve správcovské společnosti nebo nabyvatel kvalifikovanou účast ve správcovské společnosti dále zvýší tak, že jeho podíl na hlasovacích právech nebo kapitálový podíl dosáhne či přesáhne 20 %, 30 % nebo 50 % anebo se správcovská společnost stane jeho dceřiným podnikem (dále jen „navrhované nabytí“), aniž by o tom byly písemně informovány příslušné orgány správcovské společnosti, ve které zamýšlí kvalifikovanou účast nabýt nebo zvýšit, což znamená porušení čl. 11 odst. 1;
- e) dojde k přímému nebo nepřímému zcizení kvalifikované účasti ve správcovské společnosti nebo snížení kvalifikované účasti tak, že poměr hlasovacích práv nebo kapitálový podíl poklesne pod 20 %, 30 % anebo 50 % anebo tak, že správcovská společnost přestane být dceřiným podnikem, aniž by o tom byly písemně informovány příslušné orgány, což znamená porušení čl. 11 odst. 1;
- f) správcovská společnost získala povolení na základě nepravdivého prohlášení nebo pomocí jakýchkoli jiných protiprávních prostředků, což znamená porušení čl. 7 odst. 5 písm. b);
- g) investiční společnost získala povolení na základě nepravdivého prohlášení nebo pomocí jakýchkoli jiných protiprávních prostředků, což znamená porušení čl. 29 odst. 4 písm. b);
- h) správcovská společnost, když se dozvěděla o nabytí či zcizení účasti na svém kapitálu, které způsobuje nárůst nebo pokles účasti nad nebo pod některou z prahových hodnot uvedených v čl. 11 odst. 1 směrnice 2014/65/EU, neinformuje příslušné orgány o tomto nabytí či zcizení, což znamená porušení čl. 11 odst. 1 této směrnice;
- i) správcovská společnost neinformuje alespoň jednou ročně příslušný orgán o totožnosti akcionářů a členů s kvalifikovanou účastí a o velikosti těchto účastí, což znamená porušení čl. 11 odst. 1;

- j) správcovská společnost nedodržuje postupy a opatření, které jí ukládají vnitrostátní předpisy provádějící čl. 12 odst. 1 písm. a);
- k) správcovská společnost neplní požadavky týkající se její struktury a organizace, které jí ukládají vnitrostátní předpisy provádějící čl. 12 odst. 1 písm. b);
- l) investiční společnost nedodržuje postupy a opatření, které jí ukládají vnitrostátní předpisy provádějící článek 31;
- m) správcovská společnost nebo investiční společnost při pověření třetích osob svými úkoly neplní požadavky, které jí ukládají vnitrostátní předpisy provádějící články 13 a 30;
- n) správcovská společnost nebo investiční společnost nedodržuje pravidla jednání, která jsou jí uložena v souladu s vnitrostátními předpisy provádějícími články 14 a 30;
- o) depozitář neplní své úkoly, které mu ukládají vnitrostátní předpisy provádějící čl. 22 odst. 3 až 7;
- p) investiční společnost nebo správcovská společnost pro každý podílový fond, který spravuje, opakovaně neplní povinnosti týkající se investiční politiky SKIPCP stanovené vnitrostátními předpisy provádějícími kapitolu VII;
- q) správcovská společnost nebo investiční společnost neuplatňuje postup pro řízení rizik a postupy pro přesný a nezávislý odhad hodnoty OTC derivátů stanovené vnitrostátními předpisy provádějícími čl. 51 odst. 1;
- r) investiční společnost nebo správcovská společnost pro každý podílový fond, který spravuje, opakovaně neplní povinnosti týkající se poskytování informací investorům, které jí ukládají vnitrostátní předpisy provádějící články 68 až 82;
- s) správcovská společnost nebo investiční společnost, jež uvádí podílové jednotky SKIPCP, který spravuje, na trh v jiném než domovském členském státu SKIPCP, nesplní oznamovací povinnost stanovenou v čl. 93 odst. 1.

Článek 99b

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zveřejňovaly každé rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření za porušení vnitrostátních předpisů provádějících tuto směrnici, proti němuž již není možné podat odvolání, na svých oficiálních internetových stránkách bez zbytečného odkladu poté, co byla o tomto rozhodnutí informována osoba, jíž byla sankce nebo opatření uložena. Při zveřejnění se uvedou alespoň informace o druhu a povaze porušení předpisů a totožnost odpovědných osob. Tato povinnost se nevztahuje na rozhodnutí ukládající opatření vyšetřovací povahy.

Pokud však má příslušný orgán na základě individuálního posouzení přiměřenosti zveřejnění totožnosti právnických osob nebo osobních údajů fyzických osob za to, že by zveřejnění těchto údajů bylo nepřiměřené, nebo pokud by zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající vyšetřování, zajistí členské státy, aby příslušné orgány provedly jednu z těchto možností:

- a) zveřejnění rozhodnutí o uložení sankce nebo opatření odložily, dokud důvody pro nezveřejnění nepominou;

- b) rozhodnutí o uložení sankce nebo opatření zveřejnily anonymně a způsobem, který je v souladu s vnitrostátním právem, pokud toto anonymní zveřejnění zajistí skutečnou ochranu dotyčných osobních údajů; nebo
- c) rozhodnutí o uložení sankce nebo opatření nezveřejnily, pokud se má za to, že možnosti uvedené v písmenech a) a b) dostatečně nezajišťují,
- i) že nebude ohrožena stabilita finančních trhů;
  - ii) přiměřenost zveřejňování takových rozhodnutí ve vztahu k opatřením, jež jsou považována za méně významná.

V případě rozhodnutí zveřejnit sankci nebo opatření anonymně může být zveřejnění příslušných údajů o přiměřenou dobu odloženo, pokud se předpokládá, že důvody pro anonymní zveřejnění po uplynutí této doby pominou.

2. Příslušné orgány informují orgán ESMA o všech uložených správních sankcích, které nebyly zveřejněny v souladu s odst. 1 druhým pododstavcem písm. c), i o jakémkoli případném odvolání, které vůči nim bylo podáno, a o výsledku tohoto odvolání. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány obdržely informace a konečné rozhodnutí ve věci uložení jakýchkoli trestních sankcí a předaly je orgánu ESMA. Orgán ESMA vede centrální databázi oznámených sankcí výhradně pro účely výměny informací mezi příslušnými orgány. Tato databáze se zpřístupní pouze příslušným orgánům a aktualizuje se na základě informací poskytnutých příslušnými orgány.

3. Je-li rozhodnutí o uložení sankce nebo opatření předmětem odvolání k příslušnému soudnímu či jinému orgánu, příslušné orgány rovněž tuto informaci neprodleně zveřejní na svých oficiálních internetových stránkách, stejně jako veškeré následné informace týkající se výsledku takového odvolání. Je zveřejněno i jakékoliv rozhodnutí, kterým se ruší předchozí rozhodnutí o uložení sankce nebo opatření.

4. Příslušné orgány zajistí, aby jakékoli zveřejnění v souladu s tímto článkem na jejich oficiálních internetových stránkách zůstalo po dobu nejméně pěti let od zveřejnění. Osobní údaje uvedené v rámci zveřejnění se ponechají na oficiálních internetových stránkách příslušného orgánu pouze po dobu, která je nezbytně nutná v souladu s platnými pravidly pro ochranu údajů.

Článek 99c

1. Členské státy zajistí, aby při určování druhu správních sankcí či opatření a výše správních peněžitých sankcí příslušné orgány zajistily, že tyto sankce jsou účinné přiměřené a odrazující, a zohlednily přitom všechny relevantní okolnosti, v příslušných případech včetně:

- a) závažnosti a doby trvání porušení předpisů;
- b) míry odpovědnosti dotyčné osoby odpovědné za porušení předpisů;
- c) finanční situace osoby odpovědné za porušení předpisů, vyplývající například z celkového obrátu v případě právnické osoby nebo z ročního příjmu v případě fyzické osoby;
- d) výše zisků, které osoba odpovědná za porušení předpisů získala, nebo ztrát, kterým předešla, škody způsobené jiným osobám a případně škody týkající se fungování trhů nebo ekonomiky jako takové, pokud je možné je stanovit;

- e) míry spolupráce osoby odpovědné za porušení předpisů s příslušným orgánem;
- f) předchozích porušení předpisů ze strany osoby odpovědné za porušení;
- g) opatření přijatých po porušení předpisů osobu odpovědnou za porušení předpisů s cílem zabránit jeho opakování.

2. Při výkonu svých pravomocí ukládat sankce podle článku 99 příslušné orgány úzce spolupracují s cílem zajistit, aby uplatňování dohledových a vyšetřovacích pravomocí a správních sankcí dosáhlo výsledků v souladu s cíli této směrnice. V souladu s článkem 101 rovněž koordinují svůj postup, aby se vyhnuly případnému zdvojení a překrývání činností při uplatňování dohledových a vyšetřovacích pravomocí a správních sankcí a opatření v rámci přeshraničních případů.

Článek 99d

1. Členské státy zavedou účinné a spolehlivé mechanismy na podporu hlášení potenciálních nebo skutečných případů porušení vnitrostátních předpisů provádějících tuto směrnici příslušným orgánům, včetně bezpečných komunikačních kanálů pro hlášení těchto případů porušení předpisů.

2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 musí zahrnovat alespoň:

- a) zvláštní postupy pro přijímání hlášení o případech porušení předpisů a jejich následné vyřízení;
- b) vhodnou ochranu pro zaměstnance investičních společností, správcovských společností a depozitářů, kteří případy porušení předpisů uvnitř těchto subjektů nahlásí, alespoň před odvetou, diskriminací nebo dalšími druhy nespravedlivého zacházení;
- c) ochranu osobních údajů týkajících se osoby, která ohlásí porušení předpisů, i fyzické osoby, která je údajně odpovědná za porušení předpisů, v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES (*);
- d) jasná pravidla, která zajistí ve všech případech důvěrnost osoby, která ohlásí porušení předpisů, ledaže je zveřejnění vyžadováno vnitrostátním právem v souvislosti s dalším vyšetřováním nebo následným soudním řízením.

3. Orgán ESMA stanoví jeden nebo více bezpečných komunikačních kanálů pro hlášení případů porušení vnitrostátních předpisů, kterými se provádí tato směrnice. Zajistí, aby byly tyto komunikační kanály v souladu s odst. 2 písm. a) až d).

4. Členské státy zajistí, aby hlášení ze strany zaměstnanců investičních společností, správcovských společností a depozitářů podle odstavce 1 a 3 nebyla považována za porušení zákazu zveřejňování informací uloženého smlouvou nebo právními či správními předpisy a aby osobě, která oznámení učinila, nevznikla v souvislosti s tímto oznámením žádná odpovědnost.

5. Členské státy požadují, aby měly správcovské společnosti, investiční společnosti a depozitáři pro své zaměstnance zavedeny vhodné postupy pro interní hlášení případů porušení prostřednictvím zvláštního, nezávislého a samostatného komunikačního kanálu.

Článek 99e

1. Příslušné orgány poskytnou každoročně orgánu ESMA souhrnné informace týkající se všech sankcí a opatření uložených v souladu s článkem 99. Orgán ESMA tyto informace zveřejní ve své výroční zprávě.

2. Pokud příslušný orgán zveřejnil správní sankce nebo opatření, oznámí tuto skutečnost zároveň orgánu ESMA. V případě, že se zveřejněná sankce nebo opatření týkají správcovské společnosti nebo investiční společnosti, orgán ESMA vloží odkaz na zveřejněnou sankci nebo opatření do seznamu správcovských společností zveřejněného podle čl. 6 odst. 1.

3. Orgán ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro určení postupů a forem předkládání informací uvedených v tomto článku.

Orgán ESMA předloží návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. září 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).“

18) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 104a

1. Pro zpracování osobních údajů prováděné v členských státech na základě této směrnice použijí členské státy směrnici 95/46/ES.

2. Na zpracovávání osobních údajů prováděné podle této směrnice orgánem ESMA se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).“

19) V čl. 12 odst. 3, čl. 14 odst. 2, čl. 43 odst. 5, čl. 51 odst. 4, čl. 60 odst. 6, čl. 61 odst. 3, čl. 62 odst. 4, čl. 64 odst. 4, čl. 75 odst. 4, čl. 78 odst. 7, čl. 81 odst. 2, čl. 95 odst. 1 a článku 111 se slova „v souladu s čl. 112 odst. 2, 3 a 4 a za podmínek stanovených v člincích 112a a 112b“ nahrazují slovy „v souladu s článkem 112a“.

20) V článku 50a se slova „s článkem 112a a za podmínek stanovených v člincích 112b a 112c“ nahrazují slovy „v souladu s článkem 112a“.

21) V čl. 52 odst. 4 třetím pododstavci se slova „v čl. 112 odst. 1“ nahrazují slovy „v článku 112“.

22) Článek 112 se nahrazuje tímto

„Článek 112

Komisi je nápomocen Evropský výbor pro cenné papíry, zřízený rozhodnutím Komise 2001/528/ES (*).

(*) Rozhodnutí Komise 2001/528/ES ze dne 6. června 2001 o zřízení Evropského výboru regulátorů trhů s cennými papíry (Úř. věst. L 191, 13.7.2001, s. 45);“

23) Článek 112a se nahrazuje tímto:

„Článek 112a

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člancích 12, 14, 43, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 a 111 je svěřena Komisi na dobu čtyř let od 4. ledna 2011.

Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 26b je svěřena Komisi na dobu čtyř let od 17. září 2014.

Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 50a je svěřena Komisi na dobu čtyř let od 21. července 2011.

Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 51 je svěřena Komisi na dobu čtyř let od 20. června 2013.

Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději šest měsíců před uplynutím těchto čtyřletých období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitku proti tomuto prodloužení nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člancích 12, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 a 111 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 12, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 a 111 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.“

24) Článek 112b se zrušuje.

25) V příloze I se bod 2 seznamu A nahrazuje tímto:

„2. Údaje týkající se deponitáře:

2.1. totožnost deponitáře SKIPCP a popis jeho povinností a střetů zájmů, které mohou vzniknout;

- 2.2. popis úkolů spojených s úschovou, kterými deponitář pověřil třetí osobu, seznam pověřených a dále pověřených osob pověřenou osobou a uvedení všech střetů zájmů, které mohou na základě tohoto pověření vzniknout;
- 2.3. sdělení, že aktuální informace týkající se bodů 2.1 a 2.2 se investorům poskytnou na požádání.“

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 18. března 2016. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Členské státy použijí právní a správní předpisy uvedené v prvním pododstavci ode dne 18. března 2016. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne 23. července 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
S. GOZI

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/92/EU**ze dne 23. července 2014****o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 26 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouvy o fungování EU“) zahrnuje vnitřní trh prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu. Roztříštěnost vnitřního trhu poškozují konkurenceschopnost, růst a vytváření pracovních míst v Unii. Pro dokončení vnitřního trhu je nezbytné odstranění přímých i nepřímých překážek bránících jeho řádnému fungování. Opatření na úrovni Unie ve vztahu k vnitřnímu trhu v odvětví retailových finančních služeb již podstatně přispěla k rozvoji přeshraniční činnosti poskytovatelů platebních služeb, zlepšení výběru pro spotřebitele a zvýšení kvality a transparentnosti nabídek.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ⁽⁴⁾ v tomto ohledu stanovila základní požadavky na transparentnost poplatků účtovaných poskytovateli platebních služeb za služby nabízené k platebním účtům. Podstatně se tak usnadnila činnost poskytovatelů platebních služeb, vznikla jednotná pravidla pro poskytování platebních služeb a pro informace, jež mají být poskytovány, snížila se administrativní zátěž a poskytovatelé platebních služeb dosáhli úsporu nákladů.
- (3) Řádné fungování vnitřního trhu a rozvoj moderní, sociálně inkluzivní ekonomiky stále více závisí na všeobecném poskytování platebních služeb. Jakékoli nové právní předpisy v této oblasti musí být součástí inteligentní hospodářské strategie Unie, jež musí účinně zohledňovat potřeby zranitelných spotřebitelů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 51, 22.2.2014, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. C 341, 21.11.2013, s. 40.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 23. července 2014.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

- (4) Avšak jak uvádí Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 4. července 2012 obsahujícím doporučení Komisi o přístupu k základním bankovním službám, je pro zdokonalení a rozvoj vnitřního trhu v oblasti retailového bankovníctví nutné učinit více. Nedostatek transparentnosti a porovnatelnosti poplatků a obtíže při změně platebních účtů v současnosti stále brání rozvinutí plně integrovaného trhu a přispívají k nízké konkurenci v retailovém bankovníctví. Tyto problémy je nutné řešit a musí být zajištěny vysoce kvalitní standardy.
- (5) Současné podmínky vnitřního trhu by mohly poskytovatele platebních služeb odrazovat od výkonu svobody usazování nebo volného pohybu služeb v Unii v důsledku obtíží při získávání zákazníků při vstupu na nový trh. Vstup na nové trhy je často spojen s velkou investicí. Tato investice je odůvodněná pouze v případě, že poskytovatel předpokládá dostatečné příležitosti a odpovídající poptávku ze strany spotřebitelů. Nízká míra mobility spotřebitelů, pokud jde o retailové finanční služby, je do značné míry způsobena nedostatečnou transparentností a porovnatelností, co se týče nabízených poplatků a služeb, a obtížemi v souvislosti se změnou platebních účtů. Tyto faktory rovněž potlačují poptávku. Zejména to platí v přeshraničním kontextu.
- (6) Značné překážky bránící dokončení vnitřního trhu v oblasti platebních účtů navíc může způsobovat roztržiténost stávajících vnitrostátních regulačních rámců. Stávající vnitrostátní předpisy o platebních účtech, a zejména o porovnatelnosti poplatků a změně platebního účtu, se vzájemně liší. U změny účtu vedla neexistence jednotných závazných opatření na úrovni Unie k rozdílným postupům a opatřením na vnitrostátní úrovni. Tyto rozdíly jsou ještě výraznější v oblasti porovnatelnosti poplatků, kde na úrovni Unie neexistují žádná opatření, byť jen samoregulační povahy. Pokud by se tyto rozdíly v budoucnu ještě více prohloubily, neboť poskytovatelé finančních služeb mají tendenci přizpůsobovat své postupy vnitrostátním trhům, zvýšily by se náklady na přeshraniční působení ve srovnání s náklady domácích poskytovatelů, a přeshraniční podnikání by tak ztratilo na atraktivitě. Přeshraniční činnosti na vnitřním trhu brání překážky, s nimiž se potýkají spotřebitelé, kteří si zřizují platební účet v zahraničí. Stávající omezující kritéria, pokud jde o způsobilost, mohou občanům Unie bránit ve volném pohybu v Unii. Pokud budou mít všichni spotřebitelé přístup k platebnímu účtu, umožní se jim tím účast na vnitřním trhu a využívání výhod vnitřního trhu.
- (7) Navíc vzhledem k tomu, že někteří potenciální zákazníci si neotevírají platební účty, buď protože jsou jim odepřeny, nebo protože jim nejsou nabízeny adekvátní produkty, není potenciál poptávky po službách platebních účtů v Unii v současnosti plně využíván. Širší účast spotřebitelů na vnitřním trhu by poskytovatele platebních služeb dále motivovala ke vstupu na nové trhy. Vytvoření podmínek umožňujících všem spotřebitelům přístup k platebnímu účtu představuje také nezbytný nástroj, jenž podpoří jejich účast na vnitřním trhu a umožní jim využít výhod, které vnitřní trh přináší.
- (8) Transparentnost a porovnatelnost poplatků byly na úrovni Unie zohledněny v samoregulační iniciativě bankovníctví. Konečné shody na této iniciativě však nebylo dosaženo. Pokud jde o změnu účtu, společné zásady, které v roce 2008 vytvořil Evropský výbor pro bankovníctví, obsahují vzorový mechanismus pro přechod mezi platebními účty nabízenými bankami, které se nacházejí v tomtéž členském státě. Avšak vzhledem ke své nezávazné povaze jsou tyto společné zásady v Unii uplatňovány nedůsledně a nedosahují účinných výsledků. Společné zásady se kromě toho zabývají změnou platebních účtů pouze na vnitrostátní úrovni a neřeší přeshraniční změny. Konečně pokud jde o přístup k základnímu platebnímu účtu, vyzvalo doporučení Komise 2011/442/EU ⁽¹⁾ členské státy, aby přijaly nezbytná opatření k zajištění jeho uplatňování do šesti měsíců po zveřejnění. K dnešnímu dni splňuje hlavní zásady uvedeného doporučení jen málo členských států.

(¹) Doporučení Komise 2011/442/EU ze dne 18. července 2011 o přístupu k základnímu platebnímu účtu (Úř. věst. L 190, 21.7.2011, s. 87).

- (9) Má-li být v dlouhodobém horizontu podpořena účinná a bezproblémová finanční mobilita, je nezbytné stanovit jednotný soubor pravidel, která budou řešit problém nízké mobility klientů, která zejména zlepší možnost porovnání služeb a poplatků spojených s platebními účty a budou motivovat ke změně platebního účtu a která rovněž zabrání tomu, aby spotřebitelé, kteří mají v úmyslu přeshraničně si otevřít a používat platební účet, byli diskriminováni na základě místa pobytu. Dále je nezbytné přijmout odpovídající opatření na podporu účasti spotřebitelů na trhu platebních účtů. Tato opatření budou motivovat poskytovatele platebních služeb ke vstupu na vnitřní trh a zajistí rovné podmínky, díky čemuž se posílí hospodářská soutěž a efektivní alokace zdrojů na finančním retailovém trhu Unie ve prospěch podniků a spotřebitelů. Transparentní informace o poplatcích a možnostech změny účtu v kombinaci s právem na přístup k platebnímu účtu se základními prvky rovněž občanům Unie usnadní pohyb a výběr v rámci Unie, čímž jim umožní využívat plně fungujícího vnitřního trhu v oblasti retailových finančních služeb, a přispěje k dalšímu rozvoji vnitřního trhu.
- (10) Je také nezbytné zajistit, aby tato směrnice nebránila inovacím v oblasti retailových finančních služeb. Každý rok se objevují nové technologie, což může vést k tomu, že nynější model platebních účtů zastará; příkladem mohou být mobilní bankovní služby a platební karty s uloženou hodnotou.
- (11) Tato směrnice by neměla bránit členským státům, aby v zájmu ochrany spotřebitelů zachovaly nebo přijaly přísnější ustanovení, jsou-li daná ustanovení v souladu s jejich povinnostmi vyplývajícími z práva Unie a této směrnice.
- (12) Ustanovení této směrnice o porovnatelnosti poplatků a změně platebního účtu by se měla vztahovat na všechny poskytovatele platebních služeb, jak jsou vymezeni ve směrnici 2007/64/ES. Ustanovení této směrnice o přístupu k platebním účtům se základními prvky by se měla vztahovat pouze na úvěrové instituce. Všechna ustanovení této směrnice by se měla vztahovat na platební účty, jejichž prostřednictvím mohou spotřebitelé provádět tyto transakce: ukládání peněžních prostředků, výběr peněžní hotovosti a provádění a přijímání platebních transakcí ve prospěch a od třetích stran, včetně provádění úhrad. Na účty s omezenějšími funkcemi by se tudíž neměla vztahovat. Například spořicí účty, účty kreditních karet, na které jsou peněžní prostředky obvykle skládány výhradně za účelem splacení úvěru z kreditních karet, hypoteční běžné účty („current account mortgages“) nebo účty elektronických peněz by měly být z oblasti působnosti směrnice v zásadě vyloučeny. Jakmile se však tyto účty používají k provádění každodenních platebních transakcí a nabízejí všechny výše uvedené funkce, měla by se na ně tato směrnice vztahovat. Do oblasti její působnosti by neměly spadat účty patřící podnikům, včetně malých podniků a mikropodniků, pokud účet nepatří fyzické osobě. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout se rozšířit oblast působnosti směrnice na jiné poskytovatele platebních služeb a jiné platební účty, například na takové, které nabízejí omezenější platební funkce.
- (13) Jelikož platební účet se základními prvky je druhem platebního účtu ve smyslu této směrnice, měla by se ustanovení o transparentnosti a změně účtu vztahovat i na něj.
- (14) Definice obsažené v této směrnici by měly být co nejvíce sladěny s definicemi obsaženými v jiných legislativních aktech Unie, a zejména ve směrnici 2007/64/ES a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ⁽¹⁾.
- (15) Je nezbytné, aby spotřebitelé poplatkům rozuměli, a mohli tak porovnávat nabídky různých poskytovatelů platebních služeb a činit informovaná rozhodnutí o tom, který platební účet je pro jejich potřeby nejvhodnější. Porovnání poplatků není možné, pokud poskytovatelé platebních služeb používají pro tytéž služby odlišné pojmy a poskytují informace v různých formátech. Standardizovaná terminologie může v kombinaci s cílenými informacemi o poplatcích, které jsou představeny v soudržném formátu a týkají se nejrepresentativnějších služeb spojených s platebními účty, pomoci spotřebitelům porozumět poplatkům a porovnat je.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).

- (16) Spotřebitelé by měli největší prospěch z informací, které jsou stručné, standardizované a snadno porovnatelné mezi různými poskytovateli platebních služeb. Nástroje poskytnuté spotřebitelům k porovnání nabídek platebních účtů by neměly přiznivý účinek, pokud by doba věnovaná studiu rozsáhlých seznamů poplatků u různých nabídek převážila nad přínosem výběru nabídky, která představuje nejlepší hodnotu. Těchto nástrojů by měla být celá řada a měly by být provedeny spotřebitelské testy. Aby se předešlo riziku poskytování nadbytečných informací a usnadnilo rychlejší zavedení, měla by být v této fázi terminologie poplatků v členských státech standardizována pouze pro nejreprezentativnější pojmy a definice.
- (17) Terminologii poplatků by měly určit členské státy při zohlednění zvláštností místních trhů. Aby byly služby považovány za reprezentativní, měl by je zpoplatňovat nejméně jeden poskytovatel platebních služeb v daném členském státě. U služeb společných většině členských států by dále terminologie používaná pro vymezení těchto služeb měla být standardizována na úrovni Unie, aby bylo možné lepší srovnání nabídek platebních účtů z celé Unie. V zájmu zajištění dostatečné stejnorodosti seznamů vytvářených členskými státy by měl Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „EBA“ nebo „orgán EBA“), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽¹⁾, vydat pokyny s cílem pomoci členským státům určit služby, které jsou nejběžněji používány a vytvářejí spotřebitelům na vnitrostátní úrovni nejvyšší náklady. Za tímto účelem by členské státy měly Komisi a orgánu EBA do 18. prosince 2014 sdělit, kterým náležitým orgánům by měly být tyto pokyny určeny.
- (18) Jakmile členské státy vypracují prozatímní seznam nejreprezentativnějších zpoplatněných služeb na vnitrostátní úrovni spolu s pojmy a definicemi, měl by je orgán EBA přezkoumat s cílem určit prostřednictvím návrhu regulačních technických norem služby, které jsou společné většině členských států, a navrhnout pro ně standardizované pojmy a definice na úrovni Unie ve všech úředních jazycích orgánů Unie. Orgán EBA by měl zajistit, aby byl v každém úředním jazyce každého členského státu, který je zároveň úředním jazykem orgánů Unie, používán pro každou službu pouze jeden pojem. To znamená, že různé pojmy mohou být použity pro touž službu v různých členských státech, které sdílejí též úřední jazyk orgánů Unie, čímž se zohlední vnitrostátní zvláštnosti. Členské státy by pak měly do svých prozatímních seznamů zahrnout veškeré pojmy platné na úrovni Unie a na tomto základě zveřejnit konečné seznamy.
- (19) Aby mohli spotřebitelé snadno porovnat poplatky za platební účty v rámci vnitřního trhu, měli by jim poskytovatelé platebních služeb poskytnout sdělení informací o poplatcích, které uvádí poplatky za všechny služby obsažené v seznamu nejreprezentativnějších služeb spojených s platebním účtem na vnitrostátní úrovni. Sdělení informací o poplatcích by mělo používat případné standardizované pojmy a definice stanovené na úrovni Unie. To by rovněž přispělo k nastolení rovných podmínek mezi poskytovateli platebních služeb soutěžícími na trhu s platebními účty. Sdělení informací o poplatcích by nemělo obsahovat žádné další poplatky. Pokud určitý poskytovatel platebních služeb některou službu uvedenou v seznamu nejreprezentativnějších služeb spojených s platebním účtem nenabízí, měl by to uvést například označením této služby výrazem „nenabízí se“ nebo „nepoužívá se“. Členské státy by měly mít možnost požadovat, aby byly společně se sdělením informací o poplatcích poskytovány klíčové ukazatele, jako je komplexní ukazatel nákladů shrnující celkové roční náklady spotřebitele na daný platební účet. Aby spotřebitelé porozuměli poplatkům, jež musí za svůj platební účet hradit, měl by jim být k dispozici glosář obsahující jasné, laikům srozumitelné a jednoznačné vysvětlení alespoň těch poplatků a služeb, jež jsou uvedeny ve sdělení informací o poplatcích. Glosář by měl sloužit jako užitečný nástroj na podporu lepšího porozumění smyslu poplatků a měl by přispět k tomu, aby spotřebitelé byli schopni vybírat si z širší nabídky platebních účtů. Rovněž by měla být zavedena povinnost poskytovatelů platebních služeb bezplatně a alespoň jednou ročně informovat spotřebitele o všech poplatcích účtovaných na jejich platebním účtu, včetně případné úrokové sazby z přečerpání a kreditní úrokové sazby.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

Tím nejsou dotčena ustanovení týkající se přečerpání obsažená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES⁽¹⁾. Následné informace by měly být poskytnuty ve zvláštním dokumentu nazvaném „výpis poplatků“. Měly by poskytovat přehled připsaných úroků a všech poplatků účtovaných za používání platebního účtu s cílem umožnit spotřebiteli pochopit, čeho se vydaje za poplatky týkají, a posoudit, zda je potřeba buď upravit spotřební zvyklosti, nebo přejít k jinému poskytovateli. Tyto informace by byly mnohem přínosnější, pokud by byly nejrepresentativnější služby v následných informacích o poplatcích uváděny ve stejném pořadí jako v informacích o poplatcích poskytovaných předem.

- (20) Aby byly naplněny potřeby spotřebitelů, je nezbytné zajistit, aby informace o poplatcích za platební účty byly přesné, jasné a porovnatelné. Orgán EBA by měl proto po konzultaci s vnitrostátními orgány a po provedení spotřebitelských testů vypracovat návrh prováděcích technických norem týkajících se standardizovaného formátu sdělení informací o poplatcích a výpisu poplatků a společných symbolů s cílem zajistit, aby byly pro spotřebitele srozumitelné a porovnatelné. V každém členském státě by měl být ve všech sděleních informací o poplatcích a výpisech poplatků dodržován stejný formát, pořadí položek a nadpisy, aby se spotřebitelům umožnilo porovnání těchto dvou dokumentů, čímž se dosáhne maximálního porozumění a využití uvedených informací. Sdělení informací o poplatcích a výpis poplatků by měly být jasně rozeznatelné od jiných sdělení. Při vypracovávání jejich formátů by měl orgán EBA dále zohlednit, že členské státy mohou rozhodnout, že společně se sdělením informací o poplatcích a výpisem poplatků mají být poskytovány informace požadované podle jiných unijních či vnitrostátních právních předpisů o platebních účtech a souvisejících službách.
- (21) Aby bylo v rámci Unie zajištěno jednotné použití platné terminologie stanovené na úrovni Unie, měly by členské státy poskytovatelům platebních služeb uložit povinnost používat při komunikaci se spotřebiteli, včetně sdělení informací o poplatcích a výpisu poplatků, platnou terminologii stanovenou na úrovni Unie spolu se zbývající vnitrostátní standardizovanou terminologií stanovenou v konečném seznamu. Poskytovatelé platebních služeb by měli mít možnost ve svých smluvních, obchodních a marketingových informacích pro spotřebitele využívat obchodní značky, uvedou-li zřetelně platný odpovídající standardizovaný pojem. Rozhodnou-li se použít obchodní značky ve sdělení informací o poplatcích či výpise poplatků, měly by tyto obchodní značky být vedle standardizovaných pojmů použity jako vedlejší označení, například v závorkách nebo menší velikostí písma.
- (22) Nezávislé srovnávací internetové stránky představují pro spotřebitele účinný prostředek, jak z jednoho místa posoudit kvalitu různých nabídek platebních účtů. Tyto internetové stránky mohou nastolit správnou rovnováhu mezi potřebou toho, aby informace byly jasné a stručné, a potřebou toho, aby byly úplné a vyčerpávající, díky tomu, že uživatelům umožní získat podrobnější informace, mají-li o ně zájem. Cílem by mělo být, aby tyto stránky obsahovaly co nejšířší možnou škálu nabídek, a poskytovaly tak reprezentativní přehled, a aby současně pokrývaly významnou část trhu. Mohou také snížit náklady na vyhledávání, protože spotřebitelé nebudou muset shromažďovat informace od každého poskytovatele platebních služeb zvlášť. Je důležité, aby informace poskytované na těchto internetových stránkách byly spolehlivé, nestranné a transparentní a aby byli spotřebitelé informováni o dostupnosti těchto internetových stránek. V této souvislosti by měly členské státy o těchto internetových stránkách informovat veřejnost.
- (23) Aby získali nestranné informace o poplatcích účtovaných a úrokových sazbách uplatňovaných u platebních účtů, měli by mít spotřebitelé možnost využívat veřejně přístupné srovnávací internetové stránky, které jsou na provozovatelích platebních služeb provozně nezávislé, což znamená, že žádný provozovatel platebních služeb by neměl být výsledky vyhledávání zvýhodněn. Členské státy by proto měly zajistit, aby na jejich území měli spotřebitelé volný přístup k alespoň jednomu takovým internetovým stránkám. Tyto srovnávací internetové stránky mohou provozovat příslušné orgány, jiné veřejné orgány nebo soukromé subjekty nebo mohou být provozovány jejich jménem. Funkci porovnávání poplatků souvisejících s platebními účty mohou plnit také již existující internetové stránky poskytující srovnání široké škály finančních či nefinančních produktů. Tyto internetové stránky by měly být provozovány v souladu se stanovenými kritérii kvality, včetně požadavku, aby obsahovaly údaje o svých vlastních, jejich informace byly přesné a aktuální, uváděly čas poslední aktualizace, stanovily jasná a objektivní kritéria, z nichž porovnání vychází, a obsáhly širokou škálu nabídek platebních účtů, jež pokrývá významnou část trhu. Členské státy by měly mít možnost určit, jak často mají srovnávací internetové stránky revidovat a aktualizovat informace, jež spotřebitelům poskytují, a to s ohledem na to, jak často své informace o poplatcích obvykle

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).

aktualizují poskytovatelé platebních služeb. Členské státy by rovněž měly určit, co představuje širokou škálu nabídek platebních účtů, jež pokrývá významnou část trhu, například posouzením počtu poskytovatelů platebních služeb, a zda by tudíž postačovala jejich prostá většina či menší počet, nebo posouzením jejich tržního podílu či zeměpisného umístění. Srovnávací internetové stránky by měly porovnávat poplatky za služby obsažené v seznamu nejrepresentativnějších služeb spojených s platebními účty a zahrnovat terminologii stanovenou na úrovni Unie.

Je vhodné, aby členské státy měly možnost vyžadovat, aby tyto stránky porovnávaly jiné informace, například okolnosti, jež určují úroveň služeb poskytovaných poskytovateli platebních služeb, jako je počet a umístění poboček nebo bankomatů. Existují-li v členském státě pouze jedny internetové stránky a tyto internetové stránky ukončí provoz nebo přestanou splňovat kritéria kvality, měl by členský stát zajistit, aby spotřebitelé měli na vnitrostátní úrovni v přiměřené době přístup k ještě jedněm srovnávacím internetovým stránkám.

- (24) Je běžnou praxí poskytovatelů platebních služeb nabízet platební účet v balíčku s produkty či službami jinými, než jsou služby spojené s platebním účtem, například s pojistnými produkty nebo finančním poradenstvím. Tato praxe může být pro poskytovatele platebních služeb prostředkem, jak diverzifikovat svou nabídku a vzájemně soutěžit, a v konečném důsledku může být pro spotřebitele prospěšná. Studie Komise o praktikách vázání produktů v odvětví finančních služeb, provedená v roce 2009, jakož i související konzultace a stížnosti spotřebitelů nicméně ukázaly, že poskytovatelé platebních služeb někdy platební účty nabízejí v balíčku s produkty, které si spotřebitelé nevyžádali a které nejsou pro platební účet nezbytné, jako například pojištění domácnosti. Kromě toho bylo konstatováno, že tyto praktiky mohou snížit transparentnost a porovnatelnost cen, omezit nákupní možnosti spotřebitelů a negativně ovlivnit jejich mobilitu. Členské státy by proto měly zajistit, aby v případě, že poskytovatelé platebních služeb nabízejí platební účet v balíčku s jinými produkty, byli spotřebitelé informováni o tom, zda je možné zakoupit platební účet samostatně, a pokud to možné je, aby obdrželi samostatné informace o příslušných nákladech a poplatcích spojených s jednotlivými dalšími produkty nebo službami zahrnutými v balíčku, které lze zakoupit samostatně.
- (25) Postup pro změnu platebního účtu by měl být harmonizován v celé Unii. Stávající opatření na vnitrostátní úrovni jsou krajně rozdílná a nezaručují odpovídající míru ochrany spotřebitelů ve všech členských státech. Stanovením legislativních opatření pro vymezení hlavních zásad, jimiž by se měli poskytovatelé platebních služeb při provádění změny platebního účtu v každém členském státě řídit, by se zlepšilo fungování vnitřního trhu jak ve prospěch spotřebitelů, tak ve prospěch poskytovatelů platebních služeb. Tato opatření by na jedné straně přinesla záruku rovných podmínek pro spotřebitele, kteří mohou mít zájem o otevření platebního účtu v jiném členském státě, neboť by zajistila poskytování rovnocenné úrovně ochrany. Na druhé straně by omezila rozdíly mezi stávajícími regulačními opatřeními na vnitrostátní úrovni a podpořila tím snížení administrativní zátěže pro poskytovatele platebních služeb, kteří chtějí nabízet své služby přeshraničně. Opatření týkající se změny platebního účtu by tak ve výsledku usnadnila poskytování služeb souvisejících s platebními účty na vnitřním trhu.
- (26) Změna účtu by neměla představovat převod smlouvy z převádějícího poskytovatele platebních služeb na přijímajícího poskytovatele platebních služeb.
- (27) Spotřebitelé mají motivaci ke změně platebního účtu, pouze pokud tento proces neznamená přílišnou administrativní a finanční zátěž. Poskytovatelé platebních služeb by proto měli spotřebitelům nabízet jasný, rychlý a bezpečný postup změny platebních účtů, včetně platebních účtů se základními prvky. Tento postup by měl být zaručen, jestliže spotřebitelé chtějí přejít od jednoho poskytovatele platebních služeb k jinému i jestliže chtějí provést změnu mezi různými platebními účty u jednoho poskytovatele. To by spotřebitelům umožnilo využít nejvýhodnějších nabídek na trhu a snadným způsobem přejít z jejich stávajícího platebního účtu na jiné, potenciálně vhodnější účty, bez ohledu na to, zda se tak děje u jednoho poskytovatele platebních služeb nebo mezi různými poskytovateli. Veškeré poplatky, které poskytovatelé platebních služeb účtují v souvislosti se službou změny účtu, by měly být přiměřené a odpovídat skutečným nákladům, které poskytovatelům platebních služeb vzniknou.

- (28) V případě změny účtu, kdy se oba poskytovatelé platebních služeb nacházejí na jejich území, by členské státy měly mít možnost stanovit nebo zachovat úpravu odlišnou od ustanovení této směrnice, pokud je to zřetelně v zájmu spotřebitele.
- (29) Proces změny účtu by měl být pro spotřebitele co nejjednodušší. Členské státy by proto měly zajistit, aby přijímající poskytovatel platebních služeb odpovídal za zahájení a řízení tohoto procesu jménem spotřebitele. Členské státy by měly mít možnost při zavádění služby změny účtu používat dodatečné prostředky, jako jsou technická řešení. Tyto dodatečné prostředky mohou překračovat požadavky této směrnice a služba změny účtu může být například poskytnuta v kratší lhůtě nebo může být od poskytovatelů platebních služeb požadováno, aby na žádost spotřebitele po stanovenou omezenou dobu od obdržení pověření do změny účtu zajišťovali automatické či manuální přesměrování úhrad přijatých na předchozím platebním účtu na nový platební účet. Poskytovatelé platebních služeb rovněž mohou tyto dodatečné prostředky dobrovolně používat i tehdy, pokud to daný členský stát nepožaduje.
- (30) Spotřebitelé by měli mít možnost požádat přijímajícího poskytovatele platebních služeb, aby převedl všechny nebo některé příchozí úhrady, trvalé příkazy k úhradě nebo povolení k inkasu, nejlépe během jediného setkání s přijímajícím poskytovatelem platebních služeb. Za tímto účelem by spotřebitelé měli mít možnost podepsat jedno zmocnění, kterým se uděluje souhlas s každým z uvedených úkolů. Členské státy mohou požadovat, aby bylo zmocnění spotřebitelem vyhotoveno písemně, avšak mohou se rozhodnout, že ve vhodných případech jsou přijatelné rovnocenné prostředky, například je-li zaveden systém umožňující automatické provedení změny účtu. Před vydáním zmocnění by spotřebitel měl být informován o všech fázích postupu nutného k dokončení změny účtu. Zmocnění by například mohlo zahrnovat veškeré úkoly, které jsou součástí služby změny účtu, a mohlo umožnit spotřebiteli vybrat si pouze některý z těchto úkolů.
- (31) Aby byla změna účtu úspěšná, je nutná spolupráce převádějícího poskytovatele platebních služeb. Převádějící poskytovatel platebních služeb by měl přijímajícímu poskytovateli platebních služeb poskytnout veškeré informace, které jsou k obnovení plateb na novém platebním účtu nezbytné. Tyto informace by však neměly překročit rámec toho, co je nezbytné k provedení změny účtu.
- (32) V zájmu usnadnění přeshraničního otevírání účtů by spotřebitelé měli mít možnost nového poskytovatele platebních služeb požádat, aby na novém platebním účtu zřídil všechny nebo některé trvalé příkazy k úhradě, ode dne určeného spotřebitelem přijímal inkasa a poskytl mu o novém platebním účtu podrobné informace, nejlépe během jediného setkání s novým poskytovatelem platebních služeb.
- (33) Spotřebitelé by neměli být postiženi finančními ztrátami, včetně úplat a úroků, vzniklými v důsledku jakýchkoli chyb, jichž se jeden nebo druhý poskytovatel platebních služeb zapojený do procesu změny účtu dopustil. Spotřebitelé by zejména neměli nést žádné finanční ztráty plynoucí z placení dodatečných poplatků, úroků nebo jiných úplat, jakož i pokut či jiných finančních škod vzniklých v důsledku prodlžení při provádění platby.
- (34) Členské státy by měly zaručit, aby spotřebitelé, kteří si chtějí otevřít platební účet, nebyli diskriminováni na základě státní příslušnosti nebo místa pobytu. I když je důležité, aby úvěrové instituce zajistily, že jejich zákazníci nevyužívají finanční systém k nezákonným účelům, jako jsou podvody, praní peněz nebo financování terorismu, neměly by klást překážky spotřebitelům, kteří chtějí využívat výhod vnitřního trhu přeshraničním otevřením a používáním platebních účtů. Ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES⁽¹⁾ by tudíž neměla být používána jako záminka pro odmítání obchodně méně zajímavých spotřebitelů.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15).

- (35) Spotřebitelé, kteří oprávněně pobývají v Unii, by při žádání o platební účet v Unii nebo při přístupu k němu neměli být diskriminováni z důvodu státní příslušnosti nebo místa pobytu ani z jakéhokoli jiného důvodu uvedeného v článku 21 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Kromě toho by členské státy měly zajistit přístup k platebním účtům se základními prvky bez ohledu na finanční situaci spotřebitele, například jeho postavení z hlediska zaměstnání, výši příjmů, úvěrovou historii nebo osobní bankrot.
- (36) Spotřebitelé, kteří oprávněně pobývají v Unii a nemají v určitém členském státě platební účet, by měli mít možnost si v uvedeném členském státě otevřít a používat platební účet se základními prvky. „Osoba oprávněně pobývající v Unii“ je pojem, který by se měl vztahovat jak na občany Unie, tak na státní příslušníky třetích zemí již požívající práv, která jim přiznávají akty Unie, jako je nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ⁽¹⁾, směrnice Rady 2003/109/ES ⁽²⁾, nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ⁽³⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ⁽⁴⁾. Tento pojem by měl rovněž zahrnovat žadatele o azyl podle Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951, protokolu k této úmluvě ze dne 31. ledna 1967 a dalších příslušných mezinárodních smluv. Kromě toho by členské státy měly mít možnost rozšířit pojem „osoba oprávněně pobývající v Unii“ na jiné státní příslušníky třetích zemí zdržující se na jejich území.
- (37) Za podmínky, že plně dodrží základní svobody zaručené Smlouvami, by členské státy měly mít možnost od spotřebitelů, kteří si chtějí na jejich území otevřít platební účet se základními prvky, požadovat, aby prokázali, že na jeho otevření mají skutečný zájem. Aniž jsou dotčeny požadavky přijaté v souladu se směrnicí 2005/60/ES za účelem boje proti praní peněz, neměla by být k prokázání tohoto skutečného zájmu vyžadována osobní přítomnost v prostorách dané úvěrové instituce.
- (38) Členské státy by měly zajistit, aby byl počet úvěrových institucí nabízejících platební účty se základními prvky dostatečný, a byla tak zabezpečena dosažitelnost pro všechny spotřebitele, zamezilo se jakékoli formě jejich diskriminace a zabránilo se narušení hospodářské soutěže. Při určování toho, jaký počet úvěrových institucí je dostatečný, by mezi faktory, k nimž je třeba přihlídnout, měly patřit pokrytí sítí úvěrových institucí, velikost území členského státu a rozmístění spotřebitelů na něm, tržní podíl jednotlivých úvěrových institucí a zda platební účty se základními prvky představují pouze malou část platebních účtů poskytovaných danou úvěrovou institucí. Platební účty se základními prvky by v zásadě mělo nabízet co nejvíce úvěrových institucí, aby bylo zaručeno, že si spotřebitelé mohou tento účet otevřít v prostorách úvěrové instituce, která je v blízkosti jejich místa pobytu, a že nejsou v přístupu k němu žádným způsobem diskriminováni a mohou jej účinně využívat. Členské státy by měly zejména zajistit, aby neexistovala žádná viditelná diskriminace, například v důsledku odlišného vzhledu karty, odlišného čísla účtu nebo odlišného čísla karty. Členský stát by však měl mít možnost předpokládat, že platební účty se základními prvky bude nabízet menší počet úvěrových institucí, nicméně to by mělo být ospravedlněno například tím, že dané úvěrové instituce jsou na jeho území natolik rozšířeny, že mohou obsloužit všechny spotřebitele, aniž by za nimi tito spotřebitelé museli cestovat z domova příliš daleko. Spotřebitelé využívající platební účty se základními prvky by navíc neměli být žádným způsobem stigmatizováni a tohoto cíle lze lépe dosáhnout, pokud je vybrán větší počet úvěrových institucí.
- (39) Členské státy by měly mít možnost zavést mechanismy napomáhající tomu, aby této směrnicí mohli plně využívat spotřebitelé bez trvalého bydliště, žadatelé o azyl a spotřebitelé, jimž nebylo uděleno povolení k pobytu, avšak které nelze z právních či věcných důvodů vyhostit.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícím rezidenty (Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (40) Členské státy by měly mít možnost stanovit maximální výši přečerpání a maximální dobu jeho trvání, jestliže úvěrovým institucím povolují, aby v souvislosti s platebními účty se základními prvky takovou možnost přečerpání na žádost spotřebitele poskytovaly. Rovněž by měly zajistit, aby byly spotřebitelům transparentním způsobem sdělovány informace o jakýchkoli souvisejících poplatcích. V neposlední řadě by úvěrové instituce měly při nabízení možnosti přečerpání ve spojení s platebním účtem se základními prvky dodržovat směrnici 2008/48/ES.
- (41) Aby se uživatelům platebních účtů se základními prvky dostalo náležitých služeb, měly by členské státy od úvěrových institucí vyžadovat zajištění toho, aby příslušní zaměstnanci byli odpovídajícím způsobem vyškoleni a aby potenciální střety zájmů neměly na tyto spotřebitele nepříznivý dopad.
- (42) Členské státy by měly mít možnost oprávnit úvěrové instituce k tomu, aby otevření platebního účtu se základními prvky odmítly spotřebitelům, kteří již v témže členském státě aktivní a přinejmenším rovnocenný platební účet mají. Pro ověření toho, zda spotřebitel platební účet již má, či nikoli, by úvěrové instituce měly mít možnost spokojit se s jeho čestným prohlášením.
- (43) Členské státy by měly zajistit, aby úvěrové instituce vyřizovaly žádosti o platební účet se základními prvky ve lhůtách stanovených v této směrnici a aby úvěrové instituce v případě zamítnutí žádosti informovali spotřebitele o konkrétních důvodech tohoto zamítnutí, ledaže by tyto informace byly v rozporu s bezpečností státu, veřejným pořádkem nebo směrnicí 2005/60/ES.
- (44) Spotřebitelům by měl být zaručen přístup k řadě základních platebních služeb. Služby spojené s platebními účty se základními prvky by měly zahrnovat možnost ukládání peněžních prostředků a výběru hotovosti. Spotřebitelé by měli mít možnost provádět základní platební transakce, jako je obdržení příjmů nebo dávek, úhrada faktur nebo daní a nákup zboží a služeb, mimo jiné prostřednictvím inkasa, úhrad a používání platební karty. Tyto služby by měly umožňovat nákup zboží a služeb on-line a měly by spotřebitelům poskytnout možnost zadávat platební příkazy prostřednictvím internetového bankovníctví úvěrové instituce, je-li k dispozici. Platební účet se základními prvky by však neměl být omezen na použití on-line, protože to by vytvořilo překážku pro spotřebitele bez přístupu k internetu. Pokud jde o služby související s otvíráním, vedením a rušením platebního účtu, jakož i s ukládáním peněžních prostředků a výběrem hotovosti a platebními transakcemi s platebními kartami s výjimkou karet kreditních, měly by členské státy zajistit, aby počet operací, jež budou spotřebiteli dostupné na základě zvláštních cenových podmínek stanovených v této směrnici, nebyl omezen. Pokud jde o provádění úhrad a inkas, jakož i transakce prováděné prostřednictvím kreditní karty, jež jsou spojeny s platebním účtem se základními prvky, měly by mít členské státy možnost stanovit minimální počet operací, jež budou spotřebiteli dostupné na základě zvláštních cenových podmínek stanovených v této směrnici, za podmínky, že služby, jichž se tyto operace týkají, jsou použity pro osobní potřebu spotřebitele. Při určování toho, co by se mělo považovat za použití pro osobní potřebu, by měly členské státy vzít v úvahu stávající chování spotřebitelů a obchodní zvyklosti. Poplatky za operace nad minimální počet operací by nikdy neměly být vyšší než poplatky placené podle obvyklé cenové politiky úvěrové instituce.
- (45) Při určování služeb, jež mají být nabízeny společně s platebním účtem se základními prvky, a minimálního počtu operací, jež mají být zahrnuty, by měly být zohledněny vnitrostátní zvláštnosti. Zejména některé služby lze, vzhledem k jejich rozšířenému používání na vnitrostátní úrovni, považovat za zásadní pro zajištění plného využívání platebního účtu v konkrétním členském státě. Například v některých členských státech spotřebitelé stále hojně používají šeky, zatímco v jiných členských státech je tento způsob placení používán jen velice zřídka. Tato směrnice by proto měla členským státům poskytnout možnost určit doplňkové služby, které jsou na vnitrostátní úrovni považovány za zásadní a které by v dotčeném členském státě měly být poskytovány s platebním účtem se základními prvky. Členské státy by rovněž měly zajistit, aby poplatky, které si úvěrové instituce účtují za nabízení takových doplňkových služeb v souvislosti s platebním účtem se základními prvky, byly přiměřené.

- (46) Aby se zajistilo, že platební účty se základními prvky budou přístupné co nejširšímu okruhu spotřebitelů, měly by být nabízeny bezplatně nebo za přiměřený poplatek. S cílem podpořit zranitelné spotřebitele bez bankovního účtu v účasti na trhu retailových bankovních služeb by členské státy měly mít možnost stanovit, že těmto spotřebitelům mají být bankovní účty nabízeny za zvláště výhodných podmínek, například bezplatně. Členské státy by měly mít volnost při stanovování mechanismu pro určení toho, kteří spotřebitelé mohou platební účet se základními prvky využívat za výhodnějších podmínek, pokud tento mechanismus zajistí přístup k platebnímu účtu se základními prvky zranitelným spotřebitelům. V žádném případě by však tímto přístupem nemělo být dotčeno právo všech spotřebitelů, včetně těch, kteří nejsou zranitelnými spotřebiteli, na přístup k platebním účtům se základními prvky alespoň za přiměřený poplatek. Jakékoli dodatečné úplaty účtované spotřebitelům za nedodržení podmínek stanovených ve smlouvě by rovněž měly být přiměřené. Členské státy by měly určit, co představuje přiměřenou úplatu, podle vnitrostátní situace.
- (47) Úvěrové instituce by měly odmítnout otevření platebního účtu se základními prvky nebo ukončit smlouvu na takový účet pouze za zvláštních okolností, jako je nedodržení právních předpisů o praní peněz a financování terorismu nebo o předcházení a vyšetřování trestné činnosti. I v takových případech lze odmítnutí odůvodnit pouze tím, že spotřebitel nedodržuje uvedené předpisy, nikoli tím, že postup kontroly dodržení těchto předpisů je příliš náročný či nákladný. Mohly by však nastat případy, že spotřebitel právo otevřít si a používat platební účet se základními prvky zneužije. Členské státy by měly mít možnost například povolit, aby úvěrové instituce přijaly opatření vůči spotřebitelům, kteří se dopustili trestného činu, jako je závažný podvod na úvěrové instituci, s cílem zamezit opakování takového trestného činu. Mezi tato opatření může patřit například to, že přístup tohoto spotřebitele k platebnímu účtu se základními prvky bude po určitou dobu omezen. Kromě toho mohou nastat případy, kdy může být předchozí odmítnutí žádosti o platební účet nezbytné k určení spotřebitelů, kteří by mohli platební účet využívat za výhodnějších podmínek. V tomto případě by dotyčná úvěrová instituce měla uvědomit spotřebitele, že v případě odmítnutí žádosti o platební účet, za nějž je účtován poplatek, může k získání přístupu k bezplatnému platebnímu účtu se základními prvky využít zvláštní mechanismus podle této směrnice. Oba tyto další případy by však měly být omezeny, měly by být specifické a vycházet z přesně vymezených ustanovení vnitrostátního práva. Při určování dalších případů, kdy mají úvěrové instituce možnost spotřebitelům nabídku platebních účtů odmítnout, by členské státy měly mít možnost použít mimo jiné důvody veřejné bezpečnosti nebo veřejného pořádku.
- (48) Členské státy a úvěrové instituce by měly spotřebitelům poskytnout jasné a srozumitelné informace o právu otevřít si a používat platební účet se základními prvky. Členské státy by měly zajistit, aby byla opatření v oblasti komunikace dobře zacílena, zejména na zranitelné a mobilní spotřebitele a na spotřebitele bez bankovního účtu. Úvěrové instituce by měly spotřebitelům aktivně zpřístupňovat informace a odpovídající pomoc, pokud jde o zvláštní prvky nabízených platebních účtů se základními prvky, poplatky, které s nimi souvisejí, a podmínky jejich používání a také kroky, které by měli spotřebitelé učinit k výkonu svého práva na otevření platebního účtu se základními prvky. Spotřebitelé by měli být zejména informováni o tom, že pro přístup k platebnímu účtu se základními prvky není povinné zakoupení doplňkových služeb.
- (49) Členské státy by měly prosazovat opatření na podporu vzdělávání nejzranitelnějších spotřebitelů s cílem poskytnout jim doporučení pro odpovědné nakládání s vlastními finančními prostředky a související pomoc. Je rovněž třeba poskytnout informace o tom, jaká doporučení jim mohou poskytnout organizace spotřebitelů a vnitrostátní orgány. Stejně tak by členské státy měly podporovat iniciativy úvěrových institucí směřující k poskytování platebních účtů se základními prvky společně s nezávislým vzděláváním ve finanční oblasti.
- (50) Aby se usnadnilo přeshraniční poskytování služeb poskytovatelů platebních služeb, za účelem spolupráce, výměny informací a řešení sporů mezi příslušnými orgány, měly by příslušnými orgány odpovědnými za vynucování této směrnice být ty, které vystupují pod záštitou EBA, jak je stanoveno v nařízení (EU) č. 1093/2010, nebo jiné vnitrostátní orgány, jestliže s orgány vystupujícími pod záštitou EBA spolupracují za účelem plnění svých úkolů podle této směrnice.

- (51) Členské státy by měly určit příslušné orgány oprávněné k tomu, aby zajistily vynucování dodržování této směrnice, a zajistit, aby měly veškeré vyšetřovací a donucovací pravomoci i přiměřené zdroje nezbytné k plnění svých úkolů. Příslušné orgány by mohly v souvislosti s určitými aspekty této směrnice jednat prostřednictvím podání k soudům příslušným k přijetí právního rozhodnutí, a to i v řízení o opravném prostředku. Členské státy by tak zejména v případech, kdy byla ustanovení této směrnice provedena v občanském právu, mohly vynucování jejich dodržování přenechat relevantním subjektům a soudům. Členské státy měly mít možnost určit různé příslušné orgány, aby vynucovaly dodržování různorodých povinností stanovených touto směrnicí. Pro některá ustanovení by mohly členské státy určit například orgány příslušné pro vynucování dodržování práva v oblasti ochrany spotřebitele, zatímco pro jiná ustanovení by mohly určit orgány obezřetnostního dohledu. Možností určit různé příslušné orgány by neměly být dotčeny povinnosti týkající se průběžného dohledu a spolupráce mezi příslušnými orgány, jak stanoví tato směrnice.
- (52) Spotřebitelé by měli mít přístup k účinným a účelným postupům alternativního řešení sporů vyplývajících z práv a povinností stanovených touto směrnicí. Pokud se jedná o relevantní smluvní spory, je tento přístup již zajištěn směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ⁽¹⁾. Spotřebitelé by však měli mít rovněž přístup k postupům alternativního řešení sporů v případě předmluvních sporů týkajících se práv a povinností stanovených touto směrnicí, například když je jim odepřen přístup k platebnímu účtu se základními prvky. Tato směrnice proto stanoví, že by spotřebitelé měli mít přístup k postupům alternativního řešení sporů týkajících se práv a povinností stanovených touto směrnicí, aniž by činila rozdíl mezi smluvními a předmluvními spory. Uvedené postupy alternativního řešení sporů a subjekty, které je nabízejí, by měly splňovat požadavky na kvalitu stanovené ve směrnici 2013/11/EU. K dodržování této směrnice je nutné zpracovávat osobní údaje spotřebitelů. Na toto zpracování se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽²⁾. Tato směrnice by proto měla být v souladu s pravidly stanovenými ve směrnici 95/46/ES.
- (53) Jednou za dva roky a poprvé do čtyř let od vstupu této směrnice v platnost by členské státy měly získat spolehlivé roční statistiky o fungování opatření zavedených touto směrnicí. Členské státy by měly využít jakékoli relevantní zdroje informací a sdělit je Komisi. Na základě informací obdržných od členských států by Komise poprvé po čtyřech letech od vstupu této směrnice v platnost a poté každé dva roky měla vypracovat zprávu.
- (54) Pět let po vstupu této směrnice v platnost by měl být proveden její přezkum s cílem zohlednit vývoj na trhu, jako je například vznik nových druhů platebních účtů a platebních služeb, vývoj v jiných oblastech právních předpisů Unie a zkušenosti členských států. Zpráva založená na tomto přezkumu by měla zahrnovat seznam řízení o porušení zahájených Komisí ve vztahu k této směrnicí. Měla by rovněž obsahovat vyhodnocení průměrných výší poplatků v členských státech u platebních účtů spadajících do oblasti působnosti této směrnice, vyhodnocení toho, zda zavedená opatření zlepšila porozumění poplatkům za platební účty ze strany spotřebitelů a porovnatelnost platebních účtů a zda usnadnila změnu platebních účtů, a rovněž vyhodnocení počtu majitelů účtů, kteří od okamžiku provedení této směrnice platební účet změnili.

Měla by také analyzovat počet poskytovatelů nabízejících platební účty se základními prvky, počet takových účtů, jež byly otevřeny, včetně těch, které si otevřeli spotřebitelé, kteří dříve platební účet neměli, příklady osvědčených postupů v členských státech pro snížení vyloučení spotřebitelů z přístupu k platebním službám a průměrné roční poplatky vybírané za platební účty se základními prvky. Dále by měla tato zpráva posoudit náklady a přínosy spojené se zavedením celounijní přenositelnosti platebních účtů, proveditelnost rámce pro zajištění automatického přesměrování plateb z jednoho platebního účtu na jiný v rámci téhož členského státu, spojeného s automatickými oznámeními pro příjemce nebo plátce, když jsou jejich převody přesměrovány, a proveditelnost rozšíření služby změny účtu na případy, kdy se přijímající a převádějící poskytovatel platebních služeb nacházejí v různých členských státech. Součástí zprávy by mělo být také vyhodnocení účinnosti stávajících opatření a potřeby dalších opatření pro posílení finančního začlenění a pro pomoc zranitelným členům společnosti v souvislosti s předlužením. Zpráva by měla rovněž vyhodnotit, zda jsou ustanovení o informacích, které mají poskytovatelé platebních

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

služeb sdělit, když nabízejí produkty v balíčcích, dostatečná nebo zda jsou zapotřebí dodatečná opatření. Konečně by měla vyhodnotit, zda jsou zapotřebí další opatření v souvislosti se srovnávacími internetovými stránkami a potřebou jejich akreditace. Komise by měla předložit tuto zprávu Evropskému parlamentu a Radě, případně doprovázenou legislativním návrhem.

- (55) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané v Listině základních práv Evropské unie v souladu s čl. 6 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii.
- (56) Jelikož cílů této směrnice, totiž usnadnění transparentnosti a porovnatelnosti poplatků za platební účty, změn platebních účtů a přístupu k platebním účtům se základními prvky, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu potřeby překonat roztržičnost trhu a zajistit rovné podmínky v Unii, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (57) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 ⁽¹⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o prováděcích opatřeních o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (58) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla týkající se transparentnosti a porovnatelnosti poplatků účtovaných spotřebitelům za jejich platební účty vedené v Unii, pravidla týkající se změny platebních účtů uvnitř členského státu a pravidla k usnadnění přeshraničního otevírání platebních účtů pro spotřebitele.
2. Tato směrnice rovněž definuje rámec pro pravidla a podmínky, v souladu s nimiž jsou členské státy povinny zaručit spotřebitelům právo otevřít si a používat v Unii platební účty se základními prvky.
3. Kapitoly II a III se vztahují na poskytovatele platebních služeb.
4. Kapitola IV se vztahuje na úvěrové instituce.

Členské státy se mohou rozhodnout uplatňovat kapitolu IV i na jiné poskytovatele platebních služeb než úvěrové instituce.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

5. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat celou tuto směrnici nebo její části na subjekty uvedené v čl. 2 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾.

6. Tato směrnice se vztahuje na platební účty, jejichž prostřednictvím mohou spotřebitelé alespoň:

- a) ukládat peněžní prostředky na platební účet;
- b) vybírat hotovost z platebního účtu;
- c) provádět a přijímat platební transakce, včetně úhrad, ve prospěch a od třetích stran.

Členské státy se mohou rozhodnout uplatňovat celou tuto směrnici nebo její části i na jiné platební účty než ty, které jsou uvedeny v prvním pododstavci.

7. Otevření a používání platebního účtu se základními prvky podle této směrnice musí být v souladu se směrnicí 2005/60/ES.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „spotřebitelem“ fyzická osoba, jež jedná za účelem, který nelze považovat za provozování jejího obchodu, živnosti nebo řemesla anebo výkon jejího povolání;
- 2) „osobou oprávněně pobývajícím v Unii“ fyzická osoba oprávněná pobývat v některém členském státě na základě unijních nebo vnitrostátních právních předpisů, včetně spotřebitelů bez trvalého bydliště a žadatelů o azyl podle Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951, protokolu k této úmluvě ze dne 31. ledna 1967 a dalších příslušných mezinárodních smluv;
- 3) „platebním účtem“ účet vedený na jméno jednoho nebo více spotřebitelů a využívaný k provádění platebních transakcí;
- 4) „platební službou“ platební služba ve smyslu čl. 4 bodu 3 směrnice 2007/64/ES;
- 5) „platební transakcí“ úkon uložení, převodu nebo výběru peněžních prostředků, ať už z podnětu plátce, nebo příjemce, bez ohledu na jakékoli související povinnosti mezi plátcem a příjemcem;
- 6) „službami spojenými s platebním účtem“ všechny služby související s otevřením, vedením a zrušením platebního účtu včetně platebních služeb a platebních transakcí v působnosti čl. 3 písm. g) směrnice 2007/64/ES a možnosti přečerpání a překročení;
- 7) „poskytovatelem platebních služeb“ poskytovatel platebních služeb ve smyslu čl. 4 bodu 9 směrnice 2007/64/ES;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- 8) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹⁾;
- 9) „platebním prostředkem“ platební prostředek ve smyslu čl. 4 bodu 23 směrnice 2007/64/ES;
- 10) „převádějícím poskytovatelem platebních služeb“ poskytovatel platebních služeb, od něhož se převádějí informace požadované k provedení změny účtu;
- 11) „přijímajícím poskytovatelem platebních služeb“ poskytovatel platebních služeb, k němuž se převádějí informace požadované k provedení změny účtu;
- 12) „platebním příkazem“ jakýkoli pokyn vydaný plátcem nebo příjemcem poskytovateli platebních služeb, jímž žádá o provedení platební transakce;
- 13) „plátcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je majitelem platebního účtu a umožní platební příkaz z tohoto platebního účtu, nebo nemá-li plátce platební účet, fyzická nebo právnická osoba, která dá platební příkaz ve prospěch platebního účtu příjemce;
- 14) „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je zamýšleným příjemcem peněžních prostředků, jež jsou předmětem platební transakce;
- 15) „poplatky“ veškeré úplaty a pokuty, jež má spotřebitel poskytovateli platebních služeb zaplatit za služby spojené s platebním účtem nebo v souvislosti s nimi;
- 16) „kreditní úrokovou sazbou“ sazba úroků, které jsou vypláceny spotřebiteli v souvislosti s peněžními prostředky drženími na platebním účtu;
- 17) „trvalým nosičem“ nástroj, který umožňuje spotřebiteli ukládat informace určené jemu osobně způsobem, který je vhodný pro budoucí použití uložených informací po dobu přiměřenou jejich účelu a který umožňuje jejich reprodukci v nezměněném stavu;
- 18) „změnou účtu“ nebo „službou změny účtu“ převod, na žádost spotřebitele, informací o všech nebo některých trvalých příkazech k úhradě, opakujících se inkasech a opakujících se příchozích úhradách prováděných na platebním účtu od jednoho poskytovatele platebních služeb k druhému, nebo převod případného kladného zůstatku z jednoho platebního účtu na druhý, nebo obojí, se zrušením předchozího platebního účtu či bez něj;
- 19) „inkasem“ vnitrostátní nebo přeshraniční platební služba, jíž se odepisuje částka z platebního účtu plátce a při níž podnět k platební transakci dává příjemce na základě souhlasu plátce;
- 20) „úhradou“ vnitrostátní nebo přeshraniční platební služba, jíž se připisuje částka na platební účet příjemce prostřednictvím platební transakce nebo řady platebních transakcí z platebního účtu plátce provedených na základě pokynu plátce poskytovatelem platebních služeb, který vede platební účet plátce;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

- 21) „trvalým příkazem“ pokyn plátce poskytovateli platebních služeb, který vede jeho platební účet, k provádění úhrad v pravidelných intervalech nebo v předem stanovené dny;
- 22) „peněžními prostředky“ bankovky a mince, bezhotovostní peníze a elektronické peníze ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES⁽¹⁾;
- 23) „rámcovou smlouvou“ smlouva o platebních službách, kterou se řídí budoucí provádění jednotlivých a po sobě následujících platebních transakcí a která může obsahovat povinnosti a podmínky pro zřízení platebního účtu;
- 24) „pracovním dnem“ den, kdy má příslušný poskytovatel platebních služeb otevřeno pro výkon činností potřebných k provedení platební transakce;
- 25) „možností přečerpání“ výslovná úvěrová smlouva, na jejímž základě poskytovatel platebních služeb zpřístupňuje spotřebiteli peněžní prostředky, které přesahují aktuální zůstatek na platebním účtu spotřebitele;
- 26) „překročením“ mlčky uznané přečerpání, na jehož základě poskytovatel platebních služeb zpřístupňuje spotřebiteli peněžní prostředky, které přesahují aktuální zůstatek na platebním účtu spotřebitele nebo smlouvenou možnost přečerpání;
- 27) „příslušným orgánem“ orgán, který členský stát určí jako příslušný v souladu s článkem 21.

KAPITOLA II

POROVNATELNOST POPLATKŮ SPOJENÝCH S PLATEBNÍMI ÚČTY

Článek 3

Seznam nejrepresentativnějších služeb spojených s platebním účtem a zpoplatněných na vnitrostátní úrovni a standardizovaná terminologie

1. Členské státy sestaví prozatímní seznam nejméně deseti a nejvýše dvaceti nejrepresentativnějších zpoplatněných služeb spojených s platebním účtem, které jsou nabízeny na vnitrostátní úrovni alespoň jedním poskytovatelem platebních služeb. Seznam obsahuje u každé z identifikovaných služeb pojmy a definice. V každém úředním jazyce daného členského státu musí být pro každou službu používán pouze jeden pojem.
2. Pro účely odstavce 1 zohlední členské státy služby, které:
  - a) spotřebitelé ve vztahu ke svému platebnímu účtu nejvíce využívají;
  - b) spotřebitelům vytvářejí nejvyšší náklady, a to jak celkové, tak jednotkové.

Aby bylo zajištěno řádné uplatňování kritérií stanovených v prvním pododstavci tohoto odstavce, vydá EBA do 18. března 2015 obecné pokyny podle článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

3. Členské státy oznámí Komisi a orgánu EBA prozatímní seznamy podle odstavce 1 do 18. září 2015. Na požádání poskytnou členské státy Komisi doplňující informace týkající se údajů, na jejichž základě tyto seznamy vytvořily s ohledem na kritéria stanovená v odstavci 2.

4. Na základě prozatímních seznamů oznámených v souladu s odstavcem 3 vypracuje EBA návrhy regulačních technických norem, jež stanoví standardizovanou terminologii Unie pro ty služby, které jsou společné alespoň pro většinu členských států. Standardizovaná terminologie Unie obsahuje společné pojmy a definice týkající se společných služeb a je k dispozici v úředních jazycích orgánů Unie. V každém úředním jazyce daného členského státu musí být pro každou službu používán pouze jeden pojem.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. září 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. Členské státy začlení standardizovanou terminologii Unie stanovenou podle odstavce 4 do prozatímního seznamu uvedeného v odstavci 1 a výsledný konečný seznam nejrepresentativnějších služeb spojených s platebním účtem zveřejní bezodkladně a nejpозději za tři měsíce ode dne vstupu aktu v přenesené pravomoci uvedeného v odstavci 4 v platnost.

6. Členské státy každé čtyři roky v návaznosti na zveřejnění konečného seznamu podle odstavce 5 zhodnotí a případně aktualizují seznam nejrepresentativnějších služeb sestavený podle odstavců 1 a 2. Výsledky svého hodnocení a případný aktualizovaný seznam nejrepresentativnějších služeb oznámí Komisi a orgánu EBA. EBA postupem podle článku 4 přezkoumá a v případě potřeby aktualizuje standardizovanou terminologii Unie. Na základě aktualizace standardizované terminologie Unie členské státy aktualizují a zveřejní svůj konečný seznam podle odstavce 5 a zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb používali aktualizované pojmy a definice.

Článek 4

Sdělení informací o poplatcích a glosář

1. Aniž jsou dotčeny čl. 42 odst. 3 směrnice 2007/64/ES a kapitola II směrnice 2008/48/ES, zajistí členské státy, aby poskytovatelé platebních služeb s dostatečným předstihem před uzavřením smlouvy o platebním účtu se spotřebitelem poskytli spotřebiteli na papíře nebo na jiném trvalém nosiči sdělení informací o poplatcích obsahující standardizované pojmy v konečném seznamu nejrepresentativnějších služeb spojených s platebním účtem uvedeném v čl. 3 odst. 5 této směrnice, a pokud poskytovatel platebních služeb tyto služby nabízí, odpovídající poplatky za každou z nich.

2. Sdělení informací o poplatcích:

a) tvoří krátký a samostatný dokument;

b) je prezentováno a upraveno tak, aby bylo přehledné a snadno se četlo, přičemž je použito písmo čitelné velikosti;

c) je-li původně vyhotoveno barevně, není méně srozumitelné, pokud je vtištěno nebo kopírováno černobíle;

d) je napsáno v úředním jazyce členského státu, ve kterém je platební účet nabízen, nebo, se souhlasem spotřebitele a poskytovatele platebních služeb, v jiném jazyce;

- e) je přesné, nezavádějící a vyjádřeno v měně platebního účtu nebo, se souhlasem spotřebitele a poskytovatele platebních služeb, v jiné měně Unie;
- f) obsahuje v horní části první strany nadpis „Sdělení informací o poplatcích“ spolu se společným symbolem, aby se tento dokument odlišil od jiných dokumentů; a
- g) zahrnuje prohlášení, že obsahuje poplatky za nejrepresentativnější služby spojené s platebním účtem a že úplné předsmuvní a smluvní informace o všech službách jsou poskytnuty v jiných dokumentech.

Členské státy mohou stanovit, že pro účely odstavce 1 se sdělení informací o poplatcích poskytuje společně s informacemi požadovanými podle jiných unijních či vnitrostátních právních předpisů o platebních účtech a souvisejících službách, jsou-li splněny všechny požadavky uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce.

3. Pokud jsou jedna nebo více služeb nabízeny jako součást balíčku služeb spojených s platebním účtem, uvede se ve sdělení informací o poplatcích poplatek za celý balíček, služby obsažené v balíčku a jejich množství a další poplatek za jakoukoli službu nad počet zahrnutý v poplatku za balíček.

4. Členské státy uloží poskytovatelům platebních služeb povinnost zpřístupnit spotřebitelům glosář alespoň standardizovaných pojmů obsažených v konečném seznamu uvedeném v čl. 3 odst. 5 a souvisejících definicích.

Členské státy zajistí, aby byl glosář poskytnutý podle prvního pododstavce tohoto odstavce včetně případných dalších definic formulován jasným, jednoznačným a pro laiky srozumitelným jazykem a aby nebyl zavádějící.

5. Sdělení informací o poplatcích a glosář dají poskytovatelé platebních služeb spotřebitelům kdykoli k dispozici. Oba dokumenty jsou poskytovány snadno přístupným způsobem, a to i osobám, které nejsou klienty, v elektronické podobě na internetových stránkách, pokud existují, a v prostorách poskytovatelů platebních služeb přístupných spotřebitelům. Na požádání jsou spotřebiteli tyto dokumenty bezplatně poskytnuty rovněž na papíře nebo na jiném trvalém nosiči.

6. EBA po konzultaci s vnitrostátními orgány a po provedení spotřebitelských testů vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro standardizovaný formát sdělení informací o poplatcích a jeho společný symbol.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. září 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. V návaznosti na aktualizaci standardizované terminologie Unie podle čl. 3 odst. 6 EBA postupem podle odstavce 6 tohoto článku v případě potřeby přezkoumá a aktualizuje standardizovaný formát sdělení informací o poplatcích a jeho společný symbol.

Článek 5

Výpis poplatků

1. Aniž jsou dotčeny články 47 a 48 směrnice 2007/64/ES a článek 12 směrnice 2008/48/ES, zajistí členské státy, aby poskytovatelé platebních služeb spotřebiteli bezplatně a alespoň jednou ročně poskytli výpis všech účtovaných poplatků a informace o případných úrokových sazbách uvedených v odst. 2 písm. c) a d) tohoto článku v souvislosti se službami spojenými s platebním účtem. V příslušných případech musí poskytovatelé platebních služeb použít standardizované pojmy obsažené v konečném seznamu uvedeném v čl. 3 odst. 5 této směrnice.

Prostředek komunikace, jímž bude výpis poplatků spotřebiteli poskytován, s ním musí být dohodnut. Výpis poplatků musí být poskytnut na papíře přinejmenším na žádost spotřebitele.

2. Výpis poplatků musí obsahovat alespoň tyto informace:

- a) jednotkový poplatek účtovaný za každou službu a údaj o tom, kolikrát byla daná služba během příslušného období použita, a jestliže jsou služby součástí balíčku, poplatek účtovaný za tento balíček jako celek a údaj o tom, kolikrát byl poplatek za tento balíček během příslušného období účtován, a další poplatek za jakoukoli službu překračující počet zahrnutý v poplatku za balíček;
- b) celkovou výši poplatků účtovaných během příslušného období za každou službu, za každý balíček poskytnutých služeb a za služby překračující počet zahrnutý v poplatku za balíček;
- c) případnou úrokovou sazbu z přečerpání uplatňovanou u platebního účtu a případnou celkovou výši úroků účtovaných v souvislosti s přečerpáním během příslušného období;
- d) případnou kreditní úrokovou sazbu uplatňovanou u platebního účtu a případnou celkovou výši úroků připsaných během příslušného období;
- e) celkovou výši poplatků účtovaných za všechny služby poskytnuté během příslušného období.

3. Výpis poplatků:

- a) je prezentován a upraven tak, aby byl přehledný a snadno se četl, přičemž je použito písmo čitelné velikosti;
- b) je přesný, nezavádějící a vyjádřený v měně platebního účtu nebo, se souhlasem spotřebitele a poskytovatele platebních služeb, v jiné měně;
- c) obsahuje v horní části první strany nadpis „Výpis poplatků“ spolu se společným symbolem, aby se tento dokument odlišil od jiných dokumentů; a
- d) je napsán v úředním jazyce členského státu, ve kterém je platební účet nabízen, nebo, se souhlasem spotřebitele a poskytovatele platebních služeb, v jiném jazyce.

Členské státy mohou stanovit, že se výpis poplatků poskytuje společně s informacemi požadovanými podle jiných unijních či vnitrostátních právních předpisů o platebních účtech a souvisejících službách, jsou-li splněny všechny požadavky uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce.

4. EBA po konzultaci s vnitrostátními orgány a po provedení spotřebitelských testů vypracuje prováděcí technické normy týkající se standardizovaného formátu výpisu poplatků a jeho společného symbolu.

EBA předloží návrhy prováděcích technických norem uvedené v prvním pododstavci Komisi do 18. září 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. V návaznosti na aktualizaci standardizované terminologie Unie podle čl. 3 odst. 6 EBA postupem podle odstavce 4 tohoto článku v případě potřeby přezkoumá a aktualizuje standardizovaný formát výpisu poplatků a jeho společný symbol.

Článek 6

Informace pro spotřebitele

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb ve svých smluvních, obchodních a marketingových informacích pro spotřebitele používali v příslušných případech standardizované pojmy obsažené v konečném seznamu uvedeném v čl. 3 odst. 5. Poskytovatelé platebních služeb mohou ve sdělení informací o poplatcích a výpise poplatků použít obchodní značky, jsou-li použity jako doplňkové označení těchto služeb navíc ke standardizovaným pojmům obsaženým v konečném seznamu uvedeném v čl. 3 odst. 5.

2. Poskytovatelé platebních služeb mohou k označení služeb ve svých smluvních, obchodních a marketingových informacích pro spotřebitele použít obchodní značky, pokud zřetelně uvedou případné odpovídající standardizované pojmy obsažené v konečném seznamu uvedeném v čl. 3 odst. 5.

Článek 7

Srovnávací internetové stránky

1. Členské státy zajistí, aby spotřebitelé měli bezplatný přístup alespoň k jedné internetové stránce porovnávající poplatky, které poskytovatelé platebních služeb účtují přinejmenším za služby zahrnuté do konečného seznamu uvedeného v čl. 3 odst. 5 na vnitrostátní úrovni.

Srovnávací internetové stránky mohou být provozovány soukromým subjektem nebo veřejným orgánem.

2. Členské státy mohou vyžadovat, aby srovnávací internetové stránky uvedené v odstavci 1 porovnávaly i další okolnosti, jež určují úroveň služeb nabízených poskytovatelem platebních služeb.

3. Srovnávací internetové stránky vytvořené v souladu s odstavcem 1 musí:

a) být provozně nezávislé tím, že zajišťují, že se poskytovatelům platebních služeb dostane ve výsledcích vyhledávání rovného zacházení;

b) jasně uvádět své vlastníky;

c) stanovit jasná a objektivní kritéria, z nichž bude porovnání vycházet;

d) používat jednoduchá a jednoznačná vyjádření a v příslušných případech standardizované pojmy obsažené v konečném seznamu uvedeném v čl. 3 odst. 5;

e) poskytovat přesné a aktuální informace a uvádět čas poslední aktualizace;

f) obsáhnout širokou škálu nabídek platebních účtů, jež pokrývá významnou část trhu, a v případě, že zobrazené informace nepředstavují úplný přehled trhu, zřetelné prohlášení v tomto smyslu předtím, než se výsledky zobrazí; a

g) nabízet účinný postup pro nahlášení nesprávných informací o zveřejněných poplatcích.

4. Členské státy zajistí, aby informace o tom, že jsou k dispozici internetové stránky splňující požadavky tohoto článku, byly dostupné on-line.

Článek 8

Platební účty nabízené v balíčku s jiným produktem nebo jinou službou

Členské státy zajistí, aby v případě, že je platební účet nabízen jako součást balíčku spolu s jiným produktem nebo jinou službou, které nejsou spojeny s platebním účtem, informoval poskytovatel platebních služeb spotřebitele o tom, zda je možné zakoupit platební účet samostatně, a pokud ano, poskytl samostatné informace o nákladech a poplatcích spojených s jednotlivými dalšími produkty a službami nabízenými v daném balíčku, které lze zakoupit samostatně.

KAPITOLA III

ZMĚNA ÚČTU

Článek 9

Poskytování služby změny účtu

Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb poskytli službu změny účtu podle článku 10 mezi platebními účty vedenými ve stejné měně každému spotřebiteli, jenž si otevře nebo jemuž je veden platební účet u některého poskytovatele platebních služeb, který se nachází na území dotčeného členského státu.

Článek 10

Služba změny účtu

1. Členské státy zajistí, aby službu změny účtu zahajoval přijímající poskytovatel platebních služeb na žádost spotřebitele. Služba změny účtu musí splňovat nejméně požadavky odstavců 2 až 6.

Členské státy mohou místo opatření uvedených v odstavcích 2 až 6 zavést nebo zachovávat jiná opatření:

- a) je-li to zjevně v zájmu spotřebitele;
- b) nevzniká-li tím pro spotřebitele žádná další zátěž a
- c) proběhne-li změna účtu nejdéle v témže celkovém časovém rámci, jaký je uveden v odstavcích 2 až 6.

2. Přijímající poskytovatel platebních služeb provede službu změny účtu po obdržení zmocnění od spotřebitele. V případě dvou či více majitelů účtu musí zmocnění udělit každý z nich.

Zmocnění musí být sepsáno v úředním jazyce členského státu, ve kterém je služba změny účtu zahajována, nebo v jiném jazyce, na němž se strany dohodnou.

Toto zmocnění umožní spotřebiteli poskytnout zvláštní souhlas s tím, aby převádějící poskytovatel platebních služeb provedl každý z úkolů uvedených v odstavci 3, a poskytnout zvláštní souhlas s tím, aby přijímající poskytovatel platebních služeb provedl každý z úkolů uvedených v odstavci 5.

Zmocnění spotřebiteli umožní určit konkrétní příchozí úhrady, trvalé příkazy k úhradě a povolení k inkasu, na něž se má změna vztahovat. Umožní mu také určit den, od kterého mají být trvalé příkazy k úhradě a inkasa prováděny z platebního účtu otevřeného nebo vedeného u přijímajícího poskytovatele platebních služeb. Tento den není dřívější než šestý pracovní den ode dne, kdy přijímající poskytovatel platebních služeb obdržel od převádějícího poskytovatele platebních služeb převáděné dokumenty podle odstavce 4. Členské státy mohou vyžadovat, aby zmocnění od spotřebitele bylo písemné a aby byla jeho kopie poskytnuta spotřebiteli.

3. Do dvou pracovních dní od přijetí zmocnění uvedeného v odstavci 2 požádá přijímající poskytovatel platebních služeb převádějího poskytovatele platebních služeb, aby provedl tyto úkoly, pokud tak stanoví zmocnění udělené spotřebitelem:

- a) předal přijímajícímu poskytovateli platebních služeb, a pokud si to spotřebitel zvlášť vyžádal, rovněž spotřebiteli seznam stávajících trvalých příkazů k úhradě a dostupné informace o povoleních k inkasu, na něž se má změna vztahovat;
- b) poskytl přijímajícímu poskytovateli platebních služeb, a pokud si to spotřebitel zvlášť vyžádal, rovněž spotřebiteli dostupné informace o opakujících se příchozích úhradách a o inkasech provedených na základě zmocnění k inkasu předaného prostřednictvím věřitele, jež byly na platebním účtu spotřebitele provedeny během předchozích třinácti měsíců;
- c) jestliže nemá systém umožňující automatické přesměrování příchozích úhrad a inkas na platební účet spotřebitele vedený u přijímajícího poskytovatele platebních služeb, přestal přijímat inkasa a příchozí úhrady s účinkem ode dne určeného ve zmocnění;
- d) s účinkem ode dne určeného ve zmocnění zrušil trvalé příkazy;
- e) v den určený spotřebitelem převedl případný zbývající kladný zůstatek na platební účet otevřený nebo vedený u přijímajícího poskytovatele platebních služeb; a
- f) v den určený spotřebitelem zrušil platební účet vedený u převádějího poskytovatele platebních služeb.

4. Převádějí poskytovatel platebních služeb provede na žádost přijímajícího poskytovatele platebních služeb níže uvedené úkoly, pokud tak stanoví zmocnění udělené spotřebitelem:

- a) poskytne přijímajícímu poskytovateli platebních služeb do pěti pracovních dní informace uvedené v odst. 3 písm. a) a b);
- b) jestliže nemá systém umožňující automatické přesměrování příchozích úhrad a inkas na platební účet spotřebitele vedený nebo otevřený u přijímajícího poskytovatele platebních služeb, přestane na příslušný platební účet přijímat příchozí úhrady a inkasa s účinkem ode dne určeného ve zmocnění. Členské státy mohou požadovat, aby převádějí poskytovatel platebních služeb informoval plátce nebo příjemce o důvodech nepřijetí platební transakce;
- c) s účinkem ode dne určeného ve zmocnění zruší trvalé příkazy;
- d) v den určený ve zmocnění převede případný zbývající kladný zůstatek z příslušného platebního účtu na platební účet otevřený nebo vedený u přijímajícího poskytovatele platebních služeb;
- e) aniž je dotčen čl. 45 odst. 1 a 6 směrnice 2007/64/ES, ke dni určenému ve zmocnění zruší příslušný platební účet, pokud spotřebitel nemá v souvislosti s tímto platebním účtem žádné neuhrazené závazky a pokud byly dokončeny úkony uvedené v písmenech a), b) a d) tohoto odstavce. Poskytovatel platebních služeb neprodleně informuje spotřebitele v případě, že jeho platební účet nelze kvůli takovým neuhrazeným závazkům zrušit.

5. Do pěti pracovních dní od obdržení požadovaných informací od převádějího poskytovatele platebních služeb podle odstavce 3 provede přijímající poskytovatel platebních služeb níže uvedené úkoly, pokud tak stanoví zmocnění, způsobem v něm stanoveným a v rozsahu, v jakém to umožňují informace, které mu převádějí poskytovatel platebních služeb nebo spotřebitel poskytl:

- a) zřídí trvalé příkazy k úhradě požadované spotřebitelem a s účinkem ode dne určeného ve zmocnění je provádí;
- b) provede nezbytné přípravy na to, aby mohl přijímat inkasa, a s účinkem ode dne určeného ve zmocnění je přijímá;
- c) je-li to relevantní, informuje spotřebitele o jeho právech podle čl. 5 odst. 3 písm. d) nařízení (EU) č. 260/2012;
- d) poskytne plátcům určeným ve zmocnění a provádějícím opakující se příchozí úhrady na platební účet spotřebitele údaje o platebním účtu spotřebitele vedeném u přijímajícího poskytovatele platebních služeb a předá plátcům kopii zmocnění uděleného spotřebitelem. Jestliže přijímající poskytovatel platebních služeb nemá k dispozici všechny informace, které potřebuje k informování plátců, požádá o chybějící informace spotřebitele nebo převádějího poskytovatele platebních služeb;
- e) poskytne příjemcům určeným ve zmocnění a využívajícím k získávání peněžních prostředků z platebního účtu spotřebitele inkaso údaje o platebním účtu spotřebitele vedeném u přijímajícího poskytovatele platebních služeb a o dni, od kterého se začnou inkasa z tohoto platebního účtu provádět, a předá příjemcům kopii zmocnění uděleného spotřebitelem. Jestliže přijímající poskytovatel platebních služeb nemá k dispozici všechny informace, které potřebuje k informování příjemců, požádá o chybějící informace spotřebitele nebo převádějího poskytovatele platebních služeb.

Pokud se spotřebitel namísto poskytnutí zvláštního souhlasu přijímajícímu poskytovateli platebních služeb v souladu s odstavcem 2 rozhodne poskytnout informace uvedené v prvním pododstavci písm. d) a e) tohoto odstavce plátcům či příjemcům osobně, poskytne přijímající poskytovatel platebních služeb spotřebiteli ve lhůtě stanovené v prvním pododstavci tohoto odstavce standardní dopisy obsahující údaje o platebním účtu a o počátečním datu určeném ve zmocnění.

6. Aniž je dotčen čl. 55 odst. 2 směrnice 2007/64/ES, nesmí převádějí poskytovatel platebních služeb přede dnem určeným ve zmocnění uděleném spotřebitelem blokovat platební prostředky, aby nebylo poskytování platebních služeb spotřebiteli přerušeno v průběhu poskytování služby změny účtu.

Článek 11

Pomoc spotřebitelům při přeshraničním otevírání účtů

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatel platebních služeb, který vede platební účet spotřebitele a kterému spotřebitel sdělí, že si přeje otevřít platební účet u poskytovatele platebních služeb v jiném členském státě, poskytl na základě takové žádosti spotřebiteli tuto pomoc:

- a) poskytl spotřebiteli bezplatně přehled všech stávajících aktivních trvalých příkazů k úhradě a případných zmocnění k inkasu předaných prostřednictvím dlužníka a dostupné informace o opakujících se příchozích úhradách a inkasu provedených z podnětu věřitele, jež byly na platebním účtu spotřebitele provedeny během předchozích třinácti měsíců. Tento seznam nezakládá novému poskytovateli platebních služeb žádnou povinnost zavést služby, které neposkytuje;

- b) převedl případný kladný zůstatek z platebního účtu spotřebitele na platební účet spotřebitele otevřený či vedený u nového poskytovatele platebních služeb, za předpokladu, že žádost obsahuje úplné údaje umožňující identifikovat nového poskytovatele platebních služeb a platební účet spotřebitele;
- c) zrušil platební účet spotřebitele.

2. Aniž je dotčen čl. 45 odst. 1 a 6 směrnice 2007/64/ES a pokud spotřebitel nemá v souvislosti s tímto platebním účtem žádné neuhrazené závazky, učiní poskytovatel platebních služeb, který platební účet spotřebitele vede, kroky stanovené v odst. 1 písm. a), b) a c) tohoto článku ke dni určenému spotřebitelem, kterým není dřívější než šestý pracovní den ode dne, kdy tento poskytovatel platebních služeb obdržel od spotřebitele příslušnou žádost, pokud se strany nedohodnou jinak. Poskytovatel platebních služeb neprodleně informuje spotřebitele v případě, že jeho platební účet nelze kvůli neuhrazeným závazkům zrušit.

Článek 12

Poplatky spojené se službou změny účtu

1. Členské státy zajistí, aby spotřebitelé měli bezplatný přístup ke svým osobním informacím o stávajících trvalých příkazech a inkasech, jež jsou vedeny u převádějícího nebo přijímajícího poskytovatele platebních služeb.
2. Členské státy zajistí, aby převádějící poskytovatel platebních služeb poskytl informace požadované přijímajícím poskytovatelem platebních služeb podle čl. 10 odst. 4 písm. a), aniž by za ně spotřebiteli nebo přijímajícímu poskytovateli platebních služeb účtoval poplatek.
3. Členské státy zajistí, aby případné poplatky uplatňované převádějícím poskytovatelem platebních služeb vůči spotřebiteli za zrušení u něj vedeného platebního účtu byly určeny v souladu s čl. 45 odst. 2, 4 a 6 směrnice 2007/64/ES.
4. Členské státy zajistí, aby případné poplatky uplatňované převádějícím nebo přijímajícím poskytovatelem platebních služeb vůči spotřebiteli za jakékoli služby poskytované podle článku 10 jiné než služby uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku byly přiměřené a odpovídaly skutečným nákladům daného poskytovatele platebních služeb.

Článek 13

Finanční ztráta pro spotřebitele

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatel platebních služeb zapojený do procesu změny účtu uhradil bezodkladně veškeré finanční ztráty, včetně úplat a úroků, které spotřebiteli vzniknou a které jsou přímým důsledkem toho, že tento poskytovatel nesplnil své povinnosti podle článku 10.
2. Odpovědnost podle odstavce 1 se nepoužije v případech mimořádných a nepředvídatelných okolností, které poskytovatel platebních služeb dovolávající se těchto okolností nemůže ovlivnit a jejichž následkům by nebylo možné přes veškeré úsilí zabránit, nebo v případech, kdy je poskytovatel platebních služeb vázán jinými právními povinnostmi vyplývajícími z unijních nebo vnitrostátních právních předpisů.
3. Členské státy zajistí, aby odpovědnost podle odstavců 1 a 2 byla stanovena v souladu s požadavky právních předpisů platnými na vnitrostátní úrovni.

Článek 14

Informace o službě změny účtu

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb poskytli spotřebitelům tyto informace o službě změny účtu:

- a) úlohy převádějícího a přijímajícího poskytovatele platebních služeb v každé fázi procesu změny účtu, jak jsou uvedeny v článku 10;
- b) časový rámec pro dokončení jednotlivých fází;
- c) případné poplatky účtované za změnu účtu;
- d) veškeré informace, o jejichž poskytnutí bude spotřebitel požádán; a
- e) postupy alternativního řešení sporů uvedené v článku 24.

Členské státy mohou požadovat, aby poskytovatelé platebních služeb poskytovali i jiné informace, včetně případných informací nezbytných k určení systému pojištění vkladů v Unii, jehož je poskytovatel platebních služeb členem.

2. Informace uvedené v odstavci 1 musí být bezplatně k dispozici na papíře nebo na jiném trvalém nosiči ve všech prostorách poskytovatele platebních služeb přístupných spotřebitelům a kdykoli dostupné v elektronické podobě na jeho internetových stránkách a musí být na žádost poskytnuty spotřebitelům.

KAPITOLA IV

PŘÍSTUP K PLATEBNÍM ÚČTŮM

Článek 15

Zákaz diskriminace

Členské státy zajistí, aby spotřebitelé, kteří oprávněně pobývají v Unii, nebyli úvěrovými institucemi diskriminováni z důvodu státní příslušnosti nebo místa pobytu ani z jakéhokoli jiného důvodu uvedeného v článku 21 Listiny, když žádají o platební účet v Unii nebo k němu přistupují. Podmínky přístupu k platebnímu účtu se základními prvky nesmějí být v žádném ohledu diskriminační.

Článek 16

Právo na přístup k platebnímu účtu se základními prvky

1. Členské státy zajistí, aby platební účty se základními prvky nabízely spotřebitelům všechny úvěrové instituce nebo takový počet úvěrových institucí, který je dostatečný, aby byl zajištěn přístup k nim pro všechny spotřebitele na jejich území a zabránilo se narušení hospodářské soutěže. Členské státy zajistí, aby platební účty se základními prvky nenabízely pouze ty úvěrové instituce, které platební účty poskytují s výhradně internetovým bankovníctvím.

2. Členské státy zajistí, aby spotřebitelé, kteří oprávněně pobývají v Unii, včetně spotřebitelů bez trvalého bydliště a žadatelů o azyl a spotřebitelů, jimž nebylo uděleno povolení k pobytu, avšak které nelze z právních či věcných důvodů vyhostit, měli právo otevřít si a používat platební účet se základními prvky u úvěrových institucí, které se nacházejí na jejich území. Toto právo se uplatní bez ohledu na místo pobytu spotřebitele.

Za podmínky, že plně dodrží základní svobody zaručené Smlouvami, mohou členské státy od spotřebitelů, kteří si chtějí na jejich území otevřít platební účet se základními prvky, požadovat, aby prokázali, že na jeho otevření mají skutečný zájem.

Členské státy zajistí, aby výkon tohoto práva nebyl pro spotřebitele příliš obtížný a nadměrně je nezatěžoval.

3. Členské státy zajistí, aby úvěrové instituce, které nabízejí platební účty se základními prvky, bez zbytečného odkladu a nejpozději deset pracovních dnů po obdržení úplné žádosti buď platební účet se základními prvky otevřely, nebo žádost spotřebitele o platební účet se základními prvky zamítly.

4. Členské státy zajistí, aby úvěrové instituce zamítly žádost o platební účet se základními prvky, pokud by otevření takového účtu vedlo k porušení ustanovení směrnice 2005/60/ES týkajících se předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu.

5. Členské státy mohou povolit úvěrovým institucím, které nabízejí platební účty se základními prvky, aby zamítly žádost o takový účet, pokud spotřebitel již má u některé úvěrové instituce, jež se nachází na jejich území, platební účet, jenž mu umožňuje využívat služeb uvedených v čl. 17 odst. 1, ledaže spotřebitel prohlásí, že byl vyrozuměn o chystaném zrušení svého platebního účtu.

V takových případech může úvěrová instituce před otevřením platebního účtu se základními prvky ověřit, zda spotřebitel má či nemá platební účet u některé úvěrové instituce nacházející se ve stejném členském státě, jenž mu umožňuje využívat služeb uvedených v čl. 17 odst. 1. Úvěrové instituce se pro tento účel mohou spokojit s čestným prohlášením s podpisem spotřebitele.

6. Členské státy mohou stanovit omezený počet konkrétních dalších případů, v nichž může být úvěrová instituce povinna nebo oprávněna zamítnout žádost o platební účet se základními prvky. Tyto případy vycházejí z vnitrostátních právních předpisů platných na území daných členských států a jejich cílem je buď usnadnit spotřebitelům bezplatný přístup k platebnímu účtu se základními prvky na základě mechanismu podle článku 25, nebo zabránit tomu, aby spotřebitelé svého práva na přístup k platebnímu účtu se základními prvky zneužívali.

7. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavcích 4, 5 a 6 úvěrová instituce po přijetí rozhodnutí okamžitě písemně a bezplatně informovala spotřebitele o zamítnutí a jeho konkrétních důvodech, není-li toto informování v rozporu s cíli bezpečnosti státu, veřejného pořádku nebo směrnice 2005/60/ES. V případě zamítnutí sdělí úvěrová instituce spotřebiteli informace o postupu podávání stížností proti zamítnutí a o jeho právu obrátit se na příslušný orgán a na určený subjekt pro alternativní řešení sporů a poskytne příslušné kontaktní údaje.

8. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 4 přijala úvěrová instituce vhodná opatření podle kapitoly III směrnice 2005/60/ES.

9. Členské státy zajistí, aby přístup k platebnímu účtu se základními prvky nebyl podmiňován zakoupením doplňkových služeb nebo podílů v dané úvěrové instituci, pokud se druhá z uvedených podmínek nevztahuje na všechny klienty dané úvěrové instituce.

10. Má se za to, že členské státy splňují povinnosti stanovené v kapitole IV, pokud stávající závazný rámec dostatečně jasně a přesně zajišťuje její plné uplatňování, tak aby dotčené osoby mohly v plném rozsahu vykonávat svá práva a domáhat se jich u vnitrostátních soudů.

Článek 17

Vlastnosti platebního účtu se základními prvky

1. Členské státy zajistí, aby platební účet se základními prvky zahrnoval tyto služby:
  - a) služby umožňující veškeré operace, které jsou vyžadovány pro otevření, vedení a zrušení platebního účtu;
  - b) služby umožňující ukládání peněžních prostředků na platební účet;
  - c) služby umožňující v Unii výběry hotovosti z platebního účtu u přepážky nebo pomocí bankomatu, který je možno využívat i mimo otevírací dobu úvěrové instituce;
  - d) provádění těchto platebních transakcí v Unii:
    - i) inkasa;
    - ii) platební transakce uskutečňované platební kartou, včetně on-line plateb;
    - iii) úhrady, včetně trvalých příkazů, zadané na terminálech – jsou-li k dispozici –, u přepážek a v systému internetového bankovníctví příslušné úvěrové instituce.

Úvěrové instituce by měly nabízet služby uvedené v prvním pododstavci písm. a) až d) v rozsahu, v jakém tyto služby již nabízejí spotřebitelům, kteří mají platební účet jiný než platební účet se základními prvky.

2. Členské státy mohou úvěrovým institucím usazeným na jejich území uložit povinnost poskytovat u platebního účtu se základními prvky doplňkové služby považované na základě zvyklostí na vnitrostátní úrovni za zásadní pro spotřebitele.

3. Členské státy zajistí, aby úvěrové instituce usazené na jejich území nabízely platební účet se základními prvky alespoň v národní měně dotčeného členského státu.

4. Členské státy zajistí, aby platební účet se základními prvky umožňoval spotřebitelům provést neomezený počet operací, pokud jde o služby uvedené v odstavci 1.

5. Pokud jde o služby uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) a písm. d) bodě ii) tohoto článku, s výjimkou transakcí uskutečňovaných kreditní kartou, zajistí členské státy, aby úvěrové instituce neúčtovaly žádné poplatky přesahující případné přiměřené poplatky uvedené v článku 18, bez ohledu na počet operací, které byly na platebním účtu provedeny.

6. Pokud jde o služby uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. d) bodě i), ii) - pouze ve vztahu k transakcím uskutečňovaným kreditní kartou - a iii) tohoto článku, mohou členské státy stanovit minimální počet operací, nad nějž mohou úvěrové instituce teprve účtovat případné přiměřené poplatky uvedené v článku 18. Členské státy zajistí, aby tento minimální počet operací stačil k pokrytí osobních potřeb spotřebitele s ohledem na stávající chování spotřebitelů a obchodní zvyklosti. Poplatky účtované za operace nad minimální počet operací nesmějí být vyšší než poplatky placené podle obvyklé cenové politiky úvěrové instituce.

7. Členské státy zajistí, aby spotřebitel mohl platební transakce ze svého platebního účtu se základními prvky spravovat a zahajovat v prostorách úvěrové instituce nebo prostřednictvím internetového bankovníctví, je-li k dispozici.

8. Aniž jsou dotčeny požadavky stanovené směrnicí 2008/48/ES, mohou členské státy úvěrovým institucím umožnit, aby na žádost spotřebitele poskytovaly u platebního účtu se základními prvky možnost přečerpání. Členské státy mohou u každé takové možnosti přečerpání vymezit maximální výši a maximální dobu trvání. Přístup k platebnímu účtu se základními prvky a jeho používání nesmí být žádným způsobem omezeno nebo podmíněno koupí těchto úvěrových služeb.

Článek 18

Související poplatky

1. Členské státy zajistí, aby úvěrové instituce nabízely služby uvedené v článku 17 bezplatně nebo za přiměřené poplatky.

2. Členské státy zajistí, aby poplatky účtované spotřebiteli v případě nedodržení závazků spotřebitele stanovených v rámcové smlouvě byly přiměřené.

3. Členské státy zajistí, aby byly přiměřené poplatky uvedené v odstavcích 1 a 2 stanoveny alespoň s ohledem na tato kritéria:

a) vnitrostátní úroveň příjmů;

b) průměrná výše poplatků účtovaných úvěrovými institucemi v dotčeném členském státě za služby poskytované k platebním účtům.

4. Aniž je dotčeno právo uvedené v čl. 16 odst. 2 a povinnost uvedená v odstavci 1 tohoto článku, mohou členské státy od úvěrových institucí požadovat, aby zavedly různé systémy pro stanovování cen v závislosti na úrovni bankovního začlenění spotřebitele, což umožní zejména výhodnější podmínky pro zranitelné spotřebitele bez bankovního účtu. V takových případech členské státy zajistí, aby spotřebitelům byla poskytnuta doporučení i náležitě informace o dostupných možnostech.

Článek 19

Rámcové smlouvy a ukončení smlouvy

1. Rámcové smlouvy umožňující přístup k platebnímu účtu se základními prvky se řídí směrnicí 2007/64/ES, nestanoví-li odstavce 2 a 4 tohoto článku jinak.

2. Úvěrová instituce smí rámcovou smlouvu jednostranně ukončit, pouze pokud je splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

a) spotřebitel platební účet záměrně využil k nezákonným účelům;

b) na platebním účtu nedošlo k žádným transakcím po více než 24 po sobě následujících měsících;

c) spotřebitel poskytl nepravdivé informace, aby získal právo na přístup k platebnímu účtu se základními prvky v případě, kdy by ho pravdivé informace ke vzniku tohoto práva neopravňovaly;

d) spotřebitel již nemá oprávněný pobyt v Unii;

e) spotřebitel si následně v členském státě, kde již má platební účet se základními prvky, otevřel druhý platební účet, který mu umožňuje využívat služeb uvedených v čl. 17 odst. 1.

3. Členské státy mohou stanovit omezený počet konkrétních dalších případů, v nichž může být rámcová smlouva o platebním účtu se základními prvky jednostranně ukončena úvěrovou institucí. Tyto případy musí vycházet z vnitrostátních právních předpisů platných na území daných členských států a jejich cílem musí být zabránit tomu, aby spotřebitelé zneužívali svého práva na přístup k platebnímu účtu se základními prvky.

4. Členské státy zajistí, aby úvěrová instituce, která ukončí smlouvu o platebním účtu se základními prvky na základě jednoho nebo více důvodů uvedených v odst. 2 písm. b), d) a e) a v odstavci 3, písemně a bezplatně informovala spotřebitele o důvodech ukončení nejméně dva měsíce přede dnem, kdy ukončení nabude účinku, ledaže by to bylo v rozporu s cíli bezpečnosti státu nebo veřejného pořádku. Pokud úvěrová instituce ukončí smlouvu v souladu s odst. 2 písm. a) nebo c), je toto ukončení okamžitě účinné.

5. V oznámení o ukončení smlouvy musí být spotřebiteli sděleny informace o případném postupu podávání stížností proti ukončení smlouvy a o jeho právu obrátit se na příslušný orgán a na určený subjekt pro alternativní řešení sporů a poskytnuty příslušné kontaktní údaje.

Článek 20

Obecné informace o platebních účtech se základními prvky

1. Členské státy zajistí, aby byla přijata vhodná opatření ke zvýšení informovanosti veřejnosti o dostupnosti platebních účtů se základními prvky, jejich všeobecných cenových podmínkách, postupech, které je třeba dodržet pro uplatnění práva na přístup k platebnímu účtu se základními prvky, a metodách, jak získat přístup k postupům alternativního řešení sporů. Členské státy zajistí, aby byla opatření v oblasti komunikace dostatečná a dobře zacílena, zejména na zranitelné a mobilní spotřebitele a na spotřebitele bez bankovního účtu.

2. Členské státy zajistí, aby úvěrové instituce spotřebitelům bezplatně poskytly přístupné informace a asistenci, pokud jde o konkrétní vlastnosti platebních účtů se základními prvky v nabídce, poplatky, které s nimi souvisejí, a podmínky využívání. Členské státy také zajistí, aby bylo v poskytnutých informacích jasně uvedeno, že zakoupení doplňkových služeb není pro přístup k platebnímu účtu se základními prvky povinné.

KAPITOLA V

PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY A ALTERNATIVNÍ ŘEŠENÍ SPORŮ

Článek 21

Příslušné orgány

1. Členské státy určí vnitrostátní příslušné orgány oprávněné k tomu, aby zajistily a vynucovaly dodržování této směrnice, a zajistí, aby tyto orgány měly vyšetřovací a donucovací pravomoci i přiměřené zdroje, které jsou nezbytné k účinnému a účelnému plnění jejich úkolů.

Příslušnými orgány jsou buď veřejné orgány nebo subjekty uznané vnitrostátním právem, nebo veřejné orgány, kterým vnitrostátní právo tuto pravomoc výslovně svěřuje. Nesmějí jimi být poskytovatelé platebních služeb s výjimkou národních centrálních bank.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány a všechny osoby, které pro ně pracují nebo pracovaly, jakož i auditoři a znalci pověřeni příslušnými orgány byli vázáni služebním či profesním tajemstvím. Žádné důvěrné informace, které získají při výkonu svých služebních povinností, nesmějí sdělit jiné osobě nebo orgánu jinak než v souhrnné nebo obecné podobě, aniž jsou dotčeny případy stanovené trestním právem nebo touto směrnicí. To však nebrání příslušným orgánům ve výměně nebo předávání důvěrných informací v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem.

3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušnými pro zajištění a vynucování dodržování této směrnice byly jedny nebo obojí z následujících:

- a) příslušné orgány ve smyslu čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) č. 1093/2010;
- b) orgány jiné než příslušné orgány uvedené v písmeni a), jestliže vnitrostátní právní či správní předpisy vyžadují, aby tyto orgány spolupracovaly s příslušnými orgány uvedenými v písmeni a), kdykoli je to nutné k plnění jejich úkolů podle této směrnice, a to i za účelem spolupráce s EBA vyžadované touto směrnicí.

4. Členské státy oznámí Komisi a orgánu EBA příslušné orgány a jakékoli změny v tomto ohledu. První oznámení se uskuteční co nejdříve a nejpozději 18. září 2016.

5. Svou pravomoc příslušné orgány vykonávají v souladu s vnitrostátním právem buď

- a) přímo z vlastní pravomoci nebo pod soudním dohledem, nebo
- b) prostřednictvím podání k soudům příslušným k přijetí nezbytného rozhodnutí, včetně, kde je to vhodné, v řízení o opravném prostředku, není-li návrhu na přijetí nezbytného rozhodnutí vyhověno.

6. Existuje-li na jejich území více než jeden příslušný orgán, zajistí členské státy jasné vymezení povinností těchto orgánů a úzkou spolupráci mezi nimi, aby tyto orgány mohly své příslušné povinnosti efektivně vykonávat.

7. Komise nejméně jednou ročně zveřejní seznam příslušných orgánů v *Úředním věstníku Evropské unie* a na své internetové stránce jej průběžně aktualizuje.

Článek 22

Povinnost spolupráce

1. Příslušné orgány různých členských států vzájemně spolupracují, kdykoli je to nezbytné pro účely plnění jejich úkolů podle této směrnice, přičemž využívají své pravomoci stanovené v této směrnici nebo ve vnitrostátním právu.

Příslušné orgány poskytují pomoc příslušným orgánům ostatních členských států. Zejména si vyměňují informace a spolupracují při vyšetřování nebo činnostech dohledu.

K usnadnění a urychlení spolupráce, a zejména výměny informací, určí každý členský stát jediný příslušný orgán jako kontaktní místo pro účely této směrnice. Členský stát sdělí Komisi a ostatním členským státům názvy orgánů, které určí k přijímání žádostí o výměnu informací nebo o spolupráci podle tohoto odstavce.

2. Členské státy přijmou potřebná správní a organizační opatření, aby usnadnily pomoc stanovenou v odstavci 1.

3. Příslušné orgány členských států, které byly v souladu s odstavcem 1 určeny jako kontaktní místa pro účely této směrnice, si bez zbytečného odkladu vzájemně poskytnou informace vyžadované pro účely plnění úkolů příslušných orgánů a stanovené v předpisech přijatých na základě této směrnice.

Příslušné orgány, které si podle této směrnice vyměňují informace s jinými příslušnými orgány, mohou v okamžiku sdělení informací uvést, že tyto informace nesmějí být bez jejich výslovného souhlasu dále sděleny; v tom případě lze výměnu těchto informací provádět výhradně pro účely, pro které tyto orgány daly souhlas.

Příslušný orgán určený jako kontaktní místo může obdržené informace předávat ostatním příslušným orgánům, avšak jiným orgánům nebo fyzickým či právnickým osobám předá tyto informace pouze s výslovným souhlasem příslušných orgánů, které informace poskytly, a výhradně pro účely, pro které tyto orgány daly souhlas, s výjimkou řádně odůvodněných okolností, kdy ihned uvedomí kontaktní místo, které informace poskytlo.

4. Příslušný orgán může odmítnout vyhovět žádosti o spolupráci při provádění vyšetřování nebo dohledu nebo o výměnu informací podle odstavce 3 pouze v případech, kdy:

- a) by takové vyšetřování, kontrola na místě, dohled nebo výměna informací mohly nepříznivě ovlivnit svrchovanost, bezpečnost nebo veřejný pořádek dožádaného členského státu;
- b) před orgány dožádaného členského státu již bylo zahájeno soudní řízení ve vztahu ke stejným osobám a stejným činům;
- c) v dožádaném členském státě již bylo ve vztahu ke stejným osobám a za stejné činy vydáno pravomocné rozhodnutí.

V případě takového odmítnutí o něm příslušný orgán vyrozumí dožadující orgán a poskytne co nejpodrobnější informace.

Článek 23

Urovnávání sporů mezi příslušnými orgány různých členských států

Pokud byla žádost o spolupráci, zejména o výměnu informací, zamítnuta nebo jí nebylo vyhověno v přiměřené lhůtě, mohou se příslušné orgány obrátit na orgán EBA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. V takových případech může EBA postupovat v souladu s pravomocemi, které mu byly uvedeným článkem svěřeny, a dotčené příslušné orgány jsou vázány jakýmkoli jeho závazným rozhodnutím přijatým v souladu s uvedeným článkem bez ohledu na to, zda jsou členy EBA či nikoli.

Článek 24

Alternativní řešení sporů

Členské státy zajistí, aby spotřebitelé měli přístup k účinným a účelným postupům alternativního řešení sporů týkajících se práv a povinností stanovených touto směrnicí. Uvedené postupy alternativního řešení sporů a subjekty, které je nabízejí, musí splňovat požadavky na kvalitu stanovené ve směrnici 2013/11/EU.

Článek 25

Mechanismus v případě odmítnutí platebního účtu, za nějž je účtován poplatek

Aniž je dotčen článek 16, mohou členské státy zřídit zvláštní mechanismus k zajištění toho, aby spotřebitelé, kteří na jejich území nemají platební účet a byl jim odmítnut přístup k platebnímu účtu, za nějž si úvěrová instituce účtuje poplatek, měli bezplatný a účinný přístup k platebnímu účtu se základními prvky.

KAPITOLA VI

SANKCE

Článek 26

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušování vnitrostátních právních předpisů provádějících tuto směrnici a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
2. Členské státy stanoví, aby příslušný orgán mohl zveřejnit jakoukoli správní sankci, která bude uložena za nedodržení předpisů přijatých k provedení této směrnice, ledaže by toto zveřejnění vážně ohrozilo finanční trhy nebo způsobilo neúměrnou škodu dotčeným stranám.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 27

Hodnocení

1. Členské státy poskytnou Komisi poprvé do 18. září 2018 a poté každé dva roky informace o:
  - a) dodržování článků 4, 5 a 6 poskytovateli platebních služeb;
  - b) dodržování požadavků na zajištění existence srovnávacích internetových stránek podle článku 7 členskými státy;
  - c) počtu platebních účtů, u nichž byla provedena změna, a podílu žádostí o změnu platebního účtu, které byly zamítnuty;
  - d) počtu úvěrových institucí nabízejících platební účet se základními prvky, počtu takových účtů, které byly otevřeny, a podílu žádostí o platební účty se základními prvky, které byly zamítnuty.
2. Komise vypracuje poprvé do 18. září 2018 a poté každé dva roky zprávu na základě informací obdržených od členských států.

Článek 28

Přezkum

1. Komise předloží do 18. září 2019 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice doprovázenou, pokud to bude vhodné, legislativním návrhem.

Zpráva obsahuje:

- a) seznam veškerých řízení o nesplnění povinnosti zahájených Komisí ve vztahu k této směrnici;
- b) vyhodnocení průměrné výše poplatků v členských státech u platebních účtů spadajících do oblasti působnosti této směrnice;
- c) posouzení proveditelnosti vytvoření rámce pro zajištění automatického přesměrování plateb z jednoho platebního účtu na jiný uvnitř členského státu spojeného s automatickými oznámeními pro příjemce nebo plátce, když jsou jejich převody přesměrovány;
- d) posouzení proveditelnosti rozšíření služby změny účtu vymezené v článku 10 na případy, kdy se přijímající a převádějící poskytovatelé platebních služeb nacházejí v různých členských státech, a proveditelnosti přeshraničního otevírání účtů podle článku 11;
- e) vyhodnocení počtu majitelů účtů, kteří podle informací poskytnutých členskými státy v souladu s článkem 27 provedli změnu platebních účtů od provedení této směrnice;
- f) posouzení nákladů a přínosů spojených se zavedením celounijní přenositelnosti čísel platebních účtů;
- g) vyhodnocení počtu úvěrových institucí nabízejících platební účty se základními prvky;
- h) vyhodnocení počtu a – v případě zpřístupnění anonymizovaných informací – charakteristik spotřebitelů, kteří si od provedení této směrnice otevřeli platební účty se základními prvky;
- i) vyhodnocení průměrných ročních poplatků vybíraných za platební účty se základními prvky na úrovni členských států;
- j) vyhodnocení účinnosti stávajících opatření a potřeby dalších opatření pro posílení finančního začlenění a pro pomoc zranitelným členům společnosti v souvislosti s předlužením;
- k) příklady osvědčených postupů v členských státech pro snížení vyloučení spotřebitelů z přístupu k platebním službám.

2. Zpráva posoudí, rovněž na základě informací obdržných od členských států podle článku 27, zda se má pozměnit a aktualizovat seznam služeb, které jsou součástí platebního účtu se základními prvky, s ohledem na vývoj prostředků pro placení a technologií.

3. Zpráva rovněž posoudí, zda jsou třeba další opatření nad rámec opatření přijatých podle článků 7 a 8 pro srovnávací internetové stránky a účty nabízené v balíčcích, a zejména zda je třeba akreditovat srovnávací internetové stránky.

Článek 29

Provedení

1. Členské státy do 18. září 2016 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

2. Členské státy předpisy uvedené v odstavci 1 použijí ode dne 18. září 2016.

Odchylně od prvního pododstavce:

- a) se článek 3 použije ode dne 17. září 2014;
  - b) členské státy začnou používat předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 4 odst. 1 až 5, čl. 5 odst. 1, 2 a 3, čl. 6 odst. 1 a 2 a článkem 7 do devíti měsíců od vstupu aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 3 odst. 4 v platnost;
  - c) členské státy, které již na vnitrostátní úrovni mají dokument, který je rovnocenný sdělení informací o poplatcích, se mohou rozhodnout pro začlenění společného formátu a jeho společného symbolu do osmnácti měsíců po vstupu aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 3 odst. 4 v platnost;
  - d) členské státy, které již na vnitrostátní úrovni mají dokument, který je rovnocenný výpisu poplatků, se mohou rozhodnout pro začlenění společného formátu a jeho společného symbolu do osmnácti měsíců po vstupu aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 3 odst. 4 v platnost.
3. Předpisy přijaté členskými státy podle odstavce 1 musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
4. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 30

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 31

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 23. července 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
S. GOZI

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS